

20 บุคคลในพระคัมภีร์

บุคคลในประวัติศาสตร์ความรอด

บทเรียน CCP โดย ศูนย์คริสตศาสนธรรมสังฆมณฑลราชบุรี

สารคำสอน

ปีที่ 30 ฉบับที่ 183 ปีการศึกษา 2567/2024

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นการให้การอบรมอย่างต่อเนื่องแก่บรรดาผู้สนใจ
2. เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในงานคำสอน
3. เพื่อสร้างความสัมพันธ์และประสบการณ์งานคำสอนของวัดและโรงเรียนต่าง ๆ

ที่ปรึกษา

คุณพ่อสมบุญณ์ แสงประสิทธิ์

บรรณาธิการ

คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ

ฝ่ายผลิตชุดคำสอน CCP

คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ
คุณพ่อปิติกัดี พงศ์จิรพันธุ์
คุณราตรี ช้อยเครือ
คุณกฤติยา อุตสาหะ
คุณภูวดล กลิ่นสวัสดิ์
คุณศิริลักษณ์ เบญจภูมริน
คุณสุพรรณิการ์ จุงใจ

คณะผู้จัดทำ

คุณกฤติยา อุตสาหะ
คุณภูวดล กลิ่นสวัสดิ์
คุณศิริลักษณ์ เบญจภูมริน
คุณสุพรรณิการ์ จุงใจ

พิสูจน์อักษร

คุณกฤติยา อุตสาหะ
คุณสุพรรณิการ์ จุงใจ

พิมพ์/ปก/รูปเล่ม

คุณภูวดล กลิ่นสวัสดิ์
คุณศิริลักษณ์ เบญจภูมริน

ค่าสมาชิกปีละ 250 บาท

โอนเข้าบัญชีออมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ

เลขที่บัญชี 530-7-04314-0

ชื่อบัญชี นางสาวศิริลักษณ์ เบญจภูมริน

โอนเงินแล้ว โปรดแจ้งให้ทางศูนย์ฯ ทราบ

โทรศัพท์ 098-272-2725 (สำนักงาน)

081-857-9487 (ครูลักษณ์)

หรือทางเพจ ศูนย์คำสอนราชบุรี

จัดพิมพ์โดย

ศูนย์คริสตศาสนธรรมราชบุรี 31/2-4 ถ.สมบุญกุล ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000
โทรศัพท์ 098-272-2725 WWW.KAMSONDEEDEE.COM FACEBOOK: ศูนย์คำสอนราชบุรี
พิมพ์ที่ ธรรมรักษ์การพิมพ์

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บรรณาธิการ	5
บทที่ 1 อาดัมและเอวา	7
บทที่ 2 โนอาห์	14
บทที่ 3 อับราฮัม	23
บทที่ 4 อีสอัค	31
บทที่ 5 ยาโคบ	39
บทที่ 6 โยเซฟ	48
บทที่ 7 โมเสส	55
บทที่ 8 โยชูวา	64
บทที่ 9 เดโบราห์	70
บทที่ 10 แซมสัน	78
บทที่ 11 นางรูธ	87
บทที่ 12 ซามูเอล	94
บทที่ 13 ซาอูล	101
บทที่ 14 ดาวิด	108
บทที่ 15 ซาโลมอน	116
บทที่ 16 อีสยาห์	122
บทที่ 17 นักบุญโยเซฟ	129
บทที่ 18 พระนางมารีย์	138
บทที่ 19 นักบุญยอห์นผู้ให้บัพติศมา	148
บทที่ 20 พระเยซูเจ้า	158

พรรณาริการ

ปฏิเสธไม่ได้ว่าสังคมปัจจุบันนี้ มีข่าวมากมายที่เป็นไปในทางลบ ไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรมร้ายแรงกัน คิดถึงแต่เรื่องของตนเป็นใหญ่ไม่ค่อยฟังกัน ไหนจะมีการรบราฆ่าฟันกันมากขึ้นเมื่อฟังการรายงานข่าว ยิ่งเราอยู่ในยุคที่เครื่องมือสื่อสารมีบทบาทสำคัญในชีวิต ที่บางคนบอกว่าเครื่องมือสื่อสารนำคนไกลให้ ใกล้ชิดกัน สามารถพูดคุยกันหน้าต่อหน้าแม้อยู่กันคนละเขตแดน แต่ในอีกมุมหนึ่งก็ทำให้มีคนเกลียดตัว ได้เช่นกัน เพราะเรากลับไปให้ความสำคัญกับคนที่เราไม่รู้จัก คนไม่สนิทในโทรศัพท์ จนคนใกล้ตัวอยู่บ้าน เดียวกันกลายเป็นคนไกล เพราะใช้แค่ปลายนิ้วสัมผัสส่งข้อความหากัน แต่ไม่คุยกันหน้าต่อหน้า รวมทั้ง ข่าวเท็จ ข่าวปลอม การหลอกลวงหรือมีฉ้อโกงที่ทำให้เราหลงเชื่อจากการใช้เครื่องมือสื่อสาร

สำหรับคริสตชนคาทอลิก เรามี **"พระคัมภีร์"** เครื่องมือสื่อสารที่พระเจ้าประทานแก่เรา พระคัมภีร์ ชี้ให้เราเห็นว่า พระเจ้าเป็นใคร มนุษย์เป็นใคร ทำไมจึงต้องการให้พระเจ้าทรงช่วยมนุษย์ให้รอดพ้น และ ยังบอกเราให้รู้ว่าเราต้องทำอะไร ต้องดำเนินชีวิตแบบไหน เพื่อได้รับความรอดพ้นสู่ชีวิตนิรันดร์ และความ รอดพ้นนี้สำเร็จไปอย่างไรในพระคริสตเจ้า แม้จะผ่านมา 2000 กว่าปี แต่สารในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าเผย แสดงนั้นยังเป็นปัจจุบันเสมอและเข้ากับทุกยุคทุกสมัย

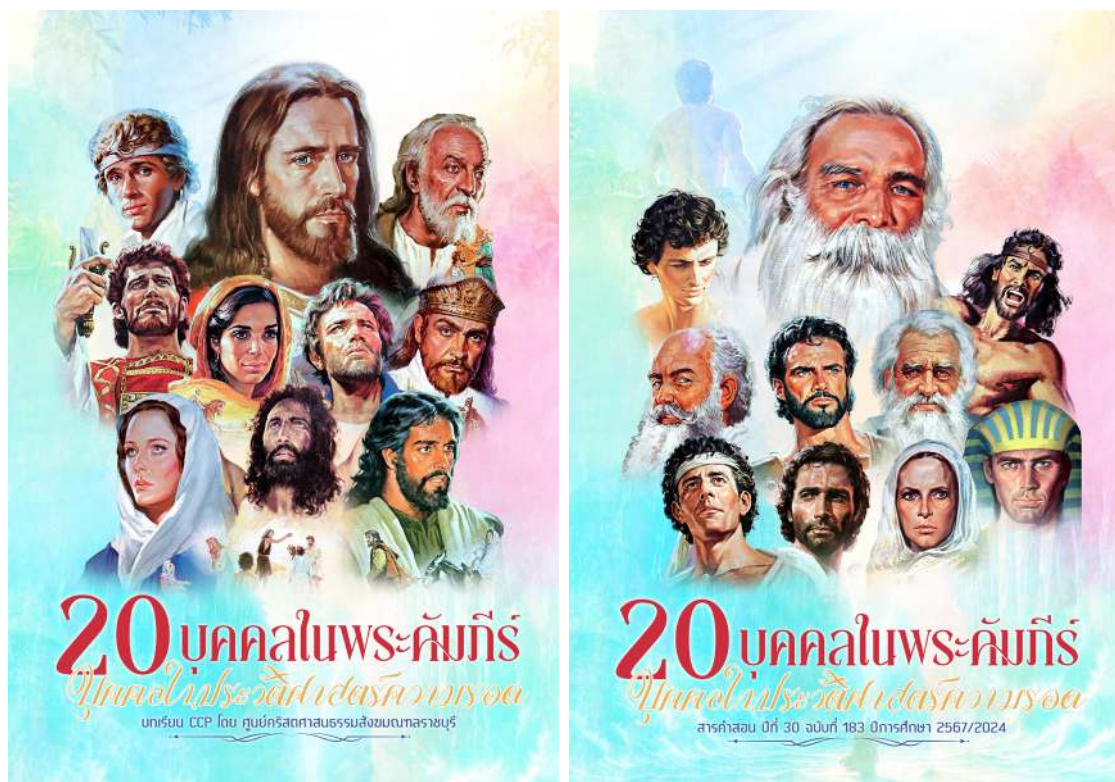
สารคำสอนฉบับนี้ จึงขอนำแบบอย่างของ **"20 บุคคลในพระคัมภีร์ บุคคลในประวัติศาสตร์ความรอด"** เป็นบุคคลที่พระเจ้าทรงเลือกสรร ท่ามกลางผู้คนชาวอิสราเอลมากมาย ทั้งในยุคที่มีความเชื่อต่อพระเจ้า

เข้มแข็งมั่นคง หรือในยุคที่มีความเชื่อคลอนแคลน เพราะ ความทุกข์ยากและความลำบากในชีวิต ในยุคที่ร้องเรียกหา พระเจ้าและยุคที่ปฏิเสธพระองค์ ยุคที่เจริญรุ่งเรืองจนถึง ยุคที่ตกต่ำที่สุด เพื่อให้พวกเขาเป็นคนกลางสื่อสารระหว่าง พระเจ้ากับประชากรของพระองค์ ทรงเผยแสดงพระองค์ แก่พวกเขาผ่านทางพระวาจา เครื่องหมาย และเหตุการณ์ ต่าง ๆ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าแต่ละบุคคล ก็มีทั้งข้อดีและ ข้อเสีย แต่พระเจ้ก็ทรงใช้พวกเขาเพื่อนำพาประชากรชาว อิสราเอลให้เข้าสู่ดินแดนพระสัญญา จนมาถึงพระเยซูเจ้า พระเมสสิยาห์ที่มีประกาศทำนายล่วงหน้า ถึงการเสด็จมา ของพระองค์ เพื่อไถ่มนุษย์ให้พ้นจากบาปและความตาย

และแม้จะมีบุคคลที่อยู่ในแผนการแห่งประวัติศาสตร์ความรอดมากมายหลายคน แต่ไม่สามารถนำเรื่องราวของทุกคนมาลงในหนังสือเล่มนี้ได้หมด ถ้าอยากรู้จักให้หมดคงต้องอ่านจากพระคัมภีร์ทางที่มงานจึงได้เลือกบุคคลที่ผู้เรียนควรรู้จักและนำเสนออย่างที่ดี หรือคุณธรรมของบุคคลนั้นมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ ตามบทเรียนที่สารคำสอนได้นำเสนอ

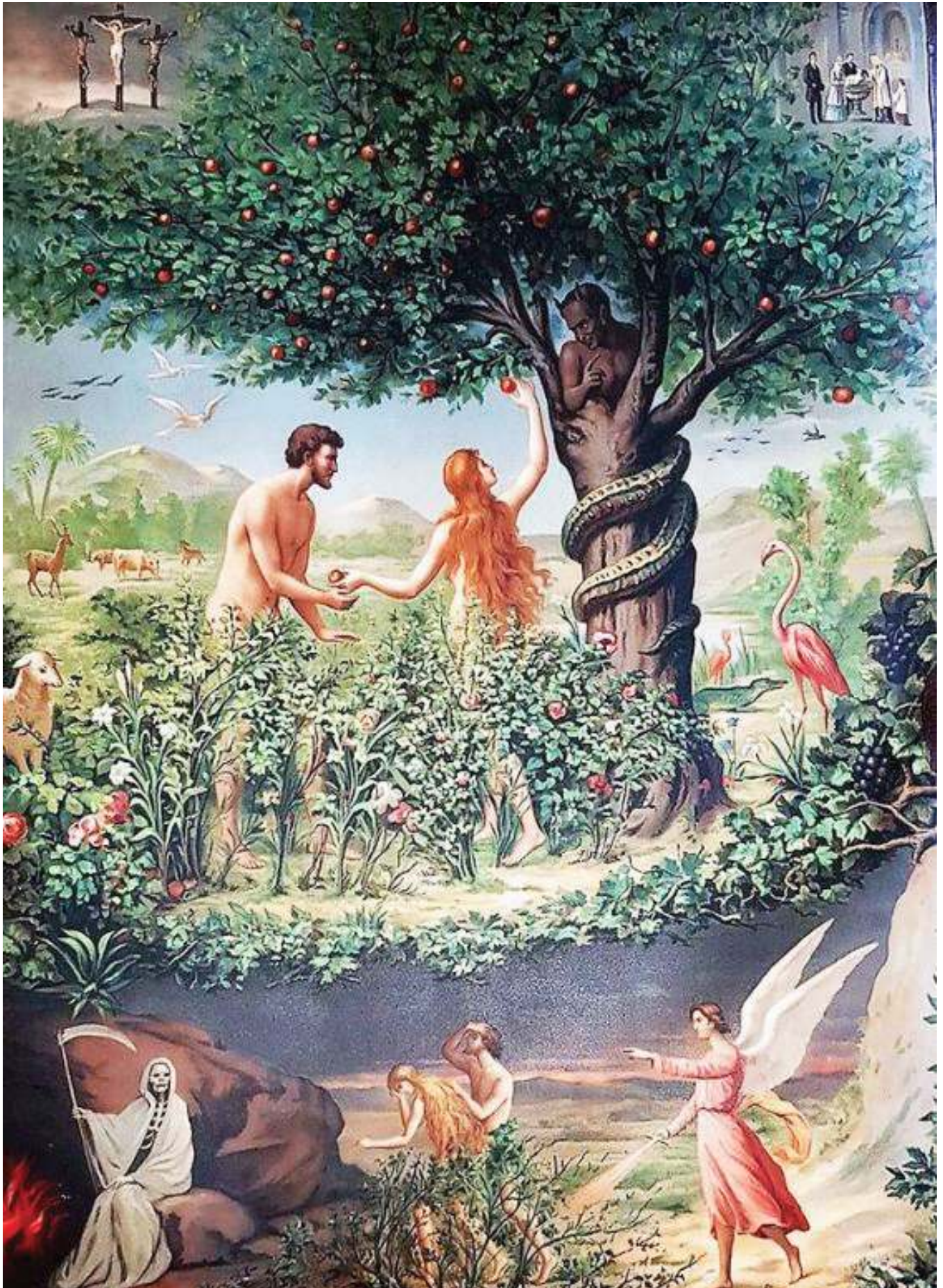
ขอให้นักเรียน **"20 บุคคลในพระคัมภีร์ บุคคลในประวัติศาสตร์ความรอด"** ในสารคำสอนฉบับนี้ได้เป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยผู้สอนในการอบรม ขัดเกลาเด็ก ๆ ของเรากำกลางกระแสสังคมที่รุนแรง และคุณธรรมจริยธรรมลดน้อยถอยลง อย่างที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อให้พวกเขามีหลักยึดในการดำเนินชีวิตตามแนวทางของพระคัมภีร์ สามารถใช้คุณธรรมต่าง ๆ มาประดับประดาตนเอง มาปรับใช้ในชีวิต เพื่อเป็นคนดี และเป็นคนที่มีคุณภาพในสังคมต่อไป

ขอพระเจ้าอวยพร แต่เพื่อนผู้รักงานคำสอนทุกท่าน

คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ

อาดัมและเอวา

อาดัมและเอวา (ปฐมกาล บทที่ 1-3)

ในปฐมกาล พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งสิ่งที่เห็นได้และไม่อาจแลเห็นได้ และในบรรดาสีงสร้างทั้งหลาย มนุษย์เป็นสิ่งที่สร้างที่พระเจ้าทรงรักมากที่สุดเพราะทรงสร้างตามภาพลักษณ์ของพระองค์ มนุษย์คนแรกที่พระเจ้าทรงสร้างคือ “อาดัม” และต่อมาพระเจ้าทรงสร้าง “เอวา” พระเจ้าทรงนำมนุษย์มาไว้ในสวนเอเดนเพื่อเพาะปลูกและดูแลสวน แล้วทรงบัญชามนุษย์นั้นว่า “ท่านจะกินผลไม้จากต้นไม้ทุกต้นในสวนได้ แต่อย่ากินจากต้นไม้แห่งความรู้ชั่ว วันใดที่ท่านกินผลจากต้นนั้น ท่านจะต้องตาย”

จนกระทั่งวันหนึ่ง “ซาตานที่มาในคราบของ งู” ได้เข้ามาล่อลวงและถามหญิงว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสห้ามว่า อย่ากินผลจากต้นไม้ใด ๆ ในสวนนี้” หญิงตอบงูว่า “ผลของต้นไม้ต่าง ๆ ในสวนนี้เรากินได้ แต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนเท่านั้น พระเจ้าตรัสห้ามว่าอย่ากินหรือแตะต้องเลย มิฉะนั้นท่านจะต้องตาย” งูบอกกับหญิงว่า “ท่านจะไม่ตายดอก พระเจ้าทรงทราบ ว่าท่านกินผลไม้ในวันใด ตาของท่านจะเปิดในวันนั้น ท่านจะเป็นเหมือนพระเจ้า คือรู้ดีชั่ว” หญิงเห็นว่าต้นไม้ที่มีผลน่ากิน งดงามชวนมอง ทั้งยังน่าปรารถนาเพราะให้ปัญญา นางจึงเด็ดผลไม้มากินแล้วยังให้สามีซึ่งอยู่กับนางกินด้วย เขาก็กิน ทันใดนั้นตาของทั้งสองคนก็เปิดและเห็นว่าตนเปลือยกายอยู่ จึงเอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดร่างไว้

เย็นวันนั้น เมื่อพระเจ้าเข้ามาในสวน อาดัมและเอวาได้ยินเสียงของพระเจ้า เขาทั้งสองจึงหลบไปซ่อนตัวในหมู่ต้นไม้ของสวน ด้วยเขาเกิดความรู้สึกผิด เมื่อพระเจ้าเรียกหาเขา “ท่านอยู่ไหน” มนุษย์ทูลตอบพระองค์ว่า “ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของพระองค์ในสวนก็กลัว เพราะข้าพเจ้าเปลือยกายอยู่ จึงได้ซ่อนตัว” พระเจ้าจึงตรัสถามว่า “ใครบอกท่านว่าท่านเปลือยกายอยู่ ท่านได้กินผลจากต้นไม้ที่เราห้ามมิให้กินนั้นหรือ” มนุษย์ทูลตอบว่า “หญิงที่พระองค์ประทานให้อยู่กับข้าพเจ้า ได้ให้ผลจากต้นไม้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงกิน” พระเจ้าตรัสกับหญิงว่า “ท่านทำอะไรไป” หญิงทูลตอบว่า “งูหลอกลวงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงกิน”

ดังนั้น พระเจ้าจึงลงโทษ ทรงสาปแช่ง “งู” มากกว่าสัตว์ตัวอื่น โดยให้มันเลื้อยด้วยท้องและจะกินฝุ่นดินเป็นอาหารตลอดชีวิต ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าตรัสว่า “เราจะทำให้เจ้าและหญิงเป็นศัตรูกัน ให้ลูกหลานของเจ้าและลูกหลานของนางเป็นศัตรูกันด้วย เขาจะเหี้ยมบั่นหัวของเจ้า และเจ้าจะกัดส้นเท้าของเขา” ผู้หญิงจะมีความยากลำบากและเจ็บปวดในการตั้งท้องและคลอดลูก และผู้ชายจะปกครองตัวเธอ พระเจ้าตรัสกับมนุษย์ว่า “เพราะท่านได้ฟังเสียงของภรรยาและกินผลจากต้นไม้ที่เราห้ามมิให้กิน แผ่นดินจะถูกสาปแช่งเพราะท่าน ท่านจะต้องหากินจากแผ่นดินด้วยความทุกข์ยากทุกวันตลอดชีวิต แผ่นดินจะผลิตต้นหนามและกอหนาม และท่านจะกินพืชที่งอกในทุ่งนา ท่านจะมีอาหารกินก็ด้วยหยาดเหงื่อบนใบหน้า จนกว่าท่านจะกลับเป็นดินอีก เพราะท่านถูกปั้นมาจากดิน ท่านเป็นฝุ่นดิน และจะกลับไปเป็นฝุ่นดินอีก” พระเจ้าได้ทำเสื้อจากหนังสัตว์ให้อาดัมและเอวาสวมปกปิดร่างกาย ทรงขับไล่เขาออกจากสวนเอเดน พระเจ้าตั้งพวกทูตสวรรค์ถือดาบเพลิงเฝ้าทางที่จะไปยังต้นไม้แห่งชีวิต เกรงว่ามนุษย์จะไปหยิบผลไม้จากต้นไม้แห่งชีวิตมากินและจะมีอายุยืนชั่วนิรันดร์

บทเรียนที่ 1

อาดัมและเอวา

เลือกผิดชีวิตเปลี่ยน

จุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียน

1. เรียนรู้ชีวิตของอาดัมและเอวา มนุษย์คู่แรกซึ่งเป็นสิ่งสร้างที่พระเจ้าทรงรักมากที่สุด
2. ตระหนักว่าชีวิตของเราเป็นสิ่งสร้างที่เป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้า
3. เลือกที่จะปฏิเสธสิ่งที่ไม่ถูกต้องและเลือกที่จะฟังเสียงของพระเจ้าในการดำเนินชีวิตเสมอ

ปฏิบัติ

ผู้สอนเล่าเรื่อง “โด่ง” ให้ผู้เรียนฟัง

“โด่ง” เป็นเด็กชนมาก ความชนทำให้เขาคิดแต่เรื่องสนุก ไม่เชื่อคำตักเตือนของพ่อแม่ จนถึงขนาดเคยเอาฝาขวดน้ำอัดลมไปวางไว้บนรางรถไฟเพื่อให้รถไฟที่กำลังแล่นอยู่ตรงหน้าทับฝานั่น แต่มันรุนแรงกว่าที่คิด เพราะฝาขวดกระเด็นมาโดนนิ้วก้อยมือขวาของเขา ความแรงทำให้มันฝังอยู่บนมือและต้องถูกตัดนิ้วก้อยด้านขวาทิ้งในเวลาต่อมาเนื่องจากติดเชื้อ

เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น “โด่ง” ไม่ชอบไปโรงเรียน และยังใช้จ่ายเงินพ่อแม่ไปกับการแต่งรถมอเตอร์ไซด์ แม้ฐานะทางบ้านไม่ได้ยากจนแต่ก็ไม่ได้ร่ำรวยล้นฟ้า แถมเขายังหัวดื้อ ไม่เชื่อฟังคำตักเตือนและคำห้ามปรามของพ่อแม่และผู้ใหญ่แถวบ้าน ทั้งเรื่องสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า และชอบออกไปซิ่งรถมอเตอร์ไซด์ในตอนกลางคืนกับเพื่อน ๆ เป็นประจำ จนครั้งหนึ่งเกิดอุบัติเหตุรถมอเตอร์ไซด์เกี่ยวกันล้ม ได้รับบาดเจ็บต้องนอนพักอยู่หลายสัปดาห์ แต่โชคไม่ดีที่ไม่เป็นอันตรายถึงชีวิต ครั้งนั้นโด่งตั้งใจว่าจะเลิกการกระทำต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะเห็นพ่อแม่ต้องมาเสียใจ เสียเวลาและขาดรายได้จากการหยุดงานเพราะต้องมาดูแลเขา แต่เมื่อ “โด่ง” หายดี เขาก็กลับไปใช้ชีวิตเหมือนเดิม เข้ากลุ่มกับเด็กแถวบ้าน สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า และแข่งมอเตอร์ไซด์กัน แต่ครั้งนี้โชคไม่เข้าข้าง มอเตอร์ไซด์ของ “โด่ง” เกิดอุบัติเหตุ ร่างของเขาไปกระแทกกับเสาไฟฟ้า ได้รับบาดเจ็บสาหัสจนต้องตัดขาทั้งสองข้างทิ้ง ในวันต่อมา “โด่ง” ถึงแก่ความตายเนื่องจากทนพิษบาดแผลไม่ไหว ส่วนเพื่อนของโด่งที่นั่งไปด้วยกันก็พิการต้องนอนติดเตียงตลอดชีวิต เป็นเรื่องเตือนใจว่าไม่ควรลองหรือทำทาบกับเรื่องที่อยู่แล้วรู้ว่าอันตราย และความตึงตึงที่ไม่ยอมเชื่อฟังคำเตือนของผู้ใหญ่ ผลเสียที่ได้รับอาจรุนแรงจนนำไปสู่การสูญเสียชีวิตและส่งผลกระทบต่อคนใกล้ชิดอีกด้วย

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ตัวละครในเรื่องเล่านี้มีใครบ้าง (โด่ง, พ่อแม่, ผู้ใหญ่, เพื่อน ๆ)
2. ผู้เรียนคิดว่า โด่ง มีนิสัยอย่างไร (ชน, ดื้อ, ไม่เชื่อฟังคำตักเตือน, เอาแต่ใจตนเอง)
3. ตอนเด็ก ๆ โด่งทำอะไรถึงได้รับบาดเจ็บ (เอาฝาขวดน้ำอัดลมวางไว้บนรางรถไฟเพื่อให้รถไฟที่กำลังแล่นอยู่ทับ แต่ฝาขวดกลับกระเด็นมาโดนนิ้วก้อยมือขวา)

4. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นได้ตั้งดำเนินชีวิตอย่างไร (เป็นวัยรุ่นที่คึกคะนอง, ไม่ชอบไปโรงเรียน, สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า ซึ่งรถมอเตอร์ไซด์)
5. ทำไมได้ถึงเสียชีวิต (เพราะไม่เชื่อฟังที่พ่อแม่และผู้ใหญ่เตือนไม่ให้สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า แข่งรถ แต่เขาก็ยังทำจนเกิดอุบัติเหตุรุนแรงทำให้เขาต้องตัดขา และที่สุทนต์พิษบาตแผลไม่ไหวจึงเสียชีวิต)
6. ผู้เรียนคิดว่าผลจากการกระทำของได้ส่งผลกระทบต่อใครบ้าง (พ่อแม่และญาติพี่น้องต้องเสียใจที่สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก, เพื่อน ที่ต้องนอนติดเตียงเนื่องจากพิการตลอดชีวิต)

สรุป การไม่เชื่อฟังพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ที่คอยดักเตือนเมื่อเรากำลังทำสิ่งที่ไม่ดีส่งผลให้เกิดการสูญเสียตามมาทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น นำความเสียใจมาสู่พ่อแม่และบุคคลที่รักเรา ยิ่งกับพระเจ้าด้วยแล้วเราจึงต้องเชื่อฟังพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งต่าง ๆ เพื่อเรา และที่สำคัญพระองค์ทรงสร้างเรามาด้วยความรัก และพระองค์ทรงรักเรา

นำเสนอ

1. กฎระเบียบและข้อบังคับมีไว้เพื่อการอยู่ร่วมกัน ตั้งแต่ระดับเล็กคือครอบครัว ไปจนถึงกฎระเบียบในโรงเรียน มหาวิทยาลัย ในบริษัท ทุกองค์กร และในสังคมที่ใหญ่ขึ้นก็ยิ่งต้องมีกฎหมายมาควบคุม เพื่อความสงบสุข ไม่วุ่นวาย โดยเฉพาะกฎหมายจราจรบนท้องถนนก็เพื่อควบคุมการขับขี่ยานพาหนะ ให้ระมัดระวัง มีสติ รอบคอบ แต่แทบจะทุกครั้งที่เกิดอุบัติเหตุถึงขั้นสูญเสียชีวิต เป็นเพราะบางคนฝ่าฝืนกฎ เช่น ฝ่าสัญญาณไฟแดง ขับรถเร็ว เกินอัตราที่กำหนด กลับรถในที่ห้ามกลับรถ เมาแล้วขับ ฯลฯ แม้จะมีกฎหมายควบคุมบังคับใช้ แต่ก็มีคนที่ไม่เชื่อฟัง ไม่ทำตาม ส่งผลทำให้เกิดอุบัติเหตุและการสูญเสียตามมา ซึ่งไม่ใช่แค่ทรัพย์สินเท่านั้น บางรายถึงแก่ชีวิตเหมือนเรื่องของ “โด่ง” ที่ได้ฟังไปแล้ว และแน่นอนว่ามันส่งผลกระทบต่อมิใช่แค่ตัวผู้ก่อเหตุ แต่ไปถึงครอบครัว บรรดาญาติพี่น้องของคู่กรณี และหากถึงขั้นเสียชีวิต ผลที่ตามมาของผู้ที่ทำผิดกฎก็ต้องได้รับโทษ หักข้อหาบางรายอาจต้องตายตามกันไปเพียงเพราะการไม่เชื่อฟังและอยากจะทำตามใจตนเอง

2. เมื่อพูดถึงการไม่เชื่อฟัง ในพระคัมภีร์ตั้งแต่ปฐมกาลก็ทำให้คิดถึงอาดัมและเอวา มนุษย์คู่แรกที่พระเจ้าทรงสร้างให้เป็นชายและหญิงตามภาพลักษณ์ของพระองค์ และเป็นสิ่งสร้างที่พระเจ้ารักที่สุด เราจดจำและสามารถเล่าเรื่องของอาดัมและเอวาได้ นอกจากเรื่องการสร้างของพระเจ้า ทั้งที่เห็นได้และเห็นไม่ได้ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาในวันที่หกและทรงนำเขามาอยู่ในสวนเอเดน เพื่อเพาะปลูกและดูแลสวน

ทรงบัญชาให้กินผลไม้ทุกต้นในสวนได้ ยกเว้นต้นไม้แห่งความรู้ดี-รู้ชั่ว ที่กินเมื่อไรมนุษย์จะต้องตาย แต่ซาตานในคราบของ “งู” ก็มาล่อลวงหญิงนั้นให้กินผลไม้เพื่อจะเป็นเหมือนพระเจ้า ทั้งอาดัมและเอวาร่วมกันทำความผิดคือการไม่เชื่อฟังพระเจ้า หลังจากนั้นตาของเขาก็เปิดและเห็นว่าตนเองเปลือยกายอยู่ จึงเอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดร่างกายของตน (เทียบ ปฐก. 3:1-20) เมื่อพระเจ้าทรงทราบ พระองค์ทรงสาปแช่ง “งู” และกล่าวถึงความยากลำบากที่จะตามมาในชีวิตของมนุษย์ซึ่งเป็นผลจากการไม่เชื่อฟังพระเจ้า จนกว่ามนุษย์จะกลับเป็นดินอีก เพราะมนุษย์ถูกปั้นมาจากดิน แต่พระเจ้ายังทรงเมตตาตามมนุษย์เพราะความรัก พระองค์ไม่ได้ทรงทำลาย แต่ทรงขับไล่ออกจากสวนเอเดน ให้มนุษย์หากินจากแผ่นดินด้วยความทุกข์ยากทุกวันตลอดชีวิต (เทียบ ปฐก. 3:14-24)

3. พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างมนุษย์ตามลักษณะของพระองค์ และทรงตั้งเขาให้เป็นมิตรกับพระองค์ มนุษย์ในฐานะสิ่งสร้างที่มีจิตวิญญาณ ย่อมดำเนินชีวิตในมิตรภาพนี้ไม่ได้ ถ้าเขาไม่สมัครใจยอมอ่อนน้อมเชื่อฟังพระเจ้าโดยอิสระเสรี การที่พระเจ้าห้ามมนุษย์มิให้กินผลไม้แห่งความรู้ดี-รู้ชั่ว แสดงถึงความจริงเรื่องนี้ **“วันใดที่ท่านกินผลจากต้นนั้น ท่านจะต้องตาย” (ปฐก. 2:17)** เป็นความตายจากชีวิตพระพรหรรษาจากความล้มพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า **“บาปกำเนิด”** จึงถือกำเนิดขึ้น เมื่ออาดัมและเอวาเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้า หลังจากนั้นบาปก็เข้ามารุกรานทั่วโลกอย่างแท้จริง เริ่มจากกาอินฆ่าอาเบลน้องชาย (เทียบ ปฐก. 4:1-8) ความเสื่อมทรามทั่วโลกเป็นผลตามมาของบาป (เทียบ CCC 401) ดังที่นักบุญเปาโลยืนยันไว้ว่า **“บาปเข้ามาในโลกนี้เพราะมนุษย์คนเดียว และความตายเข้ามาเพราะบาปฉันใด ความตายก็แพร่กระจายไปถึงมนุษย์ทุกคนเพราะทุกคนทำบาปฉันนั้น...” (รม. 5:12)**

4. แต่พระเจ้าไม่ทรงละทิ้งมนุษย์ ตรงกันข้ามทรงเรียกเขาและแจ้งให้เขารู้ว่าจะมีชัยชนะเหนือความชั่ว และได้รับการยกขึ้นจากการตกในบาป ข้อความนี้ในหนังสือปฐมกาลได้ชื่อว่าเป็น “ข่าวดีประการแรก” เพราะเป็นการแจ้งข่าวครั้งแรกเรื่องพระเมสสิยาห์ เรื่องการต่อสู้ระหว่าง “งู” กับ “หญิง” และชัยชนะในที่สุดของเชื้อสายคนหนึ่งของหญิงผู้นี้ (เทียบ CCC 411) เรื่องราวนี้มาปรากฏในพันธสัญญาใหม่ เมื่อกล่าวถึงสตรีผู้หนึ่งที่ปฏิสนธินิรมล หมายความว่าเกิดมาโดยไม่บาปกำเนิด ซึ่งก็คือพระนางมารีย์แต่ผู้เดียวเท่านั้น เพราะพระนางจะเป็นผู้ให้กำเนิดพระผู้ไถ่ ช่วยเราให้รอดพ้นจากอำนาจของบาป ทำให้ทุกคนกลับมาได้รับความศักดิ์สิทธิ์ที่เสียไปกลับคืนมา (เทียบ คาทอลิกสอนอะไร ข้อ 26)

5. อุปัติเหตุอาจนำมาซึ่งความตายฝ่ายร่างกาย แต่หากเราไม่เชื่อฟังพระเจ้าและปล่อยตัวเองให้ตกในความบาป จะนำมาซึ่งความตายฝ่ายวิญญาณ ทำให้เราขาดออกจากพระเจ้า เมื่อเรารู้เช่นนี้แล้วให้เราภาวนาวอนขอพระกำลังจากพระเจ้า ช่วยเราให้อาชนะความโน้มเอียงในทางบาปทุกชนิด สวดภาวนา อ่านพระวาจาพระเจ้าและนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เลือกที่จะฟังเสียงของพระเจ้า และกล้าที่จะปฏิเสธเสียงของปีศาจที่มาล่อลวงเรา ให้ทำบาป และขอพระเจ้าช่วยเราให้ทำกิจการดีต่าง ๆ ในแต่ละวันด้วยความตั้งใจดีและไม่ท้อถอย

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. มนุษย์เป็นสิ่งสร้างที่พระเจ้าทรงรักมากที่สุด
2. ชาตานิโคราบของงู มาล่อลวงเอวาให้กินผลไม้ เพื่อจะเป็นเหมือนพระเจ้า
3. วันใดที่ท่านกินผลจากต้นนั้น ท่านจะต้องตาย เป็นความตายจากชีวิตพระพรชทาน จากความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า
4. “บาปกำเนิด” ถือกำเนิดขึ้น เมื่ออาดัมและเอวาเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้า มนุษย์จึงถูกขับไล่ออกจากสวนเอเดน ต้องหากินจากแผ่นดินด้วยความทุกข์ยากทุกวันตลอดชีวิต
5. อุปัติเหตุอาจนำมาซึ่งความตายฝ่ายร่างกาย แต่หากเราไม่เชื่อฟังพระเจ้า และปล่อยตัวเองให้ตกในความบาป จะนำมาซึ่งความตายฝ่ายวิญญาณ ทำให้เราขาดออกจากพระเจ้า
6. ให้เราภาวนาวอนขอพระกำลังจากพระเจ้า ช่วยเราให้อาชนะความโน้มเอียงในทางบาปทุกชนิด สวดภาวนา อ่านพระวาจาพระเจ้าและนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

ข. กิจกรรม ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน ทบทวนหลังบทเรียน

1. พระเจ้าสั่งอาดัมและเอวาเกี่ยวกับต้นไม้ไม้นั้นอย่างไร (บรรดาผลไม้ทุกอย่างในสวนกินได้หมด ยกเว้นต้นเดียวคือต้นไม้แห่งความรู้ดีชั่ว เพราะวันใดที่กินจะต้องตาย)
2. ใครมาล่อลวงเอวาและให้เอวาทำอะไร (ชาตานิโคราบของงู ให้กินผลไม้แห่งความรู้ดีชั่ว)
3. เรื่องของ “อาดัมและเอวา” ต้องการสอนให้เห็นถึงคุณธรรมในเรื่องใดเป็นพิเศษ (การเชื่อฟัง)
4. หากผู้เรียนถูกชักชวนให้ทำสิ่งที่ผิดเช่นเดียวกับ “อาดัม” จะแก้ปัญหาด้วยวิธีการใด (ให้ผู้เรียนแต่ละคนได้แบ่งปันความคิด)

คำถามเพิ่มเติม สำหรับเด็กโต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป หรือให้อยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน

5. ผู้เรียนคิดว่า “งู” หมายถึงอะไรบ้างในยุคปัจจุบันที่สามารถล่อลวงให้เราตกในบาป (ยาเสพติด, สื่อออนไลน์ที่ไม่ดี, การพนัน, เพื่อนไม่ดี, การแข่งรถมอเตอร์ไซด์ ฯลฯ)
 6. ผู้เรียนได้รับบทสอนหรือข้อคิดอะไรบ้างจากเรื่องราวของ “อาดัมและเอวา”
- (คำถามข้อ 5 และ 6 ขอให้ผู้สอนบันทึกคำตอบของเด็กลงกระดานหรือบนกระดาน เพื่อสรุปในตอนท้ายคาบ)

หรือเด็กเล็ก ระบายสีและตกแต่งภาพให้สวยงาม หน้า 13

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องอาดัมและเอวาเพิ่มเติม หน้า 8
2. ให้ผู้เรียนจะได้เชื่อฟังพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย ญาติพี่น้อง คุณครูและผู้ใหญ่ที่เตือนสอนเราเสมอ
3. หากวันนี้เรามีพฤติกรรมที่ผิด ไม่ฟัง หรือเถียงใคร ให้ผู้เรียนไปขอโทษและตั้งใจที่จะเชื่อฟังให้มากขึ้น

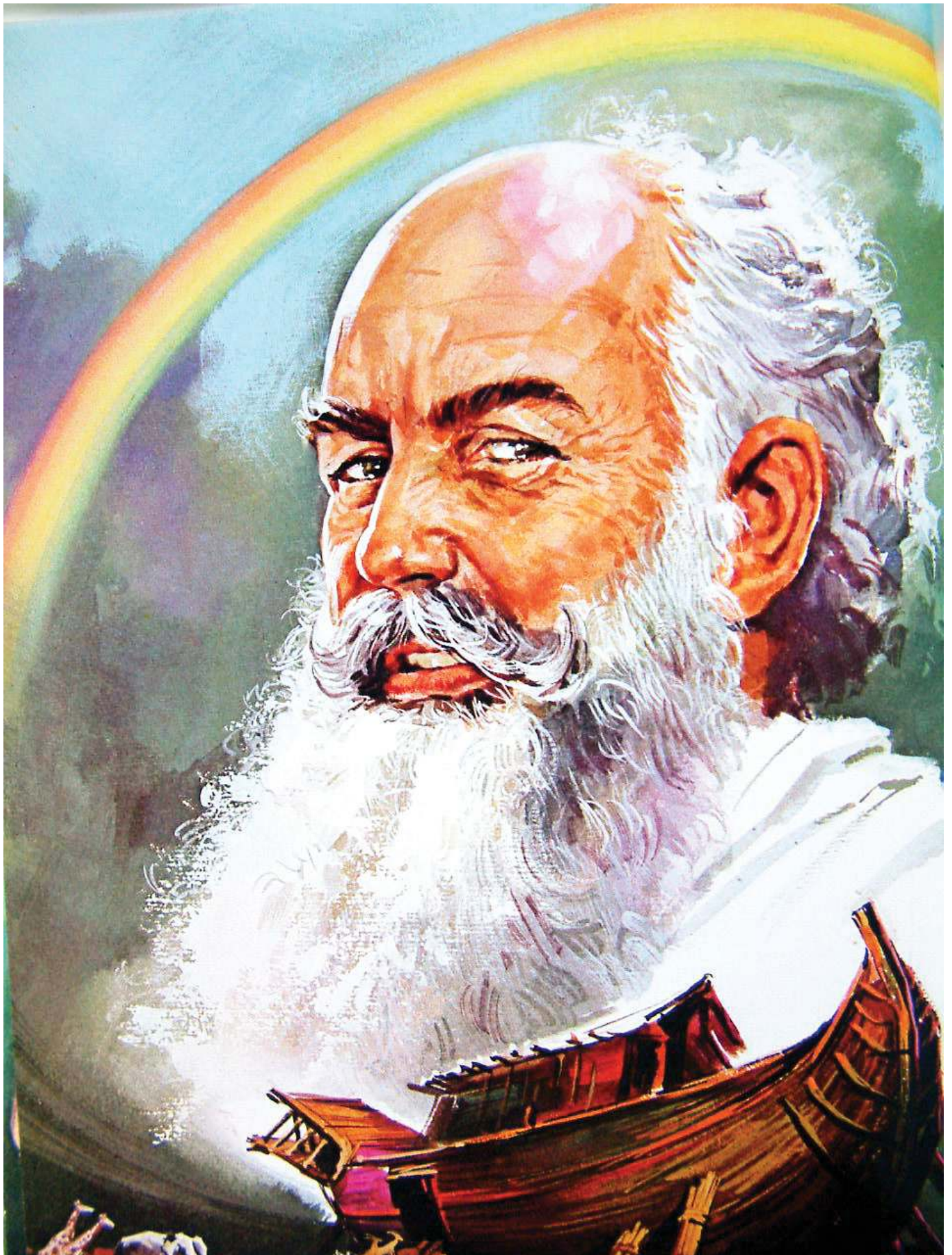
ใบงานเรื่องอาดัมและเอวา เลือกผิดชีวิตเปลี่ยน

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนอ่านข้อความพระคัมภีร์ด้านล่างนี้ร่วมกัน จากนั้นระบายสีและตกแต่งภาพให้สวยงาม

งูบอกกับหญิงว่า "ท่านจะไม่ตายดอก พระเจ้าทรงทราบว่ ท่านกินผลไม้ในวันใด
ตาของท่านจะเปิดในวันนั้น ท่านจะเป็นเหมือนพระเจ้า คือรู้ดีรู้ชั่ว"
หญิงเห็นว่าต้นไม้ที่มีผลน่ากิน งดงามชวนมอง ทั้งยังน่าปรารถนาเพราะให้ปัญญา
นางจึงเด็ดผลไม้มากิน แล้วยังให้สามีซึ่งอยู่กับนางกินด้วย เขาก็กิน
(ปฐมก. 3:4-6)

โนอาห์

โนอาห์ (ปฐมกาล บทที่ 6-9)

พระยาห์เวห์ทรงเห็นความชั่วร้ายของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน ใจของเขาคิดแต่สิ่งชั่วร้ายอยู่ตลอดเวลา พระองค์เสียพระทัยที่ได้ทรงสร้างมนุษย์ไว้บนแผ่นดิน จึงตรัสว่า “เราจะกวาดล้างมนุษย์ที่เราสร้างมานี้ ให้หมดสิ้นจากแผ่นดิน ไม่ว่าคนหรือสัตว์ สัตว์เลื้อยคลานหรือนกในท้องฟ้า เพราะเรารู้สึกเสียใจที่ได้สร้างมา” แต่โนอาห์เป็นที่โปรดปรานของพระยาห์เวห์

เรื่องราวของโนอาห์เป็นดังนี้ ชายคนหนึ่งชื่อ “โนอาห์” เขาเป็นคนดีเป็นคนชอบธรรมในท่ามกลางคนร่วมสมัย และดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้า เขามีบุตรสามคน คือเชม คามและยาเฟท พระเจ้าตรัสกับโนอาห์ว่า “โลกมีแต่ความรุนแรงเพราะมนุษย์ ดังนั้นเราจะทำลายเขาพร้อมกับแผ่นดิน ท่านจงเอาไม้สนมาต่อเรือใหญ่ลำหนึ่งให้มีหลายห้อง เอาชนยาทั้งด้านในและด้านนอกให้เรือมีลักษณะดังนี้ ลำเรือยาวสามร้อยคอก กว้างห้าสิบคอก สูงสามสิบคอก จงทำหลังคาเรือเว้นช่องว่างไว้หนึ่งคอก จงทำทางเข้าไว้ข้างเรือ ให้เรือมีดาดฟ้าสามชั้น ส่วนเราจะบันดาลให้น้ำวินาศท่วมโลก เพื่อทำลายสิ่งมีชีวิตทั้งหมดใต้ท้องฟ้า ทุกสิ่งบนแผ่นดินจะพินาศ แต่เราจะทำพันธสัญญากับท่าน ท่านจงเข้าไปในเรือ บุตร ภรรยาและบุตรสะใก่อจะเข้าไปกับท่านด้วย ท่านจะต้องนำสิ่งมีชีวิตทั้งหมดเข้าไปในเรืออย่างละหนึ่งคู่ ทั้งตัวผู้และตัวเมีย เพื่อมันจะรอดตายพร้อมกับท่าน นกทุกชนิด สัตว์ทุกชนิด และสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิดอย่างละคู่จะเข้าไปในเรือกับท่าน เพื่อมันจะรอดตาย ท่านจงจัดเตรียมของกินทุกชนิดและจัดเก็บไว้ในห้องบนเรือ เพื่อเป็นอาหารสำหรับท่านและสัตว์ทั้งหลาย”

โนอาห์ทำตามที่พระเจ้าทรงบัญชาทุกประการ พระเจ้าทรงบันดาลให้ฝนตกติดต่อกันเป็นเวลา 40 วัน 40 คืน จนเรือขนาดยักษ์ของโนอาห์ลอยขึ้นได้ สิ่งมีชีวิตทั้งปวงที่อยู่นอกเรือก็จมน้ำตายหมดทั้งคนและสัตว์มากมาย เหลืออยู่แต่โนอาห์กับทุกชีวิตที่อยู่กับเขาในเรือที่ปลอดภัย น้ำท่วมโลกอยู่เป็นเวลา 150 วัน เมื่อฝนหยุดตกน้ำค่อย ๆ ลดลง พระเจ้าไม่ลืมโนอาห์ พระองค์ทรงให้เรือของโนอาห์มาค้างอยู่บนเทือกเขาอารารัต พวกเขายังคงอยู่ในเรือรอจนกว่าพระเจ้าจะบอกว่าเมื่อไรจะปลอดภัยและออกไปได้ โนอาห์เริ่มส่งนกกาตัวหนึ่งออกไปนอกเรือ มันบินไปและกลับมาทุกวัน จนกระทั่งน้ำบนแผ่นดินลดแห้ง โนอาห์ส่งนกพิราบอีกตัวหนึ่งออกไป มันหาที่เกาะไม่ได้เพราะน้ำยังท่วมอยู่ มันจึงบินกลับมาหาเขาในเรือ เขาคอยอยู่อีก 1 สัปดาห์แล้วส่งนกพิราบออกไปอีก คราวนี้นกพิราบคาบใบมะกอกเทศเขียวสดกลับมาด้วย โนอาห์คอยอยู่อีกสัปดาห์ แล้วส่งนกพิราบออกไปอีก คราวนี้นกพิราบไม่ได้บินกลับมา โนอาห์จึงรู้ว่าแผ่นดินแห้งแล้ว

โนอาห์และครอบครัว รวมถึงสัตว์ทั้งหมดออกมาจากเรือ สิ่งแรกที่โนอาห์และครอบครัวทำ คือ สร้างแท่นบูชาขึ้นนมัสการพระเจ้า พระเจ้าทรงอวยพรโนอาห์และลูกหลาน พระองค์ตรัสว่า “เราจะไม่ทำลายล้างโลกนี้อีกเราได้ตั้งรุ้งไว้เป็นเครื่องหมายของคำสัญญาระหว่างเรากับโลกนี้และลูกหลานของเจ้าสืบไป” โนอาห์เป็นกสิกร และเป็นคนแรกที่ปลูกสวนองุ่น

บทเรียนที่ 2

โนอาห์

ยึดมั่นในคำสอนของพระเจ้า

จุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียน

1. เรียนรู้ชีวิตของโนอาห์ ผู้ที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้า
2. ตระหนักถึงผลดีของความซื่อสัตย์และการยึดมั่นในคำสอนของพระเจ้า
3. ตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตเป็นคนที่ยึดมั่นต่อคำสอนและพระวาจาพระเจ้าเสมอ

ปฏิบัติ

เด็กเล็ก ร้องเพลง โนอาห์ เพลงประกอบการสอนคำสอนชุด ทำด้วยความรัก

<https://www.kamsondeedee.com/main/action-songs/1912-withlove>

อุปกรณ์

1. เนื้อเพลงโนอาห์
2. ไฟล์เพลงโนอาห์
3. เครื่องเล่นเพลง
4. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม

เพลงโนอาห์

โนอาห์ได้สร้างเรือใหม่ เพื่อหลบภัยจากพายุใหญ่

โนอาห์ได้นำ นก ใหญ่ ขึ้นเรือไปเพื่อให้พ้นภัย จักรู จักรู จักรู จักรู จักรู

(คำที่ขีดเส้นใต้ ให้เปลี่ยนชนิดของสัตว์ไปเรื่อย ๆ เช่น แมว ช้าง ลิง หมา วัว ฯลฯ)

ดำเนินการ

1. ผู้สอนเขียนเนื้อเพลงบนกระดานหรือกระดานชาร์ท หรือพิมพ์ขึ้นจอคอมพิวเตอร์
2. ผู้สอนเปิดเพลงโนอาห์ให้ผู้เรียนฟังสัก 1-2 รอบ
3. ผู้สอนสอนให้ผู้เรียนร้องตามทีละท่อน เมื่อร้องได้แล้ว ให้ร้องพร้อมกันทั้งเพลงหรือร้องไปพร้อมกับดนตรี
4. ผู้สอนสอนท่าประกอบเพลง ให้ผู้เรียนทำตามหรือให้ผู้เรียนช่วยกันคิดท่าก็ได้
5. ผู้สอนเปิดเพลงหรือร้องเอง และทำตามท่าประกอบเพลงไปพร้อม ๆ กัน โดยเปลี่ยนท่าทางไปตามรายชื่อสัตว์ที่มีอยู่ในเนื้อเพลง

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. เพลงที่ร้องไปชื่อเพลงอะไร (โนอาห์)
2. จากเพลงนี้บอกกับเราว่า โนอาห์กำลังสร้างอะไร (สร้างเรือใหม่)
3. มีสัตว์อะไรบ้างในเพลงนี้ที่โนอาห์นำขึ้นเรือไปด้วย (นก, แมว, ช้าง, ลิง, หมา, วัว ฯลฯ)
4. ผู้เรียนคิดว่าทำไมโนอาห์ต้องสร้างเรือและนำสัตว์ขึ้นเรือไปด้วย (เพราะหลบภัยจากพายุใหญ่)
5. รู้ไหมว่าใครเป็นคนสั่งให้โนอาห์สร้างเรือ (พระเจ้า ถ้าเด็กตอบไม่ได้ ให้ผู้สอนเฉลย)

เด็กโต ต่อจิ๊กซอว์ภาพ “โนอาห์” ภาพทำจิ๊กซอว์ หน้า 22

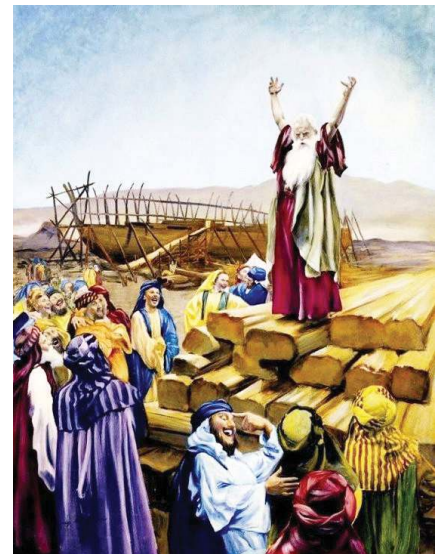
ดำเนินการ

1. ผู้สอนพิมพ์ภาพโนอาห์ ตามจำนวนกลุ่มของผู้เรียน
2. ตัดภาพที่พิมพ์ออกมาให้ได้ 10 ชิ้นต่อ 1 ภาพ ในตำแหน่งที่เหมือนกันทุกภาพ แล้วใส่ซองไว้
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเท่า ๆ กัน แจกซองจิ๊กซอว์ภาพโนอาห์ให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ซอง
4. ให้เวลาต่อชิ้นส่วนให้เป็นภาพที่สำเร็จสมบูรณ์ กลุ่มไหนต่อเสร็จก่อนให้ปรบมือ 2 ครั้ง
5. ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้อง แจกรางวัลให้กับกลุ่มที่ชนะ และแต่ละกลุ่มรองลงมา

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ภาพที่กลุ่มของเราช่วยกันต่อคือภาพอะไร (โนอาห์)
 2. ในภาพนี้เราเห็นอะไรบ้าง (เรือลำใหญ่, สัตว์ชนิดต่าง ๆ, โนอาห์, สายรุ้ง, ทะเลหรือน้ำ ฯลฯ)
 3. เราเคยได้ยินชื่อโนอาห์ หรือได้เรียนรู้จักโนอาห์มาก่อนหรือไม่ (รู้จัก, ไม่รู้จัก)
 4. ขออาสาสมัครจากคนที่เคยได้ยิน หรือเคยเรียนรู้เรื่องโนอาห์มาแล้ว ออกมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง (เล่าผิดถูกไม่เป็นไร ให้ผู้เรียนได้ลองเล่าก่อน ผู้สอนช่วยเสริม)
 5. แจกพระคัมภีร์ให้กับผู้เรียน เปิดหนังสือปฐมกาล 6:14-22 และอ่านพร้อมกัน
- *** หากไม่สามารถหาพระคัมภีร์ให้อ่านได้ครบทุกคน ให้อ่านด้วยกันหรือผู้สอนพิมพ์พระคัมภีร์ตามที่กำหนดให้นี้ แจกเด็กคนละ 1 แผ่นเพื่อจะได้มีอ่านและศึกษาไปด้วยกัน
6. ผู้สอนเล่าบททวนเรื่องของโนอาห์ที่ได้อ่านจากพระคัมภีร์อีกครั้ง

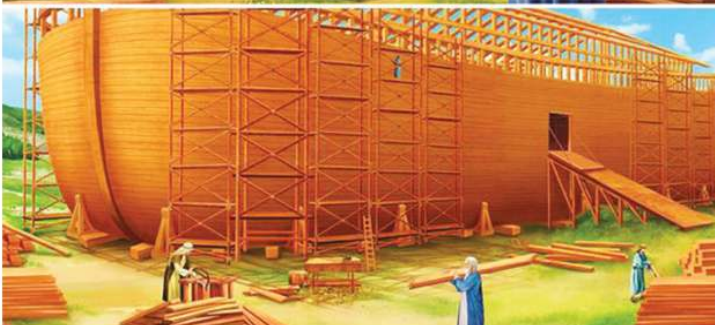
สรุป โนอาห์เป็นตัวอย่างของบุคคลที่เชื่อฟังและยึดมั่นในคำสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าผู้คนในสังคมรอบข้างจะประพฤติดังไรเพียงใด แต่โนอาห์ก็ไม่ย่อท้อที่จะทำความดี เมื่อพระเจ้าทรงบอกให้โนอาห์สร้างเรือลำใหญ่ และให้นำสัตว์ขึ้นเรือไปด้วยเพื่อหลบภัยจากพายุ โนอาห์ก็ทำตามคำสั่งของพระเจ้าอย่างไม่มีเงื่อนไข วันนี้เราจะมาเรียนรู้กันว่า ทำไมพระเจ้าจึงสั่งให้โนอาห์สร้างเรือลำใหญ่และเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นบ้าง

อภิปราย

1. ถ้าจะบอกว่า ปัจจุบันเรากำลังอยู่ในยุคของ “พวกมากลากไป” ก็คงไม่ผิดนัก เช่น หากใครสักคนไม่ชอบคนผิวสี แล้วคน ๆ นั้นเป็นคนมีอิทธิพลต่อพวกพ้อง ทำให้คนในกลุ่มนั้นไม่ชอบคนผิวสีไปด้วย และอาจแสดงออกด้วยการใช้ถ้อยคำรุนแรง แสดงพฤติกรรมดูถูก ทั้งที่ไม่รู้จักกัน ไม่เคยโกรธเคืองกัน รู้แต่ว่าไม่ชอบ หรือต่อให้มีใครในกลุ่มไม่เห็นด้วย ไม่ได้อยากทำแต่ก็ไม่ได้แย้งเพราะไม่อยากมีปัญหา ซึ่งบางครั้งเสียงหรือความคิดเห็นของคนหมู่มากก็ไม่ใช้สิ่งที่ถูกต้องเสมอไป โดยเฉพาะกับประโยคที่กล่าวกันว่า “ใคร ๆ เขาก็ทำกัน” นำมาเป็นข้ออ้างที่จะปิดความผิดให้พ้นตัว หรือทำให้ความผิดเป็นเรื่องที่ถูก เพราะในความเป็นจริง อะไรที่ผิดก็คือผิด ไม่อาจเปลี่ยนเรื่องผิดให้กลายเป็นเรื่องที่ถูกได้ โดยเฉพาะกับบางคนที่ไม่สามารถคิดหรือแยกแยะได้ว่า อะไรคือเรื่องผิด เพราะบรรทัดฐานของสังคมเปลี่ยนไปดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น หากปล่อยไปนานวันเข้าก็จะกลายเป็นค่านิยมที่ฝังอยู่ในใจของบางคนจนยากจะแก้ไขได้ สุดท้ายหากไม่เปลี่ยนแปลงตนเอง ความผิดเล็กน้อย

ก็จะกลายเป็นความผิดที่ใหญ่ขึ้น แต่สำหรับผู้ที่ยกแยะผิดชอบชั่วดีได้ ก็จะไม่สร้างความเดือดร้อนให้ตนเอง และผู้อื่นพร้อมจะฟังเสียงคนรอบข้างมองดูความต้องการของคนใกล้ตัว แม้อาจต้องพบกับกระแสสังคมไปบ้าง แต่เพราะยึดมั่นในความถูกต้อง มั่นคงในการทำดี ซึ่งความดีนี้เองจะส่งผลให้ได้รับสิ่งดี ๆ กลับมาอย่างแน่นอน ถึงแม้จะต้องใช้เวลา

2. หากเอ่ยชื่อ “โนอาห์” หลายคนคงรู้จักและเคยได้ยิน ในปฐมกาลบทที่ 6 ข้อที่ 9 บอกว่า “**โนอาห์เป็นคนดี เป็นคนชอบธรรมในหมู่คนร่วมสมัย** แม้จะอยู่ท่ามกลางผู้ที่ประพฤติดชั่ว โนอาห์ยังยืนหยัดและยึดมั่นในการปฏิบัติตามคำสอนขององค์พระเจ้า เป็นเจ้าอย่างซื่อสัตย์ จึงได้รับความชอบธรรมจากพระเจ้า แต่เพราะความชั่วร้ายของมนุษย์ที่ทวีมากขึ้นบนแผ่นดิน พระเจ้าจึงตรัสว่า “**เราจะกวาดล้างมนุษย์ที่เราสร้างมานี้ ให้หมดสิ้นจากแผ่นดิน ไม่ว่าคนหรือสัตว์ สัตว์เลื้อยคลานหรือนกในท้องฟ้า เพราะเรารู้สึกเสียใจที่ได้สร้างมา**” และทรงสั่งให้โนอาห์สร้างเรือลำใหญ่ ให้นำสัตว์ทุกชนิด ๆ ละหนึ่งคู่เข้าไปในเรือ รวมถึงครอบครัวของเขาและอาหารการกินทุกอย่าง เพราะการเชื่อฟังและการดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้า ทำให้โนอาห์เป็นที่รักของพระองค์ (เทียบ ปฐก. 6:13-22)

3. สิ่งแรกที่โนอาห์และครอบครัวกระทำ เมื่อออกจากเรือหลังจากรู้ว่าแผ่นดินแห้งแล้ว คือการสร้างแท่นบูชาขึ้นเพื่อนมัสการพระเจ้า ขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือของพระองค์ พระเจ้าตรัสว่า “**เราจะตั้งรุ้งของเราไว้บนเมฆ รุ้งนี้จะเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับแผ่นดิน เราจะระลึกถึงพันธสัญญาระหว่างเรากับท่าน และกับสรรพสิ่งที่มีชีวิต และน้ำวินาศจะไม่ท่วมทำลายสิ่งมีชีวิตทั้งหมดอีก**” (เทียบ ปฐก. 9:12-17) ทำให้เราได้เห็นและรับรู้ ว่า พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระทัยเมตตา กรุณา ทรงปรารถนาให้มนุษย์กลับใจมาหาพระองค์ เพื่อจะไม่ต้องรับความพินาศ แต่จะมีชีวิตรอดปลอดภัยเหมือนอย่างโนอาห์และครอบครัวของเขาที่เชื่อฟังพระเจ้า

4. แล้วเราจะปฏิบัติตามแบบอย่างของโนอาห์ ผู้ยึดมั่นในคำสอนของพระเจ้าในสังคมปัจจุบันได้อย่างไร...ก็ต้องเริ่มที่ตัวเรา กับคนใกล้ตัวเรา ด้วยการเชื่อฟังพ่อแม่ ญาติพี่น้อง ครูบาอาจารย์ ยึดมั่นและปฏิบัติตามบัญญัติของพระเจ้า อ่านพระวาจา มาวัดร่วมมิสซา ปฏิบัติกิจศรัทธาต่าง ๆ ที่สามารถทำได้ นอกจากนั้น เรายังสามารถร่วมเป็นหนึ่งในพระศาสนจักร โดยเฉพาะในปี ค.ศ. 2024 ที่กำหนดให้เป็นปีรวมพลังรักโลก จากสมณสาส์น Laudate Deum-ขอสรรเสริญพระเจ้า ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ที่ชี้ให้เห็นถึงปัญหาภาวะที่กำลังเกิดขึ้นจริงกับสภาพภูมิอากาศของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันภายในเวลาอันสั้น และกำลังทวีความรุนแรงมากขึ้นจนเข้าสู่ขั้นวิกฤต ซึ่งสาเหตุก็เกิดจากฝีมือมนุษย์ พระเจ้าทรงรักษาสัญญาของพระองค์ที่จะไม่ทำลายล้างโลกนี้ แต่มนุษย์กลับเป็นผู้ทำลายเสียเอง ไม่ว่าจะเป็นการบุกรุก เผาป่า ซึ่งส่งผลต่อความเป็นอยู่และการสูญพันธุ์ของบรรดาสัตว์ โดยพระสันตะปาปาทรงเชิญชวนเราในฐานะคริสตชน ให้หันมาใส่ใจดูแลโลก บ้านที่เราอาศัยอยู่ร่วมกันอย่างจริงจัง เหมือนที่พระเจ้าทรงสั่งโนอาห์ให้ดูแลสรรพสัตว์ทั้งหลายของพระองค์

5. จงอย่าเพิกเฉยหรือมองว่าการทำความดีเป็นเรื่องไกลตัว เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เราสามารถทำได้ ขอให้รีบเร่งที่จะทำ อย่าให้คำว่า “ใคร ๆ เขาก็ทำกัน” ในเรื่องที่ดีมาปิดกั้นเราจากการทำความดี จากการเชื่อฟังและปฏิบัติตาม คำสั่งสอนของพระเจ้าและของพระศาสนจักร เพื่อให้ความดีและความถูกต้องคงอยู่และแผ่ขยายทั่วไปในสังคม จงเชื่อมั่นว่าเมื่อพระเจ้าสั่งให้เราทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พระองค์จะทรงช่วยเหลือให้สำเร็จตามพระประสงค์ ดังเช่นโนอาห์ผู้เชื่อฟังพระเจ้า และไม่ลืมที่จะดูแลรักษาบรรดาสัตว์เลี้ยงทั้งหลาย รวมถึงสิ่งสร้างที่พระเจ้าทรงมอบไว้ให้กับมนุษย์ตั้งแต่แรกเริ่มด้วย

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. ความชั่วร้ายของมนุษย์ที่ทวีมากขึ้นบนแผ่นดิน พระเจ้าจึงตรัสว่า “เราจะกวาดล้างมนุษย์ที่เราสร้างมานี้ให้หมดสิ้นจากแผ่นดิน ไม่ว่าคนหรือสัตว์...
2. “โนอาห์” เป็นคนชอบธรรมในท่ามกลางคนร่วมสมัย และดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้า
3. พระเจ้าสั่งให้โนอาห์สร้างเรือลำใหญ่ ให้นำสัตว์ทุกชนิด ๆ ละหนึ่งคู่เข้าไปในเรือ รวมถึงครอบครัวของเขาและอาหารการกินทุกอย่าง
4. เราสามารถเลียนแบบอย่างของโนอาห์ได้ในชีวิตประจำวัน ด้วยการเชื่อฟังพ่อแม่ ญาติพี่น้อง ครูบาอาจารย์ เชื่อฟังและปฏิบัติตามบัญญัติของพระเจ้า อ่านพระวาจา มาวัดร่วมมิสซา ปฏิบัติกิจศรัทธาต่าง ๆ ที่เราสามารถทำได้ และปฏิบัติตามคำสอนที่พระศาสนจักรเชิญชวน
5. พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระทัยเมตตากรุณา ทรงปรารถนาให้มนุษย์กลับใจมาหาพระองค์ เพื่อจะไม่ต้องรับความพิณาศ แต่จะได้มีชีวิตรอดปลอดภัยเหมือนอย่างโนอาห์และครอบครัวที่เชื่อฟังพระเจ้า
6. จงอย่าเพิกเฉยหรือมองว่าการทำดีเป็นเรื่องไกลตัว และอย่าให้คำว่า “ใคร ๆ เขาก็ทำกัน” ในเรื่องที่ดีมาปิดกั้นเราจากการทำความดี จากการเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระเจ้า

ข. กิจกรรม จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง หรือใช้การสนทนากับผู้เรียนก็ได้

1. ทำไมพระเจ้าจึงโปรดปรานโนอาห์

ตอบ เพราะโนอาห์เป็นคนดี เป็นคนชอบธรรมและเชื่อฟังพระเจ้า

2. พระเจ้าสั่งให้โนอาห์ทำอะไร และโนอาห์ทำตามที่พระเจ้าสั่งหรือไม่

ตอบ ให้สร้างเรือใหญ่ลำหนึ่ง....และโนอาห์ก็ทำตามที่พระเจ้าสั่ง

3. นอกจากสร้างเรือแล้ว พระเจ้าสั่งให้โนอาห์ทำอะไรอีก

ตอบ นำครอบครัวและสัตว์ทุกชนิดอย่างละ 1 คู่ เข้าไปในเรือตามคำสั่งของพระเจ้า

4. สิ่งแรกที่โนอาห์และครอบครัวทำเมื่อลงจากเรือคือสิ่งใด

ตอบ สร้างแท่นบูชาขึ้นนมัสการพระเจ้า

5. พระเจ้าทำอย่างไรกับโนอาห์และครอบครัวของเขา เมื่อเขาเชื่อฟังพระเจ้า

ตอบ พระเจ้าทรงอวยพรโนอาห์และลูกหลาน และสัญญาว่าจะไม่ทำลายแผ่นดินนี้อีก

6. สิ่งใดคือสัญลักษณ์ที่พระเจ้าสัญญากับโนอาห์และลูกหลานว่าจะไม่ทำลายแผ่นดินนี้อีก

ตอบ สายรุ้ง/รุ้งกินน้ำ

หรือ เกม “ทูตสวรรค์ สั่งว่า...”

ดำเนินการ ผู้สอนอธิบายกติกาการเล่นแก่ผู้เรียนทุกคนในห้องโดย

1. ผู้สอน จะทำหน้าที่เป็นทูตสวรรค์และเป็นคนออกคำสั่ง โดยเริ่มต้นประโยคคำสั่งว่า “ทูตสวรรค์สั่งว่า...” เช่น “ทูตสวรรค์สั่งว่า ให้ปรบมือ 1 ครั้ง” สมาชิกที่เหลือทั้งหมดจะต้องปฏิบัติตาม แต่หากผู้สอนไม่ได้พูดว่า “ทูตสวรรค์สั่งว่า...” ให้สมาชิกอยู่เฉย ๆ ไม่ต้องทำตามคำสั่ง หากใครทำตามคำสั่งก็จะถูกจับแพ้และหยุดเล่นทันที

2. ผู้สอนจะเปลี่ยนคำสั่งไปเรื่อย ๆ สลับไปมาระหว่างคำสั่ง “ทูตสวรรค์สั่งว่า....” กับ คำสั่งเฉย ๆ และให้สมาชิกทุกคนปฏิบัติตาม คนที่เหลืออยู่เป็นคนสุดท้ายเป็นผู้ชนะ หรือพิจารณาตามความเหมาะสม

คำสั่งตัวอย่าง

ทูตสวรรค์สั่งว่า ให้สวัสดีเพื่อนคนข้าง ๆ	ให้ยกขาซ้าย
ทูตสวรรค์สั่งว่า ให้ยิ้มสวย ๆ	ให้กอดอก
ทูตสวรรค์สั่งว่า ให้เอามือเท้าสะเอว	ให้ชูมือทั้งสองขึ้น
ทูตสวรรค์สั่งว่า ให้เอามือจับแก้ม	ให้ตีไหล่เพื่อน

3. ผู้สอนอาจขออาสาสมัครออกมาเป็นผู้นำก็ได้ และหลังจากจบกิจกรรมนี้แล้ว ผู้สอนนำผู้เรียนแบ่งปันความรู้สึกและความรู้ที่ได้รับจากเกมนี้

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องโนอาห์เพิ่มเติม หน้า 15

2. กลับไปเล่าเรื่องของโนอาห์ให้คนในครอบครัวฟัง ว่าพระเจ้าทรงอวยพรครอบครัวของโนอาห์ เพราะเขาเชื่อฟังและทำตามคำสั่งของพระเจ้า

3. บันทึกการเชื่อฟัง ทำในสมุดปฏิบัติการ หรือผู้สอนอาจทำเป็นใบงานให้ผู้เรียนบันทึกแล้วนำมาส่ง

***ระยะเวลาในการบันทึกและนำมาส่งให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน ตัวอย่างหน้า 21

คำชี้แจง

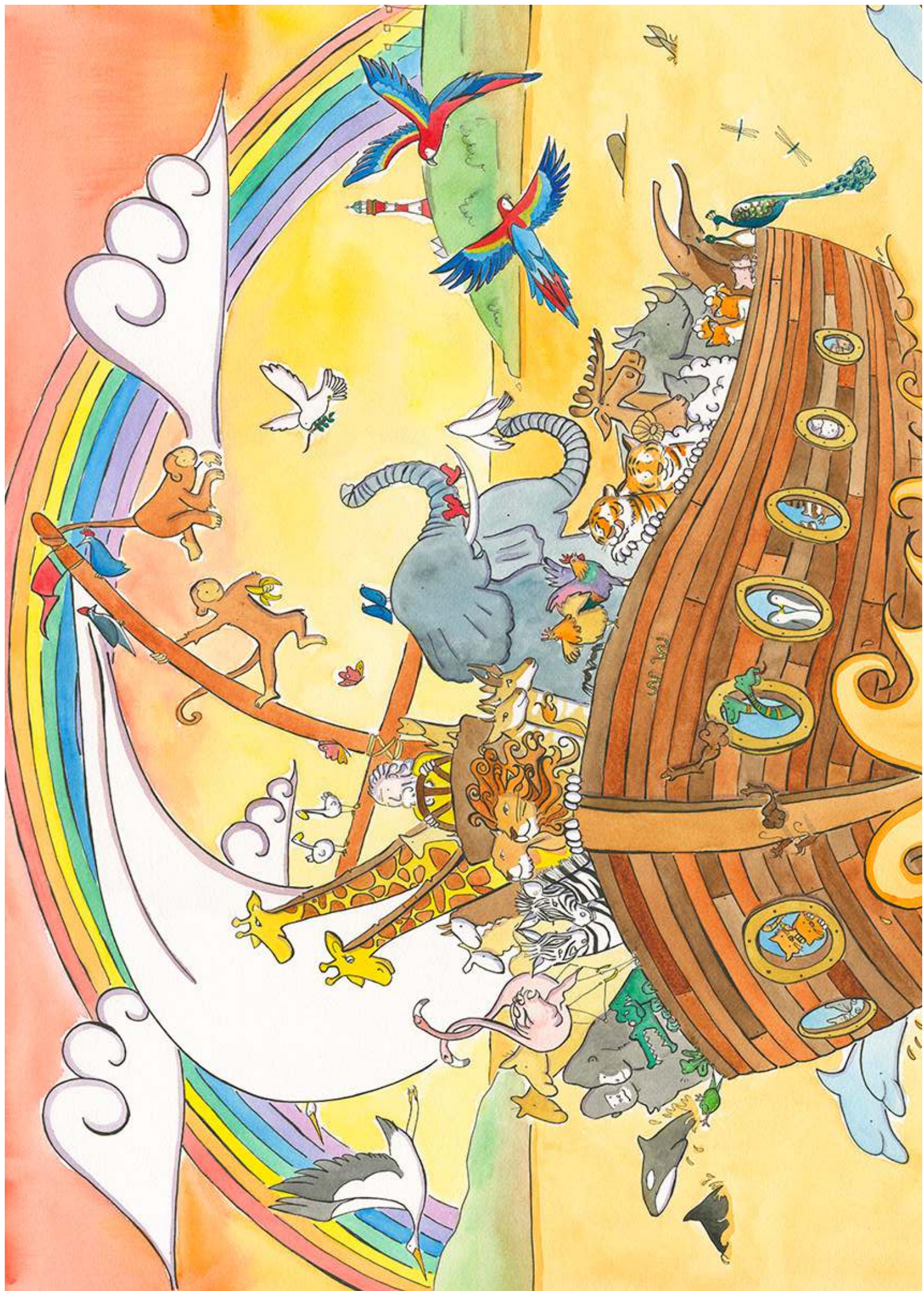
โนอาห์เชื่อฟังพระเจ้าและทำตามคำสั่งของพระองค์ทุกอย่าง พระเจ้าจึงทรงอวยพรเขาและครอบครัว ในชีวิตประจำวันของเราแต่ละคน สามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้อย่างไร และผ่านทางใครได้บ้าง เชิญชวนให้เราปฏิบัติและบันทึกดูว่าเราจะสามารถเชื่อฟังและปฏิบัติได้มากน้อยแค่ไหน

*ใน 1 วัน สามารถเขียนได้หลายบุคคลและหลายเหตุการณ์ ถ้าปฏิบัติได้จริง

ตัวอย่าง ใบงาน “บันทึกการเชื่อฟัง”

วัน/เดือน/ปี	บุคคลที่เชื่อฟัง	การกระทำที่แสดงถึงการเชื่อฟัง
28 ก.ค. 67	พระเจ้า และเชื่อฟังแม่ด้วย	ไม่ทำผิดวันอาทิตย์ และแกมมด้วย
30 ก.ค. 67	คุณครู	ในอกับเพื่อนที่แกลังฉั่น
	คุณนาย	ไม่พูดตลกขบขัน

อับราฮัม

อับราฮัม (ปฐมกาล บทที่ 12-18, 21-22)

พระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า “จงออกจากแผ่นดินของท่าน จากญาติพี่น้อง จากบ้านของบิดา ไปยังแผ่นดินที่เราจะชี้ให้ท่าน เราจะทำให้ท่านเป็นชนชาติใหญ่ จะอวยพรท่าน จะทำให้ท่านมีชื่อเสียงเลื่องลือ ท่านจะนำพระพรมาให้ผู้อื่น เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรท่าน เราจะสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งท่าน บรรดาเผ่าพันธุ์ทั้งสิ้นทั่วแผ่นดินจะได้รับพรเพราะท่าน” อับราฮัมจึงออกเดินทางตามที่พระเจ้าตรัส เมื่ออับราฮัมออกจากเมืองฮารานนั้นเขามีอายุเจ็ดสิบห้าปี เขาพานางซารายภรรยาของตนกับโลทบุตรของน้องชาย และทรัพย์สมบัติทั้งหมดพร้อมทั้งฝูงสัตว์ ออกเดินทางไปยังแผ่นดินคานาอัน พระเจ้าบอกอับราฮัมว่าดินแดนนี้เราจะยกให้ลูกหลานของเขา อับราฮัมสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเจ้าที่นั่น

อับราฮัมและครอบครัวได้ไปอาศัยอยู่ที่อียิปต์ช่วงหนึ่ง เพราะความขาดแคลนอาหารในแผ่นดินรุนแรงมาก หลังจากนั้น อับราฮัมนำข้าวของทั้งหมดที่มีเดินทางออกจากอียิปต์กลับไปยังดินแดนเนเกบ พร้อมกับภรรยา โลทไปกับเขาด้วย อับราฮัมมีฝูงแพะแกะเงินทองมากขึ้น และย้ายกระโจมเดินทางไปเรื่อย ๆ จากดินแดนเนเกบถึงเบธเอล โลทซึ่งไปกับอับราฮัมมีฝูงแพะ โค และกระโจมของตนด้วย และที่ดินแถบนั้นไม่กว้างขวางพอที่จะให้เขาทั้งสองคนอยู่ร่วมกันได้ คนเลี้ยงสัตว์ของอับราฮัมและของโลทเริ่มทะเลาะวิวาทกันเพราะต่างคนต่างมีฝูงสัตว์และทรัพย์สมบัติมากมาย อับราฮัมจึงแยกทางกับโลท โดยโลทเลือกบริเวณลุ่มแม่น้ำจอร์แดนทั้งหมดไว้เป็นของตน ส่วนอับราฮัมอาศัยในแผ่นดินคานาอัน เมื่อโลทแยกไปแล้ว พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า “จงเงยหน้าขึ้นจากที่ที่ท่านอยู่ มองไปทางทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตก แผ่นดินทั้งหมดที่ท่านเห็นนี้ เราจะมอบให้ท่านและให้ลูกหลานของท่านตลอดไป เราจะทำให้ลูกหลานของท่านมีจำนวนมากมายนับไม่ถ้วน เหมือนฝุ่นผงของแผ่นดิน ผู้ใดนับฝุ่นผงของแผ่นดินได้ก็จะนับจำนวนลูกหลานของท่านได้เช่นเดียวกัน ท่านจงลุกขึ้นเดินทางไปให้ทั่วแผ่นดินนี้ ทั้งด้านยาวและด้านกว้างเถิด เพราะว่าเราจะมอบให้ท่าน”

เมื่ออับราฮัมอยู่ในแผ่นดินคานาอันได้สิบปี นางซารายภรรยานางฮาการ์ทาสหญิงชาวอียิปต์ของตนให้เป็นภรรยาของอับราฮัมสามี อับราฮัมได้ร่วมหลับนอนกับนางฮาการ์ต่อมานางก็ตั้งครรภ์ให้กำเนิดบุตรชาย อับราฮัมตั้งชื่อบุตรที่นางฮาการ์คลอดนั้นว่า “อิซมาเอล” อับราฮัมมีอายุแปดสิบหกปีเมื่อนางฮาการ์คลอดบุตรชายให้เขา เมื่ออับราฮัมอายุเก้าสิบเก้าปี พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์แก่เขา ตรัสว่า “เราจะทำพันธสัญญา与您 จะให้ท่านมีลูกหลานจำนวนมากยิ่ง ๆ ขึ้น ท่านจะเป็นบิดาของชนชาติจำนวนมาก ชื่อของท่านจะไม่ใช่อับราฮัมอีกแล้ว ท่านจะมีชื่อใหม่ว่า “อับราฮัม” กษัตริย์หลายพระองค์จะเกิดจากท่าน เราจะ

รักษาพันธสัญญาของเราไว้กับท่านและกับลูกหลานของท่านที่จะตามมา เราจะให้แผ่นดินที่ท่านอาศัยอยู่อย่างคนแปลกหน้าที่นี่ คือแผ่นดินคานาอันทั้งหมดแก่ท่าน และแก่ลูกหลานที่จะตามมาภายหลังท่านเป็นกรรมสิทธิ์ตลอดไป และเราจะเป็นพระเจ้าของเขทั้งหมด” ส่วนนางซารายพระเจ้าทรงเรียกชื่อใหม่ว่า “ซาร่าห์” พระเจ้าทรงอวยพรนางและจะให้นางมีบุตรแก่อับราฮัม นางจะเป็นมารดาของชนชาติทั้งหลาย กษัตริย์หลายชาติจะมาจากนาง” พระเจ้าตรัสว่า “พงศ์พันธุ์ของเจ้าจะมากเช่นนั้น” อับราฮัมเชื่อพระเจ้า ความเชื่อนั้นพระเจ้าทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน

พระเจ้าโปรดนางซาร่าห์ดั่งที่ตรัสไว้ ทรงกระทำตามที่ได้ทรงสัญญาไว้ นางซาร่าห์ตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายแก่อับราฮัมเมื่อเขาชราแล้ว ตามเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ อับราฮัมตั้งชื่อบุตรที่นางซาร่าห์คลอดนั้นว่า “อิสอัค” ต่อมา พระเจ้าทรงลงใจอับราฮัม ตรัสเรียกเขาว่า “อับราฮัมเอ๋ย” อับราฮัมทูลตอบว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่” พระเจ้าตรัสว่า “จงพาอิสอัค บุตรคนเดียวที่ท่านรัก ไปยังดินแดนโมรียาห์ แล้วถวายเขาเป็นเครื่องเผาบูชา บนภูเขาคาโมที่ เราจะบอกให้ท่านรู้”

เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น อับราฮัมใส่อาบนบนหลังลา พาผู้รับใช้สองคนและอิสอัคบุตรชายไปด้วย เขาผ่าฟืนสำหรับใช้เผาบูชา แล้วออกเดินทางไปยังสถานที่ที่พระเจ้าทรงบอกให้รู้ในวันที่สาม อับราฮัมเงยหน้าแลเห็นที่นั่นแต่ไกล อับราฮัมจึงพูดกับผู้รับใช้ว่า “จงอยู่ที่นี่เฝ้าลาไว้ด้วย ส่วนเรากับลูกจะไปนมัสการพระเจ้าที่โน่น แล้วจะกลับมา”

อับราฮัมให้อิสอัคแบกฟืนสำหรับใช้เผาบูชา ส่วนตนถือไฟและมีด แล้วทั้งสองคนเดินทางไปด้วยกัน อิสอัคพูดกับอับราฮัมบิดาของตนว่า “พ่อครับ” อับราฮัมถามว่า “อะไรหรือลูก” อิสอัคพูดต่อไปว่า “ดูซิที่นี่มีไฟและฟืน แต่ลูกแกะที่จะใช้เผาบูชาอยู่ที่ไหน” อับราฮัมตอบว่า “ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับเผาบูชาให้เอง” แล้วเขาก็เดินทางต่อไป เมื่อทั้งสองคนมาถึงสถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงบอกให้รู้แล้ว อับราฮัมก่อแท่นบูชาขึ้น จัดเรียงฟืนไว้บนนั้น แล้วมัดอิสอัคนำมาวางไว้บนกองฟืนบนแท่นบูชา อับราฮัมยื่นมือออกไป เจือมีดจะฆ่าบุตร แต่ทูตของพระเจ้าร้องเรียกจากสวรรค์ว่า “อับราฮัมเอ๋ย อับราฮัม” อับราฮัมตอบว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่” ทูตสวรรค์กล่าวว่า “อย่าลงมือฆ่าเด็กหรือทำร้ายเขาเลย บัดนี้เรารู้แล้วว่าท่านยำเกรงพระเจ้า และมีได้หวนบุตรคนเดียวของท่านไว้ไม่ถวายแก่เรา” อับราฮัมเงยหน้าขึ้น แลเห็นแกะ

เพศผู้ตัวหนึ่ง เขาของมันติดอยู่ในพุ่มไม้ อับราฮัมจึงไปจับมาฆ่าเผาถวายบูชาแทนบุตรชาย อับราฮัมเรียกสถานที่นั้นว่า “พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้” ทูตของพระเจ้าจากสวรรค์เรียกอับราฮัมเป็นครั้งที่สองว่า “พระเจ้าตรัส เพราะท่านได้ทำดังนี้คือ มิได้หวนบุตรชายคนเดียวของท่านไว้ เราสาบานต่อเราเองว่า เราวยพรให้ท่านอย่างมาก จะให้ลูกหลานของท่านทวีจำนวนมากเท่ากับดวงดาวบนท้องฟ้า และเมื่อดำเนินตามชายทะเล ลูกหลานของท่านจะได้เมืองของศัตรูเป็นกรรมสิทธิ์ ชนทุกชาติบนแผ่นดินจะได้รับพระพรเพราะลูกหลานของท่าน ทั้งนี้เพราะท่านเชื่อฟังคำสั่งของเรา”

บทเรียนที่ 3

อับราฮัม

บิดาแห่งความเชื่อ และการเริ่มต้นพันธสัญญา

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. เรียนรู้จักชีวิตของอับราฮัมบิดาแห่งความเชื่อและการเริ่มต้นประวัติศาสตร์ความรอด
2. ชื่นชมในความเชื่อที่อับราฮัมมีต่อพระเจ้า
3. ปฏิบัติตามแบบอย่างของอับราฮัมในการมีความเชื่อที่มั่นคงและเข้มแข็ง

ปฏิบัติ

ให้ภาพเล่าเรื่อง

อุปกรณ์

ภาพประกอบการเล่าเรื่อง หน้า 30 หรือดาวนโหลดจากอินเทอร์เน็ตในภาพที่คล้ายคลึงกัน

ดำเนินการ

ผู้สอนนำภาพให้ผู้เรียนดู และถามคำถามจากภาพดังนี้ ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ

A เห็นอะไร

B รู้สึกอย่างไร

C ชอบ/ไม่ชอบอะไร

D อยากเป็นอะไร

สรุป ในภาพที่เราดูนี้เป็นภาพของผู้คนที่กำลังเดินทาง เรารู้เพราะพวกเขามีกระเป๋าเดินทาง มีสัมภาระต่าง ๆ ติดตัว มีสิ่งที่จะช่วยในการประทังชีวิต สีสหน้าและแววตาของคนในภาพบ่งบอกถึงความกังวลและไม่มีความสุข เพราะต้องออกจากบ้านที่อยู่มาเป็นเวลานาน ซึ่งเราไม่อาจทราบสาเหตุแน่ชัดของการเคลื่อนย้ายนี้ได้ อาจเป็นเพราะด้วยสงครามหรือการสูญเสียที่ดินทำมาหากิน แต่ที่แน่ ๆ ทุกการย้ายถิ่นฐานบ้านเกิดจะเต็มไปด้วยความยากลำบาก ความกังวล ความไม่มั่นใจเพราะต้องไปเริ่มต้นในที่ใหม่ ในบทเรียนนี้เราจะมาเรียนรู้จักชายที่ชื่อ “อับราฮัม” ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกท่านให้ออกจากบ้านเกิดของตนไปยังแผ่นดินที่พระเจ้าทรงซื้อมากับท่าน ท่านถือเป็น “บิดาแห่งความเชื่อ” เพราะท่านเชื่อฟังและทำตามที่พระเจ้าตรัสทุกอย่าง

นำเสนอ

1. วันที่ 18 ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันผู้อพยพย้ายถิ่นฐานสากล (International Migrants Day) ถูกกำหนดโดยองค์การสหประชาชาติ ซึ่งคาดการณ์ไว้ว่าในศตวรรษที่ 21 จะเป็นศตวรรษแห่งการย้ายถิ่นข้ามชาติ ปรากฏการณ์นี้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมโลกอย่างมหาศาล

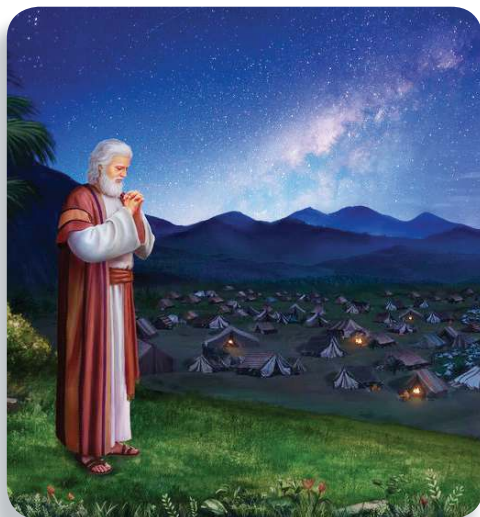
องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration: IOM) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งภายใต้องค์การสหประชาชาติ (United Nations:UN) ให้คำจำกัดความว่า ผู้ย้ายถิ่นฐาน หมายถึง บุคคลที่ย้ายออกจากสถานที่ที่ตัวเองใช้ชีวิตอยู่เป็นประจำ ไม่ว่าจะเป็นการย้ายในประเทศหรือออกนอกประเทศ การย้ายชั่วคราวหรือถาวรก็ตาม โดยมี 2 ปัจจัยหลัก ๆ คือ

- 1) วิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรมทั่วโลก อย่างเช่นภัยสงคราม การเมือง และความรุนแรง
- 2) ความต้องการแรงงาน

แต่ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม หลัก ๆ คือการออกจากบ้านเกิดของตน ออกจากที่ที่คุ้นเคย มีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตของผู้คน แต่ที่น่าเศร้าหากการอพยพย้ายถิ่นเกิดจากภาวะสงคราม เพราะนำมาซึ่งความสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก ทรัพย์สินเงินทองและบ้านเรือน คิดดูเถิดว่าคนเหล่านั้นจะทุกข์กายทุกข์ใจมากเพียงใด แต่สำหรับชายที่ชื่อ “อับราฮัม” การย้ายถิ่นฐานของเขามีเหตุผลที่สำคัญเพียงเหตุผลเดียวคือ “เชื่อฟังพระเจ้า”

2. ในปฐมกาล บทที่ 12 ข้อ 1-9 บันทึกเรื่องราวที่พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมไว้ว่า “จงออกจากแผ่นดินของท่าน จากญาติพี่น้อง จากบ้านของบิดา ไปยังแผ่นดินที่เราจะชี้ให้ท่าน เราจะทำให้ท่านเป็นชนชาติใหญ่ จะอวยพรท่าน จะทำให้ท่านมีชื่อเสียงเลื่องลือ ท่านจะนำพระพรมาให้ผู้อื่น เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรท่าน เราจะสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งท่าน บรรดาเผ่าพันธุ์ทั้งสิ้นทั่วแผ่นดินจะได้รับพรเพราะท่าน” อับราฮัมจึงออกเดินทางตามที่พระเจ้าตรัส เมื่ออับราฮัมออกจากเมืองฮารานนั้นเขามีอายุเจ็ดสิบห้าปี เขาพาซาราห์ภรรยาของตน โลกบุตรของน้องชายและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด พร้อมทั้งฝูงสัตว์ออกเดินทางไปยังแผ่นดินคานาอัน พระเจ้าบอกอับราฮัมว่าแผ่นดินนี้เราจะยกให้ลูกหลานของเขา อับราฮัมสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเจ้าที่นั่น

3. การเดินทางของอับราฮัมและครอบครัวไม่ได้ราบรื่นนัก เขาไปอาศัยที่อียิปต์ช่วงหนึ่ง เพราะเกิดขาดแคลนอาหารในแผ่นดินอย่างรุนแรง หลังจากช่วงเวลาแห่งความแห้งแล้งผ่านพ้นไป อับราฮัมเดินทางกลับไปยังดินแดนเนเกบและย้ายกระโจมเดินทางไปเรื่อย ๆ อับราฮัมมีอายุเก้าสิบเก้าปีเมื่ออธิษฐานต่อพระเจ้าเรื่องการมีบุตร พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์และทำพันธสัญญากับเขา ว่าเขาจะเป็นบิดาของชนชาติใหญ่ พระเจ้าทรงเรียกชื่อของท่านใหม่ว่า “อับราฮัม” ส่วนนางซาราห์ พระเจ้าทรงเรียกชื่อใหม่ว่า “ซาราห์” ความเชื่อของอับราฮัม พระเจ้านับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน ทรงกระทำตามที่ได้ทรงสัญญาไว้ นางซาราห์ตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายแก่อับราฮัม ตามเวลาที่พระเจ้ากำหนดไว้ เขาตั้งชื่อบุตรที่นางซาราห์คลอดว่า “อิสอัค”

4. พระเจ้าทรงทดสอบความเชื่อของอับราฮัม โดยขอให้เขาถวายบุตรชายคนเดียวที่พระเจ้าทรงมอบให้ เป็นเครื่องบูชาแด่พระองค์ สำหรับอับราฮัมในฐานะบิดา คิดดูว่าจะเศร้าใจขนาดไหน เขารอคอยบุตรชายคนนี้นานมานาน เมื่อพระเจ้าประทานให้แล้ว พระองค์ยังจะขอคืนอีก แต่อับราฮัมก็พร้อมมอบ “อิสอัค” บุตรชายอันเป็นที่รักแด่พระเจ้า เป็นเครื่องบูชาบนสถานที่ที่พระเจ้าบอกแก่เขา เมื่อพระเจ้าเห็นความเชื่อของอับราฮัม จึงได้มอบแกะเพศผู้ตัวหนึ่งแก่เขาเพื่อเป็นเครื่องบูชาแทนบุตรชาย และตรัสกับอับราฮัมว่า “เพราะท่านได้ทำดังนี้ คือมิได้หวงบุตรชายคนเดียวของท่านไว้ เราสาบานต่อเราเองว่า เราวยพรให้ท่านอย่างมาก จะให้ลูกหลานของท่านทวีจำนวนมากเท่ากับดวงดาวบนท้องฟ้าและเม็ดทรายตามชายทะเล ลูกหลานของท่านจะได้เมืองของศัตรูเป็นกรรมสิทธิ์ ชนทุกชาติบนแผ่นดินจะได้รับพระพรเพราะลูกหลานของท่าน ทั้งนี้ เพราะท่านเชื่อฟังคำสั่งของเรา” (เทียบ ปฐมก. 22:1-19)

5. หลายครั้งเราก็อาจถูกเรียกร้องจากสถานการณ์จากบุคคลรอบข้าง ให้ต้องทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อยู่นอกเหนือแผนการที่เราคิดและตั้งใจไว้ แม้อาจจะไม่เข้าใจ ไม่อยากทำ แต่เมื่อต้องทำอย่างปฏิเสธไม่ได้ ก็แน่นอนว่าอาจจะไม่ได้ราบรื่น และต้องพบเจอความยากลำบากหรือความกังวลใจ แต่ถ้าเราเปิดใจก็จะได้รับสิ่งที่ดีกลับคืนมามากกว่าที่คิดและตั้งใจไว้เสียอีก อย่างน้อยก็ได้ลงมือทำ ได้มีประสบการณ์ ส่วนผลดีที่ได้รับก็ถือเป็นกำไรของชีวิตแต่ขั้นสูงกว่านั้นคือการฟังเสียงของพระเจ้าและปฏิบัติตาม แม้อาจจะยังไม่เข้าใจ ไม่แน่ใจหรือรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ยากลำบาก ให้เราวอนขอความเชื่อที่เข้มแข็งมั่นคงจากพระเจ้าในทุกวัน อย่างเช่นชีวิตของอับราฮัมที่เชื่อฟังและไว้วางใจว่าพระเจ้าอยู่กับเขาและเดินไปพร้อมกับเขาเสมอ ในทุกสถานการณ์ของชีวิต

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมให้ออกจากแผ่นดินของเขา จากญาติพี่น้อง จากบ้านของบิดา ไปยังแผ่นดินที่พระเจ้าจะชี้ให้เขา
2. พระเจ้าทรงลำแดงพระองค์และทำพันธสัญญากับเขา ว่าเขาจะเป็นบิดาของชนชาติใหญ่
3. นางซาร่าห์ตั้งครรรค์และให้กำเนิดบุตรชายแก่อับราฮัมตามเวลาที่พระเจ้ากำหนดไว้ เขาตั้งชื่อบุตรที่คลอดนั้นว่า “อิสอัค”
4. อับราฮัมเชื่อพระเจ้า ความเชื่อนั้นพระเจ้าทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน
5. ให้เราวอนขอความเชื่อที่เข้มแข็งมั่นคงจากพระเจ้าในทุกวัน อย่างเช่นชีวิตของอับราฮัม ที่เชื่อฟังและไว้วางใจว่าพระเจ้าอยู่กับเขาและเดินไปพร้อมกับเขาเสมอในทุกสถานการณ์ของชีวิต

ข. กิจกรรม จัดห้องเรียนใหม่กันเถอะ

ดำเนินการ

1. ให้ผู้เรียนช่วยกันจัดห้องเรียนใหม่ โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดตำแหน่งของการวางสิ่งของต่าง ๆ
2. ผู้สอนอาจเรียกผู้เรียนบางคนมายกโต๊ะ ยกเก้าอี้ ยกหนังสือ ยกสมุด ฯลฯ จากอีกที่หนึ่งไปวางไว้ที่หนึ่ง
3. ผู้สอนทำท่าที่ท้าวไม่ว่างพอใจตำแหน่งที่วางของ และให้มีการยกของย้ายไปตำแหน่งใหม่ โดยอาจเรียกคนเดิม หรือให้ช่วยกัน
4. ให้ผู้สอนทำเช่นเดิม 4-5 รอบหรือมากกว่านั้น และคอยสังเกตอาการของผู้เรียน เช่น อาจมีบางคนบ่น หรือเปรย ๆ เมื่อไม่ได้ตำแหน่งที่วางอย่างถูกต้อง ต้องยกแล้วยกอีก ย้ายแล้วย้ายอีก เหนื่อย ไม่ไหวแล้ว
5. ที่สุด ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันจัดห้องเรียนให้เหมือนเดิม หรือตามที่เห็นสมควรหากต้องการปรับเปลี่ยนห้องเรียน

ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. รู้สึกอย่างไรเมื่อได้ยินคำสั่งว่าจะปรับห้องเรียนใหม่ (ตื่นเต้น, ดีใจ, ไม่อยากทำ, ซี้เกียจ, มั่นใจดีอยู่แล้ว ฯลฯ)
2. รู้สึกอย่างไรเมื่อต้องช่วยกันยกเก้าอี้ ยกโต๊ะ ยกของอื่น ๆ (สนุกดี, ไม่อยากทำ, ซี้เกียจ, หนัก, เหนื่อย อย่างไม่รู้ได้, เฉย ๆ ฯลฯ)
3. รู้สึกอย่างไรต่อคำสั่งของผู้สอนที่ให้จัดแล้วจัดอีก ยกของจากที่เดิมย้ายไปที่ใหม่ แล้วก็ย้ายกลับมาอยู่ที่เดิม (สนุกดี, ไม่อยากทำ, ซี้เกียจ, หนัก, เหนื่อย, หงุดหงิด, อย่างไม่รู้ได้, เฉย ๆ ฯลฯ)

สรุปจากกิจกรรม เมื่อเราย้ายของเล็ก ๆ น้อย ๆ ในห้องเรียน ตามคำสั่งของผู้สอนที่ให้ย้ายแล้วย้ายอีก ให้ยกไปวางตรงนั้น เดี๋ยวย้ายไปวางตรงนี้ กลับไปกลับมาหลายครั้ง อาจทำให้เรารู้สึกน่าเบื่อ เหนื่อย ไม่อยากทำ ไม่ชอบ ไม่เข้าใจ เราลองนึกดูว่าคนที่ต้องอพยพย้ายถิ่นฐานจากบ้านเกิดของตน หรือต้องออกเดินทางไกล เขาจะรู้สึกเศร้าเสียใจขนาดไหน และต้องเหนื่อยมากเพียงไร จากชีวิตของอับราฮัมที่เราได้เรียนรู้ไป เขามีความเชื่อที่เข้มแข็งและเชื่อฟังพระเจ้าทุกประการ แม้บางอย่างจะไม่เข้าใจ แม้จะต้องมีความยากลำบาก แต่สิ่งที่เขาได้รับกลับมามีคือ พระเจ้าทรงอวยพรเขาและครอบครัวของเขาอย่างมาก

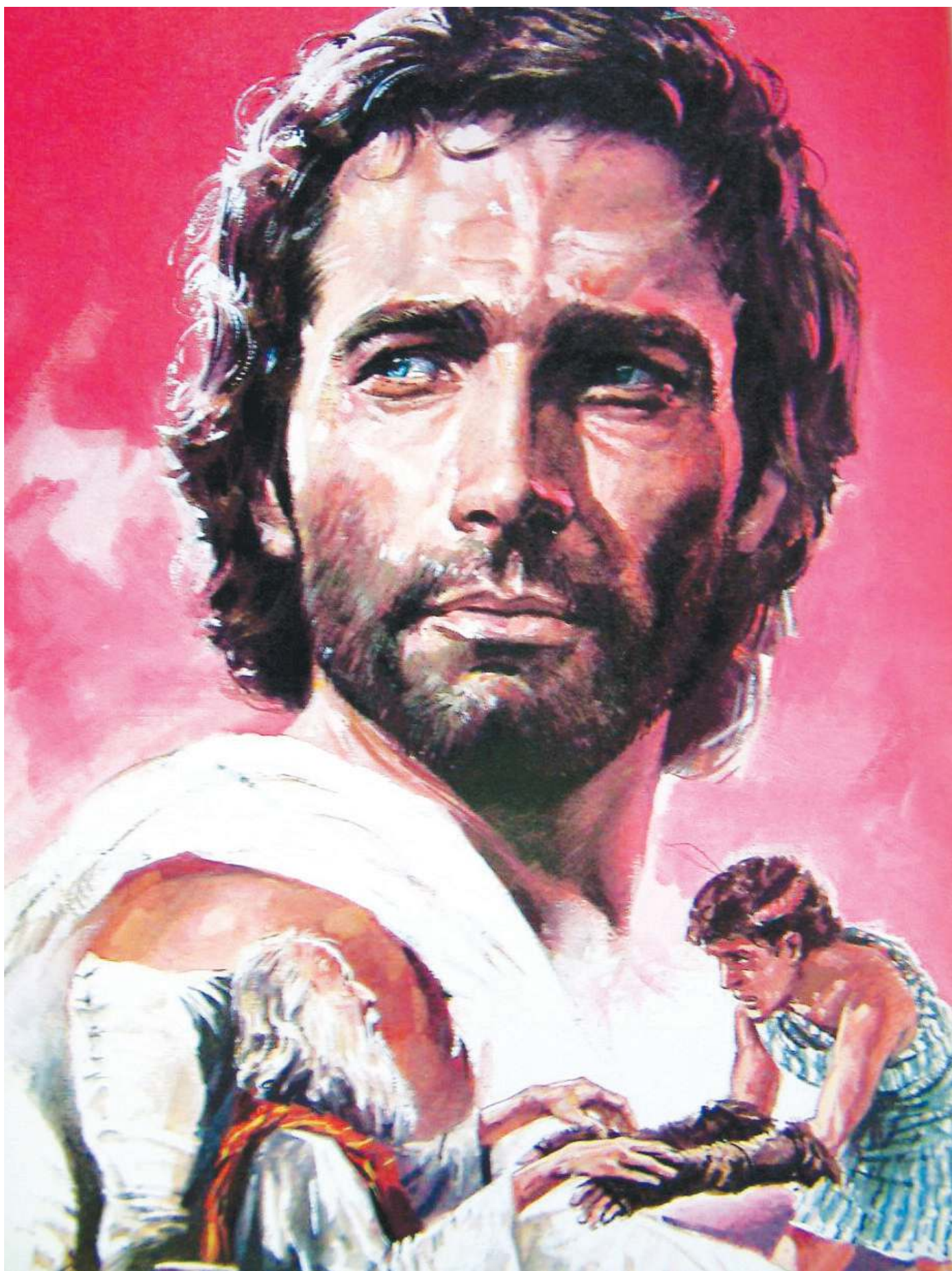
ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องอับราฮัมเพิ่มเติม หน้า 24-25
2. ให้ผู้เรียนกลับไปเล่าเรื่องราวการเชื่อฟังพระเจ้าแบบไร้เงื่อนไขของอับราฮัมให้ทุกคนในครอบครัวฟังซึ่งพระเจ้าทรงอวยพรเขาและครอบครัวของเขาด้วย
3. ให้ผู้เรียนเชิญชวนทุกคนในครอบครัวภาวนาร่วมกัน ขอให้พระเจ้าประทานความเชื่อที่เข้มแข็งแก่ทุกคน และภาวนาสำหรับผู้ที่จะทิ้งความเชื่อ ขอโปรดให้เขากลับใจมาหาพระองค์ในเร็ววัน

อิสอัค

อิสอัค (ปฐมกาล บทที่ 21-24)

พระเจ้าทรงเมตตานางซาร่าห์ทรงทำตามทีสัญญาไว้กับอับราฮัมว่าจะให้นางซาร่าห์มีบุตรคนหนึ่ง ซาร่าห์ได้คลอดบุตรชายคนหนึ่ง อับราฮัมจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า “อิสอัค” ทั้งสองต่างมีความสุขกับการเกิดมาของเด็กน้อยคนนี้นี้มาก

เมื่อเวลาผ่านไป พระเจ้าทรงทดลองใจอับราฮัม ด้วยการให้เขาพาอิสอัคไปถวายเป็นเครื่องบูชา แต่พระเจ้า อับราฮัมให้อิสอัคแบกฟืนสำหรับใช้เผาบูชา ส่วนตนถือไฟและมีด แล้วทั้งสองคนเดินทางไปด้วยกัน อิสอัคพูดกับอับราฮัมบิดาของตนว่า “พ่อครับ” อับราฮัมถามว่า “อะไรหรือลูก” อิสอัคพูดต่อไปว่า “ดูซิ ที่นี่มีไฟและฟืน แต่ลูกแกะที่จะใช้เผาบูชาอยู่ที่ไหน” อับราฮัมตอบว่า “ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับเผาบูชาให้เอง” แล้วทั้งสองคนก็เดินทางต่อไป เมื่อทั้งสองคนมาถึงสถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงบอกให้รู้แล้ว อับราฮัมก่อแท่นบูชาขึ้น จัดเรียงฟืนไว้บนนั้น แล้วมัดอิสอัคนำมาวางไว้บนฟืนบนแท่นบูชา อับราฮัมยื่นมือออกไป เจือมีดจะฆ่าบุตร แต่ทูตของพระเจ้าร้องเรียกจากสวรรค์ว่า “อับราฮัมเอ๋ย อับราฮัม” อับราฮัมตอบว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่” ทูตสวรรค์กล่าวว่า “อย่าลงมือฆ่าเด็กหรือทำร้ายเขาเลย บัดนี้เรารู้แล้วว่า ท่านยำเกรงพระเจ้าและมีได้ห้วงบุตรคนเดียวของท่านไว้ไม่ถวายแก่เรา” อับราฮัมเงยหน้าขึ้น ก็แลเห็นแกะเพศผู้ตัวหนึ่ง เขาของมันติดอยู่ในพุ่มไม้ อับราฮัมจึงไปจับมันมาฆ่าเผาถวายบูชาแทนบุตรชาย อับราฮัมเรียกสถานที่นั้นว่า “พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้” แม้กระทั่งทุกวันนี้ คนทั้งหลายก็ยังพูดกันว่า “บนภูเขาพระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้”

เมื่ออับราฮัมชรามากแล้วต้องการหาภรรยาให้อิสอัค จึงเรียกผู้รับใช้ที่อาวุโสที่สุดในบ้าน ซึ่งเป็นผู้ดูแลทรัพย์สินทั้งหมดของเขา ให้กลับไปยังบ้านเกิดของอับราฮัม และเลือกภรรยาจากญาติของเขา ผู้รับใช้คนนั้นจึงออกเดินทางพร้อมอูฐสิบตัวบรรทุกของก้านัลทุกชนิดของนาย ไปยังเมืองที่นาโฮร์อาศัยอยู่ในแคว้นเมโสโปเตเมีย เมื่อถึงบ่อน้ำนอกเมือง เขาอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า พระเจ้าของอับราฮัมนายของข้าพเจ้า โปรดให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในวันนี้ และโปรดแสดงความรักมั่นคงต่ออับราฮัมนายของข้าพเจ้าด้วยเถิด” ข้าพเจ้าจะยืนอยู่ข้างบ่อน้ำ เมื่อบรรดาหญิงชาวเมืองออกมาตักน้ำ ข้าพเจ้าจะพูดกับหญิงคนหนึ่งว่า “ขอให้ข้าพเจ้าตักน้ำในไหน้ำของท่านบ้างเถิด” ถ้าหญิงนั้นตอบ “เชิญซิคะ ดิฉันจะตักน้ำให้อูฐของท่านด้วย” หญิงคนนั้นแหละ จะเป็นหญิงที่พระองค์ทรงเลือกไว้ให้อิสอัค ผู้รับใช้ของพระองค์ และดังนี้ข้าพเจ้าก็จะรู้ว่าพระองค์ทรงแสดงความรักมั่นคงต่อนายของข้าพเจ้า” เขาอธิษฐานยังไม่ทันจบ เรเบคาก็แบกไหน้ำมาถึงที่นั่น นางเป็นบุตรสาวของเบธูเอล เบธูเอลเป็นบุตรชายของมิลคาห์ ภรรยาของนาโฮร์น้องชายของอับราฮัม เรเบคาก็มีรูปร่างหน้าตางดงามมาก เป็นสาวพรหมจารี ยังไม่เคยมีความสัมพันธ์กับชายใด ผู้รับใช้จึงพูดกับนางเหมือนกับที่เขอธิษฐานต่อพระเจ้าและนางก็ได้ให้น้ำดื่มกับเขา และยังกลับไปตักน้ำจากบ่อมาให้อูฐทุกตัวได้ดื่มด้วย ผู้รับใช้คนนั้นกราบลงนมัสการพระเจ้าที่ทรงประทานตามที่เขาวอนขอ

เรเบคาห์จึงกลับไปที่บ้านของมารดาและเล่าเรื่องทั้งหมดให้ฟัง เรเบคาห์มีพี่ชายคนหนึ่งชื่อลาบัน เขาจึงวิ่งออกไปหาผู้รับใช้คนนั้นและเชิญให้ไปยังบ้านของตน ผู้รับใช้คนนั้นจึงได้เล่าเรื่องราวที่อับราฮัมต้องการหาภรรยาให้อิสอัคบุตรชายและต้องมาจากญาติเท่านั้น เขาจึงออกเดินทางมาที่เมืองนี้และขอให้พระเจ้าทรงนำเขามาในทางที่ถูกต้อง ลาบันและเบธูเอลตอบว่า “เรื่องนี้มาจากพระเจ้า เราไม่อาจตัดสินอะไรได้ เรเบคาห์ก็อยู่ที่นี้ต่อหน้าท่านแล้ว จงพานางไปเถิด และให้นางเป็นภรรยาของบุตรชายของนายของท่าน ดังที่พระเจ้าตรัสไว้” เมื่อผู้รับใช้ของอับราฮัมได้ยินดังนี้ ก็กราบลงที่พื้นดินนมัสการพระเจ้า เมื่อพี่ชายและมารดาถามเรเบคาห์ว่า “เธอจะไปกับชายผู้นี้หรือ” นางตอบว่า “ไปค่ะ” ลาบันจึงอนุญาตให้เรเบคาห์น้องสาวพร้อมกับแม่นมของเธอ ออกเดินทางไปกับผู้รับใช้ของอับราฮัม ญาติพี่น้องของเรเบคาห์อวยพรนาง ให้มีลูกหลานมากมายและมีชัยชนะเหนือศัตรู เรเบคาห์และหญิงรับใช้ทั้งหลายเตรียมตัวออกเดินทางขึ้นบนหลังอูฐ ผู้รับใช้ของอับราฮัมก็พานางออกเดินทาง

ขณะนั้น อิสอัคกลับจากบ่อน้ำลาโคโรอี เขาอาศัยอยู่ในดินแดนเนเกบ เย็นวันหนึ่ง อิสอัคออกไปเดินเล่นในทุ่งนา เขาเงยหน้าขึ้นเห็นอูฐหลายตัวกำลังเดินตรงมา เรเบคาห์เงยหน้าขึ้นเห็นอิสอัค จึงลงจากหลังอูฐและถามผู้รับใช้ว่า “ชายที่กำลังเดินอยู่ในทุ่งนาตรงมาหาเราเป็นใครคะ” ผู้รับใช้ตอบว่า “เขาคือนายของข้าพเจ้า” เธอจึงเอาผ้าคลุมหน้าไว้ ผู้รับใช้เล่าให้อิสอัครู้ทุกสิ่งที่เขาได้ทำ อิสอัคจึงพาเรเบคาห์เข้าไปในกระโจมที่เคยเป็นของนางซาร่าห์มารดาของตน เขาแต่งงานกับเรเบคาห์และรักนางมาก อิสอัคจึงได้รับการปลอบใจหลังจากมารดาเสียชีวิต

อิสอัคแต่งงานเมื่อเขามีอายุสี่สิบปี หลังจากนั้นเรเบคาห์ภรรยาของเขาตั้งครรภ์ให้กำเนิดบุตรแฝดคนแรกชื่อเอซาว คนที่สองชื่อยาโคบ อิสอัคมีอายุหกสิบปีเมื่อบุตรทั้งสองคนเกิดมา (เทียบ ปฐมก. 25: 20-26)

บทเรียนที่ 4

อิสอัค

เชื่อฟังบิดามารดาในทุกสิ่ง

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. เรียนรู้ชีวิตของอิสอัค
2. ตระหนักถึงความสำคัญของการเคารพเชื่อฟังบิดามารดา
3. เคารพเชื่อฟังบิดามารดาในทุกสิ่งตามแบบอย่างของอิสอัค เพื่อจะได้รับสิ่งดี ๆ เข้ามาในชีวิต

ปฏิบัติ

เรียงได้ให้เลย

อุปกรณ์

1. ประโยคพระคัมภีร์ตัดเป็นคำ ๆ ใส่ซองเป็นชุด ตามจำนวนกลุ่มผู้เรียน หรืออาจแบ่งตามที่คุณสอนต้องการแยกคำแต่ทำให้ครบประโยค พร้อมไค้ดพระคัมภีร์
2. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ตามจำนวนผู้เรียน

บุตร	ทั้งหลาย	จง	เชื่อฟัง	บิดา	มารดา	ใน	องค์พระผู้เป็นเจ้า
เพราะ	การกระทำ	เช่นนี้	ถูกต้อง	เอเฟซัส	6:1		

ดำเนินการ

1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน
2. แจกพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ให้ผู้เรียนคนละ 1 เล่ม เปิดจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวเอเฟซัส บทที่ 6 ข้อที่ 1
3. ให้ผู้เรียนอ่านข้อความพระคัมภีร์ตอนนี้พร้อม ๆ กัน จากนั้นให้แต่ละกลุ่มพยายามจดจำข้อความตอนนี้ให้ได้มากที่สุด ให้ความเวลาประมาณ 2-3 นาที เมื่อหมดเวลาให้ผู้เรียนปิดพระคัมภีร์
4. ผู้สอนอธิบายให้ผู้เรียนฟังว่า แต่ละกลุ่มจะได้รับซองข้อความพระคัมภีร์ที่เตรียมไว้ให้ เป็นข้อความที่ผู้เรียนได้อ่านและจดจำไปแล้วเมื่อสักครู่ แต่ข้อความนั้นถูกตัดออกเป็นคำ ๆ ซึ่งแต่ละกลุ่มจะต้องนำคำเหล่านั้นมาเรียงประโยคให้ถูกต้อง และเมื่อได้รับซองแล้วอย่าเพิ่งเปิดจนกว่าผู้สอนจะให้สัญญาณเริ่ม
5. เมื่อผู้สอนให้สัญญาณเริ่ม ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันนำคำที่อยู่ในซองมาเรียงเป็นประโยคข้อความพระคัมภีร์ให้ถูกต้อง กลุ่มใดเรียงประโยคเสร็จก่อนให้ปรบมือ 5 ครั้ง และพูดดัง ๆ ว่า เย้
6. ผู้สอนตรวจสอบประโยคของแต่ละกลุ่ม เริ่มจากกลุ่มที่เสร็จก่อน เตรียมรางวัลไว้ให้เล็กน้อย
7. ผู้สอนเฉลย โดยให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอ่านประโยคที่เรียงอย่างถูกต้องพร้อมกัน

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

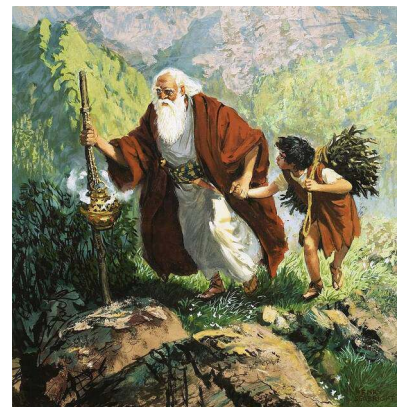
1. เคยได้ยินข้อความพระคัมภีร์ตอนนี้อ้างหรือไม่ (เคย, ไม่เคย)
2. เมื่อต้องอ่านและจดจำยากหรือง่าย (ยากเพราะไม่เคยได้ยินหรือเห็นมาก่อน, ง่ายเพราะเคยได้ยินมาบ้างเลยคุ้น ๆ, ประโยคยาวจำไม่ได้, ประโยคมันคล้องจองกันเลยไม่ยาก ฯลฯ)
3. ข้อความตอนนี้มาจากหนังสือเล่มใดในพระคัมภีร์ (บทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวเอเฟซัส)
4. ในข้อความพระคัมภีร์บอกกับเราว่าอย่างไร (บุตรมีหน้าที่ต้องเชื่อฟังบิดามารดา เพราะเป็นการกระทำที่ถูกต้อง)
5. การเชื่อฟังพ่อแม่มีข้อดีอย่างไร (เป็นการแสดงความกตัญญูต่อท่าน, มีความรอบคอบมากขึ้นในการเลือกหรือตัดสินใจ, ได้มีโอกาสเรียนหนังสือ หรือได้ทำกิจกรรมที่ส่งเสริมหรือพัฒนาการเติบโตของเรา ฯลฯ)

สรุป หน้าที่สำคัญของการเป็นบุตรคือการเชื่อฟังพ่อแม่ ผู้ที่รัก ห่วงดีและห่วงใยเราอย่างที่สุด ซึ่งพระวาจาพระเจ้าก็ยังตอกย้ำอย่างชัดเจนถึงหน้าที่ในการเป็นลูกของเราแต่ละคน เพราะการเชื่อฟังพ่อแม่เป็นสิ่งที่ควรทำและเป็นการกระทำที่ถูกต้อง

นำเสนอ

1. ประโยคจากข้อความพระคัมภีร์ที่ได้ทำกิจกรรมไป เป็นข้อความจากพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ แม้เวลาจะผ่านมาสองพันกว่าปีแล้ว พระคัมภีร์ก็ยังเป็นปัจจุบันและทันสมัยเสมอ ซึ่งประโยคที่เราทำกิจกรรมไปนั้นเน้นในเรื่องการเชื่อฟังบิดามารดา เพราะเป็นการกระทำที่ถูกต้อง แม้ในสังคมปัจจุบัน ที่บางคนบางกลุ่มให้ความคิดเห็นว่าความกตัญญูไม่ใช่หน้าที่ ไม่ควรบังคับ ไม่ใช่หน้าที่ของลูกที่ต้องแสดงความกตัญญู หรือไม่จำเป็นต้องเชื่อฟัง แต่หากทบทวนดี ๆ การให้ความเคารพ การแสดงออกถึงความรัก ความใส่ใจกันของคนในครอบครัวเป็นเรื่องที่ดีที่อยู่ในวัฒนธรรมสังคมไทยมาเนิ่นนาน การที่ลูกให้ความเคารพเชื่อฟังบิดามารดา เพราะท่านเป็นเหมือนพระในบ้าน ที่คอยชี้แนะ อบรม สั่งสอนสิ่งดี ๆ ให้พวกเรา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียน การวางแผนชีวิตและอาชีพการงาน ซึ่งอาจเคยได้ยินคำสอนที่ว่า “กตัญญูต่อบุพการีจะนำสิ่งดี ๆ และความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ชีวิต” เพราะผลจากความกตัญญูจะนำความชื่นชมยินดี ความสุขและความสำเร็จมาสู่ผู้ที่ดำเนินชีวิตเช่นนั้น

2. ในพันธสัญญาเดิมมีการพูดถึงลูกที่เชื่อฟังพ่อแม่และปฏิบัติตามอย่างไม่มีเงื่อนไข เขาชื่อ “อิสอัค” นั่นเอง พระเจ้าประทาน “อิสอัค” ให้อับราฮัมและซาราห์เมื่อเขาชราามากแล้ว จึงนำความชื่นชมยินดีมาสู่ทั้งสองเป็นอย่างมาก วันเวลาผ่านไป พระเจ้าทรงทดลองใจอับราฮัมโดยให้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระองค์ อับราฮัมเชื่อฟังและทำตามตามที่พระเจ้าต้องการทุกประการ พระเจ้าทรงเห็นความเชื่ออย่างสุดใจของเขา จึงประทานแกะแพะผู้ตัวหนึ่ง ให้เผาถวายบูชาแทนอิสอัคบุตรชาย (เทียบ ปฐก. 22:1-19) แม้พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าอิสอัครู้สึกอย่างไร แต่สิ่งที่รับรู้และสัมผัสได้คืออิสอัคเชื่อฟังและทำตามที่อับราฮัมสั่งทุกประการ ตั้งแต่การแบกฟืนเดินขึ้นไปบนภูเขา ซึ่งหนักและเหนื่อยมาก หรือแม้แต่การยอมถูกจับมัดวางไว้บนฟืนเพื่อถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าจนเกือบจะถูกฆ่าก็ตาม

3. ในหนังสือปฐมกาล บทที่ 24 ข้อที่ 1 ถึง 61 ยังบอกกับเราถึงเรื่องราวที่อับราฮัมต้องการหาภรรยาให้อิสอัค เพราะเขาชรามากแล้ว จึงสั่งให้คนรับใช้ที่อาวุโสที่สุดในบ้าน เดินทางไปยังบ้านเกิดของท่านไปยังบ้านญาติพี่น้องของท่าน เพราะคนที่อิสอัคจะแต่งงานด้วย ต้องเป็นคนในเชื้อสายของท่าน ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่า จะประทานแผ่นดินนี้ให้แก่ลูกหลานของท่าน

ผู้รับใช้จึงออกเดินทางพร้อมของกำนัลมากมาย ไปยังเมืองที่นาโฮร์ น้องชายของท่านอาศัยอยู่ในแคว้นเมโสโปเตเมีย องค์พระผู้เป็นเจ้านำทางคนรับใช้ของอับราฮัมให้ได้พบกับเรเบคkah ซึ่งกำลังแบกไหน้ำมาถึงที่นั่น นางเป็นบุตรสาวของเบธูเอล เบธูเอลเป็นบุตรชายของมิลคาห์ ภรรยาของนาโฮร์น้องชายของอับราฮัม เรเบคkah มีรูปร่างหน้าตางดงามมาก เป็นสาวพรหมจารี ยังไม่เคยมีความสัมพันธ์กับชายใด คนรับใช้ของอับราฮัมได้ร่วมกินอาหารกับครอบครัวของเรเบคkah เขาเล่าเรื่องราวที่อับราฮัมต้องการหาภรรยาให้อิสอัคบุตรชาย ต้องมาจากญาติเท่านั้น เขาจึงออกเดินทางมาที่เมืองนี้และขอให้พระเจ้าทรงนำเขามาในทางที่ถูกต้อง จนมาพบกับเรเบคkah เมื่อลาบัน(พี่ชาย)และมารดาถามเรเบคkah ว่า “จะไปกับชายผู้นี้หรือ” นางตอบว่า “ไปค่ะ” ลาบันจึงอนุญาตให้

เรเบคkah พร้อมกับแม่มดของเธอ ออกเดินทางไปกับผู้รับใช้ของอับราฮัม เมื่อผู้รับใช้กลับมาเขาเล่าให้อิสอัครู้ทุกสิ่งที่ได้ทำ อิสอัคจึงพาเรเบคkah เข้าไปในกระโจมที่เคยเป็นของซาร่าห์ เขาแต่งงานกับเรเบคkah เมื่อเขามีอายุ 40 ปี ต่อมาเรเบคkah ให้กำเนิดบุตรแฝด คนแรกชื่อเอซาว คนที่สองชื่อยาโคบ อิสอัคมีอายุ 60 ปี เมื่อบุตรทั้งสองเกิดมา (เทียบ ปฐมก. 24:62-67; 25:20-26)

4. อิสอัคเป็นแบบอย่างแก่เราในเรื่องการเชื่อฟังและทำตามที่อับราฮัมจัดเตรียมให้ทุกประการ เพราะเชื่อมั่นว่า บิดาจะให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่เขา พระเจ้าทรงอวยพรอิสอัคและครอบครัวของเขา ให้มีลูกหลานสืบเชื้อสายตามพระสัญญา ในคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิกตอกย้ำถึงบทบาทหน้าที่ของการเป็นลูก ที่ต้องเคารพและให้เกียรติบิดามารดาของตน ต้องเชื่อฟัง เพราะท่านเป็นผู้ให้ชีวิตแก่เรา (เทียบ CCC 2214-2220, 2251) ซึ่งตรง

กับหนังสือบุตรลึราที่ว่า “จงนับถือบิดาอย่างสุดใจ จงอย่าลืมนำมารดาให้กำเนิดท่านด้วยความเจ้บปวด จงระลึกว่าท่านทั้งสองเป็นผู้ให้กำเนิด จะมีสิ่งใดมาตอบแทนบุญคุณนี้ได้” (บสร. 7:27-28)

5. การเชื่อฟังและปฏิบัติตามเป็นการแสดงออกถึงความเคารพรักต่อบิดามารดาในฐานะที่เราเป็นลูก ที่ไม่ใช่มีเพียงแค่คำพูด แต่เป็นสิ่งที่มองเห็นด้วยตาสัมผัสได้ด้วยใจ และให้เราจะได้อ่านพระวาจาพระเจ้าประจำวัน เพื่อจะได้ทราบพระเจ้าทรงประสงค์สิ่งใด และสอนแนวทางในการดำเนินชีวิตคริสตชนที่ดีแก่เราอย่างไร ที่สำคัญ हमันสวดภาวนาให้กับบิดามารดาในทุกวัน ไม่ว่าท่านจะยังมีชีวิตอยู่หรือเสียชีวิตไปแล้ว

1. อิสอัคเชื่อฟังและทำตามที่อับราฮัมสั่งทุกประการ ตั้งแต่แบกฟืนเดินขึ้นไปบนภูเขา หรือแม้แต่การยอมถูกจับมัดวางไว้บนฟืนเพื่อถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้า
2. อิสอัคแต่งงานกับเรเบคาห์เมื่อเขามีอายุ 40 ปี
3. เรเบคาห์ตั้งครรภ์ให้กำเนิดบุตรแฝด คนแรกชื่อเอซาว คนที่สองชื่อยาโคบ เมื่อบุตรทั้งสองคนเกิดมาอิสอัคมีอายุ 60 ปี
4. จงนับถือบิดาอย่างสุดใจ จงอย่าลืมน้ำมารดาให้กำเนิดท่านด้วยความเจ็บปวด จงระลึกว่าท่านทั้งสองเป็นผู้ให้กำเนิด จะมีสิ่งใดมาตอบแทนบุญคุณนี้ได้
5. การเชื่อฟังและปฏิบัติตามเป็นการแสดงออกถึงความเคารพรักต่อบิดามารดาในฐานะที่เราเป็นลูก
6. ให้เราจะได้อ่านพระวาจาพระเจ้าประจำวัน เพื่อจะได้ทราบพระเจ้าทรงประสงค์สิ่งใด และสอนแนวทางในการดำเนินชีวิตคริสตชนที่ดีแก่เราอย่างไร

ข. กิจกรรม ฤกษ์แห่งการเชื่อฟัง

อุปกรณ์ 1. แบบของฤกษ์แฉกคนละ 4 ดอก ถ่ายเอกสารตามจำนวนผู้เรียนตามแบบ หน้า 38

หรือถ้าให้ผู้เรียนวาดเอง ผู้สอนเตรียมกระดาษแข็งสำหรับวาดแบบมาด้วย

2. เชือกป่าน, ไหมญี่ปุ่นหรือลวดญี่ปุ่น
3. ที่เจาะรูกระดาษ
4. กรรไกร ปากกา สีไม้หรือสีเมจิก สำหรับระบาย

ดำเนินการ

1. แจกแบบฤกษ์แฉกให้ผู้เรียนคนละ 4 ดอก

เด็กเล็ก ให้ผู้สอนเตรียมฤกษ์แฉกที่ตัดสำเร็จแล้วแจกให้

เด็กโต ผู้สอนแจกแบบฤกษ์แฉกให้ผู้เรียนตัดตามรอยเอง

2. ผู้สอนอธิบายย้ำถึงสิ่งที่เด็กควรจะทำในการเชื่อฟัง 4 ประการจากบทเรียนที่เรียนไปคือ

1. เชื่อฟังทันที
2. เชื่อฟังทั้งหมด
3. เชื่อฟังด้วยใจยินดี
4. เชื่อฟังโดยไม่บ่น

3. ให้ผู้เรียนเขียนข้อความทั้ง 4 นี้ ลงบนลูกฤกษ์แฉกกระดาษ และระบายสีตกแต่งให้สวยงาม

4. เจาะรูลูกฤกษ์แฉกแต่ละดอก แล้วร้อยเชือกป่าน ไหมญี่ปุ่นหรือลวดญี่ปุ่น ให้เป็นพวงฤกษ์แห่งการเชื่อฟัง

***ผู้สอนอาจเจาะกระดาษเตรียมไว้ก่อนก็ได้ เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในชั้นเรียน

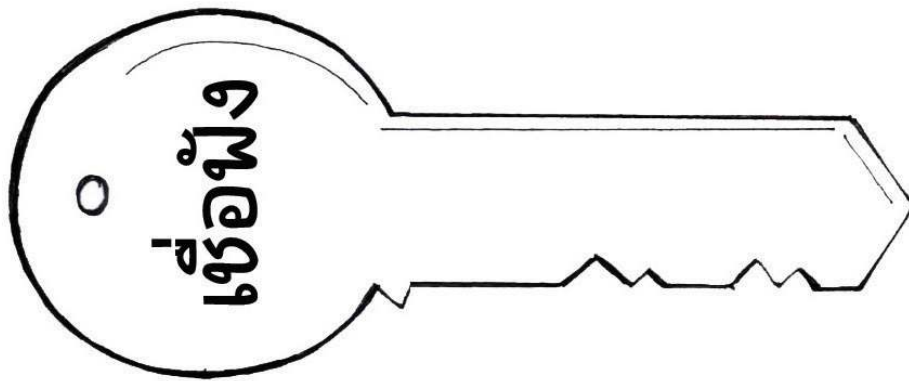
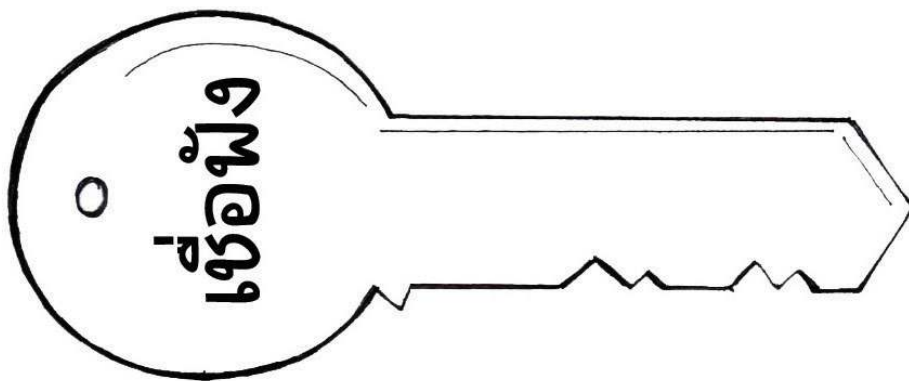
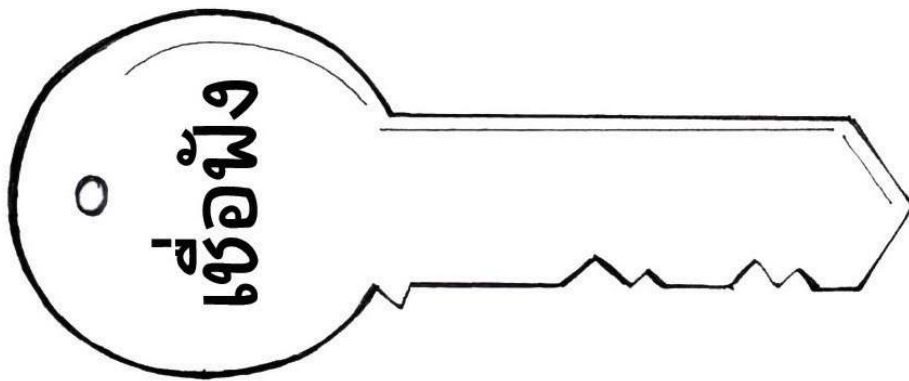
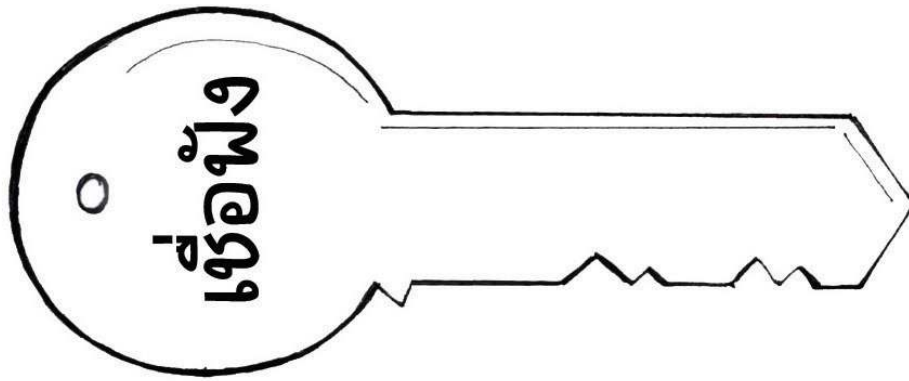
5. นำชิ้นงานกลับไปที่บ้าน วางไว้ในที่เห็นชัด ๆ บนโต๊ะเรียนหรือบนหัวนอนเพื่อเตือนใจให้เชื่อฟังเสมอ

ค. การบ้าน

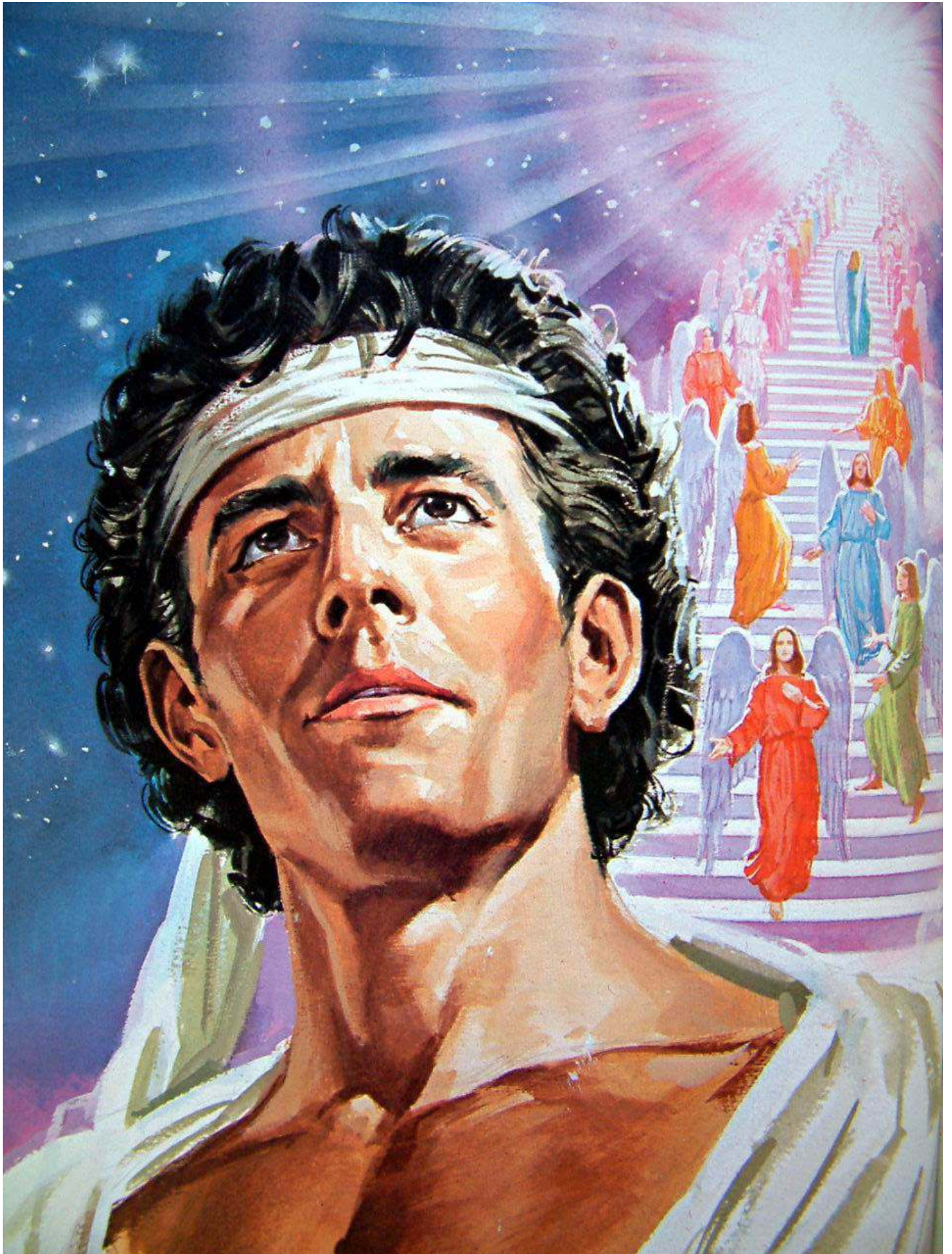
1. อ่านใบความรู้เรื่องอิสอัคเพิ่มเติม หน้า 32-33
2. ผู้เรียนกลับไปเล่าเรื่องราวของอิสอัคให้คนในครอบครัวฟัง โดยเฉพาะตอนที่ผู้เรียนประทับใจ
3. ให้ผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะเชื่อฟังพ่อแม่ตามที่เขียนบนลูกฤกษ์แฉกทั้ง 4 ดอก

***นำผลงาน “ฤกษ์แห่งการเชื่อฟัง” ไปให้คนในครอบครัวดู

แบบสำหรับทำกิจกรรม “กุญแจแห่งการเชื่อฟัง”

ยาโคบ

เอชวและยาโคบ (ปฐมกาล บทที่ 25-35)

อิสอัคอายุสี่สิบปีเมื่อเขาแต่งงานกับเรเบคาห์บุตรสาวของเบธูเอล ชาวอาร์มจากปัตตานอาร์ม นางเป็นน้องสาวของลาบัน อิสอัคอธิษฐานภาวนาต่อพระเจ้าเพื่อภรรยาของตนเพราะนางเป็นหมั้น พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานภาวนาของเขา เรเบคาห์ภรรยาของเขาก็ตั้งครรภ์ แต่บุตรแฝดในครรภ์ดิ้นเบียดกัน นางจึงพูดว่า “ถ้าจะต้องเป็นดังนี้ ฉันจะมีชีวิตอยู่ต่อไปทำไม” นางจึงทูลถามพระยาห์เวห์ และพระองค์ตรัสตอบว่า “ชนสองชาติอยู่ในครรภ์ของท่าน ประชากรสองชาติที่เป็นอริกันจะออกมาจากท่าน ชนชาติหนึ่งจะมีอำนาจมากกว่าอีกชนชาติหนึ่ง และคนพี่จะรับใช้คนน้อง” เมื่อถึงกำหนดเวลาคลอด คนแรกที่อยู่หน้ามีผิวแดง มีขนปกคลุมอยู่ทั้งตัว จึงได้ชื่อว่าเอชว หลังจากนั้นน้องชายของเขาก็ออกมา มือของเขาจับส้นเท้าของเอชวไว้แน่น จึงได้ชื่อว่ายาโคบ อิสอัคมีอายุหกสิบปีเมื่อบุตรทั้งสองคนเกิดมา

เด็กทั้งสองคนเติบโตขึ้น เอชวเป็นนายพรานที่ชำนาญ ใช้ชีวิตอยู่ในท้องทุ่ง ส่วนยาโคบเป็นคนสงบเสถียรชอบอยู่ในกระโจม อิสอัครักเอชวมากกว่ายาโคบ เพราะชอบกินเนื้อสัตว์ที่เอชวล่ามาให้ แต่เรเบคาห์รักยาโคบมากกว่าเอชว ตามธรรมเนียมชาวอียิปต์ บุตรคนแรกจะได้สิทธิดังนี้คือ บุตรชายหัวปีทุกคนเป็นคนของพระเจ้า และจะได้รับมรดกของบิดาเป็นสองเท่าของพี่น้อง ซึ่งเอชวได้รับสิทธินั้น

วันหนึ่งขณะที่ยาโคบกำลังปรุงอาหารอยู่ เอชวกลับเข้ามาจากท้องทุ่ง เขากำลังหิวจัด พูดกับยาโคบว่า “ขอแกงสีแดงนั้นกินบ้างสิ ฉันหิวจะตายอยู่แล้ว” ยาโคบตอบว่า “จงขายสิทธิการเป็นบุตรคนแรกให้ฉันก่อนสิ” เอชวตอบว่า “เอาไปเลย ฉันหิวจะตายอยู่แล้ว สิทธินั้นจะมีประโยชน์อะไร” ยาโคบพูดว่า “จงสาบานมาก่อนสิ” เอชวจึงสาบานแล้ว ขายสิทธิการเป็นบุตรคนแรกของตนแก่ยาโคบ ยาโคบจึงให้ขนมปังและแกงถั่วแก่เอชว เอชวกิน ต้ม แล้วก็ลุกออกไป ไม่สนใจสิทธิการเป็นบุตรคนแรกของตนเลย

เมื่ออิสอัคชรามากแล้วสายตาพร่ามัวมองไม่เห็น เขาเรียกเอชวเข้ามาและบอกว่า “ดูซิ พ่อแก่แล้ว ไม่รู้ว่าจะตายเมื่อไร จงเอาอาวูรของลูก คือแสงลูกศรและคันธนูออกไปในท้องทุ่ง ล่าสัตว์มาและทำอาหารอร่อย ๆ ให้พ่อกิน พ่อจะได้วยพรลูกก่อนที่พ่อจะตาย” ขณะนั้น นางเรเบคาห์ได้ยินอิสอัคพูดกับเอชว เมื่อเอชวออกไปล่าสัตว์ เรเบคาห์พูดกับยาโคบว่า “แม่เพิ่งได้ยินพ่อของลูกพูดกับเอชวพี่ชายของลูกว่า ‘จงไปล่าสัตว์มาทำอาหารอร่อย ๆ ให้พ่อกิน แล้วพ่อจะอวยพรลูกเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าก่อนที่พ่อจะตาย’ ลูกเอ๋ยจงฟังแม่และทำตามแม่บอกเถิด จงไปที่ทุ่งสัตว์ เลือกลูกแพะอ้วนพึมาสองตัว แม่จะทำอาหารอร่อย ๆ อย่างที่พ่อชอบ ลูกจะได้เอาไปให้พ่อ แล้วพ่อจะได้วยพรลูกก่อนที่พ่อจะตาย” ยาโคบพูดกับนางเรเบคาห์ว่า “แม้ก็รู้ว่าเอชวพี่ชายของลูกเป็นคนมีขนดก แต่ลูกมีผิวเกลี้ยง ถ้าพ่อคลำตัวลูก พ่อจะรู้ว่าลูกหลอกลวงพ่อ ลูกจะถูกลาประหารแทนที่จะได้รับพร” นางเรเบคาห์จึงบอกให้ยาโคบทำตามตามที่ตนบอก ยาโคบจึงไปจับลูกแพะนำมาให้มารดา นางเตรียมอาหารอร่อยอย่างอิสอัคชอบ แล้วนางเรเบคาห์ก็เอาเลือดสัตว์ที่สุดของเอชวบุตรคนโต เป็นเลือดที่นางเก็บไว้ในบ้านมาให้ยาโคบบุตรคนเล็กสวม เอาหนังแพะ

มาคลุมแขนและคอส่วนที่เกลี้ยงของเขา แล้วจึงส่งอาหารอร่อยกับขนมปังซึ่งนางจัดไว้ให้ยาโคบบุตรชายของนางเพื่อนำไปมอบให้แก่อิสอัค ยาโคบจึงเข้าไปหาบิดาแล้วพูดว่า “ลูกคือเอซาว บุตรคนโตของพ่อ ลูกทำตามที่คุณสั่งลูกแล้ว เชิญลูกขึ้นนั่งกินเนื้อที่ลูกล่ามาได้เถิด เพื่อพ่อจะได้วยพรลูก” อิสอัคกล่าวตัวเขาพูดว่า “เสียงเป็นเสียงของยาโคบ แต่แขนเป็นแขนของเอซาว” อิสอัคจำยาโคบไม่ได้ เพราะแขนของเขามีขนดกเหมือนกับแขนของเอซาวพี่ชาย อิสอัคจึงอวยพรเขา พูดว่า “จงนำเนื้อที่ลูกล่าได้มาให้พ่อกิน แล้วพ่อจะอวยพรลูก” ยาโคบจึงนำอาหารมาให้ อิสอัคก็กิน ยาโคบรินเหล้าองุ่นให้ อิสอัคก็ดื่ม แล้วอิสอัคผู้บิดาพูดกับเขาว่า “ลูกเอ๋ย จงเข้ามาใกล้และจูบพ่อเถิด” เขาจึงเข้าไปใกล้และจูบบิดา พออิสอัคได้กลิ่นเสื้อผ้าของเขาก็อวยพรเขา

เมื่อเอซาวกลับมาจากล่าสัตว์ เขาเตรียมอาหารที่ปรุงเสร็จมาให้อิสอัครับประทาน อิสอัคบอกว่าตนเองได้ให้คำอวยพรไปแล้ว ซึ่งไม่สามารถให้ใครได้อีก เอซาวอาฆาตยาโคบเพราะพรที่บิดาให้แก่ยาโคบ และต้องการที่จะฆ่ายาโคบน้องชาย เมื่อนางเรเบคาห์รู้ถึงแผนการของเอซาวบุตรคนโต จึงให้คนไปเรียกยาโคบบุตรคนเล็กมา และบอกให้หนีไปอยู่กับลาบัน พี่ชายของแม่ที่เมืองฮาราน จนกว่าความโกรธของเอซาวจะคลายลง เพราะนางเรเบคาห์ไม่ต้องการสูญเสียลูกทั้งสองคนไป ยาโคบจึงออกเดินทางจนมาถึงที่แห่งหนึ่งก็หยุดพักแรมที่นั่น เพราะดวงอาทิตย์ตกแล้ว เขาเอาหินก้อนหนึ่งมาหนุนศีรษะแล้วนอนที่นั่น เขาฝันเห็นบันไดอันหนึ่งทอดจากพื้นดินขึ้นไปสู่ท้องฟ้า และทูตสวรรค์ของพระเจ้าขึ้นลงบนบันไดนั้น และเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้ายืนอยู่ข้างเขา ตรัสว่า “เราคือพระเจ้าของบรรพบุรุษของท่าน ของบิดาท่าน แผ่นดินที่นอนอยู่นี้จะถูกลงต่อไปยังลูกหลาน บรรดาเผ่าพันธุ์ทั้งสิ้นทั่วแผ่นดินจะได้รับพรเพราะท่าน และเพราะลูกหลานของท่าน เราอยู่กับท่าน เราจะพิทักษ์รักษาท่านทุกแห่งที่ท่านไปและจะนำท่านกลับมายังแผ่นดินนี้ เราจะไม่ทอดทิ้งท่าน จนกว่าเราจะได้ทำสิ่งที่เราสัญญาไว้กับท่าน” ยาโคบลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ เอาก้อนหินที่ใช้หนุนศีรษะมาตั้งเป็นเสาค่อดีลิตี แล้วเทน้ำมันบนยอดเสานั้นเพื่อถวายแด่พระเจ้า เขาเรียกสถานที่นั้นว่า เบธเอล

เวลาล่วงเลยผ่านไป ยาโคบเดินทางกลับไปยังแผ่นดินคานาอันพร้อมกับภรรยา ลูก และคนรับใช้ เขาร่ำรวยทรัพย์สินเงินทองและสัตว์เลี้ยง แต่เขากลัวและเป็นทุกข์เมื่อรู้ว่าต้องผ่านดินแดนที่เอซาวอาศัยอยู่ เขาจึงอธิษฐานต่อพระเจ้าให้ช่วยเขา พระองค์ตรัสว่า “เราจะบันดลให้ทุกอย่างเรียบร้อย จะทำให้ท่านมีลูกหลานจำนวนมากนับไม่ถ้วน เหมือนเม็ดทรายตามชายทะเล” เขาเดินทางต่อไปจนถึงลำธารยับบอก เมื่อส่งบุตรภรรยาข้ามลำธารแล้ว เหลือแต่ยาโคบตามลำพัง บุรุษผู้หนึ่งต่อสู้กับเขาจนรุ่งสาง แต่ก็ไม่เอาชนะ ยาโคบไม่ได้ บุรุษผู้นั้นถามยาโคบว่า “ท่านชื่ออะไร” ยาโคบตอบว่า “ข้าพเจ้าชื่อยาโคบ” บุรุษผู้นั้นจึงว่า “ชื่อของท่านจะไม่ใช่ยาโคบอีกต่อไป แต่ชื่ออิสราเอล เพราะท่านได้ต่อสู้กับพระเจ้าและกับมนุษย์ แล้วท่านก็ชนะ” แล้วก็อวยพรยาโคบที่นั่น ยาโคบจึงเรียกชื่อสถานที่นั้นว่า “เบธเอล” พูดว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นพระเจ้าอย่างเต็มตาแล้วยังมีชีวิตอยู่ได้”

ยาโคบมีบุตรชายสิบสองคน บุตรของนางเลอาห์คือรูเบน เป็นบุตรชายคนโตของยาโคบ ลิเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาคาร์และเศบูลุน บุตรของนางราเคลคือโยเซฟและเบนยามิน บุตรของบิลฮาห์ทาสหญิงของนางราเคลคือดานและนัฟทาลี บุตรของศิลปาทาสหญิงของนางเลอาห์คือกาดและอาเชอร์ ทั้งหมดนี้เป็นบุตรชายของยาโคบที่เกิดในปัทดานอารัม

บทเรียนที่ 5

ยาโคบ

รักษาคำพูด

และพูดความจริงต่อกัน

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

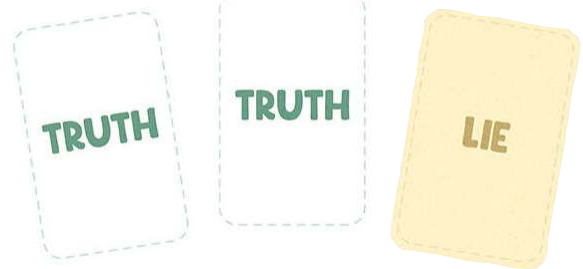
1. เรียนรู้ชีวิตของเอซาวและยาโคบ
2. ตระหนักถึงผลของการโกหกหลอกลวง จะก่อให้เกิดความวุ่นวาย การเกลียดชัง และไม่มีสันติสุข
3. เป็นคนรักษาคำพูดและเราควรพูดความจริงต่อกัน

ปฏิบัติ

เกม “1 โกหก 2 ความจริง”

อุปกรณ์

1. กระดาษที่ใช้แล้วหน้าเดียว ขนาด A5
2. ดินสอหรือปากกา ตามจำนวนผู้เรียน

ดำเนินการ

1. ผู้สอนแจกกระดาษให้ผู้เรียนคนละ 1 แผ่น และให้เขียนเรื่องจริงเกี่ยวกับตนเอง 2 เรื่องเพื่อให้เพื่อน ๆ ได้รู้จักมากขึ้น และเขียนเรื่องที่ไม่เป็นความจริง 1 เรื่องลงในกระดาษที่แจกให้ ให้เวลาเขียน 2-3 นาที เช่น เด็กชายทรู เป็นพี่ชายคนโต มีน้องชายสองคน อาจเขียนว่า...

- 1 เป็นลูกคนแรก - จริง
- 2 ไม่มีพี่น้อง - โกหก
- 3 มีน้องชาย - จริง

ผู้สอนย้าให้ผู้เรียนเขียนเรื่องที่สุภาพ ไม่เขียนเรื่องที่ล้อแหลมหรือไม่เหมาะสมที่จะเปิดเผย และอย่าให้เพื่อน เห็นสิ่งที่เขียน

2. เมื่อหมดเวลา ให้ผู้เรียนคว่ำกระดาษไว้ หากผู้เรียนมีจำนวนไม่มาก ให้ทุกคนมีโอกาสบอกสิ่งที่ตนเขียนและให้เพื่อน ๆ ทาย แต่หากมีจำนวนมากหรือเวลาไม่พอ ขออาสาสมัครหรือผู้สอนอาจเรียกบางคนมาถามตามที่เห็นสมควร

3. ผู้สอนเป็นคนแรกที่เริ่มถามผู้เรียนที่ออกมาหน้าชั้นเรียนจากสิ่งที่เขียนไว้ แล้วให้ผู้เรียนคนอื่นที่นั่งฟังอยู่ ผลัดกันถามและทายว่าข้อใดเป็นความจริงและข้อใดเป็นเรื่องโกหก และให้เฉลยสิ่งที่ถูกต้องด้วย

สรุป จากกิจกรรม เรื่องใดที่เกี่ยวกับเพื่อนที่เรารู้จักและรู้เรื่องราวของเขา เราก็สามารถตอบได้เลย บางเรื่องก็ไม่แน่ใจเพราะไม่รู้ความจริง ฉะนั้น การพูดความจริงจึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำต่อกัน โดยเฉพาะกับเพื่อนหรือคนที่เราสนิท คนที่เรารัก เพราะคนพูดก็จะสบายใจ ไม่ต้องกลัว ไม่ต้องคอยปกปิดหรือหาข้อแก้ตัวใด ๆ แต่เมื่อใดที่พูดโกหก พูดไม่จริง คนพูดก็กังวลว่าจะมีใครรู้เรื่องที่ทำโกหกไปหรือไม่ ร้ายแรงกว่านั้น ถ้าเรื่องที่พูดโกหกพาดพิงไปถึงบุคคลอื่นซึ่งไม่เป็นความจริง และทำให้คนอื่นเสื่อมเสียหรือเสียหายได้

คำสอน

1. หลายคนคงจะพอรู้จักกับ April Fool's Day หรือวันโกหก คือวันที่ 1 เมษายน ซึ่งมักจะนิยมใช้วันนี้ในการแกล้งโกหกกันอย่างสนุกสนานโดยไม่มีการถือโทษโกรธกัน แต่บางคนก็อาจจะสงสัยว่าในเมื่อมีวันพูดโกหกแล้วจะมีวันพูดความจริงบ้างไหม คำตอบคือ มีวันพูดความจริงหรือ Tell the Truth Day ซึ่งตรงกับวันที่ 7 กรกฎาคมของทุกปี วันนี้มีขึ้นเพื่อให้แสดงความซื่อสัตย์จริงใจต่อกัน และปฏิเสธการโกหกต่อกัน เริ่มมีการพูดถึงวันนี้ขึ้นมาครั้งแรก เมื่อปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558) สำหรับวันพูดความจริงนี้ เป็นวันที่ต้องพูดความจริง หรือห้ามโกหกกันตลอดทั้งวัน และสำหรับครอบครัวไหนที่มี บุตรหลาน ก็จะมีการรณรงค์ให้สอนพวกเขาว่า **การพูดโกหกเป็นเรื่องที่ไม่ดี** พร้อมทั้งบอกพวกเขาให้ทราบถึง ประโยชน์ของการพูดความจริง หรือหลายคนที่เคยมีความลับหรือโกหกปิดบังอะไรกับคนรัก เพื่อน หรือคนใน ครอบครัว ก็อาจใช้วันพิเศษนี้เป็นโอกาสดีในการสารภาพความจริงให้ทราบด้วย ลองจินตนาการกันดูว่า หากมี วันไหนที่ผู้คนพร้อมใจกันพูดความจริง ไม่โกหกใส่กัน วันนั้นโลกคงน่าอยู่ขึ้นเยอะเลย แม้จะเป็นเพียงแค่ 1 วัน ก็ยังดี (อ้างอิงจาก: พิพิธภัณฑ์เด็กกรุงเทพมหานคร แห่งที่ 1-จตุจักร)

2. เมื่อพูดถึงการพูดความจริงหรือการโกหกหลอกลวง ทำให้นึกถึงเรื่องราวของ 2 คนนี้ในพระคัมภีร์ นั่นคือ เอซาวและยาโคบ บุตรแฝดของอิสอัคและเรเบคาห์ คนแรกออกมามีผิวแดง มีขนปกคลุมทั่วตัว ชื่อว่าเอซาว หลังจากนั้น น้องชายของเขาก็ออกมา มือของเขาจับสันเท้าของเอซาวไว้แน่น จึงได้ชื่อว่ายาโคบ เอซาวเป็น

นายพรานที่ชำนาญ ใช้ชีวิตอยู่ในท้องทุ่ง ส่วนยาโคบเป็นคน สงบเสถียรชอบอยู่ในกระท่อม อิสอัครักเอซาวมากกว่ายาโคบ เพราะชอบกินเนื้อสัตว์ที่เอซาวล่ามาให้ แต่เรเบคาห์รักยาโคบ มากกว่า ตามธรรมเนียมชาวฮีบรู บุตรชายหัวปีทุกคนเป็นคน ของพระเจ้า และได้รับมรดกของบิดาเป็นสองเท่าของพี่น้อง ซึ่งเอซาวได้รับสิทธินั้น แต่วันหนึ่งเมื่อเอซาวกลับจากท้องทุ่ง ด้วยความหิวจัดจึงพูดกับยาโคบที่กำลังปรุงอาหารว่า “ขอแกง สีสแดงนั้นกินบ้างซิ ฉันหิวจะตายอยู่แล้ว” ยาโคบตอบว่า “จงขายสิทธิการเป็นบุตรคนแรกให้ฉันก่อนซิ” เอซาวตอบว่า “เอาไปเลย ฉันหิวจะตายอยู่แล้ว สิทธินั้นจะมีประโยชน์อะไร” ยาโคบพูดว่า “จงสาบานมาก่อนซิ” เอซาวจึงสาบาน แล้วขาย สิทธิการเป็นบุตรคนแรกของตนแก่ยาโคบ ยาโคบจึงให้ขนมปัง และแกงถั่วแก่เอซาว เอซาวกินและดื่มแล้วก็ลุกออกไป ไม่สนใจ สิทธิการเป็นบุตรคนแรกของตนเลย (ดู ปฐก. 25:24-34)

3. เมื่ออิสอัคชรามากตามองไม่เห็น เขาเรียกเอซาว เข้ามา แล้วบอกให้เอซาวไปล่าสัตว์ เพื่อมาทำอาหาร ให้กินแล้วเขาจะอวยพรเอซาว ขณะนั้นเรเบคาห์ได้ยิน ลีงที่อิสอัคคุยกับเอซาว จึงมาหายาโคบและบอกให้ ยาโคบทำตามคำสั่งของนาง คือให้เลือกลูกแพะอ้วนพิ มาทำอาหารอร่อยอย่างอิสอัคชอบเพื่อนำไปให้บิดา และจะได้รับการอวยพร ยาโคบจึงไปจับลูกแพะมาให้ มารดาทำอาหารอย่างอิสอัคชอบ นำเลือดสัตว์ที่ดีที่สุด ของเอซาวมาให้ยาโคบสวม เอาหนังแพะมาคลุมแขน และคอส่วนที่เกลี้ยงของเขา แล้วจึงส่งอาหารอร่อย กับขนมปังให้ยาโคบนำไปให้อิสอัคผู้เป็นบิดา ยาโคบ บอกว่าเขาคือเอซาว ทำอาหารตามที่พ่อสั่ง เพื่อพ่อ จะอวยพรเขา อิสอัคได้ยินเสียงเป็นยาโคบ แต่เมื่อ คลำที่แขนมีขนดกเหมือนแขนเอซาว เพราะเสื้อคลุม และหนังแพะที่เรเบคาห์นำมาสวมใส่ให้ อิสอัคจึงกิน อาหารที่ยาโคบนำมาให้ ต้มเหล้าองุ่นที่ยาโคบรินให้ แล้วอิสอัคพูดกับยาโคบว่า “ลูกเอ๋ย จงเข้ามาใกล้และ จูบพ่อเถิด” พออิสอัคได้กลิ่นเสื้อผ้าของเอซาวที่ยาโคบ สวมใส่ก็อวยพรยาโคบเพราะคิดว่าเป็นเอซาว

เมื่อเอซาวกลับมาและรู้ว่าบิดาได้ให้คำอวยพรแก่ ยาโคบไปแล้ว และไม่สามารถให้ใครได้อีก เขารู้สึก โกรธแค้นยาโคบมากจึงต้องการที่จะฆ่าเขาเรเบคาห์

รู้ถึงแผนการนี้ จึงส่งยาโคบไปอยู่กับลาบันซึ่งเป็นลุง ยาโคบหลอกลวงพ่อและพี่ชายของเขา ทำในสิ่งที่ไม่ ถูกต้อง ผลจากการกระทำนี้ ทำให้เขาต้องหนีเร่ร่อน ออกจากบ้าน จากครอบครัว (ดู ปฐมก. 27-29)

4. เมื่อถึงเวลาที่ยาโคบต้องเดินทางกลับไปยังแผ่นดิน คานาอันตามที่พระเจ้าบอก พร้อมกับภรรยา ลูกและ คนรับใช้พร้อมทรัพย์สินเงินทอง และต้องผ่านแผ่นดิน ที่เอซาวอาศัยอยู่ เขากลัวและเป็นทุกข์ จึงได้อธิษฐาน ขอพระเจ้าช่วยเขาให้รอดพ้นจากการทำร้ายของเอซาว คินหนึ่งขณะที่เขากำลังนอนหลับข้าง ๆ แม่น้ำยับบอก พระเจ้ามาหาเขาในรูปแบบมนุษย์คนหนึ่ง และได้ต่อสู้ กันจนถึงรุ่งอรุณเพราะไม่ต้องการให้พระองค์ไปจากเขา เพราะหลายปีแล้วที่เขาเกิดวิกฤติทางจิตใจอย่างมาก จากการฉ้อฉลของเขา และตระหนักว่าชีวิตช่างวุ่นวาย ลับสน เขาสูญเสียสันติสุขกับตนเอง กับเพื่อนบ้านและ กับพระเจ้า **พระเจ้าทรงให้ชื่อใหม่แก่เขาว่า “อิสราเอล”** **พระเจ้าทรงอวยพรยาโคบที่นั่น ยาโคบเรียกสถานที่ที่** **พระเจ้าตรัสกับเขาว่า “เบเนเอล”** เมื่อยาโคบและเอซาว พบกัน พวกเขาสวมกอดกัน ร้องไห้ด้วยกัน ยาโคบมอบ ของกำนัลส่วนหนึ่งให้แก่เอซาวก่อนจะแยกทางกัน (ดู ปฐมก. 32-33)

5. คำพูดไม่ว่าจะเป็นคำสัญญาหรือคำสาบานมีทั้งดีและไม่ดี ก่อให้เกิด ภาระความรับผิดชอบตามมา **“ในวันพิพากษา มนุษย์จะต้องรายงานถึงคำพูดไว้สาระทุกคำที่เขาเคยพูด”**

(มธ. 12:36) และเพราะการให้ความสำคัญกับฝ่ายกายมากเกินไป ไม่ควบคุมบังคับตน ทำให้เอชวไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญของสิทธิการเป็นบุตรหัวปี เขาแลกสิทธินั้นกับยาโคบด้วยคำสาบานของเขาเอง ตามมาด้วยเหตุการณ์ที่อิสอัคให้พรกับยาโคบ เพราะเข้าใจว่าเป็นเอชวบุตรคนโต คำอวยพรของบิดาถือเป็นคำศักดิ์สิทธิ์ เมื่อพูดแล้วไม่อาจคืนคำได้และเป็นการให้พรทั้งหมดที่มีแก่บุตรของตน ซึ่งเอชวก็คงลืมนึกว่าเขาเป็นคนที่มอบสิทธินั้นแก่ยาโคบก่อนหน้านี้แล้ว และการหลอกลวงของยาโคบก็ไม่ถูกต้อง เพราะนำมาซึ่งความเกลียดชังเคียดแค้นในใจของเอชวผู้เป็นพี่ แต่ที่สำคัญ ในมุมมองของความเชื่อและแผนการของพระเจ้า ยาโคบบุตรคนเล็กกลับเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกมากกว่าเอชว บุตรคนโตที่มีสิทธิได้รับพร

หากเราเคยให้คำสัญญาอะไรกับใครไว้ ขอให้เรารักษาคำพูด ไม่ผิดคำพูด ทำตามที่พูดและควรพูดความจริงต่อกัน จะได้ไม่ผิดใจกันหรือมีความบาดหมางตามมา และถ้าหากเราเคยหลอกลวงใคร พูดไม่จริง หรือพูดให้ร้ายใคร ให้เราได้หาโอกาสไปขอโทษต่อผู้ที่เราได้ทำผิดต่อเขา เหมือนเอชวกับยาโคบ ที่เมื่อเวลาล่วงเลยผ่านไปนำมาซึ่งการเข้าใจและคืนดีกันที่สุดในที่สุด

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. วันพูดความจริง Tell the Truth Day ตรงกับวันที่ 7 กรกฎาคม มีขึ้นเพื่อให้ได้แสดงความซื่อสัตย์จริงใจต่อกัน รวมทั้งปฏิเสธการโกหกต่อกัน
2. บุตรแฝดของอิสอัคและเรเบคาห์ คนแรกที่ออกมามีผิวแดง มีขนปกคลุมอยู่ทั้งตัว ชื่อว่าเอชว น้องชายของเขาก็ตามออกมา มือของเขาจับสันเท้าของเอชวไว้แน่น ชื่อว่ายาโคบ
3. เอชวเป็นนายพรานที่ชำนาญ ใช้ชีวิตอยู่ในท้องทุ่ง ส่วนยาโคบเป็นคนสงบเสงี่ยมชอบอยู่ในกระท่อม
4. เอชวสาบานขายสิทธิการเป็นบุตรคนแรกของตนแก่ยาโคบ แลกกับขนมปังและแกงถั่ว
5. ยาโคบสวมเสื้อขนสัตว์และนำอาหารที่ทำไปให้อิสอัค อิสอัคได้กลิ่นเสื้อผ้าของเอชวที่ยาโคบสวมใส่ ก็คิดว่าเป็นยาโคบ จึงอวยพรเขา
6. พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์แก่ยาโคบ ทรงเรียกชื่อใหม่ของเขาวว่า ‘อิสราเอล’
7. หากเราเคยให้คำสัญญาอะไรกับใครไว้ ขอให้เรารักษาคำพูด ไม่ผิดคำพูด ทำตามที่พูดและควรพูดความจริงต่อกัน
8. ให้เราได้หาโอกาสไปขอโทษต่อผู้ที่เราได้ทำผิดต่อเขา เหมือนเอชวกับยาโคบ ที่เมื่อเวลาล่วงเลยผ่านไปนำมาซึ่งการเข้าใจและคืนดีกันที่สุดในที่สุด

ข. กิจกรรม

เด็กเล็ก

เติมคำลงในใบงานเรื่องเอซาวและยาโคบ และระบายสีภาพ หน้า 47

อุปกรณ์

1. ใบงานหน้า 47 ตามจำนวนผู้เรียน
2. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม
3. สีไม้
***หรือผู้สอนอาจถ่ายเอกสารใบความรู้แจกให้ผู้เรียนหาคำตอบเติมในช่องว่าง

เด็กโต

พระวาจาเตือนใจ

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ตามจำนวนผู้เรียน
2. รางวัลสำหรับผู้ชนะ

ดำเนินการ

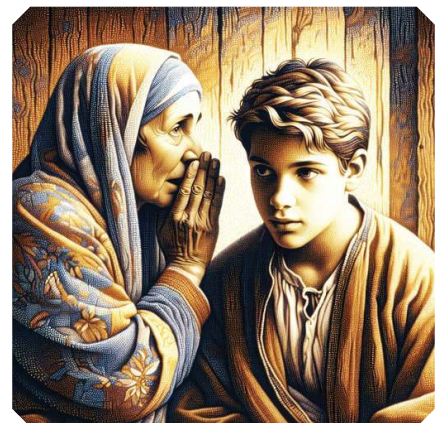
1. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน เท่า ๆ กัน
2. ผู้สอนบอกโค้ดพระคัมภีร์ที่เตรียมไว้ในเรื่องของคำพูด และให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเปิดพระคัมภีร์ เพื่อหาข้อความให้ตรงกับโค้ดพระคัมภีร์ที่บอกไป
3. กลุ่มไหนเจอก่อนและสมาชิกทุกคนเปิดพระคัมภีร์ตอนนั้นเหมือนกันทุกคนแล้ว ให้ยกมือขึ้น
4. ให้กลุ่มที่ยกมือก่อนอ่านข้อความที่พบนั่นพร้อมกันทั้งกลุ่ม จากนั้นให้ทุกคนอ่านพร้อม ๆ กัน
5. ผู้สอนทำตามขั้นตอน ข้อ 2-4 ไปจนหมดโค้ดพระคัมภีร์ที่เตรียมมา
6. ผู้สอนสรุปว่า ข้อความที่ผู้เรียนได้ค้นหาและอ่านนี้ เป็นพระวาจาพระเจ้าที่สอน บอกและเตือนเราในเรื่องการใช้คำพูด ให้เราจะได้จดจำเพื่อเตือนใจและนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต
7. ให้ผู้เรียนเลือก 1 ข้อความที่ชื่นชอบนำมาเขียนลงสมุดปฏิบัติการหรือท่องจำให้ได้

โค้ดและข้อความพระคัมภีร์สำหรับทำกิจกรรม

- มธ. 5:37 ท่านจงพูดเพียงว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” คำพูดที่มากไปกว่านั้นมาจากมารร้าย
- มธ. 12:36 เราบอกท่านทั้งหลายว่า ในวันพิพากษา มนุษย์จะต้องรายงานถึงคำพูดไร้สาระทุกคำที่เขาเคยพูด
- มธ. 12:37 เพราะท่านจะพ้นโทษหรือถูกลงโทษก็จากคำพูดของท่าน
- มธ. 18:16 ถ้าเขาไม่เชื่อฟัง จงพาอีกคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย คำพูดของพยานสองคนหรือสามคนจะได้จัดเรื่องราวให้เรียบร้อย
- คส. 4:6 จงให้คำพูดของท่านอ่อนโยนและถูกกาลเทศะอยู่เสมอ จงรู้จักตอบทุกคนอย่างดีที่สุด
- 1 ทธ. 4:12 อย่าให้ใครดูหมิ่นท่านเพราะความเป็นคนหนุ่ม แต่จงเป็นแบบอย่างแก่ผู้มีความเชื่อทุกคน ด้วยคำพูดและความประพฤติ ด้วยความรัก ความเชื่อและความบริสุทธิ์ของท่าน
- 2 ทธ. 2:16 จงหลีกเลี่ยงคำพูดเพื่อเจ้าไร้สาระ เพราะมีแต่จะทำให้ห่างพระเจ้ามากขึ้น
- 1 ยน. 3:18 ลูกที่รักทั้งหลายเราอย่ารักกันแต่ปากเพียงด้วยคำพูดเท่านั้น แต่เราจงรักกันด้วยการกระทำ และด้วยความจริง

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องเอซาวและยาโคบเพิ่มเติม หน้า 40-41
2. ให้ผู้เรียนกลับไปเล่าเรื่องเอซาวและยาโคบ ให้คนในครอบครัวฟัง จากนั้นพูดคุยกันเรื่องการพูดความจริงต่อกัน มีข้อดี-ข้อเสียอย่างไร
3. ให้ผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะรักษาคำพูด พูดความจริงต่อกัน โดยเริ่มจากคนใกล้ตัว ที่บ้าน และที่โรงเรียน

ใบงานเรื่อง "เอซาวและยาโคบ"

คำสั่ง ให้ผู้เรียนนำคำในพระคัมภีร์ ปฐมกาล บทที่ 25 ข้อที่ 24-28 ที่ได้อ่าน มาเติมลงในช่องว่าง
ให้ได้ใจความสมบูรณ์ จากนั้นมาระบายสีและตกแต่งภาพให้สวยงาม

เมื่อถึงกำหนดเวลาคลอด นางมีบุตรแฝดอยู่ในครรภ์

คนแรกที่ออกมามี..... มี.....ปกคลุมอยู่ทั้งตัว จึงได้ชื่อว่า..... หลังจากนั้น

.....ของเขาก็ตกออกมา มือของเขาวัด.....ของเอซาวไว้แน่น จึงได้ชื่อว่า.....

อิสอัคมีอายุ.....ปี เมื่อบุตรทั้งสองคนเกิดมา เด็กทั้งสองเติบโตขึ้น

.....เป็น.....ที่ชำนาญ ใช้ชีวิตอยู่ในท้องทุ่ง

ส่วน.....เป็นคนสงบเสงี่ยมชอบอยู่ใน.....

.....รักเอซาวมากกว่ายาโคบ เพราะชอบกิน.....ที่เอซาวล่ามาให้

แต่.....รักยาโคบมากกว่าเอซาว (ปฐมก. 25:24-28)

โยเซฟ

โยเซฟ (ปฐมกาล บทที่ 37-47:1-6; 50:26)

โยเซฟ เป็นบุตรคนที่ 11 ในบรรดาบุตร 12 คนของยาโคบและนางราเคล เมื่อโยเซฟอายุสิบเจ็ดปี เขาดูแลฝูงแพะแกะอยู่กับบรรดาพี่ชาย และคอยรายงานสิ่งไม่ดีไม่งามที่พี่ชายทำให้บิดารู้ ยาโคบรักโยเซฟมากกว่าบุตรคนอื่น ๆ เพราะโยเซฟเกิดมาเมื่อยาโคบชราแล้ว ยาโคบตัดเสื้อยาวที่สวยงามเป็นพิเศษให้โยเซฟ เมื่อพี่ชายเห็นว่าบิดารักโยเซฟมากกว่าบุตรคนอื่น ๆ ต่างก็เกลียดชังเขามากจนไม่ยอมพูดดีด้วย

วันหนึ่งโยเซฟฝัน เขาเล่าความฝันให้พี่ชายฟัง “ในความฝันทุกคนกำลังมัดฟ่อนข้าวในทุ่งนา ฟ่อนข้าวของน้องลุกขึ้นตั้งตรง ส่วนฟ่อนข้าวของพวกพี่ ๆ ก็เข้ามาห้อมล้อม และกราบไหว้ฟ่อนข้าวของน้อง และต่อมาโยเซฟก็ฝันอีกว่า เห็นดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวสิบเอ็ดดวงมากرابไหว้เขา ยาโคบตำหนิเขาว่า “ลูกฝันอะไรกัน พวกเราทุกคนทั้งพ่อแม่กับพี่ ๆ ของลูกจะต้องมากرابลงที่พื้นต่อหน้าลูกกระนั้นหรือ” ความฝันของโยเซฟสร้างความไม่พอใจให้กับพี่ชายเป็นอย่างมาก บรรดาพี่ชายเกลียดชังและอิจฉาโยเซฟ แต่บิดาไตร่ตรองถึงเรื่องนี้

ในขณะที่โยเซฟกำลังออกไปเฝ้าดูพี่ชายที่ออกไปเลี้ยงแพะแกะของบิดา พวกพี่ ๆ เห็นโยเซฟแต่ไกล จึงวางแผนฆ่าโยเซฟ “เราจงฆ่ามัน โยนศพมันลงไปในบ่อ แล้วบอกว่าสัตว์ป่ากัดกินมันแล้ว เราจะได้เห็นกันว่าฝันของมันจะเป็นจริงเพียงใด” แต่รูเบนพี่ชายคนโตคิดหาทางช่วยโยเซฟ จึงเสนอให้โยนโยเซฟทิ้งไว้ในบ่อ เพื่อให้พ้นจากการถูกฆ่า แล้วจะนำไปส่งคืนให้บิดา พวกเขาก็จึงช่วยกันจับโยเซฟ แล้วถอดเสื้อยาวที่สวยงามเป็นพิเศษซึ่งเขาสวมอยู่ออกแล้วโยนเขาลงไปในบ่อ บ่อนั้นแห้งไม่มีน้ำ เวลานั้น กองคาราวานของชาวอิซมาเอลกำลังเดินทางมาจากแคว้นกิเลอาดจะไปอียิปต์ พี่ ๆ จึงดึงโยเซฟขึ้นจากบ่อ แล้วขายเขาให้แก่ชาวอิซมาเอลเป็นราคาเงินหนักยี่สิบบาท พ่อค้าเหล่านี้จึงพาโยเซฟไปอียิปต์ เมื่อรูเบนกลับไปบ่อ ไม่พบโยเซฟ จึงฉีกเสื้อผ้าของตนแสดงความเสียใจ แล้วกลับไปหาน้อง ๆ พูดยังว่า “เด็กไม่อยู่ที่นั่นแล้ว ฉันจะอย่างไรดี” เมื่อกลับไปถึงบ้าน พวกเขานำเสื้อยาวที่จุ่มเลือดแพะส่งให้ยาโคบพร้อมกับบอกว่า “เราพบเสื้อนี้ พ่อจึงคุณเถิดว่าเป็นเสื้อของลูกพ่อหรือไม่” ยาโคบจำได้ พูดยังว่า “ใช่แล้ว เป็นเสื้อของลูกฉัน สัตว์ร้ายคงกัดกินเขาแล้ว โยเซฟคงถูกมันฉีกเนื้อละเอียดแล้ว” ยาโคบเสียใจเป็นอย่างมาก เขาไม่ยอมรับการปลอมโยนจากใคร ๆ พูดยังว่า “ฉันจะไว้ทุกข์จนกว่าจะไปอยู่กับลูกของฉันในแดนผู้ตาย” แล้วร้องไห้ถึงโยเซฟต่อไป

ที่อียิปต์ พ่อค้าที่รับซื้อโยเซฟไปนั้น ขายเขาให้แก่ไปทิฟาร์ที่ปรึกษาของกษัตริย์ฟาโรห์และผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ พระเจ้าสถิตกับโยเซฟ ทรงกระทำให้งานที่เขาคิดประสบความสำเร็จ ทรงอวยพระพรครอบครัวของชาวอียิปต์คนนั้น เพราะเห็นแก่โยเซฟด้วย และด้วยความที่โยเซฟมีรูปร่างสง่างาม หน้าตาดี ภรรยาของเจ้านายจึงมองโยเซฟด้วยความสนใจ แต่โยเซฟปฏิเสธที่จะมีความสัมพันธ์ด้วย จึงถูกใส่ร้ายว่าพยายามข่มขืนภรรยาของเจ้านาย โยเซฟจึงถูกนำไปขังไว้ในคุก แต่พระเจ้าสถิตกับโยเซฟ ทรงสำแดงความรักมั่นคงต่อเขา ที่นั่นเขาทำนายฝันให้กับข้าราชการของกษัตริย์ฟาโรห์ ที่ถูกจองจำเพราะทำผิด ต่อมาหนึ่งในสองคนนั้นคือหัวหน้าพนักงานถวายน้ำจืด ได้รับการคืนตำแหน่งตามคำทำนายของโยเซฟ

สองปีต่อมา กษัตริย์ฟาโรห์ทรงพระสุบินว่า เห็นแม่น้ำที่น้ำเกลียดและผอมโซเจ็ดตัว กินแม่น้ำลักษณะดี อ้วนพีเจ็ดตัว และรวงข้าวที่เมล็ดลีบเจ็ดรวงกลืนรวงข้าวเมล็ดเต็มทั้งเจ็ดรวง แต่ไม่มีใครหรือปราชญ์คนไหนทำนายฝันได้ พนักงานถวายน้ำจืดจึงคิดถึงโยเซฟ จึงทูลกษัตริย์ฟาโรห์ให้ทราบเรื่องราวของโยเซฟที่เคยทำนายฝันแก่เขา กษัตริย์ฟาโรห์จึงรับสั่งให้เรียกโยเซฟเข้าเฝ้า พระองค์ทรงเล่าความฝันให้โยเซฟฟัง โยเซฟทำนายว่าพระสุบินทั้งสองครั้งมีความหมายอย่างเดียวกัน คือจะมีอาหารบริบูรณ์ทั่วอียิปต์ถึงเจ็ดปี และต่อมาจะเกิดกันดารอาหารครั้งใหญ่อีกเจ็ดปี พระเจ้าทรงกำหนดไว้แน่นอนแล้ว และจะทรงบันดาลให้เกิดขึ้นในไม่ช้า โยเซฟยังบอกกษัตริย์ฟาโรห์อีกว่า ขอให้ทรงหาผู้ที่ฉลาดและมีปรีชา แต่งตั้งให้เขามีอำนาจในแผ่นดินอียิปต์ ให้เก็บหนึ่งในห้าของพืชผลในแผ่นดินตลอดเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์ สะสมข้าวและเก็บรักษาไว้ในหีบในเมือง เสิร์ยอาหารนี้จะสำรองไว้สำหรับแผ่นดิน ระหว่างเจ็ดปีที่กันดารอาหารในแผ่นดินอียิปต์ และดังนั้นความกันดารอาหารก็จะไม่ทำลายแผ่นดิน กษัตริย์ฟาโรห์เมื่อได้เห็นสติปัญญาอันชาญฉลาดของโยเซฟ จึงแต่งตั้งเขาให้เป็นผู้สำเร็จราชการดูแลทั่วแผ่นดินอียิปต์ โยเซฟมีบุตรชายสองคน เขาตั้งชื่อบุตรคนแรกว่า มนัสเสห์ หมายถึงพระเจ้าทรงทำให้ข้าพเจ้าลืมความทุกข์ยากทั้งสิ้น รวมทั้งบ้านของบิดาของข้าพเจ้า และตั้งชื่อบุตรคนที่สองว่า เอฟราอิม หมายถึงพระเจ้าประทานให้ข้าพเจ้ามีบุตรในแผ่นดินที่ข้าพเจ้าเคยตกทุกข์ได้ยาก

เมื่อเกิดการกันดารไปทั่วแผ่นดิน โยเซฟก็เปิดยุ้งฉางทั้งหมดออกขายข้าวให้ชาวอียิปต์ และผู้คนจากทั่วแผ่นดินต่างมายังอียิปต์เพื่อขอซื้อข้าวจากโยเซฟ เพราะการกันดารอาหารทวีความรุนแรงไปทั่ว รวมถึงบรรดาพี่ของโยเซฟด้วย เมื่อพี่ชายมาถึงก็กราบคานัน โยเซฟศรัทธาจะรดพื้น โยเซฟจำพี่ชายได้แต่แกล้งทำเป็นไม่รู้จำ ส่วนพี่ชายจำเขาไม่ได้ ที่สุดโยเซฟได้แสดงตนแก่พี่น้องว่า “ฉันคือโยเซฟ น้องชายของพี่ที่พี่ขายมาอียิปต์ บัดนี้ อย่าเสียใจไปเลย อย่าโกรธตนเองที่ขายฉันมาที่นี่ พระเจ้าทรงส่งฉันล่วงหน้ามาก่อน เพื่อช่วยชีวิตของพี่ ๆ ไม่ใช่พวกพี่ที่ส่งฉันมาที่นี่ แต่เป็นพระเจ้า พระองค์ทรงตั้งให้ฉันเป็นเหมือนพระบิดาของกษัตริย์ฟาโรห์ เป็นผู้รับผิดชอบราชสำนักและเป็นผู้สำเร็จราชการทั่วแผ่นดินอียิปต์” โยเซฟบอกให้พี่ ๆ รีบกลับไปบอกยาโคบผู้เป็นบิดาและพาครอบครัวมาอาศัยอยู่ในอียิปต์ ซึ่งโยเซฟได้ทูลขอที่ดินจากกษัตริย์ฟาโรห์ให้บิดาและครอบครัวอยู่ด้วยกัน

ชาวอิสราเอลอาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ในแคว้นโกเชน เขาได้กรรมสิทธิ์ที่ดินและมีลูกหลานทวีจำนวนมากมาย โยเซฟถึงแก่กรรมเมื่ออายุได้หนึ่งร้อยสิบปี

บทเรียนที่ 6

โยเซฟ

บุรุษแห่งการให้อภัย

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักเรื่องราวชีวิตโยเซฟ บุรุษแห่งการให้อภัยด้วยใจจริง
2. ตระหนักว่าความอิจฉาส่งผลเสียต่อความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง
3. ให้อภัยผู้ที่ทำผิดต่อเราจากใจจริงเพื่อให้ความสัมพันธ์กลับมาดีดังเดิม

ปฏิบัติ

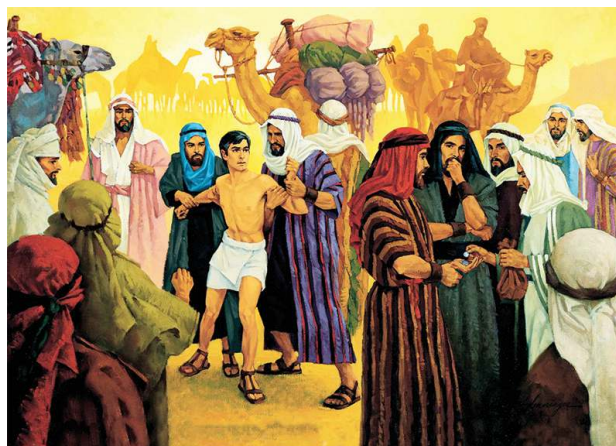
ร้องเพลง โยเซฟ อัลบั้มประกอบการสอนคำสอนชุด ทำด้วยความรัก

อุปกรณ์

1. เนื้อเพลง โยเซฟ-เขียนบนกระดานหรือพิมพ์แจกผู้เรียนทุกคน
2. เครื่องดนตรีหรือเครื่องเล่นเพลง ลำโพงบลูทูธ หรือดาวนโหลดดนตรีจาก <https://www.kamsondeedee.com/main/catechist-song/1912-withlove>

เพลง โยเซฟ

1. โยเซฟเป็นบุตรยาโคบ มีพี่น้องอยู่ ลิบสองคน โยเซฟนั้นเป็นคนดี เป็นคนที่ ลิบเอ็ดของครอบครัว
 2. พี่ พี่ได้นำไปขาย ขายเขาไปอยู่ที่อียิปต์ ห่างไกลบ้านเกิดลิบ ลิบ อยู่ที่อียิปต์เป็นทาสทุกขทน
 3. โยเซฟได้ทำนายฝัน ในครานั้นให้กษัตริย์ฟาโรห์ ฟาโรห์จึงทรงตั้งให้ โยเซฟได้ขึ้นเป็นข้าหลวง
 4. โยเซฟได้ให้แบบอย่าง แก่พวกเราเรื่องการอภัย พวกเราจึงจำขึ้นใจ ว่าการให้อภัยเป็นสิ่งที่ดี
- ดี ดี ดี ดี (ลูกพ่อยาโคบ) ดี ดี ดี ดี (ลูกแม่วาเชล) ดี ดี ดี ดี (โยเซฟคนดี) ดี ดี ดี ดี (ใส่เลื้อหลายสี)
- ดี ดี ดี ดี (ลูกพ่อยาโคบ) ดี ดี ดี ดี (ลูกแม่วาเชล) ดี ดี ดี ดี (ทำไม ทำไม) ดี ดี ดี ดี (โยเซฟคนดี)

ดำเนินการ

1. ผู้สอนเขียนเนื้อเพลงบนกระดานหรือกระดานชาร์ท หรือพิมพ์ขึ้นจอคอมพิวเตอร์
2. ผู้สอนเปิดเพลงโยเซฟให้ผู้เรียนฟังสัก 1-2 รอบ
3. ผู้สอนสอนให้ผู้เรียนร้องตามทีละท่อน เมื่อร้องได้แล้ว ให้ร้องพร้อมกันทั้งเพลงหรือร้องไปพร้อมกับดนตรี
4. ผู้สอนสอนท่าประกอบเพลง ให้ผู้เรียนทำตามหรือให้ผู้เรียนช่วยกันคิดท่าก็ได้
5. ผู้สอนเปิดเพลงหรือร้องเอง และทำตามท่าประกอบเพลงไปพร้อม ๆ กัน โดยเปลี่ยนท่าทางไปตามรายชื่อสัตว์ที่มีอยู่ในเนื้อเพลง

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

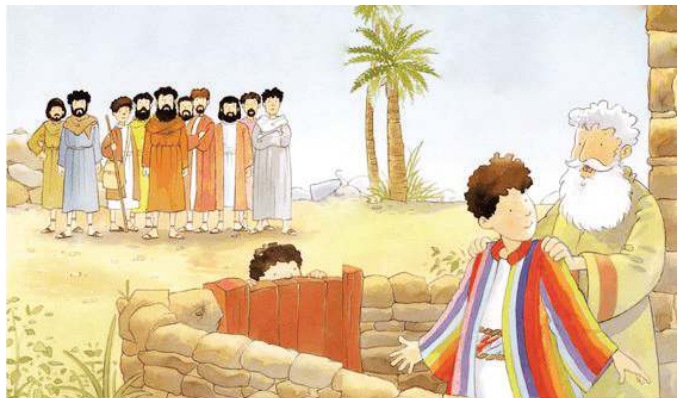
1. จากบทเพลงเรารู้อะไรเกี่ยวกับโยเซฟบ้าง (เป็นลูกของยาโคบ, มีพี่น้องสิบสองคน, โยเซฟเป็นคนดี, เป็นลูกคนที่สิบเอ็ด, ถูกขายไปอยู่ที่อียิปต์, เป็นทาส, ทำนายฝันได้, ได้ทำนายฝันให้กษัตริย์ฟาโรห์, ฟาโรห์ทรงตั้งให้เป็นข้าหลวง, เป็นแบบอย่างให้เราเรื่องการให้อภัย)
2. ผู้เรียนคิดว่าทำไมโยเซฟจึงถูกขายไปที่อียิปต์ (ให้ผู้เรียนลองตอบ หากผู้เรียนตอบได้ว่าเพราะพี่ ๆ รู้ลึกอีกฉฉาและไม่ชอบโยเซฟ ให้ชมเชย หากผู้เรียนไม่ทราบเชิญชวนให้อ่านเรื่องราวของโยเซฟด้วยกัน)
3. ผู้เรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นพี่หรือน้องของตน ทำงานน้อยกว่าหรือได้รับการดูแลจากพ่อแม่เป็นพิเศษกว่า (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)
4. มีใครเคยให้อภัยพี่น้องหรือให้อภัยผู้อื่นบ้างหรือไม่ ให้อภัยเรื่องอะไร และเวลาที่ให้อภัยแล้วรู้สึกอย่างไร (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)

สรุป โยเซฟเป็นคนดี แต่ต้องตกในความยากลำบากเพราะพวกพี่ ๆ รู้ลึกอีกฉฉาและไม่ชอบเขา แต่โยเซฟก็ไม่ถือโทษโกรธพวกพี่ ๆ เขาจึงเป็นแบบอย่างที่น่าประทับใจแก่เราในเรื่องของการให้อภัยด้วยใจจริงต่อคนในครอบครัวและต่อเพื่อนพี่น้อง

ถึสอน

1. การแย่งชิงของกัน แย่งของเล่นกัน คนนั้นคนนี้พูดไม่ได้ การไม่ยอมกัน หรือทะเลาะวิวาทกันในระหว่างพี่น้องถือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ในทุกครอบครัว แต่บางครั้งปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นก็เกิดจากพ่อแม่ เช่น เมื่อพ่อแม่ให้ความสนใจหรือรักลูกคนใดคนหนึ่งมากกว่ากัน ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือการแสดงออก แม้ผู้เป็นพ่อแม่จะไม่ได้ตั้งใจทำให้เกิดความรุนแรงตามมา แต่สิ่งสำคัญที่สุดและควรทำต่อกันเมื่อเกิดความขัดแย้ง หรือทะเลาะกันในครอบครัว คือการให้อภัยด้วยใจจริง เพื่อทำให้ความสัมพันธ์ที่ดีดั้งเดิมกลับคืนมาดังเช่นครอบครัวของโยเซฟ

2. โยเซฟเป็นบุตรคนที่ 11 ของยาโคบและนางราเคล ยาโคบรักโยเซฟมากกว่าบุตรคนอื่น ๆ เพราะว่าโยเซฟเกิดมาในขณะที่ยาโคบชราแล้ว ยาโคบได้ตัดเสื้อยาวที่สวยงามให้โยเซฟ เมื่อพี่ชายเห็นบิดาทำเช่นนั้น ต่างก็เกลียดชังโยเซฟมาก ไม่ยอมพูดดีด้วย โยเซฟยังมีพรสวรรค์เรื่องการทำนายฝัน และเขาก็คอยรายงานสิ่งไม่ดีไม่งามที่พี่ชายทำให้บิดารู้

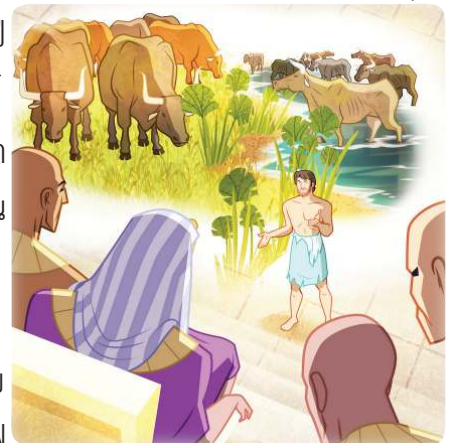
วันหนึ่ง เมื่อพี่ชายของโยเซฟไปเลี้ยงแกะและแพะของบิดา โยเซฟออกไปดูพี่ชาย เมื่อพวกเขาเห็นโยเซฟแต่ไกลจึงวางแผนจะฆ่าโยเซฟ แต่รูเบนพี่ชายคนโตหาทางช่วยโยเซฟให้พ้นจากมือน้อง ๆ ของตน จึงเสนอให้ทิ้งโยเซฟในบ่อก็พอเพื่อจะได้นำไปส่งคืนให้บิดา พวกเขาจึงช่วยกันจับโยเซฟ แล้วถอดเสื้อยาวที่เขาสวมอยู่ออก แล้วโยนเขาลงไปในบ่อแห้งที่ไม่มีน้ำ เวลานั้น กองคาราวานของชาวอิชมาเอลกำลังเดินทางมาจากแคว้นกิเลอาดจะไปอียิปต์ พี่ ๆ จึงดึงโยเซฟขึ้นจากบ่อ แล้วขายเขาให้แก่ชาวอิชมาเอลเป็นราคาเงินหนักยี่สิบบาท พ่อค้าเหล่านี้จึงพาโยเซฟไปอียิปต์

เมื่อพี่ ๆ กลับไปบ้าน พวกเขานำเสื้อยาวที่จุ่มเลือดแพะส่งให้ยาโคบ และบอกว่า “เราพบเสื้อนี้ พ่อจึงดูเถิดว่าเป็นเสื้อของลูกพ่อหรือไม่” ยาโคบจำได้ พูดย้ำว่า “ใช่แล้วเป็นเสื้อของลูกฉัน สัตว์ร้ายคงกัดกินเขาแล้ว โยเซฟคงถูกมันฉีกเนื้อละเอียดแล้ว” ยาโคบเสียใจอย่างมาก

พ่อค้าที่รับซื้อโยเซฟไปอียิปต์ ได้ขายเขาให้แก่ไปทาร์ซึ่งเป็นที่ปรึกษาของกษัตริย์ฟาโรห์ และผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ พระเจ้าสถิตกับโยเซฟและทรงกระทำให้งานที่เขากำลังทำประสบความสำเร็จ

ทรงอวยพระพรครอบครัวของชาวอียิปต์คนนั้นเพราะเห็นแก่โยเซฟด้วย และความที่โยเซฟมีรูปร่างสง่างาม หน้าตาดี ภรรยาของเจ้านาย มองโยเซฟด้วยความสนใจ แต่โยเซฟปฏิเสธที่จะมีความสัมพันธ์ด้วย จึงถูกใส่ร้ายว่าพยายามข่มขืนภรรยาของเจ้านายและถูกนำไปขังคุก ที่นั่นเขาได้ทำนายฝันให้กับข้าราชการของกษัตริย์ฟาโรห์ที่ได้ทำผิดและถูกจองจำ ต่อมาหนึ่งในสองคนนั้นคือหัวหน้าพนักงานถวายน้ำจันทน์ ได้รับการคืนตำแหน่งตามคำทำนายของโยเซฟ สองปีต่อมา กษัตริย์ฟาโรห์ทรงพระสุบินเกี่ยวกับแม่โคที่นำเกลียดผอมโซเจ็ดตัว กินแม่โคลักษณะดีอ้วนพีเจ็ดตัว และรวงข้าวที่เมล็ดลีบเจ็ดรวงกลืนรวงข้าวเมล็ดเต็มทั้งเจ็ดรวง แต่ไม่มีใครหรือปราชญ์คนไหนทำนายฝันได้ พนักงานถวายน้ำจันทน์จึงคิดถึงโยเซฟ และทูลกษัตริย์ฟาโรห์ให้ทราบเรื่องของโยเซฟที่เคยทำนายฝันแก่เขา กษัตริย์ฟาโรห์จึงรับสั่งให้พาโยเซฟมาเข้าเฝ้า โยเซฟได้ทำนายว่าพระสุบินทั้งสองครั้งมีความหมายอย่างเดียวกัน คือจะมีอาหารบริบูรณ์เจ็ดปี และต่อมาจะเกิดกันดารอาหารครั้งใหญ่อีกเจ็ดปีทั่วแผ่นดินอียิปต์ โยเซฟยังบอกให้กษัตริย์ฟาโรห์หาผู้ที่ฉลาดและมีปรีชา แต่งตั้งให้เขามีอำนาจในแผ่นดินอียิปต์ และให้เก็บหนึ่งในห้าของพืชผลในแผ่นดินตลอดเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์ สะสมข้าวและเก็บรักษาไว้ให้ดีในเมืองเสบียงอาหารนี้จะสำรองไว้สำหรับแผ่นดิน ระหว่างเจ็ดปีที่กันดารอาหารในแผ่นดินอียิปต์ และดังนั้นความกันดารอาหารก็จะไม่ทำลายแผ่นดิน กษัตริย์ฟาโรห์เมื่อได้เห็นสติปัญญาอันชาญฉลาดของโยเซฟ

จึงแต่งตั้งเขาให้เป็นผู้สำเร็จราชการดูแลทั่วแผ่นดินอียิปต์ เมื่อเกิดการกันดารไปทั่วแผ่นดิน โยเซฟก็เปิดยุ้งฉางทั้งหมดออกขายข้าวให้ชาวอียิปต์ และผู้คนจากทั่วแผ่นดินต่างมายังอียิปต์เพื่อขอซื้อข้าวจากโยเซฟ รวมถึงพี่ ๆ ของโยเซฟด้วย โยเซฟจำพี่ชายได้แต่แกล้งทำเป็นไม่รู้จำ ส่วนพี่ชายจำเขาไม่ได้ ที่สุดโยเซฟได้แสดงตนแก่พี่น้องว่า **“ฉันคือโยเซฟ น้องชายของพี่ที่พี่ชายมาอียิปต์ อย่าเสียใจและอย่าโกรธที่ขายฉันมาที่นี่ เพราะพระเจ้าทรงส่งฉันมาล่วงหน้า เพื่อช่วยชีวิตของพี่ ๆ ดังนั้น จึงไม่ใช่พวกพี่ที่ส่งฉันมาที่นี่ แต่เป็นพระเจ้า”**

โยเซฟเล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับตนให้พวกพี่ฟัง โยเซฟบอกให้พี่ ๆ พายาโคบผู้เป็นบิดาและครอบครัวมาอาศัยอยู่ในอียิปต์ ซึ่งโยเซฟได้ทูลขอที่ดินจากกษัตริย์ฟาโรห์ให้บิดาและครอบครัวอยู่ด้วยกัน ชาวอิสราเอลมาอาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ในแคว้นโกเชนและมีลูกหลานมากมาย โยเซฟถึงแก่กรรมเมื่ออายุได้หนึ่งร้อยสิบปี

3. การเลือกที่รักมักที่ชัง การแสดงออกที่ทำให้รู้สึกว่าร่ำรวยในเรื่องราวของโยเซฟ ก่อให้เกิดความอิจฉาริษยาและความชั่วร้ายอื่น ๆ ตามมา แม้โยเซฟจะเป็นคนดี ไม่เคยคิดร้ายต่อพี่ชาย แต่เพราะความรักที่บิดามีให้เขามากกว่าพี่ ๆ ส่งผลให้เขาถูกพี่ ๆ ทำร้ายและไม่ต้องการให้เขามีชีวิตอยู่ แม้โยเซฟจะเจอกับสถานการณ์ร้าย ๆ ในชีวิต แต่โยเซฟก็เลือกที่จะให้อภัย ไม่ถือโทษโกรธเคืองบรรดาพี่ชาย

4. เราได้เห็นถึงความรักของพระเจ้าที่ทรงช่วยเหลือประชากรของพระองค์ผ่านชีวิตของโยเซฟ และพระเจ้ายังช่วยเหลือเราในเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันด้วย ดังนั้น พระเจ้าอาจเลือกใครคนใดคนหนึ่งให้เป็นผู้ร่วมงานของพระองค์เพื่อช่วยเหลือคนอื่น ๆ ให้ได้รับความรอด

5. แบบอย่างของโยเซฟเรื่อง **“การให้อภัยด้วยใจจริง”** ให้บทเรียนกับเราว่าทุกคนทำผิดพลาดกันได้ ไม่ว่าจะเป็นคนรอบข้าง เพื่อนสนิท มิตรสหาย คนใกล้ตัว โดยเฉพาะคนในครอบครัวที่เราต้องคลุกคลีและใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันในทุกวัน เราจึงต้องให้อภัยเหมือนที่เราก็อยากได้รับการอภัย ดังที่เราภาวนาว่า **“โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย เหมือนข้าพเจ้าทั้งหลายให้อภัยแก่ผู้อื่น”** ในบทภาวนาที่พระเยซูเจ้าทรงสอน (เทียบ ลก. 11:1-4) เพราะการให้อภัยผู้อื่นจะทำให้ใจเรามีสันติและมีความสุขในชีวิตมากยิ่งขึ้น

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

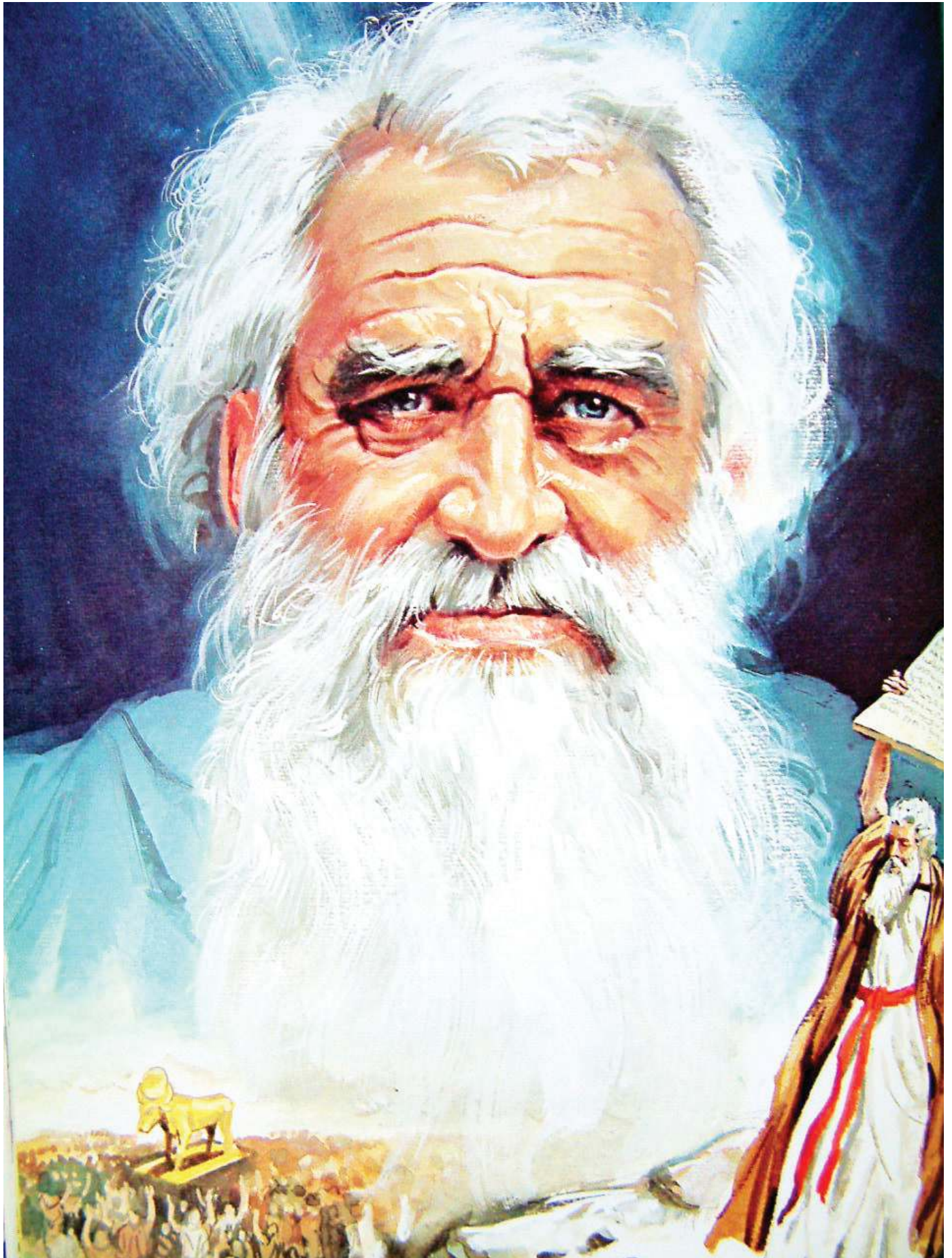
1. เมื่อเกิดความขัดแย้ง หรือการทะเลาะกันในครอบครัว สิ่งที่เราควรทำ คือการให้อภัย เพื่อทำให้ความสัมพันธ์ที่ดีดั้งเดิมกลับคืนมา ดังเช่นครอบครัวของโยเซฟ
2. โยเซฟเป็นบุตรคนที่ 11 ของยาโคบและนางราเคล ยาโคบรักโยเซฟมากกว่าบุตรคนอื่น ๆ เพราะว่าโยเซฟเกิดมาในขณะที่ยาโคบชราแล้ว
3. โยเซฟเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ เรื่องการทํานายฝัน และเขาคอยรายงานสิ่งไม่ดีไม่งามที่พี่ชายกระทำให้บิดารู้
4. โยเซฟถูกขายไปอียิปต์ เป็นแผนการของพระเจ้าเพื่อช่วยชาวอิสราเอล
5. ครอบครัวของโยเซฟและชาวอิสราเอลได้ย้ายมาอาศัยอยู่ในอียิปต์ในแคว้นโกเชนและมีลูกหลานมากมาย โยเซฟถึงแก่กรรมเมื่ออายุได้หนึ่งร้อยสิบปี
6. ผลของการให้อภัยผู้อื่นก็คือ ใจที่มีสันติและชีวิตที่มีความสุข

ข. กิจกรรม

- ให้ผู้เรียนสวด “บทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย” พร้อมกัน
- จากนั้นให้พูดประโยค **“โปรดประทานการอภัยแก่ข้าพเจ้า”** 3 ครั้ง ด้วยท่าทีของการภาวนา

ค. การบ้าน อ่านใบความรู้เรื่องโยเซฟเพิ่มเติม หน้า 49-50

โมเสส

โมเสส (อพยพ 1-17, 19)

หลังจากกษัตริย์ฟาโรห์องค์ใหม่ขึ้นครองราชย์ในอียิปต์ พระองค์มิได้ทรงรู้จักโยเซฟและเห็นว่าชาวอิสราเอลมีมากเกินไป จึงกลัวว่าถ้าเกิดสงครามชาวอิสราเอลจะไปเข้าข้างกับศัตรู ชาวอียิปต์จึงตั้งนายงานและบังคับชาวอิสราเอลให้ทำงานเป็นทาสอย่างทารุณ ทำให้ชีวิตของเขาเหล่านั้นขมขื่นเพราะถูกบังคับให้ทำงานหนัก ให้ขุดดินเพื่อนำมาทำอิฐและให้ทำนา ชาวอิสราเอลถูกบังคับให้ทำงานหนักทุกชนิดอย่างทารุณ แล้วกษัตริย์ฟาโรห์รับสั่ง

กับหญิงทำคลอดว่า “เมื่อท่านทำคลอดให้หญิงชาวฮีบรู ถ้าเป็นชายจงฆ่าเสีย ถ้าเป็นหญิงจงปล่อยให้รอดชีวิต” แต่หญิงทำคลอดเป็นผู้ยำเกรงพระเจ้า จึงไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของกษัตริย์ฟาโรห์ นางปล่อยให้เด็กชายรอดชีวิต ประชาชนอิสราเอลก็ทวีจำนวนและมีกำลังมากขึ้น เนื่องจากหญิงทำคลอดทั้งสองคนยำเกรงพระเจ้า พระองค์ทรงบันดาลให้นางมีลูกหลานมากมาย กษัตริย์ฟาโรห์รับสั่งแก่ประชาชนทั้งปวงว่า “จงโยนเด็กชายชาวฮีบรูทุกคนที่เกิดใหม่ลงในแม่น้ำไนล์ แต่ปล่อยให้เด็กหญิงทุกคนรอดชีวิต”

ชายผู้หนึ่งจากเผ่าเลวีได้หญิงชาวเลวีเป็นภรรยา ต่อมานางตั้งครรภ์และคลอดลูกชาย จึงซ่อนไว้เป็นเวลาสามเดือน เมื่อซ่อนลูกต่อไปไม่ได้อีก จึงนำใส่ตะกร้าสานด้วยต้นกก ยาด้วยยางมะตอยและชัน แล้วไปวางไว้ในพงอ้อริมฝั่งแม่น้ำ พี่สาวของเด็กยืนเฝ้าอยู่ห่าง ๆ เพื่อดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเด็ก พระธิดาของกษัตริย์ฟาโรห์เสด็จมาทรงน้ำที่แม่น้ำ ทอดพระเนตรเห็นตะกร้าอยู่ในพงอ้อ จึงรับสั่งให้นางกำนัลไปนำมา เมื่อเปิดตะกร้าก็ทอดพระเนตรเห็นทารกเพศชายกำลังร้องไห้อยู่ ก็ทรงสงสารตรัสว่า “นี่ต้องเป็นลูกของหญิงชาวฮีบรู” พี่สาวของเด็กนั้นทูลถามว่า “จะให้หัดฉันไปเรียกแม่นมชาวฮีบรูมาเลี้ยงเด็กนี้ให้ไหมคะ” พระธิดาของกษัตริย์ฟาโรห์รับสั่งว่า “ไปเรียกมาซิ” เด็กหญิงนั้นก็ไปเรียกมารดาของทารกมา พระธิดาของกษัตริย์ฟาโรห์จึงตรัสกับนางว่า “จงนำเด็กคนนี้ไปเลี้ยงให้ฉันเถิด ฉันจะให้ค่าจ้าง” หญิงนั้นก็นำทารกไปเลี้ยงไว้ เมื่อเด็กเติบโตพอสมควรแล้ว นางก็นำไปถวายพระธิดาของกษัตริย์ฟาโรห์ พระธิดาทรงรับเขาเป็นบุตร และทรงตั้งชื่อว่าโมเสส ตรัสว่า “ฉันได้ฉุดเขาขึ้นมาจากน้ำ”

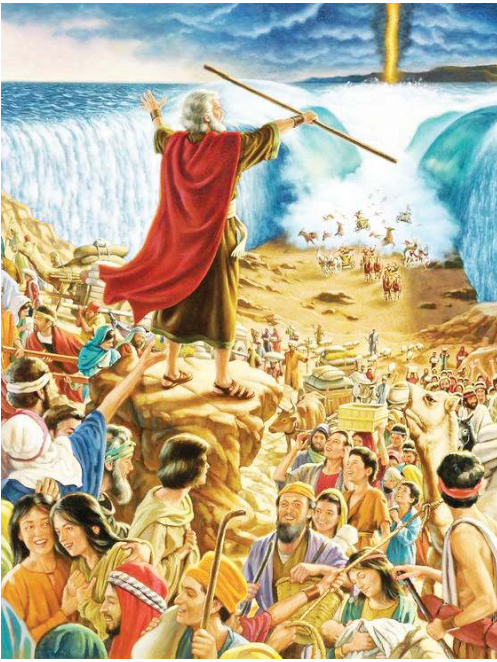
โมเสสเติบโตขึ้นในราชวังของกษัตริย์ฟาโรห์ วันหนึ่งเขาออกเยี่ยมเยียนเพื่อนร่วมชาติ เห็นพวกเขาถูกบังคับให้ทำงานหนัก และชาวอียิปต์คนหนึ่งกำลังทุบตีชาวฮีบรูเพื่อนร่วมชาติของเขา โมเสสมองดูโดยรอบไม่เห็นใคร จึงฆ่าชาวอียิปต์ผู้นั้นแล้วเอาศพหมกทรายไว้ วันรุ่งขึ้นเขากลับไปอีก เห็นชาวฮีบรูสองคนกำลังต่อสู้กัน โมเสสถามคนที่ทำผิดว่า “ทำไมท่านจึงทุบตีเพื่อนร่วมชาติของท่าน” เขาตอบว่า “ใครตั้งท่านเป็นผู้นำและผู้ตัดสินพวกเรา ท่านจะฆ่าข้าพเจ้าเหมือนฆ่าชาวอียิปต์ผู้นั้นหรือ” โมเสสกลัวมาก คิดในใจว่า “ใคร ๆ ต้องรู้เรื่องนี้แล้วแน่ ๆ” กษัตริย์ฟาโรห์ทรงทราบเรื่องจึงพยายามประหารโมเสส แต่เขาหลบหนีไปในแผ่นดินมีเดีย จนไปพบและช่วยบุตรหญิงของเรอูเอลสมณะชาวมีเดีย จากกลุ่มคนเลี้ยงแกะที่ขังไว้พวกเธอขณะตกน้ำให้ฝูงสัตว์กิน บุตรหญิงจึงเล่าเรื่องของโมเสสให้เรอูเอลบิดาฟัง เรอูเอลจึงยกคิปปิราห์บุตรหญิงให้เป็นภรรยา คิปปิราห์ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง โมเสสตั้งชื่อบุตรว่า “เกอร์โซม” หมายถึง ฉันเป็นคนแปลกหน้าอยู่ต่างแดน

วันหนึ่ง ขณะที่โมเสสต้อนรับฝูงแพะแกะข้ามถิ่นทุรกันดารไปถึงโฮเรบ ภูเขาชองพระเจ้า ทูตสวรรค์ของพระเจ้าปรากฏแก่เขาเป็นเปลวไฟลุกอยู่กลางพุ่มไม้ โมเสสเห็นพุ่มไม้นั้นลุกเป็นไฟ แต่ไม่ได้มอดไหม้ จึงอยากเข้าไปดูใกล้ ๆ พระเจ้าทอดพระเนตรเห็นเขา จึงตรัสเรียกจากพุ่มไม้ว่า “โมเสส โมเสส” เขาตอบว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่” พระองค์ตรัสห้ามว่า “อย่าเข้ามาใกล้กว่านี้ จงถอดรองเท้าออก เพราะสถานที่ที่ท่านยืนอยู่เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์” และยังตรัสต่อไปว่า “เราสังเกตเห็นความทุกข์ยากของประชากรของเราในอียิปต์ เราได้ยินเสียงร้องเพราะความทารุณของนายงาน เรารู้ดีถึงความทุกข์ทรมานของเขา เราลงมาช่วยเขาให้พ้นมือชาวอียิปต์และนำเขาออกจากแผ่นดินนั้น ไปสู่แผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์และกว้างใหญ่ ไปยังแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เราจะส่งท่านไปเฝ้ากษัตริย์ฟาโรห์ เพื่อนำชาวอิสราเอลประชากรของเราออกจากอียิปต์” และทรงเปิดเผยพระนามแก่โมเสสว่า “เราเป็นผู้ที่เรานั้น” และให้อาโรนพี่ชายไปกับโมเสส เพื่อพูดแทนโมเสส และพระเจ้าทรงอยู่กับเขาทั้งสอง

เมื่อเดินทางถึงอียิปต์ โมเสสกับอาโรนพี่ชายไปเฝ้ากษัตริย์ฟาโรห์ ทูลให้ปล่อยชาวอิสราเอลไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อถวายบูชาแด่พระเจ้า แต่กษัตริย์ฟาโรห์กลับสั่งให้นายงานบังคับชาวอิสราเอลให้ทำงานหนักกว่าเดิม กษัตริย์ฟาโรห์ดื้อดึงไม่ยอมฟังโมเสสและอาโรน ด้วยเหตุนี้ จึงเกิดภัยพิบัติถึง 10 ประการทั่วแผ่นดินอียิปต์ ส่งผลให้เกิดความเสียหายมากมาย จนถึงภัยพิบัติประการสุดท้าย พระเจ้าทรงประหารชีวิตบุตรชายคนแรกทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่พระโอรสองค์แรกของกษัตริย์ฟาโรห์ ไปจนถึงลูกตัวแรกของสัตว์ทั้งปวง ยกเว้นบุตรชายของชาวอิสราเอล โดยคินั่นชาวอิสราเอลได้ทำการเลี้ยงปัสกาและทาลือดของสัตว์ไว้ที่กรอบประตูด้านข้างและด้านบน เมื่อพระเจ้าเสด็จผ่านและทอดพระเนตรเห็นเลือดที่กรอบประตูทั้งด้านข้างและด้านบน พระองค์จะเสด็จผ่านไป ที่สุดกษัตริย์ฟาโรห์จึงยอมปล่อยชาวอิสราเอลให้ไปนมัสการพระเจ้าตามที่โมเสสและอาโรนได้ทูลขอ

โมเสสนำชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ พร้อมทั้งฝูงสัตว์ เครื่องเงินและเครื่องทองที่ได้มาจากชาวอียิปต์ เวลากลางวัน พระเจ้าเสด็จนำหน้าเขาเหมือนเสาเมฆเพื่อชี้ทาง และเวลากลางคืนก็เสด็จนำหน้าเขาเหมือนเสาเพลิงเพื่อส่องสว่าง เขาจึงเดินทางได้ทั้งกลางวันและกลางคืน หลังจากนั้นไม่นาน พระเจ้าทรงบันดาลให้กษัตริย์ฟาโรห์ของอียิปต์มีพระทัยดื้อดึงไล่ตามชาวอิสราเอลไป ฝ่ายชาวอิสราเอลต่างพากันตกใจกลัวและกล่าวโทษโมเสส โมเสสกล่าวกับพวกเขาว่า “อย่ากลัวเลย จงยืนหยัดมั่นคง แล้วท่านจะเห็นว่า พระเจ้าจะทรงช่วยท่านทั้งหลายให้รอดพ้นอย่างไรในวันนี้ พระเจ้าจะทรงสู้รบแทนท่านทั้งหลาย จงสงบใจอยู่เฉย ๆเถิด”

พระเจ้าสั่งให้โมเสสนำชาวอิสราเอลเดินหน้าต่อไป และเสาเมฆก็เคลื่อนไปด้านหลัง เพื่อกั้นระหว่างชาวอิสราเอลจากกองทัพอียิปต์ไว้ตลอดคืน เมื่อมาถึงทะเล โมเสสก็ยื่นมือไปเหนือทะเล พระเจ้าทรงบันดาลให้เกิดลมตะวันออกเฉียงพัดแรงตลอดคืน ทำให้น้ำทะเลไหลกลับไป และทำให้ทะเลกลับเป็นพื้นดินแห้ง น้ำแยกจากกัน ชาวอิสราเอลก็เดินบนพื้นดินแห้งกลางทะเล โดยมีน้ำอยู่ด้านขวาและด้านซ้ายเป็นเหมือนกำแพง ในคืนนั้น พระเจ้าบันดาลกองทัพอียิปต์เกิดโกลาหล ทรงกระทำให้ล้อรถศึกพิดจนแล่นไปไม่ไหว พระเจ้าตรัสกับโมเสสให้ยื่นมือไปเหนือทะเลเถิด น้ำทะเลก็ไหลกลับมาท่วมชาวอียิปต์ทั้งรถศึกและผู้ขับขี่ โมเสสยื่นมือไปเหนือทะเล ครั้นรุ่งเช้า น้ำทะเลก็ไหลกลับมาที่เดิม ท่วมรถศึก ผู้ขับขี่กับกองทัพทั้งหมด ไม่มีผู้ใดรอดชีวิตเลย

ชาวอิสราเอลเห็นพระอานุภาพยิ่งใหญ่ซึ่งพระยาห์เวห์ทรงสำแดงต่อชาวอียิปต์ ประชากรทั้งปวงจึงมีความยำเกรงพระเจ้า มีความเชื่อในพระองค์และมีความเชื่อในโมเสสผู้รับใช้พระองค์

ระหว่างการเดินทางเพื่อเข้าสู่แผ่นดินพันธสัญญาเกิดเหตุการณ์มากมาย เช่น เมื่อมาถึงมาราห์ เขาไม่อาจดื่มน้ำที่มาราห์ได้เพราะน้ำนั้นขม โมเสสอ้อนวอนพระเจ้า เขาจึงโยนท่อนไม้ลงไปในน้ำ น้ำนั้นก็หายขม เหตุการณ์การกัณดารอาหารที่ถิ่นทุรกันดารคิน แต่พระเจ้าบันดาลให้มีอาหารตกลงมาจากฟ้าเหมือนฝน เพื่อให้ประชากรอิสราเอลได้เก็บกินเพียงพอให้แต่ละวัน ชาวอิสราเอลเรียกอาหารนั้นว่า “มานนา” มีลักษณะเหมือนเมล็ดผักชีสีขาว รสเหมือนกับขนมปังกรอบผสมน้ำผึ้ง และเมื่อเดินทางมาถึงค่ายที่เรฟีดิม ที่นั่นไม่มีน้ำให้ดื่มเลย ประชากรอิสราเอลจึงต่อว่าโมเสส เขาก็อ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระเจ้าตรัสตอบเขาว่า จงเดินไปข้างหน้าประชาชน จงนำผู้สาวุโสชาวอิสราเอลบางคนไปด้วย เราจะยืนอยู่ต่อหน้าท่านที่หน้าผาบนภูเขาโฮเรบ จงตีหิน จะมีน้ำไหลออกมาให้ประชาชนดื่ม โมเสสทำดังนี้ต่อหน้าผู้สาวุโสชาวอิสราเอล สถานที่แห่งนั้นจึงได้ชื่อว่ามัสสาห์และเมรีบาห์ เพราะชาวอิสราเอลได้ต่อว่าและทดลองพระเจ้า โดยถามว่า “พระเจ้าสถิตกับเราหรือไม่”

และเหตุการณ์สำคัญอีกหนึ่งเหตุการณ์คือ พระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับชาวอิสราเอล และมอบบัญญัติสิบประการให้กับพวกเขาผ่านทางโมเสส ณ ภูเขาซีนาย

บทเรียนที่ 7

โมเสส

ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

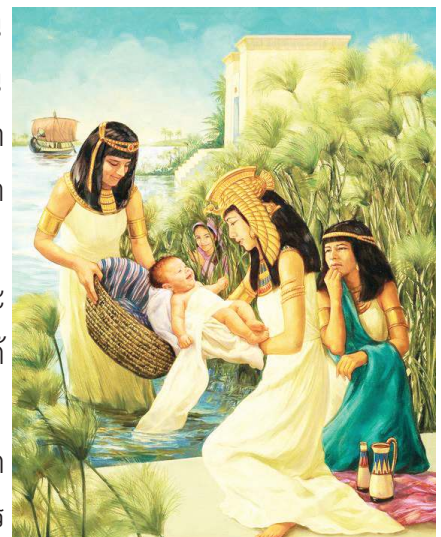
1. รู้จักชีวิตของโมเสส ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า
2. ตระหนักถึงการช่วยเหลือผู้อื่นตามแบบอย่างของโมเสส
3. ช่วยเหลือผู้อื่นเท่าที่สามารถด้วยความเต็มใจ

ปฏิบัติ

กิจกรรม ลองทายชื่อว่า..ท่านนั้นคือใคร

ดำเนินการ ให้ผู้สอนเล่าเรื่องราวกำเนิดของโมเสสให้ผู้เรียนฟังจากเนื้อหาด้านล่างนี้

1. เกริ่นนำว่าวันนี้เราจะเรียนรู้ชีวิตของชายคนหนึ่ง ให้เราตั้งใจฟังเรื่องราว แล้วลองทายว่าชายคนนี้เป็นใคร
2. เราได้เรียนรู้เรื่องราวของโยเซฟและครอบครัวของเขาซึ่งได้ย้ายมาอยู่ที่อียิปต์ เมื่อกษัตริย์ฟาโรห์องค์ใหม่ขึ้นครองราชย์ในอียิปต์ พระองค์มิได้ทรงรู้จักโยเซฟ และเห็นว่าชาวอิสราเอลมีจำนวนมากเกินไป จึงกลัวว่าถ้าเกิดสงครามชาวอิสราเอลจะไปเข้าร่วมกับพวกกบฏศัตรู
3. ชาวอียิปต์จึงตั้งนายงานและบังคับชาวอิสราเอลให้ทำงานเป็นทาสอย่างทารุณ ทำให้ชีวิตของเขาเหล่านั้นขมขื่นเพราะถูกบังคับให้ทำงานหนัก
4. กษัตริย์ฟาโรห์สั่งหญิงทำคลอดว่า “เมื่อท่านทำคลอดให้หญิงชาวฮีบรู ถ้าเป็นชายจงฆ่าเสีย ถ้าเป็นหญิงจงปล่อยให้รอดชีวิต” แต่หญิงทำคลอดเป็นผู้ยำเกรงพระเจ้า จึงไม่ปฏิบัติตามรับสั่งของกษัตริย์อียิปต์ นางปล่อยให้เด็กชายรอดชีวิต ประชาชนอิสราเอลทวีจำนวนและมีกำลังมากขึ้น กษัตริย์ฟาโรห์รับสั่งแก่ประชาชนทั้งปวงว่า “จงโยนเด็กชายชาวฮีบรูทุกคนที่เกิดใหม่ลงในแม่น้ำไนล์ แต่ปล่อยให้เด็กหญิงทุกคนรอดชีวิต” เพราะคิดว่าหากไม่มีเด็กชาย ชาวอิสราเอลก็ไม่มีโอกาสที่จะมีกองทัพและไม่สามารถรุกรานชาวอียิปต์ได้
5. ชายผู้หนึ่งจากเผ่าเลวีได้หญิงชาวเลวีเป็นภรรยา ต่อมานางตั้งครรภ์และคลอดลูกชาย จึงแอบซ่อนไว้เป็นเวลาสามเดือน เมื่อซ่อนลูกไว้ต่อไปไม่ได้ จึงอุ้มใส่ตะกร้าสานด้วยต้นกก ยาด้วยยางมะตอยและชัน นำไปวางไว้ในพงอ้อริมฝั่งแม่น้ำ โดยพี่สาวของเด็กยืนคอยเฝ้าอยู่ห่าง ๆ เพื่อดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเด็ก พระธิดาของกษัตริย์ฟาโรห์เสด็จมาทรงน้ำ ทอดพระเนตร

เห็นตะกร้าอยู่ในพงอ้อ จึงรับสั่งให้นางกำนัลไปนำมา เมื่อทรงเปิดตะกร้า ก็ทอดพระเนตรเห็นทารกเพศชายกำลังร้องไห้อยู่ ก็ทรงสงสาร ตรัสว่า “นี่ต้องเป็นลูกของหญิงชาวฮีบรู” พี่สาวของเด็กก็ทูลถามว่า “จะให้ดิฉันไปเรียกแม่นมชาวฮีบรู มาเลี้ยงเด็กคนนี้ให้พระองค์ไหมคะ” พระธิดาของกษัตริย์ฟาโรห์รับสั่งว่า “ไปเรียกมาซิ” เด็กหญิงนั้นก็ไปเรียกมารดาของทารกมา พระธิดากษัตริย์ฟาโรห์จึงตรัสกับนางว่า “จงนำเด็กคนนี้ไปเลี้ยงให้ฉันเถิด ฉันจะให้ค่าจ้าง” หญิงนั้นก็นำทารกไปเลี้ยง เมื่อเด็กเติบโตพอสมควรแล้ว นางก็นำไปถวายพระธิดาของกษัตริย์ฟาโรห์ พระธิดาทรงรับเขาเป็นบุตร และทรงตั้งชื่อว่า “โมเสส” ตรัสว่า “ฉันได้ฉุดเขาขึ้นมาจากน้ำ”

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. เมื่อทารกเกิดมาพวกเขาสามารถดูแลตนเองได้หรือไม่ (ไม่ได้) และใครจะเป็นผู้ดูแลเด็ก ๆ เหล่านั้น (พ่อแม่, ปู่ย่า, ตายาย, พี่ชายพี่สาว, ญาติพี่น้อง)
2. ถ้าผู้เรียนอยู่ในสมัยนั้น และถ้ามีเด็กชายทารกเกิดขึ้นในครอบครัวของผู้เรียนจะรู้สึกอย่างไร (กลัวว่าเขาจะถูกโยนลงในแม่น้ำไนล์)
3. ทราบหรือไม่ว่า เด็กที่พระธิดาของกษัตริย์ฟาโรห์รับเป็นบุตรนี้คือใคร (โมเสส) และชื่อโมเสสมีความหมายว่าอย่างไร (ฉุดขึ้นมาจากน้ำ)
4. หากว่าผู้เรียนมีน้องชายที่เพิ่งคลอดออกมาเหมือนกับโมเสส และต้องถูกโยนลงแม่น้ำไนล์ ผู้เรียนจะทำอย่างไรเพื่อปกป้องน้องชายให้ปลอดภัย (ทำเหมือนกับที่พี่สาวของโมเสสทำ, ให้ผู้เรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็น)

สรุป พี่สาวของโมเสสมีความห่วงใยต่อน้องชาย ยอมลำบาก คอยเฝ้าดูอยู่ห่าง ๆ แม้ว่าเธอเองก็มีความกลัว และต้องซ่อนตัวอยู่ตลอดเวลา ผ่านทางเหตุการณ์นี้ เราได้เห็นว่าพระเจ้าทรงปกป้องโมเสส ก็เพื่อให้เขาเป็นผู้นำความรอดพ้นและช่วยเหลือผู้อื่นให้รอดพ้นด้วยเช่นเดียวกัน

ถ้อยสอน

1. ในสังคมมีหลายบุคคล หลายหน่วยงานที่ยอมลำบากและคอยช่วยเหลือผู้อื่นให้รอดจากอันตรายและความเดือดร้อนต่าง ๆ เช่น “นักดับเพลิง” ซึ่งเรียกได้ว่าเป็น “หน่วยกล้าตาย” ที่ต้องเอาชีวิตของตนไปเสี่ยงเพื่อดับไฟที่กำลังลุกลามอยู่ ชีวิตของพวกเขาแขวนอยู่บนความตายตลอดเวลา และเมื่อมีข่าวการสูญเสียชีวิตของนักดับเพลิงในขณะปฏิบัติหน้าที่ ก็เป็นเรื่องที่น่าเศร้า แต่ก็ยังเป็นเครื่องหมายที่ยืนยันว่า พวกเขายอมสละชีวิตได้เพื่อระงับความรุนแรงและเพื่อรักษาชีวิตของผู้คน โมเสสก็เปรียบเหมือนกับ “หน่วยกล้าตายของชาวอิสราเอล” เขายอมรับภารกิจที่พระเจ้าทรงมอบให้ แม้จะยากลำบาก แต่โมเสสก็เสียสละเพื่อช่วยชนชาติอิสราเอลให้พ้นจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์

2. โมเสสเติบโตขึ้นในราชวังของฟาโรห์ วันหนึ่งเขาออกเยี่ยมเยียนเพื่อนร่วมชาติ เห็นพวกเขาถูกบังคับให้ทำงานหนักและชาวอียิปต์คนหนึ่งกำลังทุบตีชาวฮีบรูเพื่อนร่วมชาติของเขา โมเสสมองดูโดยรอบไม่เห็นใคร จึงฆ่าชาวอียิปต์ผู้นั้น เมื่อกษัตริย์ฟาโรห์ทรงทราบเรื่องนี้ก็พยายามประหารโมเสส เขาจึงหลบหนีไปยังแผ่นดินมีเดีย และแต่งงานกับ “คีปโปราห์” หญิงชาวมีเดีย เขาทำอาชีพเลี้ยงสัตว์ และมีบุตรชายคนหนึ่ง ชื่อว่า “เกอโรซิม”

วันหนึ่งขณะที่โมเสส ต้อนฝูงแพะแกะข้ามถิ่นทุรกันดารไปถึงโฮเรบ เขาเห็นพุ่มไม้ลุกเป็นไฟแต่ไม่ได้มอดไหม้ พระเจ้าตรัสเรียกเขาจากพุ่มไม้ว่า “โมเสส โมเสส” เขาตอบว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้” พระองค์ตรัสห้ามว่า “อย่าเข้ามาใกล้กว่านี้ จงถอดรองเท้าออก เพราะสถานที่ที่ท่านยืนอยู่เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์” และตรัสต่อไปว่า “เราสังเกตเห็นความทุกข์ยากของประชากรของเราในอียิปต์ เราได้ยินเสียงร้องเพราะความทารุณของนายงาน เรารู้ถึงความทุกข์ทรมานของเขา เราลงมาช่วยเขาให้พ้นมือชาวอียิปต์และนำเขาออกจากแผ่นดินนั้น ไปสู่แผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์และกว้างใหญ่ พระเจ้าส่งโมเสสไปเฝ้ากษัตริย์ฟาโรห์เพื่อนำชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์ และทรงเปิดเผยพระนามแก่โมเสสว่า “เราเป็นผู้ที่เราเป็น” และให้อาโรนพี่ชายไปกับโมเสสเพื่อพูดแทนโมเสส พระเจ้าทรงอยู่กับเขาทั้งสองเมื่อเดินทางไปถึงอียิปต์ โมเสสกับอาโรนเข้าเฝ้ากษัตริย์ฟาโรห์ ทูลให้ปล่อยชาวอิสราเอล แต่กษัตริย์ฟาโรห์ก็ดื้อดึงไม่ยอมฟังโมเสสและอาโรน ด้วยเหตุนี้จึงเกิดภัยพิบัติถึง 10 ประการทั่วแผ่นดินอียิปต์ ส่งผลให้เกิดความเสียหายมากมาย จนถึงภัยพิบัติประการสุดท้าย พระเจ้าทรงประหารบุตรชายคนแรกทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์ ยกเว้นบุตรชายของชาวอิสราเอลที่สุตกษัตริย์ฟาโรห์ยอมปล่อยชาวอิสราเอลให้เป็นอิสระจากประเทศอียิปต์ โมเสสนำชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ และเดินทางเข้าสู่แผ่นดินพันธสัญญา ระหว่างทางพระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับชาวอิสราเอล และมอบบัญญัติ 10 ประการให้พวกเขาผ่านทางโมเสส ณ ภูเขาซีนาย

ในวาระสุดท้าย พระเจ้าทรงนำโมเสสไปบนภูเขาเนโบ ซึ่งอยู่ตรงข้ามแผ่นดินพันธสัญญา พระองค์ทรงให้โมเสสเห็นแผ่นดินนั้น แต่เขาไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินนั้น โมเสสสิ้นชีวิตเมื่ออายุ 120 ปี

3. โมเสสเป็นแบบอย่างให้เราในหลายเรื่อง เช่น มีความไว้วางใจและเชื่อฟังพระเจ้า มีความกล้าหาญ โดยไปเข้าเฝ้ากษัตริย์ฟาโรห์เพื่อนำชาวอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ ต้องลำบากเดินทางผ่านถิ่นทุรกันดารร่วม 40 ปี ล้างสอนและถ่ายทอดบัญญัติของพระเจ้าแก่ชาวอิสราเอล บอกให้พวกเขาเชื่อฟังพระเจ้า ไม่หันเหไปหาพระอื่น เป็นตัวแทนของชาวอิสราเอลในการทูลขอต่อพระเจ้า ถึงแม้โมเสสจะเป็นคนที่พูดไม่เก่ง แต่เขามีหัวใจที่รักพระเจ้าและรักเพื่อนพี่น้องร่วมชาติของเขา

4. เราได้เห็นแบบอย่างชีวิตของบรรดานักดับเพลิง แบบอย่างชีวิตของโมเสส และแบบอย่างที่สำคัญที่สุดคือแบบอย่างชีวิตของพระเยซูเจ้าที่ทรงบังเกิดมาเป็นมนุษย์เพื่อช่วยเราให้รอด ในฐานะที่เป็นคริสตชน เราทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเต็มความสามารถของเราด้วยเช่นกัน

5. เราสามารถเป็นโมเสสอีกคนหนึ่งในบ้านของเราได้ โดยการช่วยเหลือพ่อแม่ทำงานบ้าน แบ่งเบาภาระของท่านในสิ่งที่เราสามารถทำได้ เราสามารถเป็นโมเสสในโรงเรียนได้ โดยการช่วยเหลือคุณครูและเพื่อน ๆ ช่วยหยิบของ ช่วยยกของ มีน้ำใจ แบ่งปัน เราสามารถเป็นโมเสสในชุมชนวัดของเราได้ โดยการช่วยเหลืองานของวัด ช่วยมิสซา ช่วยแจกหนังสือ อ่านบทอ่าน และด้วยการเชื่อฟังพ่อแม่ คุณครู ผู้ใหญ่ที่คอยอบรมสั่งสอนตักเตือน ชี้แนะเรา ตามแบบอย่างที่ดีงามของโมเสสที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามสิ่งที่พระเจ้าบอกเสมอ

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. โมเสส แปลว่า จูตขึ้นมาจากน้ำ
2. โมเสสเป็นแบบอย่างให้เราในเรื่องความไว้วางใจและเชื่อฟังพระเจ้า
3. โมเสสเป็นผู้นำที่กล้ายอมรับความจริงว่าตนเองเป็นชาวยิว กล้าหาญไปเฝ้ากษัตริย์ฟาโรห์เพื่อทูลให้ปล่อยชาวอิสราเอล
4. โมเสสสั่งสอนและถ่ายทอดบัญญัติของพระเจ้าแก่ชาวอิสราเอล บอกให้พวกเขาเชื่อฟังพระเจ้า ไม่หันเหไปหาพระอื่น เป็นตัวแทนของชาวอิสราเอลในการทูลขอต่อพระองค์
5. ในฐานะที่เป็นคริสตชน เราต้องมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเต็มความสามารถของเรา

ข. กิจกรรม “มือที่งดงาม คือมือที่ช่วยเหลือผู้อื่น” ตัวอย่างหน้า 63

- อุปกรณ์**
1. กระดาษไซส์ A5 (A4 ตัดครึ่ง) สีอ่อน ตามจำนวนผู้เรียน
 2. ไม้ไอศกรีมแท่ง ตามจำนวนผู้เรียน
 3. กรรไกร กาว และปากกา

ดำเนินการ

1. แจกกระดาษไซส์ A5 สีอ่อนๆ ให้ผู้เรียนคนละ 1 แผ่น และไม้ไอศกรีมคนละ 1 แท่ง
2. ให้ผู้เรียนทาบมือของตนเองโดยวาดลงบนกระดาษสีที่ได้รับ
3. เขียนคำว่า “มือของฉัน” ไว้ตรงกลางมือในกระดาษ และเขียนข้อความลงบนนิ้วแต่ละนิ้วว่า ฉันจะใช้มือของฉันช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างไรบ้าง
4. ใช้กรรไกรตัดตามรอยมือที่วาดแล้วติดกาวลงบนไม้ไอศกรีม นำไปติดที่บอร์ดในห้องคำสอนหรือให้ผู้เรียนนำไปไว้ที่บ้านเพื่อเตือนใจให้พร้อมจะช่วยเหลือผู้อื่นในชีวิตของตนอย่างสม่ำเสมอ

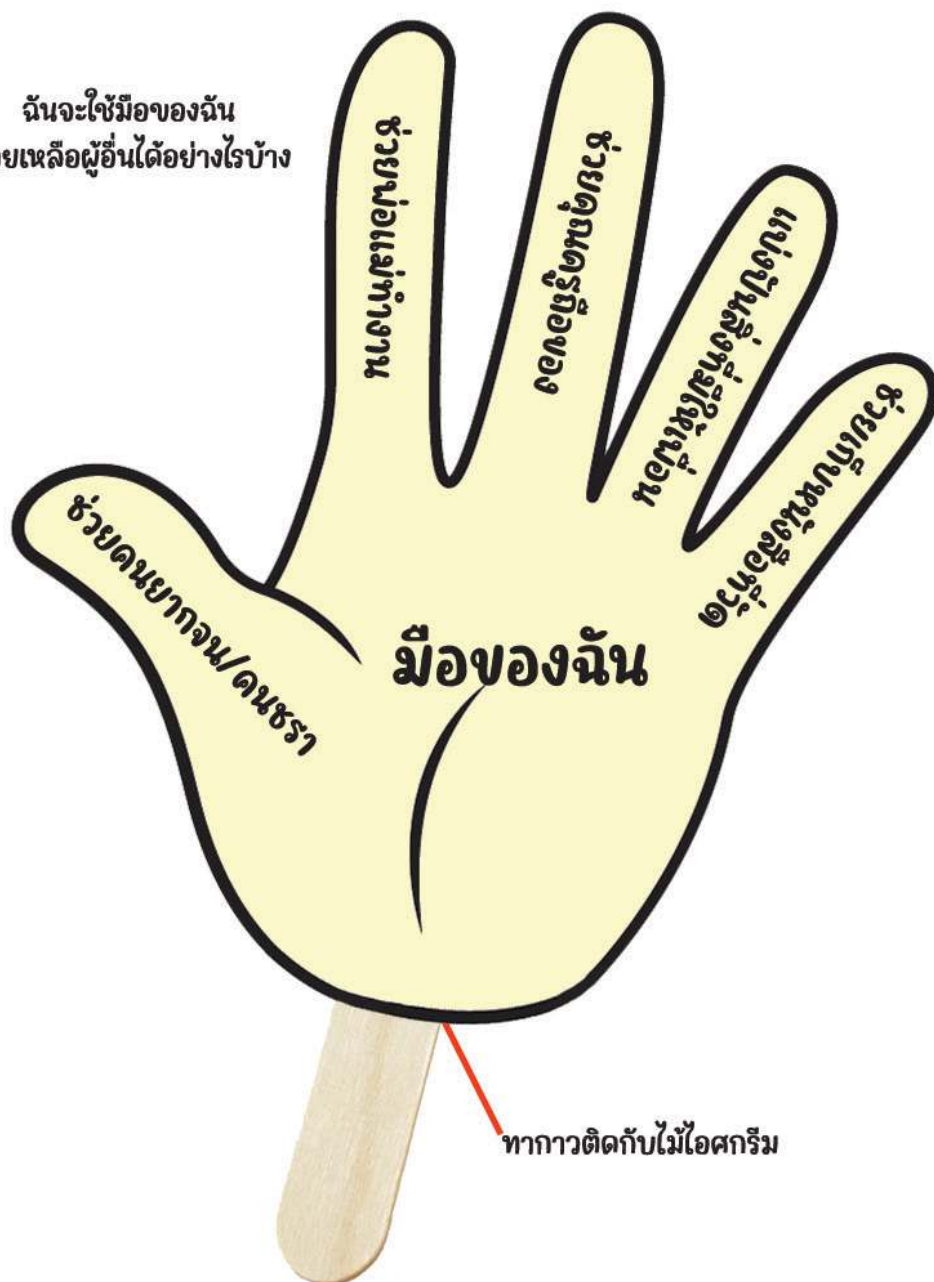
สรุป กิจกรรมนี้เน้นย้ำว่า เราทุกคนสามารถเป็นโมเดลอีกคนหนึ่งได้ ด้วยการใช้มือของเราแสดงความรัก แบ่งปัน ให้อภัยและช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเต็มความสามารถในชีวิตของตน

ค. การบ้าน

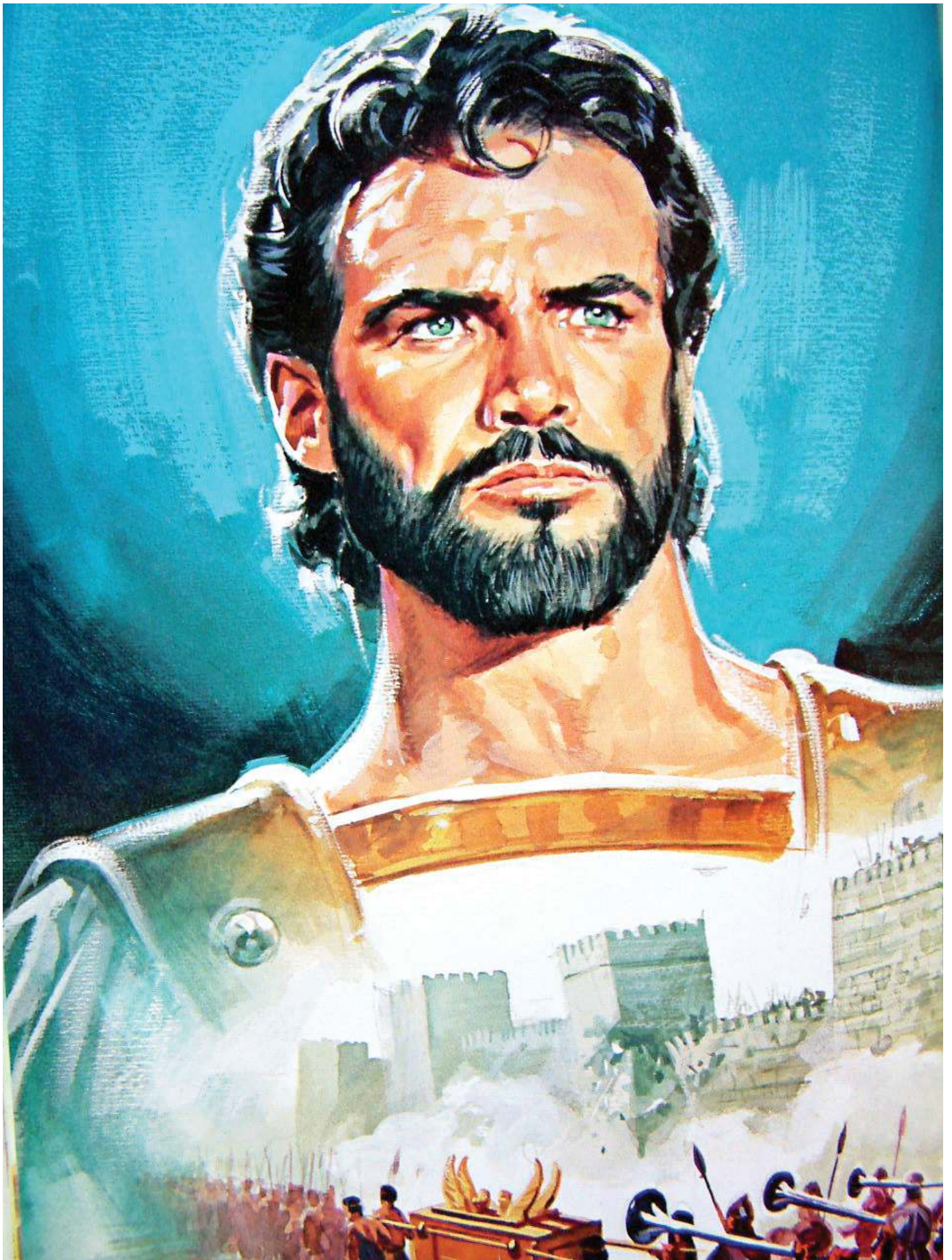
อ่านใบความรู้เรื่องโมเดลเพิ่มเติม หน้า 56-58

ตัวอย่างกิจกรรม "มือทั้งดงาม คือมือที่ช่วยเหลือผู้อื่น"

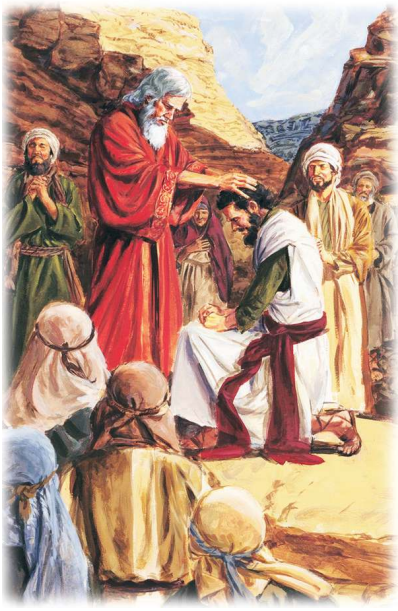
ฉันจะใช้มือของฉัน
ช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างไรบ้าง

โยชูวา

โยชูวา (โยชูวา 1-2, 6:1-5, 22-25; 21:43-44; 24:14-29)

เมื่อโมเสสสิ้นชีวิต พระเจ้าได้แต่งตั้งให้โยชูวาบุตรของนูนเป็นผู้นำชนชาติอิสราเอลเดินทางข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปยังแผ่นดิน ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าจะมอบให้แก่ชาวอิสราเอล พระเจ้าตรัสว่า “ทุกที่ที่ฝ่าเท้าของท่านย่างเข้าไปเหยียบ จะเป็นที่นี่ที่เราจะมอบให้ท่านตามที่ได้สัญญาไว้กับโมเสส ตราบใดที่ท่านยังมีชีวิต ไม่มีผู้ใดจะต่อต้านท่านได้ เราจะอยู่กับท่านเหมือนกับที่ได้อยู่กับโมเสส เราจะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง หรือทอดทิ้งท่าน จงเข้มแข็งและหนักแน่น เพราะท่านจะต้องนำประชากรนี้เข้าไปรับกรรมสิทธิ์ ในแผ่นดินซึ่งเราได้สัญญากับบรรพบุรุษว่าจะมอบแก่เขา เพียงแต่ท่านต้องเข้มแข็ง หนักแน่นและเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติทุกข้อ ที่โมเสสผู้รับใช้ของเราได้กำหนดไว้สำหรับท่าน จงอย่าปายเปียงไปทางขวาหรือทางซ้าย แล้วท่านจะประสบความสำเร็จ

ในทุกแห่งที่ท่านไป จงมีหนังสือธรรมบัญญัตินี้ติดอยู่กับริมฝีปากของท่านเสมอ และจงไตร่ตรองทุกเช้าค่ำ เมื่อท่านปฏิบัติตามที่มีบันทึกไว้ในธรรมบัญญัติอย่างครบถ้วน การกระทำของท่านจะเจริญรุ่งเรือง ท่านจะประสบความสำเร็จ เราไม่ได้บอกท่านหรือว่าจงเข้มแข็งและหนักแน่น ดังนั้น จงกล้าหาญและอย่ากลัวสิ่งใด เพราะไม่ว่าท่านจะไปไหน พระเจ้าของท่านจะสถิตกับท่าน” โยชูวาจึงออกคำสั่งแก่บรรดาผู้นำประชากรว่า “จงไปทั่วค่าย และประกาศคำสั่งนี้ให้ประชากรรู้จงเตรียมสัมภาระให้พร้อม เพราะอีกสามวัน เราจะข้ามแม่น้ำจอร์แดน และเข้ายึดครองแผ่นดินซึ่งพระเจ้าของท่านมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์” เขาทั้งหลายตอบโยชูวาว่า “พวกเราจะทำตามทุกอย่างที่ท่านสั่ง และไม่ว่าท่านจะส่งพวกเราไปที่ใด เราก็จะไป เราได้เชื่อฟังโมเสสอย่างไร เราจะเชื่อฟังท่านเช่นเดียวกัน ขอเพียงให้พระเจ้าของท่านสถิตกับท่านเหมือนดังที่พระองค์สถิตกับโมเสส ถ้าผู้ใดขัดคำสั่งของท่านหรือไม่เชื่อฟัง ผู้นั้นจะต้องรับโทษประหารชีวิต ท่านจงเข้มแข็งและหนักแน่นเถิด”

โยชูวาส่งชายสองคนอย่างลับ ๆ เข้าไปสอดแนมเมืองเยรีโคเขาทั้งสองคน จึงออกเดินทางไปยังค้างคืนในบ้านของโสเภณีคนหนึ่งชื่อราห์บ มีผู้รายงานกษัตริย์เมืองเยรีโคถึงเรื่องที่ชายชาวอิสราเอลบางคนเข้ามาสอดแนมกษัตริย์เมืองเยรีโค จึงมีหนังสือถึงนางราห์บ ให้ส่งคนที่มาค้างคืนที่บ้านของนางออกมา เพราะเขาสอดแนม นางจึงพาชายสองคนนั้นไปบนหลังคาบ้าน และซ่อนไว้ใต้กองป่านที่นางเก็บมา หลังจากนั้น นางราห์บได้กล่าวแก่ชายสองคนนั้นถึงความหวาดกลัวของคนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้ เนื่องจากพวกเขาได้ยินเรื่องราวขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นพระเจ้าทั้งในสวรรค์ เบื้องบนและบนแผ่นดินเบื้องล่าง นางได้ขอชายสองคนนั้นให้ความกรุณาต่อครอบครัวของเธอ และให้เครื่องหมายที่แน่นอนว่าจะไว้ชีวิตบิดามารดา พี่น้องชายหญิง รวมทั้งทรัพย์สินทุกอย่างและช่วยให้พ้นจากความตาย เป็นการตอบแทนที่เธอให้ความช่วยเหลือเขาทั้งสอง

ชายทั้งสองคนตอบนางว่า “เราขอเอาชีวิตเป็นประกัน แต่ท่านต้องไม่แพร่พรายข้อตกลงของเราเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบเมืองนี้ให้แก่เราแล้ว เราจะปฏิบัติต่อท่านด้วยความเมตตาและความซื่อสัตย์” นางได้หย่อนเขาทั้งสองลงทางหน้าต่างติดกับกำแพงเมืองและบอกหนทางหลบหลีกจากผู้คนที่ออกติดตามเขา หลังจากนั้นพวกเขากลับมาหาโยชูวา เล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นว่า “พระเจ้าทรงมอบแผ่นดินทั้งหมดไว้ในมือของเราแล้ว ผู้อาศัยในแผ่นดินต่างตื่นตระหนก เมื่อเห็นพวกเรากำลังเข้าไปใกล้”

เมืองเยรีโคถูกปิดไว้อย่างแน่นหนาเพราะชาวอิสราเอลไม่มีผู้ใดเข้าออกได้ พระเจ้าตรัสกับโยชูวาว่า “ดูซิ เรากำลังจะมอบเมืองเยรีโค กษัตริย์และนักรบชายฉกรรจ์ไว้ในมือของท่าน

ท่านทั้งหลายที่เป็นนักรบทุกคน จะเดินเป็นขบวนไปรอบเมืองหนึ่งรอบ ท่านจะทำเช่นนี้หกวัน สมณะเจ็ดรูปจะเดินถือแตรเขาแกะเจ็ดคนนำหน้าทึบพันธสัญญา ในวันที่เจ็ด ท่านจะต้องเดินรอบเมืองเจ็ดรอบและบรรดาสมณะจะเป่าแตร เมื่อเสียงแตรเขาแกะดังขึ้น ทันทีกที่ท่านได้ยินเสียงแตร ประชากรทั้งหมดจะต้องตะโกนร้องออกศึกกึกก้อง กำแพงเมืองโดยรอบจะพังทลายลง ประชากรจะวิ่งกรูเข้าโจมตี แต่ละคนวิ่งตรงไปข้างหน้า” และยึดเมืองไว้ได้ โยชูวากล่าวกับชายสองคนผู้ได้สอดแนมแผ่นดินว่า “จงไปบ้านของหญิงโสเภณีคนนั้น นำนางออกมาพร้อมกับทุกคนในครอบครัวของนาง ตามที่ท่านได้สัญญาไว้” ชายหนุ่มผู้สอดแนมทั้งสองคน จึงเข้าไปนำนางราห์บออกมาพร้อมกับบิดามารดา พี่น้องของนางและทุกสิ่งที่เป็นของนาง เขาพาคนในตระกูลของนางออกมาด้วย และจัดให้อยู่ในที่ปลอดภัยนอกค่ายของชาวอิสราเอล โยชูวาไว้ชีวิตนางราห์บหญิงโสเภณี ครอบครัวของบิดาของนางและทุกสิ่งที่เป็นของนาง นางยังอยู่ในหมู่ชาวอิสราเอลจนทุกวันนี้ เพราะนางได้ซ่อนผู้ที่โยชูวาได้ส่งเข้าไปสำรวจเมืองเยรีโค

ภายใต้การนำของโยชูวา เป็นช่วงที่มีการแบ่งแผ่นดินแก่เผ่าต่าง ๆ เป็นมรดก เป็นช่วงที่มีความสงบสุขและพระเจ้าทรงให้อิสราเอลหยุดพักจากศัตรูทั้งหมดโดยรอบเป็นเวลานาน ก่อนที่เขาจะสิ้นชีวิต เขาได้กำชับคนอิสราเอลให้ยำเกรงพระเจ้าและรับใช้พระองค์ด้วยความซื่อสัตย์ ให้พวกเขาละทิ้งพระที่บรรพบุรุษของเขากราบไหวในอียิปต์ ในถิ่นทุรกันดาร และพระของพวกต่างชาติ ให้พวกเขาเลือกที่จะปรนนิบัติพระเจ้า โยชูวาประกาศกับคนอิสราเอลอย่างชัดเจนว่า “ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า จะรับใช้พระเจ้า เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าของเรา” และในวันนั้นประชาชนอิสราเอลได้ทำพันธสัญญากับโยชูวา โดยสัญญาว่า จะปรนนิบัติและเชื่อฟังพระเจ้า โยชูวาถึงแก่กรรมเมื่ออายุได้หนึ่งร้อยสิบปี

บทเรียนที่ 8

โยชูวา

ผู้นำชาวอิสราเอล สู่ดินแดนพระสัญญา

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักชีวิตของโยชูวา ผู้นำชาวอิสราเอลเข้าสู่ดินแดนพระสัญญา
2. เชื่อมโยงและไว้วางใจในความช่วยเหลือของพระเจ้า
3. ร่วมมือกับพระเจ้าในการทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์มั่นคง

กิจกรรม

เกม เป้ายิงฉุบหาผู้นำ

ดำเนินการ

1. ให้ผู้เรียนจับคู่กันและให้แต่ละคู่เป้ายิงฉุบเพื่อหาผู้ชนะ
2. คนที่เป้ายิงฉุบชนะจะได้เป็นผู้นำและคนที่แพ้ให้ไปยืนต่อด้านหลัง
3. ผู้นำที่ชนะของแต่ละคู่ไปหาผู้นำของคู่อื่น เพื่อเป้ายิงฉุบหาผู้ชนะต่อไปเรื่อย ๆ ทีมที่แพ้ให้ไปต่อด้านหลัง ทำเช่นนี้จนได้ผู้ชนะเหลือเป็นคนสุดท้ายคือคนที่เป้ายิงฉุบไม่แพ้ใครเลย ซึ่งจะได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้นำกลุ่ม

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ผู้ชนะที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้นำว่ารู้สึกอย่างไร (ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น)
2. ผู้เรียนคิดว่า “ผู้นำที่ดี” ควรมีลักษณะอย่างไร (เก่ง, กล้าหาญ, เสียสละ, มีน้ำใจ, อดทน ฯลฯ)
3. ผู้เรียนคิดว่า “ผู้นำกลุ่มคริสตชนที่ดี” ควรมีลักษณะอย่างไร (มีความเชื่อศรัทธา, เข้มแข็ง, หนักแน่นมั่นคงต่อพระเจ้า, ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ, ยำเกรงพระเจ้า, รับผิดชอบ, ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ฯลฯ)

สรุป ผู้นำที่ดีต้องมีคุณสมบัติหลายประการ เช่น มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ กล้าหาญ กล้าเปลี่ยนแปลง เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น มีความรับผิดชอบสูง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เก่ง ฉลาด เปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการสื่อสารที่ดี แต่ผู้นำทางศาสนา นอกจากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นแล้วต้องเป็นมากกว่านั้น เพราะพระเจ้าจะเลือกบางคนเพื่อมาทำงานบางอย่างตามพระประสงค์ของพระองค์ สิ่งที่พระเจ้าต้องการไม่เหมือนที่มนุษย์ต้องการ เพราะพระองค์ต้องการผู้ที่มีหัวใจที่เชื่อฟัง มีความเชื่อที่มั่นคงและไว้วางใจในความช่วยเหลือของพระเจ้า

สำเนา

1. บางคนมีคุณสมบัติความเป็นผู้นำตั้งแต่กำเนิด เช่น มีความสามารถพิเศษ มีสติปัญญา มีความกล้าแสดงออก มีความกล้าหาญ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่ทำให้พวกเขาแตกต่างจากผู้อื่น แต่ก็มีอีกหลายคนที่ย่อย ๆ พัฒนาทักษะของตนเองไปเรื่อย เพื่อเหมาะสมกับการเป็นผู้นำ ซึ่งสำหรับบางคนก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย ชายคนหนึ่งเคยเป็น “ผู้ช่วย” ของโมเสสมาตลอด และวันหนึ่งเขาต้องกลายมาเป็น “ผู้นำ” ต้องมาสานต่องานของโมเสสในการนำชาวอิสราเอลเข้าสู่ดินแดนพันธสัญญา แน่นอนว่าต้องมีความกดดัน มีความกลัวอยู่ในใจ เขาคงนึกถึง “โยชูวา” แน่่อนการเป็นผู้นำชาวอิสราเอลไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะตลอดการเดินทางในถิ่นทุรกันดารที่ได้อำนาจเดินทางติดตามโมเสส “เขาได้เห็นความดีของชาวอิสราเอล” พวกเขาบ่นและต่อว่าโมเสส ซึ่งเป็นผู้นำพวกเขาออกมาจากอียิปต์ แต่หากโยชูวาจมอยู่กับความกลัวหรือความกังวล เขาคงไม่สามารถที่จะเป็นผู้นำอิสราเอลคนต่อไปให้สำเร็จได้

2. หลังจากโมเสสสิ้นชีวิต พระเจ้าได้แต่งตั้งโยชูวาให้เป็นผู้นำชนชาติอิสราเอลเดินทางไปยังแผ่นดินซึ่งพระองค์สัญญาจะมอบให้แก่ชาวอิสราเอล ทรงตรัสว่า “เราจะอยู่กับท่านเหมือนกับที่ได้อยู่กับโมเสส เราจะไม่ทำให้ท่านผิดหวังหรือทอดทิ้งท่าน จงเข้มแข็งและหนักแน่น และเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติทุกข้อ ที่โมเสสผู้รับใช้ของเราได้กำหนดไว้สำหรับท่าน จงอย่าป่วยเียงไปทางขวาหรือทางซ้าย แล้วท่านจะประสบความสำเร็จในทุกแห่งที่ท่านไป จงมีหนังสือธรรมบัญญัตินี้ติดอยู่กับริมฝีปากของท่านเสมอและจงไตร่ตรองทุกเช้าค่ำ เมื่อท่านปฏิบัติตามที่มีบันทึกไว้ในธรรมบัญญัติอย่างครบถ้วน การกระทำของท่านจะเจริญรุ่งเรือง ท่านจะประสบความสำเร็จ เราไม่ได้บอกท่านหรือว่าจงเข้มแข็งและหนักแน่น ดังนั้น จงกล้าหาญและอย่ากลัวสิ่งใด เพราะไม่ว่าท่านจะไปไหน พระเจ้าของท่านจะสถิตกับท่าน”

โยชูวาประกาศคำสั่งนี้ให้ประชากรรู้ และให้เตรียมพร้อมที่จะออกเดินทางข้ามแม่น้ำจอร์แดน และเข้ายึดครองแผ่นดินซึ่งพระเจ้าของท่านมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ โยชูวาได้ส่งชายสองคนเข้าไปสอดแนมเมืองเยรีโค และปฏิบัติตามที่พระเจ้าสั่งทุกประการ และด้วยการเชื่อฟังและไว้วางใจในความช่วยเหลือจากพระเจ้า พวกเขาสามารถยึดเมืองเยรีโคไว้ได้ ภายใต้การนำของโยชูวา เป็นช่วงที่มีการแบ่งแผ่นดินแก่เผ่าต่าง ๆ เป็นมรดก เป็นช่วงที่มีความสงบสุข และพระเจ้าทรงให้อิสราเอลหยุดพักจากศัตรูทั้งหมดโดยรอบเป็นเวลานาน ก่อนที่โยชูวาจะสิ้นชีวิต เขาได้กำชับชาวอิสราเอลให้ยำเกรงพระเจ้าและรับใช้พระองค์ด้วยความซื่อสัตย์ ให้ละทิ้งพระที่บรรพบุรุษของเขากราบไหว้ในอียิปต์ ในถิ่นทุรกันดารและพระของพวกต่างชาติ เลือกที่จะปรนนิบัติพระเจ้า โยชูวาประกาศกับชาวอิสราเอลอย่างชัดเจน

ว่า “ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า จะรับใช้พระเจ้า เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าของเรา” และในวันนั้น ประชาชนอิสราเอลได้ทำพันธสัญญากับโยชูวา ว่าพวกเขาจะปรนนิบัติและเชื่อฟังพระเจ้า โยชูวาถึงแก่กรรมเมื่ออายุได้หนึ่งร้อยสิบปี

3. แบบอย่างที่เราได้รับจากชีวิตของโยชูวาก็คือ การมีความเชื่อและไว้วางใจในพระเจ้า ร่วมมือกับพระองค์ ในการทำหน้าที่ผู้นำด้วยความซื่อสัตย์มั่นคง ความเข้มแข็งและกล้าหาญของโยชูวาไม่ได้มาจากมนุษย์ แต่ได้มาจากพระสัญญาของพระเจ้าและการปฏิบัติตามพระวาจาของพระองค์ ดังนั้น พระวาจาของพระเจ้าจึงเป็น พลังกำลังสำหรับเขา

4. ให้เรายึดมั่นในพระวาจาของพระเจ้า ให้พระวาจาของพระองค์เป็นพลังของเราด้วยเช่นกัน จงเชื่อมั่นว่า พระเจ้าทรงประทับอยู่กับเราเสมอ หากพระเจ้าทรงเรียกและเลือกให้เราทำสิ่งใด ก็อย่าได้หวั่นกลัวเลย แต่จง มีความเชื่อและไว้วางใจในพระเจ้า กล้าตอบรับเสียงเรียกของพระเจ้าดังเช่นที่โยชูวาได้กระทำ

5. เมื่อเราตั้งใจอ่านพระคัมภีร์และดำเนินชีวิตตามพระวาจาของพระเจ้า เรามั่นใจว่าเราจะไม่ออกนอกเส้นทาง ที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ให้เรา และเรายังเป็นผู้หนึ่งที่สามารถส่งสารแห่งความรักเมตตาของพระเจ้าแก่ผู้อื่นได้ ผ่านถ้อยคำและการทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างดี

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. โยชูวา เป็นผู้นำต่อจากโมเสส เขามีความเชื่อมั่นในพระเจ้า พระเจ้าทรงสัญญาว่า “เราจะอยู่กับท่าน เหมือนกับที่ได้อยู่กับโมเสส เราจะไม่ทำให้ท่านผิดหวังหรือทอดทิ้งท่าน
2. ก่อนที่โยชูวาจะสิ้นชีวิต ได้กำชับคนอิสราเอลให้ยำเกรงพระเจ้าและรับใช้พระองค์ด้วยความซื่อสัตย์ กำชับให้ชาวอิสราเอลละทิ้งพระที่บรรพบุรุษของเขากราบไหว้ในอียิปต์ ในถิ่นทุรกันดาร และของพวกต่างชาติ
3. ความเข้มแข็งและกล้าหาญของโยชูวาไม่ได้มาจากมนุษย์ แต่ได้มาจากพระสัญญาของพระเจ้า และการปฏิบัติตามพระวาจาของพระองค์ ดังนั้น พระวาจาของพระเจ้าเป็นพลังกำลังสำหรับเขา
4. ให้เรายึดมั่นในพระวาจาของพระเจ้า ให้พระวาจาของพระองค์เป็นพลังของเราและเชื่อว่าพระเจ้า ทรงประทับอยู่กับเราเสมอ
5. เมื่อเราตั้งใจอ่านพระคัมภีร์และดำเนินชีวิตตามพระวาจาของพระเจ้า เราก็เป็นผู้หนึ่งที่สามารถส่งสารแห่ง ความรักเมตตาของพระเจ้าแก่ผู้อื่นได้ ผ่านถ้อยคำและการทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างดี

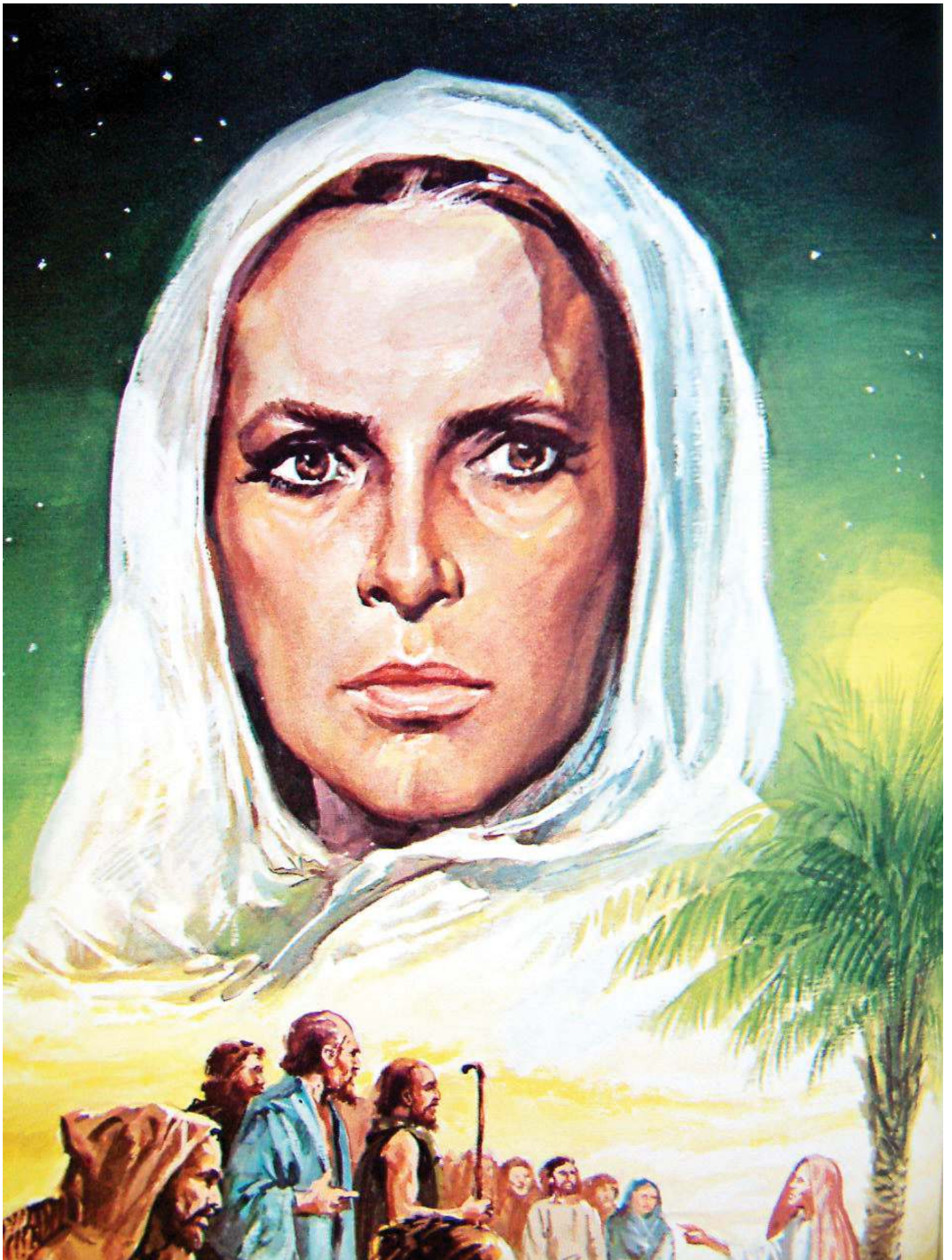
ข. กิจกรรม สวดภาวนาร่วมกัน

ถามผู้เรียนแต่ละคนว่า อยากให้พระเจ้าช่วยผู้เรียนในเรื่องอะไร และนำผู้เรียนภาวนาวอนขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าตามความปรารถนาของแต่ละคน และขอพระเจ้าทรงช่วยเหลือทุกคนในการทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างดี

ค. การบ้าน

อ่านใบความรู้เรื่องโยชูวาเพิ่มเติม หน้า 65-66

เดโบราห์

เดโบราห์ (ผู้วินิจฉัย 2:8-19; 3:9-11; 4:1-24; 5:31)

หลังจากที่โยชูวาทิ้งแก่กรรมเมื่ออายุได้หนึ่งร้อยสิบปี เมื่อชนรุ่นเดียวกับโยชูวาลิ้นชีวิตหมดแล้ว ก็มีชนรุ่นใหม่เกิดขึ้น ซึ่งไม่รู้จักพระเจ้าและกิจการที่ทรงกระทำเพื่อชาวอิสราเอล

ชาวอิสราเอลกลับทำสิ่งเลวร้ายเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ละทิ้งพระเจ้าของบรรพบุรุษที่ทรงนำเขา ออกจากแผ่นดินอียิปต์ แล้วติดตามบรรดาเทพเจ้าอื่นของชนชาติที่อยู่โดยรอบ พระเจ้าทรงพระพิโรธ ชาวอิสราเอลอย่างยิ่ง ทรงมอบเขาไว้ในมือของผู้รุกรานซึ่งเข้ามาปล้น เขาต้านทานศัตรูไม่ได้อีกต่อไป ทุกครั้งที่ชาวอิสราเอลออกไปทำสงคราม พระเจ้าทรงบันดาลให้เขาพ่ายแพ้ เมื่อพระเจ้าประทานผู้วินิจฉัย ให้เขา พระองค์สถิตกับผู้วินิจฉัยผู้นั้น และทรงช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือของศัตรูที่รบกวนเขาที่ผู้วินิจฉัยผู้นั้นมีชีวิตอยู่ เพราะพระเจ้าทรงพระเมตตาตาสงสารเสียงคร่ำครวญของเขาที่มีความทุกข์เพราะถูกกดขี่ แต่เมื่อผู้วินิจฉัยถึงแก่กรรมแล้ว เขาก็กลับไปประพฤติชั่วร้ายยิ่งกว่าชนรุ่นก่อน ๆ เสียอีก เขาติดตามเทพเจ้าอื่น ไปรับใช้และกราบไหว้เทพเจ้าเหล่านั้น ไม่ยอมเลิกกระทำเลวร้าย และตั้งใจไม่ยอมเปลี่ยน ความประพฤติของตน ผู้วินิจฉัยที่พระเจ้าประทานเพื่อช่วยเหลือพวกเขาเมื่อพวกเขาร้องขอไม่ว่าจะเป็น โธนี่เอล เอฮุด

หลังจากเอฮุดสิ้นชีวิตแล้ว ชาวอิสราเอลทำสิ่งเลวร้ายเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า พระองค์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือของยาบินกษัตริย์ของชาวคานาอัน ซึ่งครองราชย์อยู่ที่เมืองฮาโธร์ แม่ทัพของพระองค์ชื่อสิเสรา อยู่ที่เมืองฮาโรเซท โกยิม ชาวอิสราเอลร้องขอพระเจ้าเพราะกษัตริย์ยาบินทรงมีรถศึกเหล็ก เก้าร้อยคัน และกดขี่ชาวอิสราเอลอย่างเหี้ยมโหดเป็นเวลายี่สิบปี พระเจ้าจึงตั้งนางเดโบราห์ขึ้นเป็นผู้วินิจฉัยชาวอิสราเอลในสมัยนั้น เพื่อจะช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากการถูกข่มเหง

นางเดโบราห์ภรรยาของลัปปิโดทประกาศหญิง เป็นผู้วินิจฉัยอิสราเอลในสมัยนั้น นางมักจะนั่งใต้ต้นปาล์ม ซึ่งอยู่ระหว่างเมืองรามากับเมืองเบรเอล ในแถบภูเขาเอฟราอิม ต้นปาล์มนั้นจึงได้ชื่อว่า “ต้นปาล์มของนางเดโบราห์” ชาวอิสราเอลจะไปที่นั่น ให้นางตัดสินคดี วันหนึ่งนางส่งคนไปเรียกบาราค บุตรของอาบีโอนัม จากเมืองเคเดชในดินแดนนัฟทาลี บอกว่าพระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงบัญชาแก่ท่านดังนี้ “จงไปพาคนมาที่ภูเขาทาโบร์ นำชนเผ่านัฟทาลีและเศบูลุนหนึ่งหมื่นคนไปด้วย เราจะนำสิเสรา แม่ทัพของกษัตริย์ยาบินพร้อมกับรถศึกและกำลังพลของเขา มารบกับท่านที่ห้วยคีซอน เราจะมอบเขาไว้ในมือของท่าน” บาราคกล่าวแก่นางว่า “ข้าพเจ้าจะไป ถ้าท่านจะไปกับข้าพเจ้า แต่ถ้าท่านไม่ไป ข้าพเจ้าก็จะไม่ไปด้วย” นางตอบ “ตกลง ข้าพเจ้าจะไปกับท่าน แต่ท่านจะไม่ได้รับเกียรติในการออกรบครั้งนี้ เพราะพระเจ้าจะทรงมอบสิเสรา ไว้ในมือของหญิงคนหนึ่ง” แล้วนางเดโบราห์ก็ลุกขึ้นไปกับบาราคถึงเมืองเคเดช

บาราคเรียกชนเผ่าเศบูลุนและนัฟทาสิมาชุมนุมที่เมืองเคเดช มีกำลังพลหนึ่งหมื่นคนตามเขาไป นางเดโบราห์ก็ไปกับเขาด้วย ลีเสราทราบข่าวว่า บาราคบุตรของอาปีโนอัมขึ้นไปบนภูเขาทาโบร์ ลีเสราจึงระดมรถศึกเหล็กทั้งเก้าร้อยคันของเขาพร้อมกับกำลังพลทั้งหมดที่เขามี ออกจากเมืองฮาโรเซทโกยิม ไปถึงห้วยคิโซน นางเดโบราห์กล่าวแก่บาราคว่า “ไปเถิด วันนี้พระเจ้าจะทรงมอบลีเสราไว้ในมือของท่าน พระเจ้าทรงดำเนิรนำหน้าท่านอยู่มิใช่หรือ” บาราคก็ลงมาจากภูเขาทาโบร์พร้อมกับกำลังพลหนึ่งหมื่นคนที่ตามมา เมื่อบาราคยกทัพมา พระเจ้าทรงบันดาลให้ลีเสราพร้อมกับรถศึกและกำลังพลทั้งหมดของเขา แตกกระเจิง ลีเสราลงจากรถศึกวิ่งหนีไป บาราคไล่ตามรถศึกและกองทัพไปจนถึงเมืองฮาโรเซทโกยิม กองทัพของลีเสราถูกฆ่าตายสิ้นด้วยคมดาบ ไม่มีผู้ใดรอดชีวิตอยู่เลยแม้แต่คนเดียว

ลีเสราวิ่งหนีไปยังกระโจมของนางยาเอลภรรยาของเฮเบอร์ชาวเคไนต์ เนื่องจากยาบินกษัตริย์แห่งเมืองฮาโซร์ และครอบครัวของเฮเบอร์ชาวเคไนต์มีไมตรีต่อกัน นางยาเอลออกมาต้อนรับลีเสรา กล่าวว่า “เชิญเจ้านายเข้ามาเถิด เข้ามาข้างในเถิด อยากลัวเลย” ลีเสราก็ตอบว่า “นางยาเอล จงเอาผ้าห่มมาคลุมเขาไว้ เขาพูดกับนางว่า ‘ขอน้ำให้ข้าพเจ้าดื่มสักหน่อยเถิด ข้าพเจ้ากระหายน้ำ’ นางก็เปิดถุงหนังใส่นมให้เขาดื่ม และเอาผ้าห่มมาคลุมเขาไว้อีก ลีเสราบอกกับนางว่า ‘จงไปยืนเฝ้าอยู่หน้ากระโจม ถ้ามีใครถามว่า ‘มีใครอยู่ที่นี้บ้างไหม’ จงตอบว่า ‘ไม่มี’ นางยาเอลภรรยาของเฮเบอร์ฉวยหลักผูกกระโจม ถีบตะลุมพุกย่องเข้ามา ขณะที่ลีเสรานอนหลับสนิทเพราะเหนื่อยมาก

นางเอาหลักผูกกระโจมตอกทะลุขมับของเขาตรึงติดกับพื้นดิน ลีเสราก็ตอนรับเขา กล่าวว่า “เชิญเข้ามาข้างในเถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูคนที่ท่านตามหา” บาราคก็เข้าไปกับนาง เขาเห็น ลีเสรานอนสิ้นใจอยู่กับพื้น มีหลักผูกกระโจมตอกตรึงทะลุขมับ

บาราคก็นึกถึงสิ่งที่เดโบราห์ได้เคยกล่าวไว้กับเขาว่า “...ท่านจะไม่ได้รับเกียรติในการออกรบครั้งนี้ เพราะพระเจ้าจะทรงมอบลีเสราไว้ในมือของหญิงคนหนึ่ง” วันนั้น พระเจ้าทรงปราบยาบินกษัตริย์ของชาวคานาอันต่อหน้าชาวอิสราเอล ชาวอิสราเอลมีกำลังเข้มแข็ง บีบคั้นยาบินกษัตริย์ของชาวคานาอันหนักยิ่ง ๆ ขึ้น จนทำลายล้างยาบินกษัตริย์ของชาวคานาอันได้สำเร็จ และแผ่นดินก็สงบสุขเป็นเวลาสี่สิบปี

บทเรียนที่ 9

เดโบราห์

ผู้วินิจฉัยหญิงของพระเจ้า

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักประวัติของเดโบราห์ ผู้วินิจฉัยหญิงของพระเจ้า
2. ตระหนักว่าเราทุกคนสามารถเป็นผู้นำได้
3. กล้าที่จะนำผู้อื่นในการทำความดี

กิจกรรม

“สตรีในใจ”

ดำเนินการ

1. ให้ผู้เรียนคิดถึงผู้นำที่เป็นสตรี ที่ผู้เรียนเคยได้ยินหรือรู้จัก เลือกมาคนละ 1 บุคคล
2. ให้ผู้เรียนแบ่งปันให้ทุกคนฟังว่าสตรีที่ตนเลือกนั้น เป็นใครและเป็นผู้นำในด้านใด

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

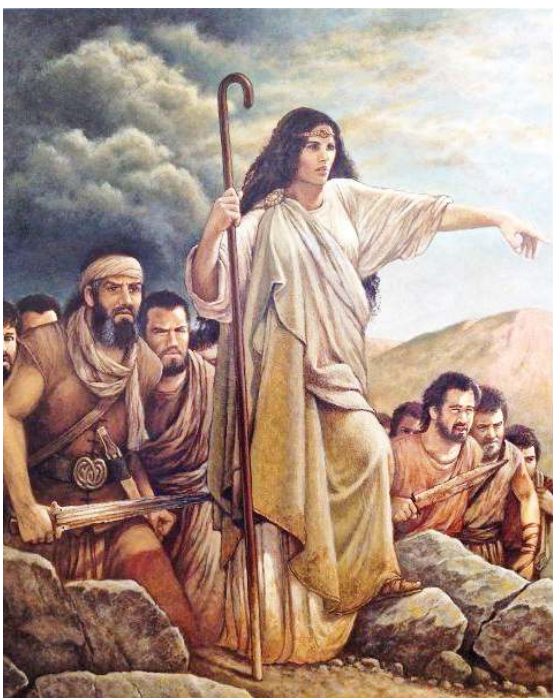
จากที่ได้ฟังเพื่อน ๆ แบ่งปัน มีผู้นำสตรีคนใดบ้าง ที่ผู้เรียนฟังแล้วรู้สึกประทับใจเป็นพิเศษ เพราะอะไร และเป็นแบบอย่างในเรื่องใด (ให้ผู้เรียนได้แบ่งปัน หรือขออาสาสมัคร)

สรุป เมื่อพูดถึงสตรี อาจถูกมองว่าเป็นเพศที่บอบบาง อ่อนแอและต้องได้รับการปกป้องดูแลจากผู้ชาย ในสมัยก่อนผู้ที่ป็นสตรีไม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน เพราะต้องดูแลความเรียบร้อยภายในบ้าน และยังต้องดูแลอบรมสั่งสอนบุตรของตน และบางครั้งก็ถูกจำกัดสิทธิหลายประการ เช่น สิทธิการเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา สิทธิทางการศึกษา และสิทธิเสรีภาพทางความคิด เป็นต้น แต่ในปัจจุบันสตรีมีบทบาทและได้รับการยอมรับทางสังคมมากขึ้น มีกฎหมายรับรองสิทธิและความเสมอภาคของสตรี ได้รับโอกาสในการเป็นผู้นำประเทศ ชุมชนและองค์กรต่าง ๆ มากขึ้น และในแวดวงคาทอลิกปัจจุบันสตรีก็มีบทบาทมากขึ้น ได้รับการยอมรับให้เป็นประธานสภาวัด ประธานองค์กรคาทอลิกต่าง ๆ เป็นต้น

สำนวน

1. ปรากฏการณ์การแพร่ระบาดของโรค Covid-19 ส่งผลให้ประชาชนติดเชื่อโรคและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก เป็นภาวะวิกฤตทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ไปทั่วโลก แต่มีข้อมูลที่น่าสนใจระบุว่า ประเทศที่มีผู้นำเป็นสตรี เช่น เยอรมนี นิวซีแลนด์ ไต้หวัน นอร์เวย์ เดนมาร์ก ไอซ์แลนด์ มีมาตรการรับมือ ป้องกัน แก้ปัญหา เยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดได้ดี และมีประสิทธิผลดีกว่าประเทศที่มีผู้นำเป็นชาย ซึ่งข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า ทักษะที่ส่งผลให้ผู้นำสตรีทำหน้าที่นี้ได้ดีกว่าคือ สร้างความผูกพันและการมีส่วนร่วม ซึ่งมาจากความละเอียดรอบคอบในการทำงาน เอาใจเขามาใส่ใจเรา การสื่อสารที่จริงใจ ทำให้สามารถกำหนดกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาได้ตรงประเด็น ส่งผลให้เกิดความน่าเชื่อถือและไว้วางใจในตัวผู้นำ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการร่วมมือกันของผู้คน ในประวัติศาสตร์ชาติอิสราเอลก็มีผู้หญิงคนหนึ่ง ที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำเช่นนี้ด้วย นั่นก็คือ “เดโบราห์” นั่นเอง

2. โยชูวาทรงแก้กรรมเมื่ออายุได้หนึ่งร้อยสิบปี คนรุ่นใหม่เริ่มไม่รู้จักพระเจ้าและกิจการที่ทรงกระทำเพื่อชาวอิสราเอล พวกเขากลับไปทำสิ่งเลวร้ายโดยละทิ้งพระเจ้าของบรรพบุรุษ ที่นำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ แล้วติดตามบรรดาเทพเจ้าของชนชาติที่อยู่โดยรอบ พระเจ้าทรงพิโรธชาวอิสราเอลอย่างมาก จึงทรงมอบเขาไว้ในมือของผู้รุกรานซึ่งเข้ามาปล้น เขาต้านทานศัตรูไม่ได้ ทุกครั้งที่ชาวอิสราเอลออกไปทำสงคราม พระเจ้าทรงบันดาลให้เขาพ่ายแพ้ พระเจ้าจึงประทานผู้วินิจฉัยให้เขา และทรงช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือของศัตรู เพราะทรงเมตตาสงสาร เสียงคร่ำครวญของเขาเป็นทุกข์เพราะถูกกดขี่ แต่เมื่อผู้วินิจฉัยถึงแก่กรรมแล้ว เขาก็กลับไปประพฤติชั่วร้ายยิ่งกว่าชนรุ่นก่อนเสียอีก พระเจ้าจึงตั้ง **“นางเดโบราห์”** ขึ้นเป็นผู้วินิจฉัย เพื่อช่วยพวกเขาให้พ้นจากการถูกข่มเหง นางเป็นภรรยาของลัปปิโดท เป็นประกาศกหญิง เป็นผู้วินิจฉัยอิสราเอล นางจะนั่งใต้ต้นปาล์มและคอยตัดสินคดีความให้ชาวอิสราเอล วันหนึ่ง นางส่งคนไปเรียกบาราคและบอกเขาว่า “พระเจ้าทรงบัญชาให้ท่านไปพาคนมาที่ภูเขาทาโบร์ นำชนเผ่านัฟทาลีและเศบูลุนหนึ่งหมื่นคนไปด้วย เราจะนำลิเสรา แม่ทัพของกษัตริย์ยาบินพร้อมกับรถศึกและกำลังพลของเขา มารบกับท่านที่ห้วยคิโซน เราจะมอบเขาไว้ในมือของท่าน”

บาราคกล่าวแก่นางว่า “ข้าพเจ้าจะไป ถ้าท่านจะไปกับข้าพเจ้า แต่ถ้าท่านไม่ไป ข้าพเจ้าก็จะไม่ไปด้วย” นางตอบ “ตกลง ข้าพเจ้าจะไปกับท่าน แต่ท่านจะไม่ได้รับเกียรติในการออกรบครั้งนี้ เพราะพระเจ้าจะทรงมอบลิเสราไว้ในมือของหญิงคนหนึ่ง” นางเดโบราห์ไปกับเขาด้วย ลิเสราทราบข่าวว่าบาราคขึ้นไปบนภูเขาทาโบร์ จึงระดมรถศึกเหล็กทั้งเก้าร้อยคัน พร้อมกับกำลังพลทั้งหมดที่มี ออกจากเมืองฮาโรเซทโกยิมไปถึงห้วยคีไซน นางเดโบราห์กล่าวแก่บาราคว่า “ไปเถิด วันนี้พระเจ้าจะทรงมอบลิเสรา

ไว้ในมือของท่าน พระเจ้าทรงดำเนิรนำหน้าท่านอยู่มิใช่หรือ” เมื่อบาราคยกทัพมา พระเจ้าทรงบันดาลให้ลิเสราพร้อมกับรถศึกและกำลังพลทั้งหมดของเขาแตกกระเจิง ลิเสราลงจากรถศึกวิ่งหนีไป บาราคไล่ตามรถศึกและกองทัพอันไกลถึงเมืองฮาโรเซทโกยิม กองทัพของลิเสราถูกฆ่าตายด้วยคมดาบ ไม่มีผู้ใดรอดชีวิตแม้แต่คนเดียว

ลิเสราวิ่งหนีไปยังกระโจมของนางยาเอลภรรยาของเฮเบอร์ชาวเคไนต์ นางยาเอลต้อนรับลิเสราเข้าไปข้างในกระโจม เอาผ้าห่มมาคลุมเขาไว้ เขาพูดกับนางว่า “ขอน้ำให้ข้าพเจ้าดื่มสักหน่อยเถิด ข้าพเจ้ากระหายน้ำ” นางก็เปิดถุงหนังใส่นมให้เขาดื่มและเอาผ้าห่มคลุมเขาไว้อีก ลิเสราบอกกับนางว่า จงไปยืนเฝ้าอยู่หน้ากระโจม ถ้ามีใครมาถามว่า “มีใครอยู่ที่นี้บ้างไหม” จงตอบว่า “ไม่มี” ขณะที่ลิเสรานอนหลับสนิทเพราะเหนื่อยมาก นางเอาหลักผูกกระโจมตอกทะลุขมับของเขาตรึงติดกับพื้นดิน ลิเสราก็ตื่นใจ

เมื่อบาราคมาตามหาลิเสรา นางยาเอลก็ออกมาต้อนรับ พาเขาไปหาคนที่ตามหา บาราคเข้าไปก็เห็นลิเสราอนอนสิ้นใจอยู่ จึงนึกถึงสิ่งที่เดโบราห์ได้เคยกล่าวไว้กับเขาว่า “ท่านจะไม่ได้รับเกียรติในการออกรบครั้งนี้ เพราะพระเจ้าจะทรงมอบลิเสราไว้ในมือของหญิงคนหนึ่ง” วันนั้น พระเจ้าทรงปราบยาบินกษัตริย์ของชาวคานาอันต่อหน้าชาวอิสราเอล และแผ่นดินก็สงบสุขเป็นเวลาสี่สิบปี

3. นางเดโบราห์เป็นผู้นำที่ดี เธอมีความสนิทสนมกับพระเจ้า เธอเป็นทั้งผู้เผยพระวจนะและผู้วินิจฉัยที่พร้อมรับใช้พระเจ้าและรับใช้ประชากรของพระองค์ แม้ว่าจะได้รับเกียรติเป็นที่นับถือ แต่นางเดโบราห์ก็ยังมอบเกียรติแก่ผู้อื่นด้วย เช่นการยกย่องนางยาเอล เพราะนางยาเอลมีส่วนทำให้สงครามชนะ และเราได้เห็นบทบาทของนางเดโบราห์ในหลาย ๆ ด้าน

ในด้านการรับใช้ชาติ นางเดโบราห์เป็นสตรีที่มีความกล้าหาญ นางยินดีที่จะไปออกรบ เพราะแม้แต่บาราคผู้เป็นบุรุษยังเกิดความกลัว

ในด้านสังคม เธอเป็นทั้งผู้วินิจฉัยและเป็นผู้ให้คำปรึกษา คอยช่วยชำระความต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนที่มาขอความช่วยเหลือ

ในด้านครอบครัว เธอเป็นภรรยาที่ดีของสามี สามีของเธอจึงยอมให้นางเดโบราห์รับบทบาทการเป็นผู้นำทางสังคมอย่างเสรี

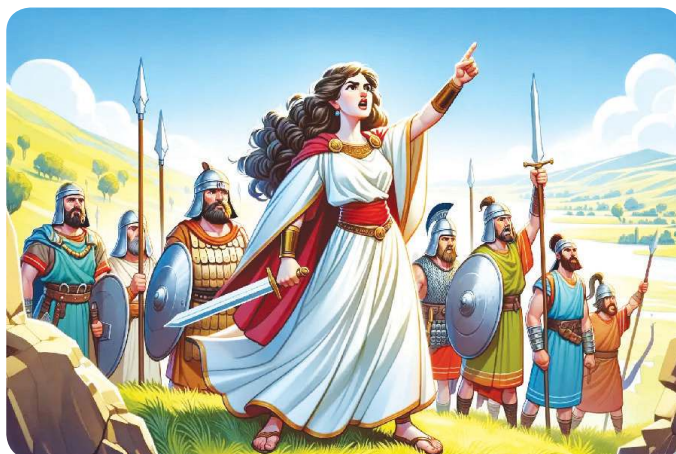
4. พระเจ้าทรงเลือกคนของพระองค์ เพื่อให้แผนการในการช่วยชาวอิสราเอลสำเร็จไป ซึ่งบุคคลที่พระองค์เลือกอาจจะเป็นบุคคลที่พวกเราคาดไม่ถึง เช่น ทรงใช้นางเดโบราห์ซึ่งเป็นผู้หญิง และบาราคผู้ซึ่งไม่ค่อยมีความกล้าหาญ นางยาเอลผู้หญิงที่ไม่มีใครรู้จัก ให้ไปช่วยให้อิสราเอลพ้นจากการถูกข่มเหง พวกเขายอมเสี่ยงชีวิตของตน เพื่อให้การช่วยให้รอดของพระเจ้าสำเร็จไป

5. แบบอย่างของนางเดโบราห์สอนเราว่า หากเรามีโอกาสที่จะต้องเป็นผู้นำ หรือต้องทำบางสิ่งบางอย่างที่อาจจะเป็นเรื่องที่ยาก แต่เป็นเรื่องที่ดีและควรทำ ให้เราขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ขอพระองค์ประทานความกล้าหาญและพลังกำลังให้เราสามารถทำสิ่งที่ดีและถูกต้องนั้นให้สำเร็จ และเมื่อเราจะต้องสละความสะดวกสบาย สละเวลา หรือสละบางสิ่งบางอย่างเพื่อช่วยเหลือรับใช้เพื่อนพี่น้อง ก็ขอให้เราทำด้วยความรักและความจริงใจ

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. พระเจ้าประทานผู้วินิจฉัยให้ชาวอิสราเอลเพื่อช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากเงื้อมมือของศัตรู เพราะพระเจ้าทรงพระเมตตาสงสารเสียงคร่ำครวญของชาติที่มีความทุกข์เพราะถูกกดขี่ แต่เมื่อผู้วินิจฉัยถึงแก่กรรมแล้ว เขาก็กลับไปประพฤติดุร้ายยิ่งกว่าชนรุ่นก่อนเสียอีก
2. พระเจ้าตั้งนางเดโบราห์ขึ้นเป็นผู้วินิจฉัย เพื่อช่วยพวกเขาให้พ้นจากการถูกข่มเหง นางเป็นภรรยาของลัทธิโดท เป็นประกาศกหญิง เป็นผู้วินิจฉัยชาวอิสราเอลด้วย
3. นางเดโบราห์เป็นผู้นำที่ดี มีความสนิทสนมกับพระเจ้า เธอเป็นทั้งผู้เผยพระวจนะและผู้วินิจฉัยที่พร้อมรับใช้พระเจ้าและรับใช้ประชากรของพระองค์
4. พระเจ้าทรงเลือกคนของพระองค์ เพื่อให้แผนการในการช่วยชาวอิสราเอลสำเร็จไป
5. แบบอย่างของนางเดโบราห์สอนเราว่า หากเรามีโอกาสที่จะต้องเป็นผู้นำ หรือต้องทำบางสิ่งบางอย่างที่อาจจะเป็นเรื่องที่ยาก แต่เป็นเรื่องที่ดีและควรทำ ให้เราขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ขอพระองค์ประทานความกล้าหาญและพลังกำลังให้เราสามารถทำสิ่งที่ดีและถูกต้องนั้นให้สำเร็จ

ข. กิจกรรม อันไหนที่เรียกว่า “กล้าหาญ”

ผู้สอนเขียนประโยคการกระทำที่แตกต่างกันในแต่ละข้อลงในกระดาษ ทั้งประโยคที่แสดงความกล้าหาญและประโยคที่คิดว่ากล้าหาญ ตามที่ให้อ่านในตาราง หน้า 77 ในแต่ละหัวข้อจะได้สองแผ่น รวมทั้งหมด 16 แผ่น หรือผู้สอนอาจเขียนลงบนบอร์ด/กระดาน หรือกระดาษแผ่นใหญ่เพื่อให้ผู้เรียนทั้งห้องดูไปพร้อมกันก็ได้

ตัวอย่างประโยคพร้อมเฉลยสำหรับผู้สอน สามารถทำข้อความเพิ่มเติมจากที่กำหนดให้ได้ ในกรณีที่มีผู้เรียนมากกว่าประโยคที่กำหนดให้ หรืออาจให้จับคู่กันและช่วยกันคิด

กล้าหาญ	คิดว่ากล้าหาญ
1. ปฏิเสธที่จะไม่ทำสิ่งที่เสี่ยงอันตราย แม้จะถูกล้อว่าขี้ขลาด	1. ทำสิ่งที่เสี่ยงอันตรายเมื่อเพื่อนทำ
2. ปกป้องหรือปกป้องใจเพื่อนที่ถูกแกล้ง	2. ล้อเลียนหรือแกล้งเพื่อนให้คนอื่นหัวเราะ
3. ยอมรับความผิดและรับผิดชอบต่อการกระทำนั้น	3. โทษคนอื่นเมื่อทำผิดพลาด
4. เข้าไปทำความรู้จักกับเพื่อนคนใหม่	4. ไม่สนใจเพื่อนที่เข้าใหม่ในชั้นเรียน
5. สนใจช่วยเหลือผู้อื่น	5. สนใจแต่เรื่องของตัวเอง
6. ยืนยันที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้อง แม้คนส่วนใหญ่จะไม่กล้าทำหรือเห็นเป็นเรื่องตลก	6. ทำตามคนส่วนใหญ่ที่เขาทำกัน แม้มันจะไม่ถูกต้อง
7. ร้องไปขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ เมื่อเพื่อนตกอยู่ในอันตราย	7. ร้องหนีเมื่อเห็นเพื่อนตกอยู่ในอันตราย
8. ไม่ยอมแพ้ง่ายกว่าจะทำให้สำเร็จ	8. ล้มเลิกง่าย ๆ เมื่อรู้สึกว่ามันยาก

ดำเนินการ

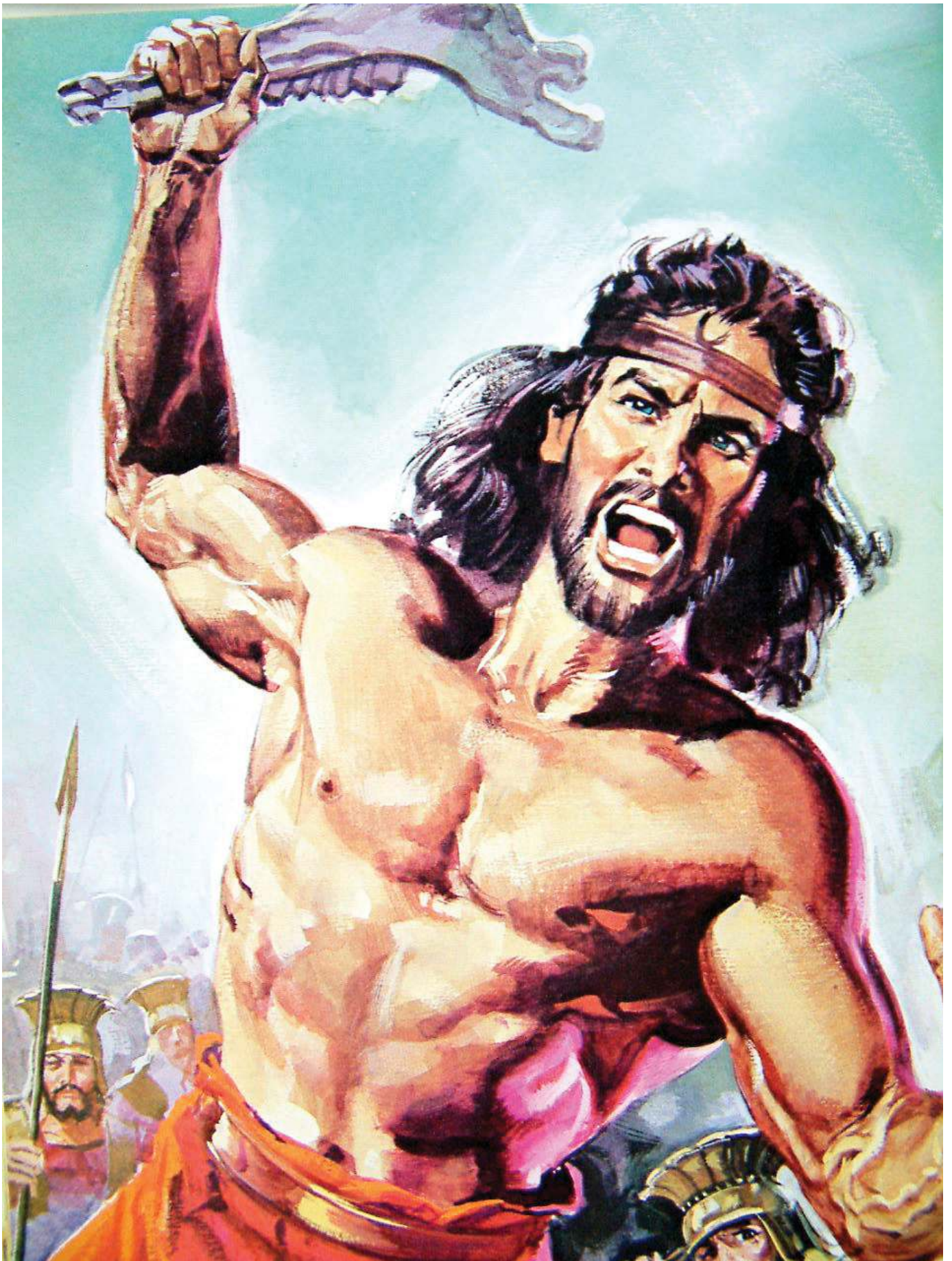
1. ผู้สอนวางวงกลมไว้ 2 วง หน้าห้องหรือบริเวณที่ทุกคนเห็นได้ สมมติให้เป็นเกาะ โดยเกาะแรกตั้งชื่อว่า “กล้าหาญ” เกาะที่สองตั้งชื่อว่า “คิดว่ากล้าหาญ”
2. ผู้สอนอธิบายแก่ผู้เรียนว่า ทุกคนจะได้รับประโยคคนละ 1 ประโยค เมื่อได้รับแล้วให้คิดว่าประโยคที่ได้รับนั้นเป็นการกระทำที่ “กล้าหาญ” หรือ “คิดว่ากล้าหาญ”
3. ผู้สอนเรียกผู้เรียนออกมาทีละ 2 คน ยืนด้านหน้าเกาะทั้งสองที่วาดเป็นวงกลมไว้ แจกกระดาษข้อความ ซึ่งมีทั้งประโยคที่กล้าหาญและคิดว่ากล้าหาญ ให้ผู้เรียนอ่านประโยคที่ได้รับให้ทุกคนในห้องได้ยิน ทีละคน
4. เมื่ออ่านจบ ผู้สอนให้สัญญาณให้ผู้เรียนกระโดดเลือกเกาะที่ตรงกับข้อความที่ได้รับ เช่น คนที่ได้ข้อความ “ตีเพื่อนเมื่อถูกเพื่อนล้อ” ต้องกระโดดไปบนเกาะ “คิดว่ากล้าหาญ” และคนที่ได้ข้อความ “เดินเสี่ยงออกมาจากการทะเลาะวิวาท” กระโดดไปบนเกาะ “กล้าหาญ” ทำสิ่งที่ฉลาดถึงแม้เพื่อนจะคิดว่าเขาขี้ขลาด เป็นต้น
5. ในแต่ละข้อให้ผู้เรียนบอกเหตุผลว่าทำไมประโยคที่ได้คือความ “กล้าหาญ” และ “คิดว่ากล้าหาญ”
6. ให้ทำขั้นตอนในข้อที่ 3-5 ไปจนครบทั้ง 8 ข้อ

สรุป ให้กำลังใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนดำเนินชีวิตในการเป็นผู้กล้าหาญ ทำในสิ่งที่ถูกต้องในเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของตน และเป็นผู้นำผู้อื่นให้ทำความดีเสมอเพื่อสามารถนำทฤษฎีไปปฏิบัติได้จริง

ค. การบ้าน

อ่านใบความรู้เรื่องนางเดโบราห์เพิ่มเติม หน้า 71-72

แซบลิ้น

แซมสัน (ผู้วินิจฉัย 13:1-7, 24-25; 14:1-8; 15:1-8; 16:4-31)

ชาวอิสราเอลทำสิ่งเลวร้ายเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าอีก และพระเจ้าทรงมอบเขาไว้ในมือของชาวฟิลิสเตียเป็นเวลาสี่สิบปี

มีชายคนหนึ่งชื่อมานาอาห์ เป็นคนเผ่าดานชาวเมืองโคราห์ ภรรยาของเขาเป็นหมันไม่มีบุตร ทูตสวรรค์ปรากฏแก่หญิงผู้นี้ กล่าวว่า “ท่านเป็นหมันไม่มีบุตร แต่บัดนี้ท่านจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย จงระวังอย่าดื่มสุราเมรัยใด ๆ อย่ากินอาหารที่มีมลทิน เพราะท่านจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย อย่าให้ไบบีมาโกนศีรษะของเขา เพราะเด็กคนนี้จะ เป็นนาศิร ถวายแด่พระเจ้า ตั้งแต่ยังอยู่ในครรภ์ของมารดา เขาจะเริ่มช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือของชาวฟิลิสเตีย”

หญิงคนนั้นก็ไปบอกสามีว่า “คนของพระเจ้ามาหาดิฉัน เขามีใบหน้าเหมือนทูตสวรรค์ของพระเจ้า น่าเกรงขามมาก ดิฉันไม่ได้ถามเขาว่ามาจากไหน ทั้งเขาก็ไม่ได้บอกนามของเขาให้ดิฉันทราบ แต่เขาบอกดิฉันว่า ‘ท่านจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย อย่าดื่มสุราเมรัยใด ๆ และอย่ากินอาหารที่มีมลทิน เพราะเด็กจะเป็นนาศิรถวายแด่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนถึงวันตาย’” หญิงคนนั้นคลอดบุตรชายและตั้งชื่อให้ว่า “แซมสัน” เด็กน้อยเจริญวัยขึ้น พระเจ้าทรงอวยพรเขา พระจิตของพระเจ้าทรงเริ่มตรึงใจเขาที่มหาเนดานซึ่งอยู่ระหว่างเมืองโคราห์กับเมืองเอชทาโอล

วันหนึ่งแซมสันลงไปที่เมืองทิมนาห์ ที่เมืองนี้เขาเห็นหญิงชาวฟิลิสเตียคนหนึ่ง เมื่อเขากลับบ้าน เขาบอกบิดามารดาว่า “ที่เมืองทิมนาห์ ลูกเห็นหญิงชาวฟิลิสเตียคนหนึ่ง จงไปสู่ขอเธอมาเป็นภรรยาของลูกเถิด” บิดาและมารดาของเขาตอบว่า “หญิงสาวในหมู่ญาติพี่น้องของลูก หรือในหมู่ชนชาติของเรานั้น ไม่มีแล้วหรือ ทำไมลูกจึงต้องไปหาภรรยาจากชาวฟิลิสเตีย ซึ่งไม่ได้เข้าสู่หนัต” แต่แซมสันบอกบิดาว่า “ขอคุณพ่อไปสู่ขอเธอให้ลูกเถิด ลูกชอบเธอ” บิดามารดาของเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าทรงจัดการเช่นนี้ เพื่อทรงหาโอกาสจะสู้รบกับชาวฟิลิสเตีย ในเวลานั้นชาวฟิลิสเตียมีกำลังมากกว่าชาวอิสราเอล

แซมสันไปที่เมืองทิมนาห์ และเมื่อมาถึงไร่ของเมืองทิมนาห์ เขาได้ยินเสียงสิงโตหนุ่มตัวหนึ่งคำรามกระโจนเข้าใส่เขา พระจิตของพระเจ้าทรงบันดาลให้เขามีพลัง เขาจึงจับสิงโตตัวนั้นฉีกเป็นสองท่อนด้วยมือเปล่า รวากับเป็นลูกแพะ แต่เขาไม่ได้เล่าเรื่องนี้ให้บิดาหรือมารดา รู้ เขาไปคุยกับหญิงนั้นและชอบเธอ หลังจากนั้นไม่นานแซมสันกลับไปแต่งงานกับเธอ แต่ไม่ได้นำภรรยามาอยู่ที่บ้านของตน

ต่อมาไม่นานในฤดูเก็บเกี่ยวข้าวสาลี แซมสันไปหา ภรรยา เขาเอาลูกแพะไปฝากเธอด้วย เขาบอกบิดา ของเธอมว่า “ขอให้ข้าพเจ้าเข้าไปในห้องของภรรยา ของข้าพเจ้าเถิด” แต่บิดาของหญิงนั้นบอกเขาว่า ได้ยกภรรยาให้เพื่อนของแซมสันไปแล้ว จึงทำให้ แซมสันไม่พอใจ ออกไปจับสุนัขจิ้งจอกสามร้อยตัว ผูกหางติดกันเป็นคู่ ๆ เอาได้ผูกติดไว้ด้วย แล้วจุด ได้ขึ้น ปล่อยสุนัขจิ้งจอกให้วิ่งเข้าไปในนาข้าวสาลี

ของชาวฟิลิสเตีย เผาฟ่อนข้าวที่เกี่ยวแล้ว ต้นข้าวที่ยังไม่ได้เกี่ยว รวมทั้งสวนองุ่นและสวนมะกอกเทศ อีกด้วย และเมื่อชาวฟิลิสเตียรู้สาเหตุ พวกเขาจึงพากันไปเอาไฟคลอกเธอและบิดาของเธอ แซมสันบอก คนเหล่านั้นว่า “ในเมื่อท่านทั้งหลายทำเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอสาบานว่าจะไม่ยอมหยุด จนกว่าจะได้แก้แค้นท่าน อย่างสาสม” แซมสันจึงเข้าทำร้ายและฆ่าคนเหล่านั้นหลายคนอย่างโหดร้าย แล้วลงไปอยู่ในถ้ำที่หน้าผา เมืองเอธาม ต่อมา แซมสันหลงรักหญิงคนหนึ่งในหุบเขาโลเรก ชื่อ “เดลิลาห์” บรรดาหัวหน้าชาวฟิลิสเตีย มาพบเธอพูดว่า “จงลองถามเขาดูซิว่า กำลังมหาศาลของเขามาจากไหน และพวกเราจะเอาชนะเขาได้ อย่างไร จึงจะมัดเขาไว้และควบคุมเขาได้ เราแต่ละคนจะให้เงินหนักหนึ่งพันหนึ่งร้อยบาทแก่ท่าน” นางเดลิลาห์จึงถามแซมสันหลายครั้ง เพื่อล้วงความลับจากเขา แต่แซมสันก็ไม่เคยบอกความจริงให้นางรู้ ในที่สุด เขาก็เปิดใจบอกเธอว่า “ใบไม้ไม่เคยโกนศีรษะของข้าพเจ้าเลย เพราะข้าพเจ้าเป็นนาศีร์ธวายเป็น พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา ถ้าข้าพเจ้าถูกโกนผม พละกำลังของข้าพเจ้าจะถอยไปจากข้าพเจ้าและ ข้าพเจ้าจะอ่อนแอเหมือนกับคนอื่น” นางเดลิลาห์จึงส่งคนไปบอกหัวหน้าชาวฟิลิสเตีย นางเดลิลาห์ กล่อมแซมสันให้นอนหลับบนตักของเธอ แล้วเรียกชายคนหนึ่งเข้ามาโกนผมเจ็ดปอยจากศีรษะของเขา พละกำลังของเขาก็ถอยลง เธอก็เริ่มควบคุมเขาได้ ชาวฟิลิสเตียจับกุมเขา คว้าก้นย่นตาของเขาออก แล้วนำเขาลงไปที่เมืองกาซา เอาโซ่ทองสัมฤทธิ์สองเส้นล่ามเขาไว้ ให้เขาไม่แบ่งอยู่ในคุก

วันหนึ่งชาวฟิลิสเตียเลี้ยงฉลองกันอย่างยิ่งใหญ่ที่จับแซมสันได้ เขานำตัวแซมสันออกจากคุก มาเล่น ตลกต่อหน้าผู้ที่ชุมนุมกันอยู่ ลั้งให้ยืนระหว่างเสาสองต้น ที่นั้นมีชาวฟิลิสเตียชายหญิงประมาณสามพันคน ดูอยู่ แซมสันทูลพระเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพเจ้าโปรดทรงระลึกถึงข้าพเจ้าด้วยเถิด โปรดประทาน พละกำลังให้ข้าพเจ้าอีกเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าจะได้ออกแรงเพียงครั้งเดียว แก้แค้นชาวฟิลิสเตีย ที่ได้ควักตาทั้งสองข้างของข้าพเจ้า” แซมสันยื่นมือไปแตะเสากลางสองต้นที่ค้ำอาคารไว้ มือละต้น ออกแรง

ดันทั้งด้านขวาและด้านซ้าย พลังตะโกนว่า “ขอให้ข้าพเจ้าตาย พร้อมกับชาวฟิลิสเตียเถิด” เขาออกแรงดันสุดกำลัง อาคารก็พัง ลงมาทับบรรดาหัวหน้าและประชาชนทุกคนที่อยู่ที่นั่น เขาฆ่าคน เมื่อเขาตายมากกว่าที่เขาฆ่าเมื่อยังมีชีวิต บรรดาญาติพี่น้องลงมา รับศพเขา นำกลับไปฝังไว้ระหว่างเมืองโคราห์และเอชทาโอล ในหลุมฝังศพของมาโนอาห์ผู้บิดา แซมสันเป็นผู้วินิจฉัยปกครอง ชาวอิสราเอลนานยี่สิบปี

บทเรียนที่ 10

แชนสัน

บุรุษผู้ทรงพลัง

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักชีวิตของแชนสัน บุรุษผู้ทรงพลัง
2. ตระหนักว่าเราแต่ละคนมีพลังกำลังเพื่อทำความดีและมีความอ่อนแอที่อาจนำไปสู่ความผิดพลาดได้
3. วอนขอโอกาสจากพระเจ้าเมื่อเราผิดพลาดและใช้โอกาสนั้นอย่างดี

กิจกรรม

“ใครคือยอดชุมพลของเรา”

อุปกรณ์

1. หนังสือจำนวน 30-50 เล่ม
2. สายสะพายกระดาด เขียนว่า “ยอดชุมพลของห้องเรา”
3. ขนมหหรือรางวัลอื่น ๆ

ดำเนินการ

1. ให้ผู้เรียนแต่ละคนออกมาหยิบหนังสือที่ครูเตรียมไว้ทีละคน และบันทึกว่าแต่ละคนสามารถยกได้จำนวนกี่เล่ม หากมีผู้เรียนจำนวนมาก อาจให้ช่วยกันคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมเป็นตัวแทนออกมาแข่งขันกัน
2. ใครยกหนังสือได้จำนวนมากที่สุด ถือว่าเป็น “ยอดชุมพลของห้องเรา” โดยให้ผู้สอนสวมสายสะพายและมอบรางวัลให้

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

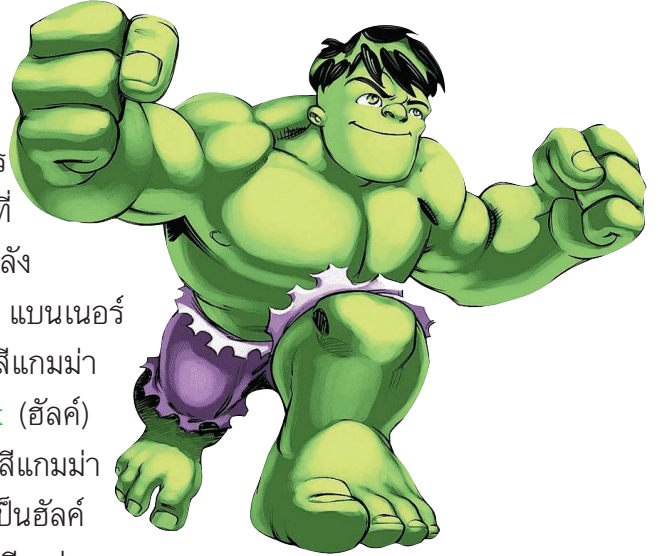
1. ถามผู้เรียนว่าทำไมถึงมีพลังกำลังมากมาย (แข็งแรง, ฝึกฝนมาตั้งแต่เด็ก, ยกของบ่อย ฯลฯ)
2. พลังกำลังที่ได้มาจากไหน (ทานอาหาร, ออกกำลังกาย, ฝึกกล้ามเนื้อ, พระเจ้าประทานให้ ฯลฯ)
3. ถามผู้เรียนแต่ละคนว่าถ้าตัวเรามีพลังกำลังมหาศาล เราจะใช้พลังนั้นเพื่อทำอะไรบ้าง (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)

สรุป มนุษย์ที่มีพลังพิเศษนั้นไม่ได้มีแต่ในภาพยนตร์เท่านั้น บนโลกนี้มีมนุษย์ที่มีพลังพิเศษในด้านต่าง ๆ มากมาย เช่น **รตธากฤษณัน เวรู** เขาได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีความแข็งแรงที่สุดในโลก สามารถสร้างสถิติลากสิ่งของที่หนักที่สุด แม้กระทั่งรถไฟได้ **หลิว ไทว หลิน** ชายชราผู้ที่เกิดมาพร้อมกับพลังแม่เหล็กในตัว เขาสามารถใช้ร่างกายดึงดูดวัตถุที่เป็นโลหะให้ติดตัวเขาไว้ได้ แม้กระทั่งรถบัสน์ **เควิน ริชาร์ดสัน** สามารถสื่อสารกับลิงโต เลือซิตาร์ และสัตว์ประเภทแมวใหญ่อื่น ๆ ได้ **ทิม คริตแลนด์** ชายผู้ไม่มีความรู้สึกเจ็บปวดใด ๆ ซึ่งนักวิทยาศาสตร์ทั่วโลกก็ไม่สามารถหาคำตอบเรื่องภูมิคุ้มกันความเจ็บปวดของเขาได้อย่างชัดเจน ความสามารถนี้ทำให้เขากลายเป็นหนึ่งในคณะละครสัตว์ ที่สามารถนำเหล็กแหลมเสียบตัวเองได้โดยไม่รู้สึกละอะไร การมีพลังพิเศษนั้นเป็นสิ่งที่ดี และจะดีมากที่สุดหากใช้พลังกำลังที่มีในการช่วยเหลือผู้อื่นและในการทำประโยชน์ให้กับชุมชนและประเทศชาติ

นิทาน

1. เมื่อพูดถึงตัวละครที่สร้างขึ้นจากค่าย Marvel คงจะไม่มีใครไม่รู้จัก **“ยักษ์เขียวจอมพลัง หรือ The Hulk”** เป็นตัวละครที่ใครหลายคนชื่นชอบ แต่ก็มีบางคนที่หวาดกลัวและยำเกรงในพลังที่เขามี **The Hulk** มีเรื่องราวมาจาก ดร.โรเบิร์ต เดวิด บรุษ แบนเนอร์ ซึ่งเคยเป็นนักนิวเคลียร์ฟิสิกส์ ผู้ทำการทดลองสร้างระเบิดรังสีแกมมาให้กับกระทรวงกลาโหมของสหรัฐฯ ก่อนจะกลายร่างเป็น **Hulk (ฮัลค์)** ยักษ์ใหญ่สีเขียว เขาได้เข้าไปช่วยเด็กหนุ่มที่กำลังโดนระเบิดรังสีแกมมาอย่างไม่คิดชีวิต ทำให้เขาโดนระเบิดนั้นเอง เมื่อเขากลายร่างเป็นฮัลค์นิสัยของเขาก็เปลี่ยนไป เขากลายเป็นยักษ์เขียวที่ไม่โหดและฉุนเฉียวง่ายจนทำให้คนอื่น ๆ หวาดกลัว เขาพยายามหลายต่อหลายครั้งที่จะรักษาตัวเองแต่ก็ไม่สำเร็จ เพราะสภาพจิตใจของเขาอ่อนแอเกินไป จนไม่สามารถแยกความเป็นฮัลค์ออกจากตัวเขาได้ หลังจากที่แม่ของเขาตายเพราะถูกผู้เป็นพ่อฆ่า เมื่อเขาไม่สามารถรักษาตัวเองให้หายได้ทำให้เขาคลุ้มคลั่ง และทุกครั้งที่เขาคลุ้มคลั่ง เขาก็ยังมีพลังกำลังมากขึ้น เขาสามารถทนทานกับความเจ็บปวดได้เป็นอย่างดี และยังสามารถฟื้นฟูสภาพร่างกายที่บาดเจ็บให้หายได้อย่างรวดเร็ว ฮัลค์พยายามแยกตัวออกจากคนอื่นเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายจากความผิดปกติของเขา แต่ก็หนีไม่พ้น ฮัลค์ถูกกองทัพของนายพลเทเดอัส “อันเดอร์โบลท์” จับตัวไป เพราะต้องการพลังจากตัวเขา ทำให้ฮัลค์ยิ่งคลุ้มคลั่งเพิ่มขึ้นไปอีก จนกลายเป็นตัวอันตรายในสายตาของใครหลาย ๆ คน แต่ฮัลค์ก็เป็นฮีโร่คนหนึ่งที่ยพยายามปกป้องคนอื่น ไม่ให้ได้รับอันตรายจากตัวของเขาเช่นกัน

2. ในพระคัมภีร์มีชายคนหนึ่ง มีพลังกำลังมากเป็นพิเศษ เขาเป็นบุคคลที่พระเจ้าเลือกไว้ตั้งแต่ก่อนที่จะเกิดมา ชายคนนั้นคือ **แซมสัน** พระเจ้าทรงเลือกเขาให้ช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือของชาวฟิลิสเตีย แม้เขาจะมีร่างกายที่แข็งแรง มีพลังกำลังมากมาย แต่เขาก็มีความอ่อนแอทางจิตใจ ทำให้เราได้เห็นว่าพระเจ้าทรงใช้คนที่มีความบกพร่อง อ่อนแอเพื่อให้เขามีส่วนร่วมในการช่วยให้รอดของพระองค์ เมื่อชาวอิสราเอลทำสิ่งเลวร้ายเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าอีก พระเจ้าจึงทรงมอบเขาไว้ในมือของชาวฟิลิสเตียเป็นเวลาสี่สิบปี ในเวลานั้นทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาหาภรรยาของมาโนอาห์ บอกแก่เธอว่า **“ท่านเป็นหมันไม่มีบุตร แต่บัดนี้ท่านจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย จงระวังอย่าดื่มสุราเมรัยใด ๆ อย่ากินอาหารที่มีมลทิน อย่าให้ใบมีดมาใกล้ศีรษะของเขา เพราะเด็กคนนี้จะเป็นาศีร์ศาวายแต่พระเจ้าตั้งแต่องค์อยู่ในครรภ์ของมารดา เขาจะช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือของชาวฟิลิสเตีย”** หลังจากนั้นก็เป็นไปตามคำของทูตสวรรค์ หญิงคนนั้นก็คลอดบุตรชายและตั้งชื่อให้ว่าแซมสัน เด็กน้อยเจริญวัยขึ้น พระเจ้าทรงอวยพรเขา

เมื่อแซมสันเติบโตเป็นหนุ่ม เขาเห็นหญิงชาวฟิลิสเตียคนหนึ่งและชอบเธอ จึงไปบอกบิดามารดาให้ไปขอเธอมาเป็นภรรยาของเขา บิดาและมารดาของเขาตอบว่า “หญิงสาวในหมู่ญาติพี่น้องของลูก หรือในหมู่ชนชาติของเรานั้นไม่มีแล้วหรือ ทำไมลูกจึงต้องไปหาภรรยาจากชาวฟิลิสเตียซึ่งไม่ได้เข้าสู่หนัด” เหตุการณ์นี้ทำให้บิดามารดาของเขาเสียใจ เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าทรงจัดการให้เป็นเช่นนี้ เพื่อทรงหาโอกาสจะสู้รบกับชาวฟิลิสเตีย แซมสันไปแต่งงานกับเธอ แต่ไม่ได้นำภรรยามาอยู่บ้านของตน แต่จะไปเยี่ยมเยียนนางเป็นครั้งคราว ในฤดูเก็บเกี่ยวข้าวสาลีแซมสันไปหาภรรยา แต่บิดาของหญิงนั้นบอกเขาว่า ได้ยกภรรยาให้เพื่อนของแซมสันไปแล้ว จึงทำให้แซมสันไม่พอใจออกไปจับสุนัขจิ้งจอกสามร้อยตัว ผูกหางติดกันเป็นคู่ ๆ เอาได้ ผูกติดไว้ด้วย แล้วจุดไฟ ปล่อยสุนัขจิ้งจอกให้วิ่งเข้าไปในนาข้าวสาลี สวนองุ่นและสวนมะกอกเทศของชาวฟิลิสเตีย เมื่อชาวฟิลิสเตียรู้ว่าแซมสันลูกเขยของชาวทิมนาร์เป็นคนเผา พวกเขาจึงพากันเอาไฟคลอกภรรยาและบิดาของเธอ ทำให้แซมสันโกรธมาก และบอกว่า “ข้าพเจ้าขอสาบานว่าจะไม่ยอมหยุด จนกว่าจะได้แก้แค้นท่านอย่างสาสม” แล้วแซมสันจึงเข้าทำร้ายและฆ่าคนเหล่านั้นหลายคนอย่างโหดร้าย แล้วไปอยู่ในถ้ำที่หน้าผาเมืองเอธาม

ต่อมา แซมสันไปหลงรักหญิงคนหนึ่งชื่อ “เดลิลาห์” บรรดาหัวหน้าชาวฟิลิสเตียให้เธอลงถามเขาว่า กำลังมหาศาลของเขามาจากไหน และพวกเขาจะเอาชนะเขาได้อย่างไร โดยบอกว่าแต่ละคนจะให้เงินหนักหนึ่งพันหนึ่งร้อยบาทแก่นาง เดลิลาห์จึงพยายามล้วงความลับจากแซมสันหลายครั้ง แต่แซมสันก็ไม่เคยบอกความจริงให้นางรู้ จนที่สุดเขาเปิดใจบอกเธอว่า “ใบมีดไม่เคยโกนศีรษะข้าพเจ้าเลย เพราะข้าพเจ้าเป็นนาศีร์ธวายแต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา ถ้าข้าพเจ้าถูกโกนผมพละกำลังของข้าพเจ้าจะถอยไปจากข้าพเจ้าและข้าพเจ้าจะอ่อนแอเหมือนกับคนอื่น” นางจึงส่งคนไปบอกหัวหน้าชาวฟิลิสเตีย

นางเดลิลาห์กล่อมแซมสันให้นอนหลับบนตักของเธอ เรียกชายคนหนึ่งมาโกนผมเจ็ดปอยจากศีรษะของเขา พละกำลังของเขาก็ถอยลง เธอเริ่มควบคุมเขาได้ ชาวฟิลิสเตียจับกุมเขา ควักนัยน์ตาเขาออก นำเขาไปที่เมืองกาซา เอาโซ่ทองสัมฤทธิ์สองเส้นล่ามเขาไว้ให้เขาไม่แบ่งอยู่ในคุก

วันหนึ่ง ชาวฟิลิสเตียเลี้ยงฉลองกันอย่างยิ่งใหญ่ที่จับแซมสันได้ เขานำตัวแซมสันออกจากคุก มาเล่นตลกต่อหน้าผู้ที่ชุมนุมกันอยู่ ลั้งให้ยืนระหว่างเสาสองต้น ที่นั่นมีชาวฟิลิสเตียชายหญิงประมาณสามพันคนดูอยู่ แซมสันร้องทูลพระเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพเจ้า โปรดทรงระลึกถึงข้าพเจ้าด้วยเถิด โปรดประทานพลังกำลังให้ข้าพเจ้า

อีกครั้งครั้งเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าจะได้ออกแรงเพียงครั้งเดียวแก้แค้นชาวฟิลิสเตีย ที่ควักตาทั้งสองข้างของข้าพเจ้า” แล้วแซมสัน ยื่นมือไปแตะเสากลางสองต้นที่ค้ำอาคารไว้มือละต้น แล้วออกกำลังดันทั้ง

ด้านขวาและด้านซ้าย พลังตะโกนว่า “ขอให้ข้าพเจ้าตายพร้อมกับชาวฟิลิสเตียเถิด” เขาออกแรงดันสุดกำลัง อาคารก็พังลงมาทับบรรดาหัวหน้าและประชาชนทุกคนที่อยู่ที่นั่น เขาฆ่าคนเมื่อเขาตาย มากกว่าที่เขาฆ่าเมื่อยังมีชีวิต พี่น้องและครอบครัวของเขามารับศพเขา นำกลับไปฝังไว้ในหลุมฝังศพของมาโนอาห์ แซมสันเป็นผู้วินิจฉัยปกครองชาวอิสราเอลนานยี่สิบปี

3. แซมสันอยู่ในแผนการของพระเจ้า เขาเป็นคนที่พระเจ้าเลือกไว้สำหรับพระองค์ตั้งแต่ออยู่ในท้องแม่ พระเจ้าเลือกเขาเพื่อถวายตัวแด่พระเจ้า แต่แซมสันเลือกที่จะออกนอกกลุ่มนอกทาง ไม่รักษาคำสอนของพ่อและแม่ ทำให้เกิดเหตุร้ายตามมามากมาย หากเรามองเพียงความอ่อนแอและข้อผิดพลาดของเขา เราก็จะไม่เห็นช่วงชีวิตที่เขามีความเชื่อและวางใจในพระเจ้า ซึ่งเขาเองได้เป็นผู้วินิจฉัยปกครองชาวอิสราเอลนานถึงยี่สิบปี ดังนั้นเราไม่ควรตัดสินใครโดยดูแต่ชีวิตของเขาในด้านที่ผิดพลาดเพียงด้านเดียว เพราะพระเจ้าทรงเลือกเขาให้อยู่ในแผนการช่วยชาวอิสราเอลให้รอดพ้นจากชาวฟิลิสเตียให้สำเร็จไป

4. บทเรียนจากชีวิตของแซมสันสอนเราว่า ต้องดำเนินชีวิตตามความเชื่อ พระเจ้าทรงให้อิสราเอลแก่เรา แต่ละคนในการคิด ตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยน้ำใจอิสระ ดังนั้น เราต้องเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น หากเราเลือกทำในสิ่งที่ไม่ดีหรือไม่ถูกต้อง ชีวิตของเราก็อาจจะพบกับปัญหามากมายตามมา ซึ่งมาจากผลของการกระทำของเราก็ได้ แม้ว่าแซมสันจะทำผิดพลาดไป แต่สุดท้ายเขาก็วอนขอโอกาสจากพระเจ้าและใช้โอกาสนั้นเพื่อทำภารกิจที่พระเจ้ามอบหมายให้จนสำเร็จ

5. พระเจ้าประทานพลังกำลังและความสามารถที่แตกต่างกันให้แก่เรา เพื่อให้เราใช้พระพรและความสามารถที่พระเจ้ามอบให้นั้นช่วยเหลือกันและกัน และทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จไป

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. ในพระคัมภีร์มีชายคนหนึ่ง มีพลังกำลังมากเป็นพิเศษ เขาเป็นบุคคลที่พระเจ้าเลือกไว้ตั้งแต่วันที่เขายังเป็นทารกในครรภ์ ชายคนนั้นคือ แซมสัน
2. พระเจ้าทรงเลือกเขาให้ช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือของชาวฟิลิสเตีย แม้เขาจะมีร่างกายที่แข็งแรง มีพลังกำลังมากมาย แต่เขาก็มีความอ่อนแอทางจิตใจและได้ทำผิดพลาดไป
3. เมื่อแซมสันเลือกที่จะออกนอกกลุ่มนอกทางไม่รักษาคำสอนของพ่อและแม่ ทำให้เกิดเหตุร้ายตามมามากมาย

4. หากว่าเรามองเพียงความอ่อนแอและข้อผิดพลาดของแซมสัน เราจะไม่เห็นช่วงชีวิตที่เขามีความเชื่อและวางใจในพระเจ้า ซึ่งเขาเองได้เป็นผู้วินิจฉัยปกครองชาวอิสราเอลนานถึงยี่สิบปี
5. เราต้องดำเนินชีวิตตามความเชื่อ และเลือกทำสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น หากเราทำผิดพลาดไปให้เราขอโอกาสจากพระเจ้า และใช้โอกาสนั้นแก้ไขตนเองและทำสิ่งที่ถูกต้อง
6. พระเจ้าประทานพลังกำลังและความสามารถที่แตกต่างกันแก่เรา เพื่อให้เราใช้พระพรและความสามารถที่มีเพื่อช่วยเหลือกันและกัน

ข. กิจกรรม “ยอดมนุษย์ในดวงใจพระเจ้า”

อุปกรณ์ ใบงาน “ฉันเป็นยอดมนุษย์ของพระเจ้า” หน้า 86

ให้ผู้เรียนคิดว่า ฉันต้องการพลังความสามารถพิเศษอะไรจากพระเจ้า เพื่อที่จะทำให้ฉันเป็น “ยอดมนุษย์ในดวงใจพระเจ้า” จากนั้นวาดภาพของตนเองที่เป็นยอดมนุษย์คนนั้น พร้อมกับเขียนบรรยายว่า “ฉันเป็นยอดมนุษย์ในดวงใจพระเจ้า” อย่างไร

ค. การบ้าน

อ่านใบความรู้เรื่องแซมสันเพิ่มเติม หน้า 79-80

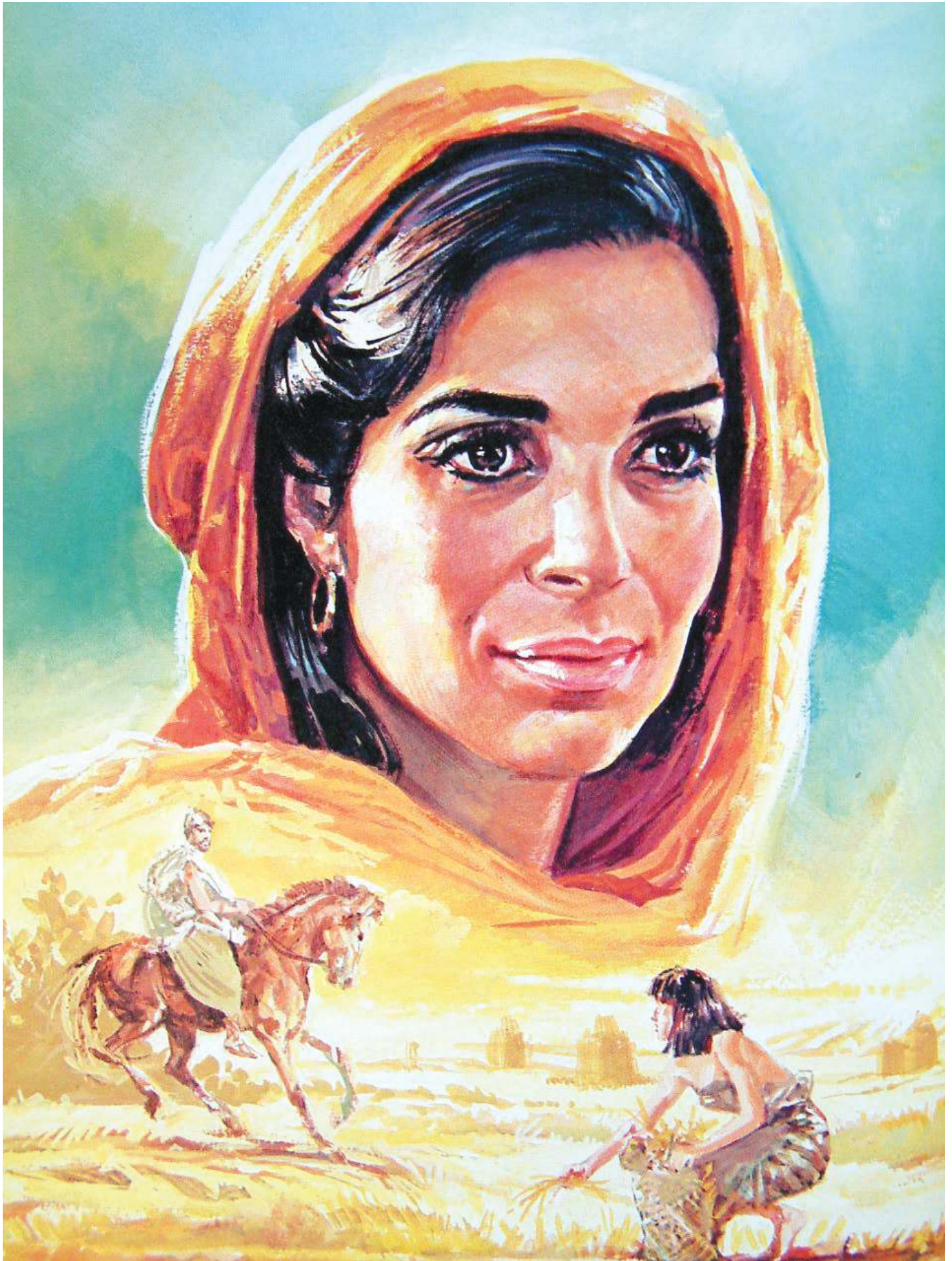

ใบงาน ยอดมนุษย์ในดวงใจพระเจ้า

คำสั่ง ให้ผู้เรียนวาดภาพตนเองที่เป็นยอดมนุษย์ตามจินตนาการพร้อมเขียนบรรยายด้านล่าง

ฉันเป็นยอดมนุษย์ในดวงใจพระเจ้าอย่างไร

นางธูธ

นางรูธ (นางรูธ 1-4)

ในสมัยที่บรรดาผู้วินิจฉัยปกครองอิสราเอล เกิดอดอยากกันดารอาหารขึ้นในแผ่นดิน ชายคนหนึ่งจากเมืองเบธเลเฮมในแคว้นยูดาห์ พร้อมกับภรรยาและบุตรชายสองคน เดินทางไปอยู่ในที่ราบโมอับ ชายผู้นี้ชื่อเอลิเมเลค ภรรยาชื่อนาโอมิ และบุตรชายทั้งสองคนชื่อมาห์โลนและคีลีโอน เขาเหล่านี้เป็นชาวเอฟราธาห์จากเมืองเบธเลเฮมในแคว้นยูดาห์ เมื่อมาถึงที่ราบโมอับ เขาก็ตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นั่น ต่อมาเอลิเมเลคสามีของนางนาโอมิถึงแก่กรรม ทิ้งนางไว้กับบุตรชายสองคน บุตรทั้งสองคนแต่งงานกับหญิงชาวโมอับ คนหนึ่งชื่อโอรปาห์ อีกคนหนึ่งชื่อรูธ เขาอยู่ที่นั่นประมาณสิบปี แล้วมาห์โลนและคีลีโอนก็ถึงแก่กรรมทิ้งนางนาโอมิไว้คนเดียว ไม่มีทั้งบุตรและสามี นางนาโอมิได้ยินว่าพระเจ้าทรงเยี่ยมเยียนประชากรของพระองค์ ประทานอาหารให้เขาอีก จึงเตรียมจะออกจากที่ราบโมอับ นางจึงออกจากสถานที่อยู่พร้อมกับบุตรสะใภ้ทั้งสองคน และขณะที่กำลังเดินทางกลับไปยังแผ่นดินยูดาห์ นางกล่าวแก่บุตรสะใภ้ทั้งสองว่า “ลูกแต่ละคนจงกลับไปบ้านมารดาของลูกเถิด ขอพระเจ้าทรงลำแตงความรักมั่นคงต่อลูกทั้งสองคน เหมือนกับที่ลูกเคยแสดงต่อแม่และต่อสามีที่ล่วงลับไปแล้วเถิด ขอพระเจ้าโปรดให้ลูกแต่ละคนได้สามีใหม่และมีความสุขในครอบครัวเถิด” แล้วนาโอมิก็จูบลากบุตรสะใภ้ นางโอรปาห์ก็จูบลามารดาของสามีและกลับไป แต่นางรูธไม่ยอมพรากจากเธอ กล่าวว่า “แม่อย่าเร่งรัดให้ดิฉันละทิ้งแม่ หรือห้ามดิฉันไม่ให้ไปกับแม่เลย แม่จะไปที่ไหน ดิฉันจะไปที่นั่นด้วย แม่จะอยู่ที่ไหน ดิฉันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ประชากรของแม่จะเป็นประชากรของดิฉัน พระเจ้าของแม่จะเป็นพระเจ้าของดิฉันด้วย แม่ตายที่ไหน ดิฉันก็จะตายและถูกฝังที่นั่นด้วย ขอพระเจ้าทรงลงโทษดิฉันตามที่ทรงเห็นควรเถิด ถ้าดิฉันยอมให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดนอกจากความตายมาพรากดิฉันไปจากแม่” เมื่อนางนาโอมิเห็นว่าบุตรสะใภ้ตั้งใจเด็ดเดี่ยวจะไปกับนางจึงไม่พูดอะไรอีก ทั้งสองคนเดินทางต่อไปจนมาถึงเมืองเบธเลเฮมต้นฤดูเก็บเกี่ยวข้าวบาร์เลย์

นางนาโอมิมีญาติคนหนึ่งชื่อโบอาส จากตระกูลของเอลิเมเลคสามี เป็นคนมั่งคั่ง มีเกียรติ วันหนึ่งนางรูธออกไปเก็บเกี่ยวข้าวที่คนเกี่ยวข้าวทำตกไว้ในทุ่งนาของคนใจดี และบังเอิญไปเก็บในทุ่งนาของโบอาส จากตระกูลของเอลิเมเลค เมื่อโบอาสเห็นนางรูธจึงถามผู้รับใช้ที่เป็นหัวหน้าคนเกี่ยวข้าวว่า “หญิงสาวคนนี้เป็นใคร” เขาตอบว่า “เธอเป็นหญิงชาวโมอับ มาจากแผ่นดินโมอับกับ

นางนาโอมิ โบอาสบอกกับนางรูธว่าให้อยู่กับคนงานหญิงของเขา

และเก็บข้าวที่ตกในนา นี้ อย่าไปเก็บข้าวที่ตกในนาอื่น คอยดูว่า เขาเกี่ยวข้าวที่ไหนก็ให้เดินตามไป และสั่งห้ามคนงานชายไม่ให้มารบกวนเธอ เหตุที่โบอาสใจดีกับนางรูธเพราะว่ามีคนเล่าให้เขาฟังว่า แม่สามีของนางจะถึงแก่กรรมไปแล้ว นางก็ไม่ยอมกลับไปบ้านเกิด แต่คอยดูแลและปฏิบัติแม่สามีอย่างดี

โบอาสได้ขอให้พระเจ้าแห่งอิสราเอลตอบแทนการกระทำของเธอซึ่งเธอมาขอการปกป้องคุ้มครองจากพระองค์ วันนั้น นางรูธจึงเก็บข้าวตกในนาจนถึงเย็น แล้วนำข้าวที่เก็บได้นั้นมาฟาด ได้ข้าวบาร์เลย์ประมาณสองถัง นางนำข้าวตกที่เก็บได้ไปให้มารดาสามีดูว่านางเก็บมาได้เท่าไร แล้วยังเอาอาหารเหลือที่เก็บไว้ออกมาให้มารดาสามีด้วย นางรูธเล่าให้มารดาสามีฟังว่านางไปทำงานในนาของโบอาส นาโอมีจึงบอกว่า “ชายผู้นี้เป็นญาติสนิทของเรา เป็นผู้หนึ่งซึ่งมีสิทธิหน้าที่ปกป้องเรา... ดีแล้วที่ลูกไปอยู่กับคนงานหญิงของเขา ถ้าไปเก็บในทุ่งนาของผู้อื่นลูกอาจถูกรบกวนก็ได้” ดังนั้น นางรูธจึงเก็บข้าวตกอยู่กับคนงานหญิงของโบอาส จนเขาเก็บเกี่ยวข้าวบาร์เลย์และข้าวสาลีเสร็จสิ้น นางอยู่กับมารดาสามีต่อไป

นางนาโอมีต้องการหาสามีใหม่ให้ลูกสะใภ้ เพื่อจะได้มีความสุขในครอบครัว นางคิดถึงโบอาสจึงบอกนางรูธว่า “คำนี้เขาจะนวดข้าวบาร์เลย์ที่ลานนวด ลูกจงอาบน้ำ ใส่น้ำหอม สวมเสื้อคลุมแล้วไปที่

ลานนวดข้าว แต่อย่าให้เขารู้ว่าลูกอยู่ที่นั่น จงคอยจนกว่าเขาจะกินและดื่มเสร็จ เมื่อเขาล้มตัวลงนอน จงสังเกตให้ดีว่าเขานอนอยู่ที่ไหน จงไปเปิดผ้าห่มที่เท้าของเขาขึ้น แล้วนอนลงที่นั่น เขาจะเป็นผู้บอกลูกเองว่าต้องทำอะไร” นางรูธตอบว่า “ลูกจะทำตามที่แม่บอกทุกอย่าง” นางจึงไปที่ลานนวดข้าว ทำตามที่นางนาโอมีบอกทุกประการ เมื่อโบอาสกินและดื่มเสร็จ ก็มีอารมณ์ดี ไปนอนข้างกองข้าวบาร์เลย์ นางรูธย่องตามไปเงียบ ๆ เปิดผ้าห่มที่เท้าของเขาขึ้นแล้วนอนลงที่นั่น

ตกดึก โบอาสตกใจตื่นพลิกตัว เห็นหญิงคนหนึ่งนอนอยู่ที่เท้าจึงถามว่า “เธอเป็นใคร” นางตอบว่า “ดิฉันคือรูธ ผู้รับใช้ของท่านค่ะ ท่านเป็นญาติสนิท จงใช้สิทธินี้แต่งงานเพื่อปกป้องดิฉันเถิด” โบอาสกล่าวว่า “ลูกเอ๋ย ขอพระเจ้าทรงอวยพรเธอเถิด การที่เธอทำอยู่ขณะนี้ แสดงความรักมั่นคงต่อครอบครัว ยิ่งกว่าที่เธอปฏิบัติต่อมารดาสามีเสียอีก เพราะเธอไม่ได้ไปหาคนหนุ่ม ไม่ว่ายากจนหรือร่ำรวย ลูกเอ๋ยอย่ากลัวเลย ฉันจะทำตามที่เธอขอทุกอย่าง

ทุกคนในเมืองรู้ว่าเธอเป็นหญิงดี ฉันเป็นญาติสนิทมีสิทธิหน้าที่ปกป้องเธอก็จริง แต่ยังมีอีกคนหนึ่งที่เป็นญาติสนิทยิ่งกว่าฉัน จงนอนอยู่ที่นี้ตลอดคืนเถิด ถ้าพรุ่งนี้เช้าเขาต้องการใช้สิทธิแต่งงานปกป้องเธอก็ดีแล้ว แต่ถ้าเขาไม่ต้องการ ฉันขอสาบานว่าพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด ฉันจะทำหน้าที่แต่งงานปกป้องเธอเอง ที่สุดโบอาสจึงรับนางรูธมาเป็นภรรยา เขาหลับนอนกับนาง และพระเจ้าโปรดให้นางตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง บรรดาสตรีกล่าวว่าแก่นางนาโอมีว่า “ขอถวายพระพรแด่พระเจ้าเถิด วันนี้พระองค์ประทานหลานชายคนหนึ่งแก่ท่าน เพื่อปกป้องท่าน ขอให้เขามีชื่อเสียงในอิสราเอลเถิด เขาจะทำให้ท่านมีชีวิตสดชื่น และจะคำจุนท่านในวัยชรา บุตรสะใภ้ที่ให้กำเนิดเด็กนี้รักท่าน และมีค่าต่อท่านมากกว่าบุตรเจ็ดคน” นางนาโอมีรับเด็กนี้มาอุ้มไว้แนบอกและเลี้ยงดูเขา

บรรดาสตรีเพื่อนบ้านตั้งชื่อให้เด็กนั้นว่า โอเบด เขาพูดกันว่า “นางนาโอมีมีหลานชายคนหนึ่งแล้ว” เด็กชายผู้นี้ต่อมาจะเป็นบิดาของเจสซี ซึ่งจะเป็นบิดาของกษัตริย์ดาวิด

บทเรียนที่ 11

นางรุธ

ผู้มีใจกตัญญู

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักประวัติของนางรุธ แบบอย่างของผู้มีใจกตัญญู
2. ชื่นชมในความรักและความกตัญญูของนางรุธที่มีต่อนางนาโอมิมารดาของสามี
3. แสดงออกถึงความกตัญญูต่อพระเจ้า บิดามารดาและผู้มีพระคุณด้วยความเคารพอย่างจริงใจ

กิจกรรม

คลิป กตัญญู...คุณค่าของคนวัดกันที่อะไร? (เวลา 6:30 นาที)

https://www.youtube.com/watch?v=Vws0DvrG_SY ช่อง We are CP GROUP

อุปกรณ์

1. ทีวีหรือโปรเจคเตอร์
2. โน้ตบุ๊ก/แท็บเล็ต (อุปกรณ์ที่เชื่อมต่อกับจอภาพได้)
3. ลำโพงต่อขยายเสียง
4. คลิป “กตัญญู...คุณค่าของคนวัดกันที่อะไร?”

ดำเนินการ

เปิดคลิปวิดีโอ กตัญญู...คุณค่าของคนวัดกันที่อะไร? ให้ผู้เรียนดู และเชิญชวนให้ผู้เรียนดูคลิปอย่างตั้งใจ เพราะจะมีคำถามหลังจากดูจบแล้ว

วิเคราะห์

ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ในคลิปวิดีโอเรื่องนี้ มีตัวละครที่สำคัญเป็นใครบ้าง (ครูประจำชั้น, แม่ครูประจำชั้น, เด็กนักเรียน, ผู้ปกครอง, ผู้อำนวยการโรงเรียน)
2. เมื่อได้ดูคลิปวิดีโอเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไร (ซาบซึ้ง, สงสาร, อยากร้องไห้ ฯลฯ)
3. ผู้เรียนรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ตอนไหนในคลิปวิดีโอเรื่องนี้ เพราะอะไร (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)
4. ผู้เรียนได้รับข้อคิดหรือบทสอนอะไร จากการดูคลิปวิดีโอเรื่องนี้ (ให้ผู้เรียนได้แบ่งปัน)

สรุป ความกตัญญู เป็นคุณธรรมสำคัญที่แสดงถึงการ รู้คุณและตอบแทนคุณต่อผู้มีพระคุณ ครูประจำชั้นได้ทำหน้าที่ของการเป็นลูกที่ดี ดูแลมารดาของตนด้วยความรัก และกตัญญู ยอมละทิ้งความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ความสุขสบายในการใช้ชีวิต เป็นแบบอย่างให้กับเด็ก ๆ ในเรื่องความกตัญญูผ่านการชีวิตของตน ทำให้เด็ก ๆ ได้ ชื่นชมความกตัญญูนี้ และนำไปปฏิบัติต่อมารดาของเขา แต่ละคนด้วย

คำสอน

1. ผู้เรียนคงเคยได้ยินวาทกรรมที่บอกว่า “พ่อแม่ไม่มีบุญคุณกับลูก” “ลูกไม่ได้ขอมาเกิด” “ลูกที่ดีต้องกตัญญู” ในกระแสโซเชียลเกิดการถกเถียงกันอย่างร้อนแรงโดย “ทีมลูกที่ดีต้องตอบแทนคุณพ่อแม่” ประทะกับ “ทีมพ่อแม่หยุดทวงบุญคุณลูก” เป็นอีกหนึ่งประเด็นร้อนที่เกิดขึ้นท่ามกลางความขัดแย้งในสังคม จนบางครั้งก็ถูกโยงไปเป็นความขัดแย้งทางการเมือง ประเด็นความเท่าเทียมหรือ โยงว่าเป็นช่องว่างระหว่างวัย ที่ผู้ใหญ่มองว่าเด็กก้าวร้าว เมื่อเด็กหรือเยาวชน เริ่มถกกันเรื่องแนวคิด “พ่อแม่ไม่มีบุญคุณต่อลูก ประเทศชาติ และสถาบันอื่น ๆ” และ “ในสังคมไม่มีบุญคุณกับประชาชน” คุณธรรม “ความกตัญญู” กำลังถูกด้อยค่าและกำลังจะจางหายไป ซึ่งหลายคนมองว่าเป็นแนวคิดที่อันตราย ทำลายรากเหง้าของสังคมไทยที่เคยมีมาแต่เดิม

2. หน้าที่ของบุตรตามคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (เทียบ CCC ข้อ 2215) คือความเคารพนับถือต่อบิดามารดา ประกอบด้วย **“ความกตัญญูรู้คุณ”** ต่อผู้ที่ทำให้บุตรเกิดมาในโลกนี้ ยอมลำบาก ใช้ความรักช่วยให้เขาเจริญเติบโตขึ้นด้วยอายุ ปรึชาญาณ และพระพรพรทาน **“จงนับถือบิดาสุดจิตสุดใจ จงอย่าลืมนามารดา ให้กำเนิดท่านด้วยความเจ็บปวด จงระลึกว่าท่านทั้งสองเป็นผู้ให้กำเนิด จะมีสิ่งใดมาตอบแทนบุญคุณนี้ได้”** (บสร. 7:27-28)บุตรที่แสดงความเคารพนับถือต่อบิดามารดา คือการยอมรับการสั่งสอนและการเชื่อฟังจากท่านอย่างแท้จริง (เทียบ CCC ข้อ 2216)

3. ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม เรื่องของ “นางรูธ” เป็นแบบอย่างของผู้มีความกตัญญูต่อบิดามารดาของสามี นางแต่งงานกับบุตรชายของนางนาโอมิได้เพียง 10 ปี สามีของนางได้เสียชีวิตลง นางนาโอมิจึงบอกให้นางรูธกลับไปยังบ้านเกิดของตน แต่นางรูธกลับเลือกที่จะอยู่ดูแลนางนาโอมิ ติดตาม รับใช้ เชื่อฟังมารดาของสามี

โดยไม่เห็นแก่ความยากลำบากที่ตนเองอาจต้องพบเจอในสถานะของหญิงม่ายและอยู่ต่างบ้านต่างเมือง นางให้คำมั่นต่อนางนาโอมิว่า **“...แม่จะไปที่ไหน ดิฉันจะไปที่นั่นด้วย แม่จะอยู่ที่ไหน ดิฉันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ประชากรของแม่จะเป็นประชากรของดิฉัน พระเจ้าของแม่จะเป็นพระเจ้าของดิฉันด้วย แม่ตายที่ไหน ดิฉันก็จะตายและถูกฝังที่นั่นด้วย”** (นรร. 1:16-17) แม้นางนาโอมิจะเป็นเพียงมารดาของสามี แต่นางรูธก็รัก

เสมือนมารดาของตน และด้วยการยึดมั่นในคำสัญญาด้วยใจ กตัญญูต่อนางนาโอมิ และการดำเนินชีวิตอย่างดีงามต่อผู้อื่น พระเจ้าจึงทรงอวยพรให้นางได้พบเจอกับสิ่งที่ดี และได้ร่วมในแผนการของพระเจ้า นางรูธแต่งงานกับโบอาสและให้กำเนิดบุตรชายชื่อโอเบด ซึ่งเป็นบิดาของเจสซี และเป็นต้นตระกูลของกษัตริย์ดาวิด

4. แบบอย่างของนางรูธนี้ ยังเตือนเราให้คิดถึงผู้ที่มีพระคุณต่อเรา โดยเฉพาะ พ่อ-แม่ ปู่-ย่า ตา-ยาย บุคคลในครอบครัว ครูบาอาจารย์ เพื่อน ๆ หรือบุคคลที่เคยให้ความช่วยเหลือและใจดีกับเรา เราสามารถแสดงความกตัญญูรู้คุณต่อท่านในฐานะเป็นลูก เป็นหลาน เป็นศิษย์ ด้วยการเคารพเชื่อฟัง คำสั่งสอน ไม่ทำให้ท่านเสียใจ ดูแลรับใช้ ช่วยเหลือภาระงานของท่านโดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เช่น ตั้งใจเรียน ช่วยทำงานบ้าน ช่วยกิจการของครอบครัว ไปเยี่ยมเยียน พบปะพูดคุย ดูแลท่านในยามเจ็บป่วย คิดถึงและภาวนาให้ท่านอยู่เสมอ เป็นต้น

5. บุคคลสำคัญที่มีพระคุณต่อเรามากที่สุด ก็คือพระเจ้า พระองค์ประทานชีวิตและสิ่งสร้างต่าง ๆ เพื่อให้เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในแต่ละวัน เราจึงต้องมีความกตัญญูต่อพระองค์ด้วยการเป็นคริสตชนที่ดี สวดภาวนา สรรเสริญพระเจ้า ไปวัดร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ รับศีลอภัยบาป รับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ และต้องช่วยกันดูแลรักษาสิ่งสร้างต่าง ๆ ไม่ทำลายและใช้อย่างรู้คุณค่ามากที่สุด

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. ความกตัญญูทุกเวที คือ การรู้คุณ ระลึกถึงพระคุณของท่าน และตอบแทนบุญคุณของผู้มีพระคุณ
2. หน้าที่ของบุตร คือการเคารพนับถือต่อบิดามารดา ซึ่งสามารถแสดงออกโดยการยอมรับการสั่งสอนและการเชื่อฟังจากท่านอย่างแท้จริง
3. นางรูธเป็นแบบอย่างแก่เราในความกตัญญู โดยติดตาม รับใช้ เชื่อฟังมารดาของสามี โดยไม่เห็นแก่ความยากลำบาก
4. เราสามารถแสดงความกตัญญูรู้คุณต่อพ่อ-แม่ ปู่-ย่า ตา-ยาย และบรรดาบุคคลต่าง ๆ ซึ่งมีพระคุณต่อเรา ด้วยการเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอน ไม่ทำให้ท่านเสียใจ ดูแลและช่วยแบ่งเบาภาระของท่านในสิ่งที่สามารถทำได้
5. เราแสดงความกตัญญูรู้คุณต่อพระเจ้าโดยการเป็นคริสตชนที่ดี สวดภาวนา ไปวัดร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ แก่บาปรับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ ดูแลรักษาสิ่งสร้างต่าง ๆ ไม่ทำลายและใช้อย่างรู้คุณค่ามากที่สุด

ข. กิจกรรม ชมคลิปวิดีโอและร้องเพลง “อัมมุ่น” (ศุ บุญเลี้ยง)

1. ให้ผู้เรียนชมคลิปวิดีโอและร้องเพลง อัมมุ่น-We Kid Thailand เด็กร้องก้องโลก (เวลา 5:14 นาที)
ช่อง Workpoint Official <https://www.youtube.com/watch?v=XuK7XMdSo6s>

เนื้อเพลง อุ้มอุ่น

อุ่นใด ๆ โลกนี้มีมีเทียบเทียม
อุ่นอกอ้อมแขน อ้อมกอดแม่ตระกอง
รักเจ้าจึงปลูก รักลูกแม่ยอมห่วงใย
ไม่เอยากจากไปไกล แม่เพียงครึ่งวัน

* ให้กายเราใกล้กัน ให้ดวงตาใกล้ตา
ให้ดวงใจ เราสองเชื่อมโยงผูกพัน
อุ่นใด ๆ โลกนี้มีมีเทียบเทียม
อ้อมอกอ้อมใจ อ้อมรักลูกหลับนอน
น่านมจากอก อาหารของความอาทร
แม่พำเือนพำสอนสอนสั่ง

** ให้เจ้าเป็นเด็กดี ให้เจ้ามีพลัง
ให้เจ้าเป็นความหวังของแม่ต่อไป
ใช่เพียงอ้อมท้องที่ลูกรำร้อง
เพราะต้องการไออุ่น อุ้มนไอรักอุ่นละมุน
ขอน้านมอุ่นจากอกให้ลูกดื่มกิน
(ซ้ำ */**)

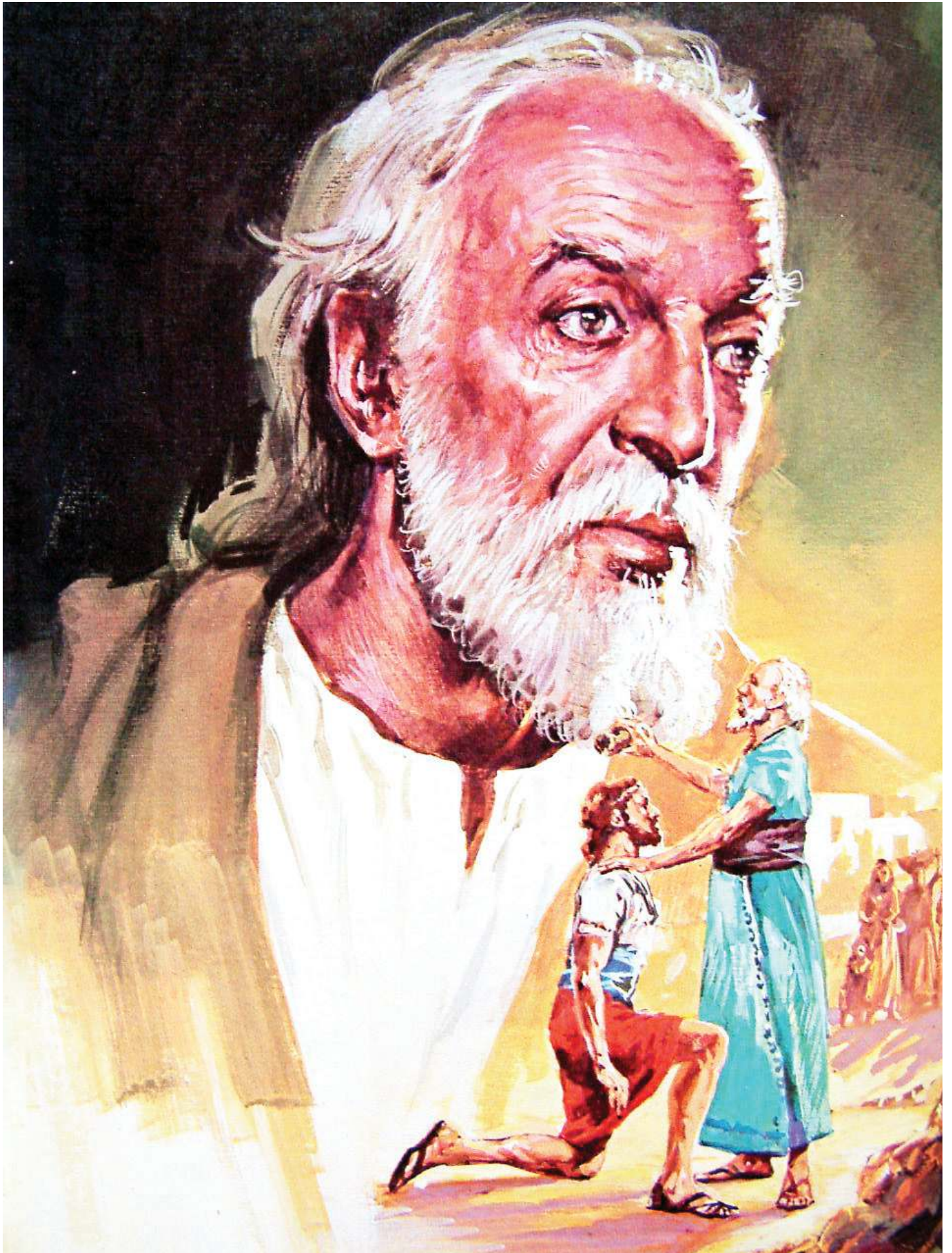
2. ให้ผู้เรียนคิดและบอกข้อตั้งใจ 1 ข้อ กับคุณครูและเพื่อน ๆ ในชั้นว่า “ฉันตั้งใจจะกลับไปทำสิ่งใดให้พ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัวมีรอยยิ้มและมีความสุข” โดยให้ผู้สอนเขียนข้อตั้งใจของแต่ละคนไว้บนกระดาน และครั้งต่อไปให้แต่ละคนกลับมาเล่าให้ฟังว่า

- 2.1 ได้ทำตามข้อตั้งใจหรือไม่
- 2.2 เมื่อทำแล้วมีความรู้สึกอย่างไร
- 2.3 ผลจากการกระทำนั้นเป็นอย่างไร

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องนางรฐเพิ่มเติม หน้า 88-89
2. ปฏิบัติตามข้อตั้งใจและเตรียมไปเล่าให้คุณครูและเพื่อน ๆ ฟัง
3. สวดภาวนา ไปวัดร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ แก้วบาป รับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ
4. ดูแลรักษาสีสร้างต่าง ๆ โดยไม่ทำลายและใช้อย่างรู้คุณค่า

ขามูເອດ

ซามูเอล (1 ซามูเอล 1:1-3, 9-28; 2:18-19, 26; 3:1-21; 8:1-22; 9:14-19; 10:1)

นางฮันนาห์ ภรรยาของเอลคานาห์ อยู่ที่เมืองรามาธาอิม นางไม่มีบุตรจึงอธิษฐานทูลขอบุตรจากพระเจ้า ครึ่งหนึ่งที่เมืองชิโลห์ เมื่อนางฮันนาห์กินและดื่มแล้ว ก็ลุกขึ้นไปอยู่เฉพาพระพักตร์พระเจ้า สมณะเอลีนั่งอยู่ที่เก้าอี้ข้างประตูดิวนของพระเจ้า นางเศร้าโศกมากร้องไห้ อย่างขมขื่น พลังอธิษฐานทูลพระเจ้า “ข้าแต่พระเจ้าจอมจักรวาล โปรดทอดพระเนตรมายังผู้รับใช้ที่มีความทุกข์ของพระองค์เถิด โปรดระลึกถึงข้าพเจ้า โปรดอย่าลืมนักผู้รับใช้ของพระองค์เลย ถ้าพระองค์ประทานบุตรชายคนหนึ่งแก่ผู้รับใช้ ข้าพเจ้าจะถวายเขาแด่พระองค์ ตลอดชีวิตของเขา ไบมีดจะไม่โกนศีรษะของเขาเลย” ขณะที่นางอธิษฐานทูลพระเจ้าอยู่เป็นเวลานาน เอลีเฝ้าดูกิริยาจากริมฝีปากของนาง นางฮันนาห์อธิษฐานในใจริมฝีปากขมขื่น แต่มิได้เปล่งเสียงออกมา เอลีคิดว่านางเมาเหล้าจึงถามนางว่า “เธอจะเมาอีกนานเท่าใด จงเลิกเมาเสียเถิด” นางฮันนาห์ตอบว่า “นายเจ้าข้า ดิฉันไม่ได้ดื่มเหล้าองุ่นหรือเมรัยใด ๆ ดิฉันเป็นหญิงที่มีความทุกข์สาหัส จึงอธิษฐานระบายความทุกข์ในใจเฉพาพระพักตร์พระเจ้า อย่าคิดว่าผู้รับใช้ผู้นี้ของท่านเป็นหญิงเหลวไหลเลย ที่ดิฉันอธิษฐานเช่นนี้ก็เพราะดิฉันเป็นทุกข์โศกเศร้ามาก” เอลีจึงว่า “จงไปเป็นสุขเถิด ขอพระเจ้าแห่งอิสราเอลประทานให้ตามที่เธอทูลขอจากพระองค์” นางตอบว่า “ขอท่านโปรดปรานผู้รับใช้ผู้นี้เถิด” แล้วนางก็ลาจากไปกินอาหารและไม่เศร้าโศกอีก เมื่อเดินทางกลับไปเมืองรามาห์ เอลคานาห์หลับนอนกับนางฮันนาห์ ภรรยา พระเจ้าทรงระลึกถึงนาง นางฮันนาห์ก็ตั้งครรภ์ เมื่อถึงเวลากำหนดก็ให้กำเนิดบุตรชาย นางตั้งชื่อเขาว่า **“ซามูเอล เพราะนางเคยทูลขอบุตรนี้จากพระเจ้า”** นางเลี้ยงดูบุตรจนกระทั่งเขาหย่านม นางก็พาเขาขึ้นไปวิหารของพระเจ้าที่เมืองชิโลห์ขณะยังเด็กมาก บิดามารดาจึงพาเขาไปพบเอลี และกล่าวแก่เอลีว่า

“นายเจ้าข้า จ้ะดิฉันได้ไหม ดิฉันเป็นหญิงที่เคยยืนอธิษฐานทูลพระเจ้าที่นี้ต่อหน้าท่าน ดิฉันทูลขอเด็กคนนี้ และพระเจาก็ประทานให้ดิฉันตามคำทูลขอ บัดนี้ดิฉันจึงขอถวายเขาแด่พระเจ้า เขาจะรับใช้พระเจ้าตราบเท่าที่เขามีชีวิต”

ซามูเอลทำหน้าที่รับใช้พระเจ้า เขาสวมเสื้อยาวผ้าปาน มารดาของเขาเย็บเสื้อยาวตัวเล็ก ๆ นำมาให้ทุกปี เมื่อนางขึ้นมาถวายเครื่องบูชาประจำปีพร้อมกับสามี ซามูเอลเจริญเติบโตขึ้นเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า และเป็นที่รักของคนทั้งหลาย เขาได้รับใช้พระเจ้าอยู่ในความดูแลของเอลี คืนหนึ่งพระเจ้าทรงเรียกซามูเอล เขาทูลตอบว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้” แล้ววิ่งไปหาเอลีพูดว่า “ท่านเรียกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้แล้ว” แต่เอลีตอบว่า “พ่อไม่ได้เรียกลูกกลับไปนอนเถิด” ซามูเอลก็กลับไปนอน เป็นเช่นนี้จนถึงครั้งที่สาม เขาก็ลุกขึ้นไปหาเอลีพูดว่า “ท่านเรียกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้แล้ว” เอลีจึงเข้าใจว่า พระเจ้าตรัสเรียกเด็กนั้น

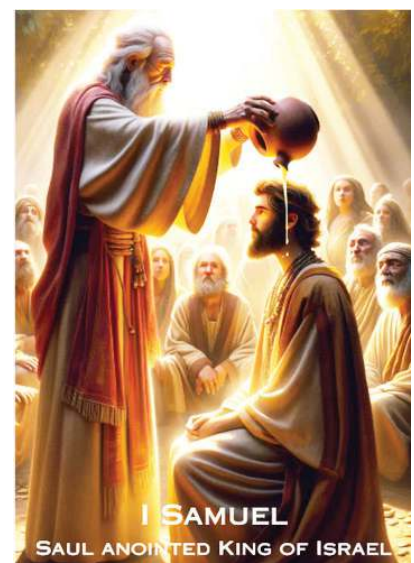

เอลีบอกซามูเอลว่า “กลับไปนอนเถอะ ถ้ามีเสียงเรียกลูกอีก จงตอบว่า ‘ข้าแต่พระเจ้าตรัสมาเถิด ผู้รับใช้ของพระองค์กำลัง ฟังอยู่’” ซามูเอลจึงกลับไปนอนในที่ของตน พระเจ้าเสด็จมา ประทับที่นั่น ตรัสเรียกเช่นครั้งก่อนว่า “ซามูเอล ซามูเอล” ซามูเอลทูลตอบว่า “ตรัสมาเถิด ผู้รับใช้ของพระองค์กำลัง ฟังอยู่” พระเจ้าตรัสกับซามูเอล เรื่องจะลงโทษครอบครัวของ เอลี เพราะเขาไม่ได้แก้ไขความประพฤติของบุตรชายของตน

ซามูเอลนอนอยู่จนถึงรุ่งเช้า แล้วไปเปิดประตูวิหารของ พระเจ้า ซามูเอลไม่กล้าบอกเอลีให้รู้เรื่องนิมิตนี้ แต่เมื่อเอลีถาม ซามูเอลจึงเล่าทุกอย่างให้เอลีฟังมิได้ปิดบังไว้เลย เอลีกล่าวว่า “พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์เห็นว่อะไรดี ก็ขอพระองค์ ทรงกระทำเถิด” ซามูเอลเจริญวัยขึ้น พระเจ้าสถิตกับเขาและ ทรงทำให้ทุกคำพูดของซามูเอลเป็นจริง ดังนั้น ชาวอิสราเอล ทุกคนตั้งแต่เมืองดานจนถึงเมืองเบเออร์เชบา รู้ว่า ซามูเอล ได้รับแต่งตั้งเป็นประกาศกของพระเจ้า

ซามูเอลเป็นผู้นำประชาชนอิสราเอลอย่างซื่อสัตย์ตลอด ชีวิต เมื่อเขาอายุมากขึ้นก็แต่งตั้งลูกชายเป็นผู้วินิจฉัยแทน แต่ลูกชายของเขาเป็นคนไม่ดี ผู้นำชาวอิสราเอลจึงบอกกับ ซามูเอลว่า “บัดนี้ ท่านอายุมากแล้ว ไม่เหมาะที่จะเป็นผู้วินิจฉัยของเราต่อไป ลูกชายของท่านเองก็ไม่ได้ เป็นคนดีเหมือนท่านเราอยาก让您หากษัตริย์มาปกครอง ประเทศอื่น ๆ ก็มีกษัตริย์กันทั้งนั้น ทำไมเรา ไม่มีบ้างล่ะ” ซามูเอลไม่ชอบความคิดนี้ เขาทูลถามพระเจ้าว่าควรทำอะไร พระเจ้าตรัสตอบเขาว่า “เดินหน้าต่อไปเถอะ จงให้ในสิ่งที่พวกเขาต้องการ แต่เตือนเขาให้รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นบ้างถ้ามีกษัตริย์ ปกครอง”

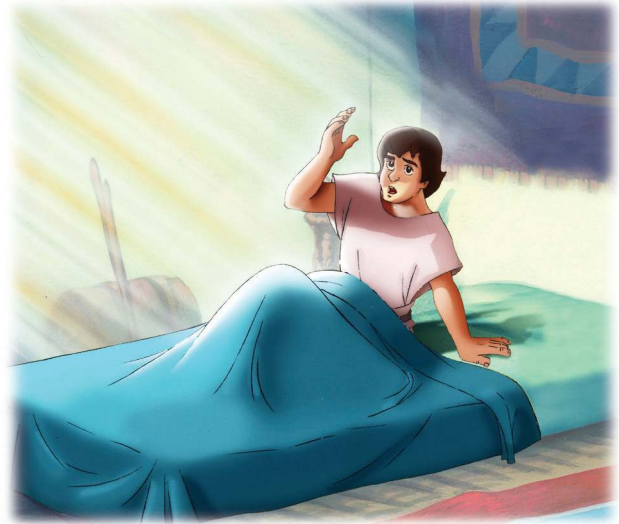
ซามูเอลจึงยอมหากษัตริย์ให้ชาวอิสราเอล แม้จะไม่เห็นด้วยนัก และ พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่ซามูเอลว่า เราจะส่งชายคนหนึ่งมาจากดินแดน เบนยามิน ท่านจะต้องเจิมเขาขึ้นเป็นผู้ปกครองชาวอิสราเอลประชากร ของเรา เมื่อซามูเอลเห็นซาอูล พระเจ้าตรัสกับเขาว่า “ชายผู้นี้คือผู้ที่ เราบอกท่านว่าเขาจะปกครองประชากรของเรา” ซามูเอลเอาขวดน้ำมัน มะกอกเทศขึ้นมา เทน้ำมันลงบนศีรษะของซาอูล จูบเขา แล้วพูดว่า “พระเจ้าทรงเจิมท่าน ให้เป็นผู้นำชาวอิสราเอลประชากรของพระองค์ ท่านจะปกครองประชากรของพระเจ้า ช่วยเขาให้พ้นจากมือของศัตรู ที่อยู่โดยรอบ

บทเรียนที่ 12

ชาโมเอล

ผู้เจิมแต่งตั้งกษัตริย์

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักประวัติของชาโมเอล ผู้เชื่อฟังพระเจ้าและคำสอนของผู้ใหญ่
2. ตั้งใจฟังเสียงของพระเจ้าที่ตรัสและมอบหน้าที่ให้แก่เราผ่านการอ่านและฟังพระวาจา
3. เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสอนของพระเจ้าผ่านทางคำแนะนำของผู้ใหญ่

กิจกรรม

“ทายซิเสียงอะไร”

อุปกรณ์

1. ไฟล์เสียงเพลงจังหวะสนุก ๆ และลำโพงขยายเสียง
2. อาจใช้เสียงของผู้สอนเอง หรือเครื่องดนตรี หรือสิ่งของที่ให้เกิดเสียงเหล่านี้

นก	จิ้งจก	กระดิ่ง/ระฆัง	แตงกวา
หมู	แกะ/แพะ	กลอง	ระเบิด/ปืน
ช้าง	กิตตาร์	รถยนต์/รถจักรยานยนต์	นกหวีด
แมว	ฆ้อง	รถไฟ	น้ำไหล/คลื่น/ฝนตก
ลิง	ระนาด	ไซเรนรถตำรวจ/รถพยาบาล	ฟ้าร้อง

(**อาจใช้เป็นคลิปไฟล์เสียงต่าง ๆ มาเปิดให้ผู้เรียนฟังและทายก็ได้)

ดำเนินการ

1. ให้ผู้เรียนทุกคนหลับตาและตั้งใจฟังเสียงที่ผู้สอนจะทำให้เกิดขึ้น และทายให้ถูกต้องว่า “เสียงนั้นคือเสียงอะไร” (**อาจเรียกบางคนให้ตอบ หรือใครตอบได้ให้ยกมือ ผู้สอนเตรียมรางวัลไว้แจกด้วย)
2. ในขณะที่ผู้สอนกำลังทำเสียงหรือเปิดคลิปเสียงต่าง ๆ นั้น ให้เปิดเสียงเพลงจังหวะสนุกๆคลอเบา ๆ ไปด้วย (ให้รบกวนสมาธิในการฟัง)
3. ให้ผู้เรียนหลับตาสอดคล้องจะกว่าผู้สอนจะปิดเพลงและอนุญาตให้ลืมตาได้

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ผู้เรียนรู้ได้อย่างไร ว่าเสียงนั้นคือเสียงอะไร (เคยได้ยินเสียงนั้นมาก่อน)
2. เพราะเหตุใดผู้เรียนบางคนจึงทายไม่ถูก (ไม่ตั้งใจฟัง, เสียงไม่ชัดเจน, มีเสียงอื่นรบกวน, ไม่เคยได้ยินเสียงนั้นมาก่อน)
3. กิจกรรมนี้ใช้อยู่ส่วนใดเป็นหลักและใช้ทำอะไร (หู-ฟัง, สมอ-คิดวิเคราะห์, ปาก-ตอบ)
4. มีสิ่งใดบ้างที่เป็นอุปสรรคในการฟังเสียงของผู้สอน (เสียงเพลงที่เปิดรบกวน, เสียงของผู้เรียนคนอื่น ๆ)

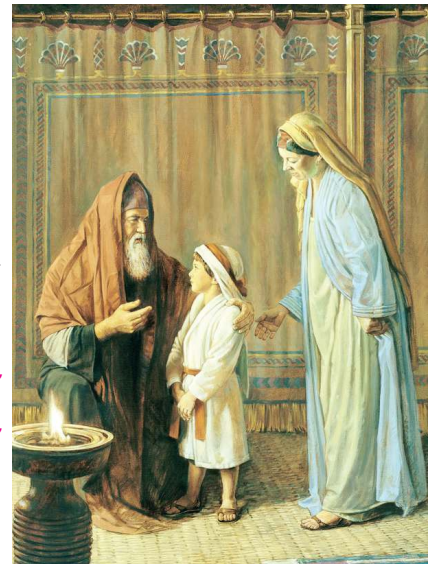
สรุป

เพื่อให้รู้และตอบได้ว่าเสียงที่ได้ยินนั้นคือเสียงอะไร จะต้องใช้สมาธิและความตั้งใจฟังให้ชัดเจน คิดวิเคราะห์ แยกแยะถึงเสียงที่เกิดขึ้น และพยายามตัดเสียงอื่น ๆ ที่รบกวนออกไป เช่นเดียวกันในแต่ละวัน เราได้ยินเสียงต่าง ๆ มากมายที่ผ่านเข้ามาในหู ในความคิดของเรา ทำให้เราต้องมาคิด วิเคราะห์ แยกแยะว่า เสียงที่ได้ยินนั้นเป็นเสียงที่ดีหรือไม่ดี เป็นเสียงที่มีประโยชน์หรือเสียงที่ไม่มีประโยชน์

นำเสนอ

1. ผู้เรียนเคยพบเห็นคนตาบอดที่สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนปกติทั่วไปในสังคม และคงเกิดความสงสัยว่าคนตาบอดเขาสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้อย่างไร เมื่อดวงตามองไม่เห็น แน่แน่นอนว่าเขาย่อมมีความยากความลำบากในการใช้ชีวิต ซึ่งแตกต่างจากบุคคลที่มีอวัยวะของร่างกายครบปกติ และเนื่องจากคนตาบอดไม่สามารถรับรู้ได้ด้วยการมองเห็น ก็จึงต้องใช้อยู่ส่วนอื่น ๆ ช่วยในการสัมผัสรับรู้ เป็นต้นการใช้ "หู" ที่ช่วยในการฟังเสียงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวอย่างตั้งใจเป็นพิเศษ เพื่อจะสามารถคิดวิเคราะห์ แยกแยะ และตอบสนองต่อสิ่งที่อยู่ตรงหน้าได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น คนตาบอดจะจดจำเสียงต่าง ๆ ที่ได้ยินอย่างแม่นยำ เช่น เสียงปุ่มกดตัวเลขบนโทรศัพท์ เสียงสัญญาณแจ้งเตือนความปลอดภัย หรือเสียงการเคลื่อนไหวของสิ่งต่าง ๆ

2. นางฮันนาห์ ภรรยาของเอลคานาห์ อยู่ที่เมืองรามาห์ นางไม่มีบุตร จึงได้อธิษฐานทูลขอบุตรจากพระเจ้าและสัญญาว่า หากมีบุตรจะนำมาจากถวายแด่พระเจ้า และพระเจ้าได้ประทานบุตรชายให้นางจึงตั้งชื่อเขาว่า **ซามูเอล** นางเลี้ยงดูเขาจนกระทั่งหย่านม บิดามารดาจึงพาเขาไปที่วิหารของพระเจ้าที่เมืองชิโลห์ขณะนั้นเขายังเด็กมาก เมื่อพบเอลี นางฮันนาห์กล่าวว่า “นายเจ้าข้า จงวินิจฉัยให้ไหม ดิฉันเป็นหญิงที่เคยยืนอธิษฐานทูลพระเจ้าที่นี้ต่อหน้าท่าน ดิฉันทูลขอเด็กคนนี้และพระเจ้ายกประทานให้ ดิฉันตามคำทูลขอ บัดนี้ ดิฉันจึงขอถวายเขาแด่พระเจ้า เขาจะรับใช้พระเจ้าตราบเท่าที่เขามีชีวิต”

ซามูเอลเจริญเติบโตขึ้นเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า และเป็นที่ยรักของคนที่หลาย เขารับใช้พระเจ้าอยู่ในความดูแลของเอลี คือนึ่งพระเจ้าทรงเรียกซามูเอล เขาทูลตอบว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้” แล้ววิ่งไปหาเอลีพูดว่า “ท่านเรียกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้แล้ว” แต่เอลีตอบว่า “พ่อไม่ได้เรียกลูก กลับไปนอนเถอะ” ซามูเอลก็กลับไปนอนเป็นเช่นนี้อยู่จนถึงครั้งที่สาม เอลีจึงเข้าใจว่าพระเจ้าตรัสเรียกเด็กนั้น เอลีบอกซามูเอลว่า “กลับไปนอนเถอะ ถ้ามีเสียงเรียกลูกอีกก็จงตอบว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า ตรัสมาเถิด ผู้รับใช้ของพระองค์ กำลังฟังอยู่’” ซามูเอลจึงกลับไปนอนในที่ของตน พระเจ้าเสด็จมาประทับที่นั่น ตรัสเรียกเช่นครั้งก่อนว่า “ซามูเอล ซามูเอล” ซามูเอลทูลตอบว่า “ตรัสมาเถิด ผู้รับใช้ของพระองค์กำลังฟังอยู่” ซามูเอลเจริญวัยขึ้น พระเจ้าสถิตกับเขาและทรงทำให้คำพูดทุกคำของซามูเอลเป็นจริง ดังนั้น ชาวอิสราเอลทุกคนตั้งแต่เมืองดานจนถึงเมืองเบเออร์เชบาว่า ซามูเอลได้รับแต่งตั้งเป็นประกาศกของพระเจ้า

3. ซามูเอลเป็นแบบอย่างของการเป็นผู้ที่ฟังที่ดี ตั้งใจฟังของพระเจ้าและเสียงของผู้ใหญ่ ตั้งแต่ที่นางฮันนาห์พาเขามาอยู่กับเอลีห์เพื่อรับใช้พระเจ้า เขาก็เชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งสอนของเอลีห์มาโดยตลอด และเมื่อเขาได้ยินเสียงของพระเจ้า เขาก็ตอบรับและนำความจริงที่พระเจ้าตรัสกับตนไปบอกแก่บุคคลที่พระเจ้าต้องการให้เขาไปบอก ดังนั้น เขาจึงเป็นประกาศกคนหนึ่ง ซึ่งถือว่าเป็นคนกลางผู้สื่อสารระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ด้วย

4. ให้เราตั้งใจฟังเสียงที่พระเจ้าตรัสกับเราในแต่ละวัน ผ่านทางพระวาจาพระเจ้า เพื่อจะได้ทราบว่าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เราทำอะไร เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ เท้ากับว่าเรากำลังฟังเสียงที่พระเจ้าตรัสกับเรา ดังที่นักบุญอัมโบรสิได้กล่าวไว้ว่า “เราพูดกับพระเจ้าเมื่อเราภาวนา เราฟังพระองค์เมื่อเราอ่านพระวาจา”

5. พระเจ้ายังตรัสกับเราผ่านทางคำพูด คำสอนของบรรดาผู้ใหญ่และบุคคลรอบตัวเราด้วย เมื่อเราเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอน คำแนะนำของบรรดาผู้ใหญ่และนำไปปฏิบัติตาม ก็เป็นการเชื่อฟังพระเจ้าด้วยเช่นกัน

1. พระเจ้าทรงตรัสเรียกซามูเอลถึง 3 ครั้ง และในครั้งที่ 3 ซามูเอลตอบรับเสียงของพระเจ้าว่า “ตรัสมาเถิด ผู้รับใช้ของพระองค์กำลังฟังอยู่”
2. ซามูเอลเป็นแบบอย่างของการเป็นผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้าและคำสอนของผู้ใหญ่
3. พระเจ้าสถิตกับซามูเอลและทำให้คำพูดทุกคำของซามูเอลเป็นจริง ซามูเอลได้รับแต่งตั้งเป็นประกาศกของพระเจ้า
4. พระเจ้าตรัสกับเราผ่านทางพระคัมภีร์ เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์จึงเป็นการฟังเสียงที่พระเจ้าที่ตรัสกับเรา
5. พระเจ้ายังตรัสกับเราผ่านทางคำพูด คำสอนของบรรดาผู้ใหญ่และบุคคลรอบตัวเราด้วย หากเราเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอน คำแนะนำของบรรดาผู้ใหญ่และนำไปปฏิบัติตาม ก็เป็นการเชื่อฟังพระเจ้าด้วยเช่นกัน

ข. กิจกรรม “พระเจ้าตรัสอะไรกับฉัน”

1. ให้ผู้เรียน อ่าน ลก. 6:27-35 หรือ ลก. 6:36-38 แล้วเลือกข้อความที่ประทับใจ
2. เข้ากลุ่ม 2-3 คน พูดคุยแบ่งปันกันว่า “พระเจ้าตรัสอะไรกับฉัน” ผ่านทางข้อความนั้น
3. ภาวนาขอบคุณพระเจ้าร่วมกัน

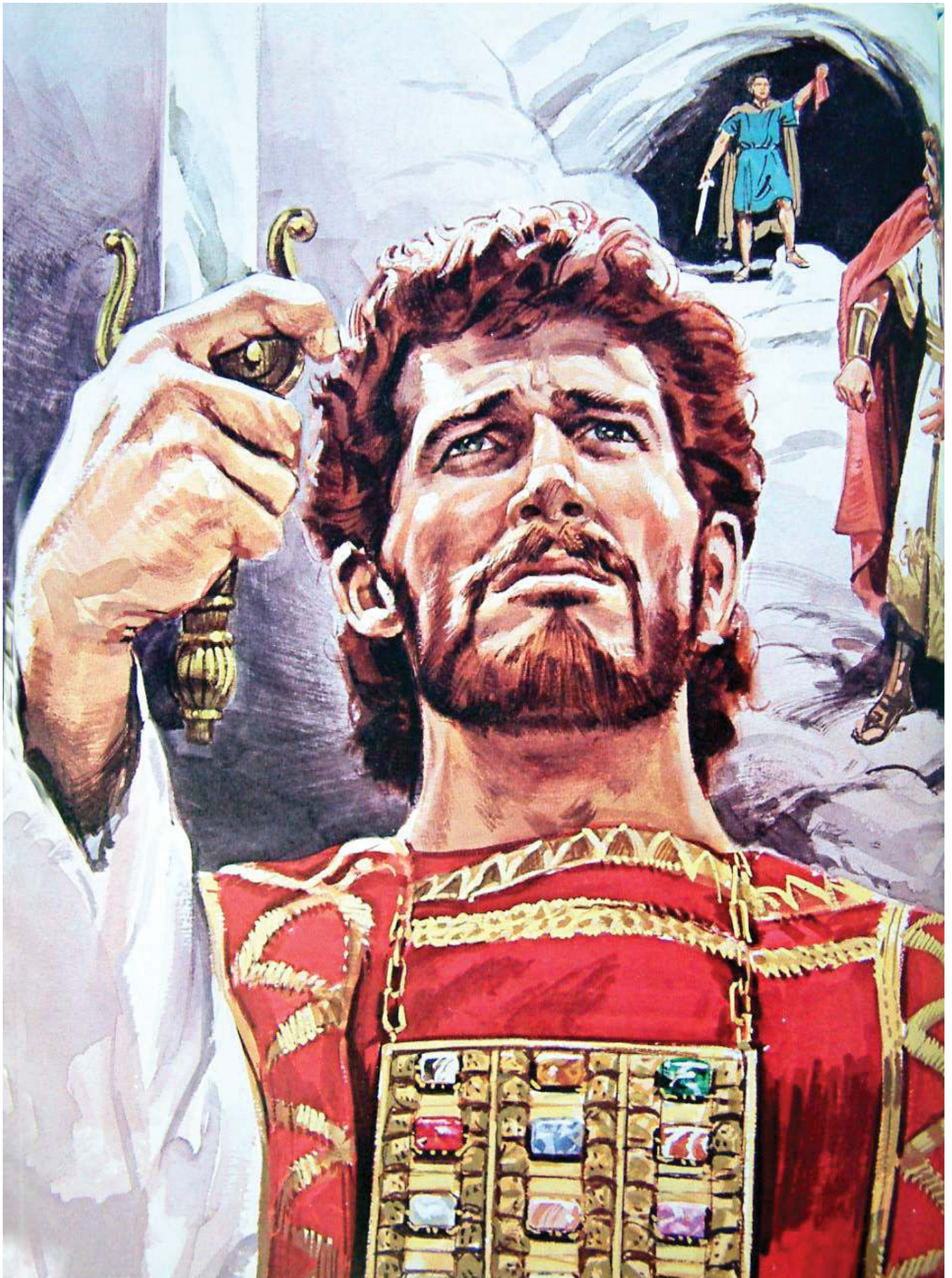
หรือ ผู้สอนเตรียมบัตรคำข้อความจากพระคัมภีร์สั้น ๆ ให้ผู้เรียนสุ่มจับคนละ 1 ข้อความ และพูดคุยแบ่งปันกันในกลุ่มย่อยว่า “พระเจ้าต้องการบอกอะไรกับฉัน” ผ่านทางข้อความพระวาจาที่ได้รับ

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องซามูเอลเพิ่มเติม หน้า 95-96
2. หมั่นสวดภาวนา อ่านพระคัมภีร์ ฟังบทเทศน์และนำข้อคิดที่ได้รับไปปฏิบัติ
3. เคารพเชื่อฟัง ปฏิบัติตามคำสอนของ พ่อ-แม่ ครูอาจารย์ ผู้ใหญ่และผู้ให้การอบรมทุกท่าน

ชาอูด

ชาฮูล (1 ชาฮูล 9:1-2; 10:1-27, 13:5-15; 14:47-48; 15-16; 18:6-16; 19:9-10)

ชายผู้หนึ่งจากเผ่าเบนยามินชื่อคิช เป็นคนร่ำรวย เขามีบุตรชายคนหนึ่งชื่อชาฮูล เขาเป็นชายหนุ่มหน้าตาดี มีรูปร่างงามสง่ากว่าชาวอิสราเอลทั้งหลาย สูงกว่าคนอื่นราวหนึ่งศอก พระเจ้าทรงเผยแสดงแก่

ชาฮูลให้รู้ว่ากษัตริย์ชาฮูลจะเป็นกษัตริย์ปกครองอิสราเอล ชาฮูลก็เทน้ำมันชโลมศีรษะของกษัตริย์ชาฮูล จูบเขาและกล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเจิมตั้งท่าน ให้เป็นผู้นำอิสราเอลประชากรของพระองค์ แล้วชาฮูลก็ทำนายถึงเหตุการณ์ล่วงหน้าที่จะกษัตริย์ชาฮูลจะพบเจอ ก่อนจากกัน ชาฮูลได้พูดว่า พระจิตของพระเจ้าจะเสด็จมาเหนือท่าน ท่านจะเปลี่ยนไปเป็นคนละคน เมื่อเครื่องหมายเหล่านี้เกิดขึ้นแก่ท่าน จงทำทุกอย่างที่ท่านอยากทำ เพราะพระเจ้าสถิตกับท่าน” ขณะที่กษัตริย์ชาฮูลหันหลังไปจากชาฮูล พระเจ้าทรงเปลี่ยนแปลงจิตใจของกษัตริย์ชาฮูล และหมายสำคัญทั้งปวงก็เป็นจริงในวันนั้น

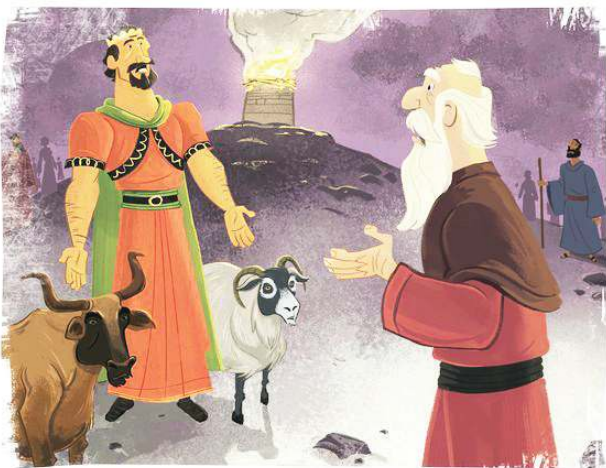
ต่อมา ชาฮูลเรียกประชากรมาชุมนุมกันเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าที่เมืองมิสปาห์ เขาบอกชาวอิสราเอลว่า “พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ ‘เรานำอิสราเอลออกจากอียิปต์ และช่วยท่านทั้งหลายให้พ้นจากมือของชาวอียิปต์ และจากมือของบรรดาอาณาจักรซึ่งข่มเหงท่าน’ แต่วันนี้ ท่านทั้งหลายปฏิเสธพระเจ้าของท่าน พระองค์ทรงช่วยท่านให้รอดพ้นจากภัยอันตรายและความทุกข์ยากของท่าน แต่ท่านกลับพูดว่า ‘จงแต่งตั้งกษัตริย์ขึ้นปกครองพวกเรา’ บัดนี้ ท่านทั้งหลายจงมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ตามเผ่าและตระกูลของท่าน”

ชาฮูลเรียกชาวอิสราเอลทุกเผ่าให้เข้ามาที่ละเผ่าเพื่อจับสลาก สลากตกแก่เผ่าเบนยามิน เขาให้ชนเผ่าเบนยามินเข้ามาที่ละตระกูล สลากตกแก่ตระกูลของมาตธี เขาให้ชายในตระกูลมาตธีออกมาทีละคน สลากตกแก่ชาฮูลบุตรของคิช ทุกคนพยายามหาชาฮูลแต่ไม่พบ เขาจึงทูลถามพระเจ้าอีกว่า “กษัตริย์ชาฮูลมาที่นี่หรือเปล่า” พระเจ้าตรัสตอบว่า “นั่นใจ เขาซ่อนตัวอยู่หลังกองสัมภาระ” มีคนวิ่งไปพาเขาออกมาในหมู่ประชากร เขาสูงกว่าทุกคนราวหนึ่งศอก ชาฮูลบอกประชากรทั้งหลายว่า “ท่านทั้งหลายเห็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกแล้ว ไม่มีใครในหมู่ประชากรเหมือนเขา” ประชากรทุกคนโห่ร้องว่า “ขอกษัตริย์ทรงพระเจริญ” ชาฮูลอธิบายให้ประชากรทุกคนรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ของกษัตริย์ เขียนไว้ในหนังสือ วางไว้เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าแล้วจึงให้ประชากรทั้งหลายกลับไปบ้านของตน

กษัตริย์ซาอูลก็กลับไปบ้านที่เมืองกิเบอาห์ และทหารบางคนที่พระเจ้าทรงดลใจ ก็ไปกับเขาด้วย แต่มีอันธพาลบางคนพูดว่า “ชายคนนี้จะช่วยพวกเราให้รอดพ้นได้อย่างไร” คนเหล่านี้ดูหมิ่นกษัตริย์ซาอูล ไม่ยอมให้ของกำนัล แต่กษัตริย์ซาอูลนิ่งเฉย หลังจากที่กษัตริย์ซาอูลและชาวอิสราเอลรบชนะชาวอัมโมน ประชากรกล่าวแก่ซามูเอลว่า “มีใครบ้างที่พูดว่า ‘กษัตริย์ซาอูลไม่ควรเป็นกษัตริย์ปกครองพวกเรา จงจับตัวเขาส่งมาให้เราเถิด เราจะฆ่าเขา’” แต่กษัตริย์ซาอูลคัดค้านว่า “อย่าประหารชีวิตผู้ใดในวันนี้เลย เพราะวันนี้พระเจ้าทรงช่วยชาวอิสราเอลให้รอดพ้น” ซามูเอลสั่งประชากรว่า “เราทุกคนจงไปที่เมืองกิลกาลเถิด จะได้ทำพิธีประกาศแต่งตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์ที่นั่นอีกครั้งหนึ่ง” ประชากรพากันไปที่เมืองกิลกาล และที่นั่นเขาประกาศแต่งตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์อีกครั้งหนึ่งเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า แล้วถวายคานติบูชาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ที่นั่นกษัตริย์ซาอูลและชาวอิสราเอลทั้งหลายต่างมีความยินดีอย่างยิ่ง

กษัตริย์ซาอูลทรงพระชนมายุสามสิบพรรษาเมื่อขึ้นครองราชย์ และทรงเป็นกษัตริย์ปกครองอยู่ยี่สิบปี ในเวลานั้นชาวฟิลิสเตียเกลียดชังชาวอิสราเอลมาก จึงรวมตัวกันมาสู้กับอิสราเอล ชาวอิสราเอลเห็นว่าตนตกอยู่ในอันตรายเพราะข้าศึกคุกคาม เขาจึงหลบหนีไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ ในป่า ตามชอกหิน ตามคู และในบ่อ ชาวอิสราเอลบางคนข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปในแผ่นดินกาตและกิเลอาด กษัตริย์ซาอูลรอออยู่เจ็ดวันตามที่ซามูเอลกำหนดไว้ แต่ซามูเอลยังมาไม่ถึงเมืองกิลกาล ประชากรก็เริ่มละทิ้งกษัตริย์ซาอูล กษัตริย์ซาอูลจึงรับสั่งให้นำสัตว์มาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาและคานติบูชา แล้วทรงถวายเครื่องเผาบูชา

เมื่อพระองค์ถวายเสร็จ ซามูเอลก็มาถึง กษัตริย์ซาอูลออกไปต้อนรับซามูเอล ซามูเอลทูลถามว่า “พระองค์ทรงทำอะไรลงไป” กษัตริย์ซาอูลตรัสตอบว่า “ข้าพเจ้าเห็นว่าไฟพลกำลังจะทิ้งข้าพเจ้าไป ท่านไม่มาตามเวลาที่กำหนดไว้ และชาวฟิลิสเตียก็มารวมพลอยู่ที่มิคมาซ ข้าพเจ้าคิดว่าเวลานี้ ชาวฟิลิสเตียจะมาโจมตีข้าพเจ้าที่เมืองกิลกาล และข้าพเจ้ายังไม่ได้วอนขอให้พระเจ้าทรงโปรดปราน ข้าพเจ้าจึงรู้สึกว่าเป็นต้องถวายเครื่องเผาบูชาด้วยตนเอง” ซามูเอลตำหนิกษัตริย์

ซาอูลว่า “พระองค์ทรงเขลามากที่ทรงทำเช่นนั้น พระองค์ไม่ทรงปฏิบัติตามพระบัญชา ที่พระเจ้าของพระองค์ทรงให้ไว้ ถ้าพระองค์ทรงปฏิบัติตาม พระเจ้าก็คงจะทรงบันดาลให้ทรงครองราชย์เหนืออิสราเอลอย่างมั่นคงตลอดไป แต่บัดนี้ พระองค์จะทรงครองราชย์ไม่นาน พระเจ้าทรงพบคนที่พอพระทัยแล้ว และทรงแต่งตั้งเขาขึ้นเป็นผู้นำประชากร เพราะพระองค์ไม่ทรงเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า แล้วซามูเอลก็ออกจากเมืองกิลกาลไปตามทางของตน

เมื่อกษัตริย์ซาอูลขึ้นครองราชย์เหนืออิสราเอล พระองค์ทรงทำสงครามกับบรรดาศัตรูทั้งหลายโดยรอบ คือชาวโมอับ ชาวอัมโมน ชาวเอโดม กษัตริย์แห่งโคบห์และชาวฟิลิสเตีย กษัตริย์ซาอูลเสด็จไปทำสงครามที่ใด ก็ทรงได้ชัยชนะทุกแห่ง พระองค์ทรงสู้รบอย่างกล้าหาญ ทรงปราบชาวอามาเลข และช่วยชาวอิสราเอลให้รอดพ้นจากมือของผู้ที่เคยปล้นเขา

เมื่อเวลาผ่านไป พระเจ้าไม่ทรงโปรดปรานกษัตริย์ซาอูล เพราะทรง
บัญชาให้ซาอูล ไปทำลายล้างศัตรูของชนชาติอิสราเอล แต่ซาอูล
กลับมีความโลภหวังเอาสมบัติของชนชาติศัตรู แทนที่จะฟังคำสั่ง
ของพระเจ้า พระเจ้าจึงทอดทิ้งซาอูล และสั่งให้ประกาศกซามูเอล
ออกตามหาคนจะมาเป็นกษัตริย์ของอิสราเอลคนใหม่

ช่วงปีสุดท้ายของซาอูลเป็นเรื่องน่าเศร้าอย่างยิ่งสำหรับชีวิตกษัตริย์
เมื่อเขาต้องทนกับช่วงภาวะอารมณ์แปรปรวนสองชั่วอย่างหนัก
อย่างไรก็ตาม ชายหนุ่มผู้ที่ได้รับการพาเข้ามาในราชสำนักกษัตริย์

ซึ่งชื่อว่า “ดาวิด” ได้กลายมาเป็นผู้ซึ่งที่มีอิทธิพล ในการปลอบประโลมกษัตริย์ที่มีปัญหาผ่านทางการเล่น
ดนตรี ซึ่งช่วยฟื้นฟูสุขภาพจิตของกษัตริย์ชั่วคราว แต่ทั้งหมดนี้เปลี่ยนไปเมื่อดาวิดกลายมาเป็นผู้นำทาง
ทหารที่ดีตามลัทธิของเขา กษัตริย์ซาอูลทรงมอบภารกิจใดให้ดาวิดทำ เขาก็ทำสำเร็จทุกประการ จนผู้คน
ในเมืองต่างชื่นชมและโห่ร้องว่า “ซาอูลฆ่าศัตรูเป็นพัน ดาวิดฆ่าศัตรูเป็นหมื่น” ทำให้กษัตริย์ซาอูลไม่พอ
พระทัย ตั้งแต่นั้นกษัตริย์ซาอูลทรงอิจฉาดาวิดเรื่อยมา

วันรุ่งขึ้น พระเจ้าทรงยอมให้จิตชั่วร้ายเข้าสิงกษัตริย์ซาอูล พระองค์ทรงมีอาการคุ้มคลั่งอยู่ในบ้าน
ดาวิดดีดพิณถวายอย่างที่เคยทำทุกวัน กษัตริย์ซาอูลทรงถือหอก พระองค์ทรงพุ่งหอกเข้าใส่ดาวิดพลาง
คิดว่า ‘เราจะปักเขาให้ติดกับกำแพง แต่ดาวิดหลบได้ถึงสองครั้ง’

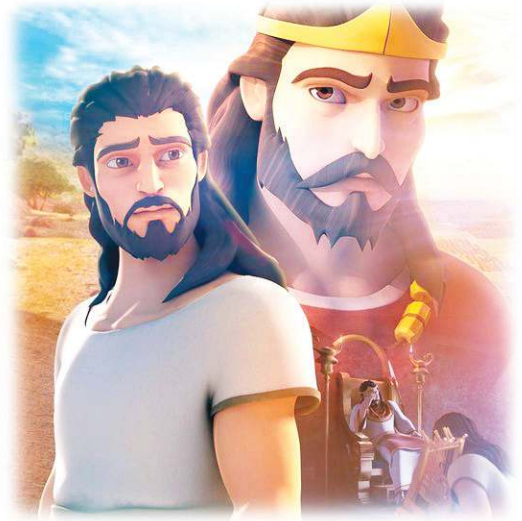
กษัตริย์ซาอูลทรงกลัวดาวิดเพราะพระเจ้าสถิตกับเขา แต่ทรงละทิ้งซาอูลไปแล้ว กษัตริย์ซาอูล
จึงทรงให้เขาออกไปพ้นพระพักตร์ ทรงแต่งตั้งเขาเป็นผู้บังคับบัญชากองพัน ดาวิดนำทหารใต้บังคับบัญชา
ออกศึกได้ชัยชนะทุกครั้ง เพราะพระเจ้าสถิตกับเขา

บทเรียนที่ 13

ซาอูล

ปฐมกษัตริย์ชาติอิสราเอล

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักประวัติของซาอูล กษัตริย์องค์แรกของชาติอิสราเอล
2. ตระหนักว่าพระเจ้าเป็นผู้ประทานอำนาจและมอบหน้าที่ให้แก่เรา
3. ดำเนินชีวิตตามบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างดี

กิจกรรม

“คำสั่งของพระราชา”

อุปกรณ์

1. สลากรายชื่อของผู้เรียนทุกคน
2. มงกุฎ/คทา/ดาบ/เสื้อคลุม/สัญลักษณ์ของพระราชา (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)

ดำเนินการ

1. ผู้สอนจับรายชื่อผู้เรียน 1 ชื่อ และมอบมงกุฎให้เป็น “พระราชา” (สามารถใช้อุปกรณ์อื่นที่หาได้จากสิ่งที่เหมาะสม)

2. ผู้เรียนที่สวมมงกุฎเป็น “พระราชา” ออกคำสั่งให้ทุกคนในชั้นทำอะไรก็ได้ 1 อย่าง เช่น เดิน กระโดด ร้องเพลง ประหม่อ หัวเราะ หมอบ นอน วิ่ง วิดพื้น ฯลฯ
3. ทุกคนต้องทำตามคำสั่งของพระราชา (ผู้สอนระวังเรื่องความปลอดภัยและทำทางที่ไม่เหมาะสม)
4. ผู้สอนจับสลากชื่อผู้เรียนอีกสัก 3-5 คน เพื่อให้ผู้เรียนผลัดกันสวมมงกุฎเป็นพระราชาและออกคำสั่ง
5. ผู้สอนคอยสังเกตผู้เรียนในระหว่างทำกิจกรรม

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ผู้ที่ถูกเลือกให้เป็นพระราชามีความรู้สึกอย่างไร (สนุก, ตื่นเต้น, สะใจ, กังวล, ฯลฯ)
2. ผู้ที่ต้องทำตามคำสั่งมีความรู้สึกอย่างไร (สนุก, ตื่นเต้น, ไม่อยากทำตาม, ฯลฯ)
3. คำสั่งใดบ้างที่ผู้เรียนไม่อยากปฏิบัติตาม เพราะอะไร (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)

สรุป

ผู้ได้รับเลือกให้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าหรือผู้นำ มีสิทธิ์และอำนาจในการควบคุม สั่งการ นำผู้อื่นให้ปฏิบัติ แต่ต้องไม่ใช้อำนาจเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว บังคับ ขู่ขู่หรือเพื่อก่อกวนแกล้ง รังแก เอาเปรียบผู้อื่น แต่ควรใช้อำนาจที่มีในทางที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของสังคมส่วนรวม

คำสอน

1. ผู้เรียนคงได้รู้ข่าวสารเกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่ของบุคคล ที่มีตำแหน่งเป็นผู้นำทางสังคมหรือการเมืองในระดับต่าง ๆ ซึ่งพบว่าบางคนก็ใช้ตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้งมานั้นในทางมิชอบ เช่น ช่มชู้ ทำร้าย แสวงหาผลประโยชน์ คอร์รัปชัน เอาไรต์เอาเปรียบผู้อื่น จนนำมาซึ่งการถูกร้องเรียนจนเป็นคดีความ และถูกปลดออกจากตำแหน่ง บางคนก็ถูกลงโทษถึงจำคุก ซึ่งเป็นผลจากการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางที่ไม่ถูกต้อง แต่มีบุคคลอีกไม่น้อยที่เลือกใช้ตำแหน่งอำนาจที่มี เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ถูกรังแกให้พ้นจากความทุกข์ ความยากลำบากในชีวิต จนเป็นที่น่าชื่นชมย่องย่องสรรเสริญ

2. ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงเลือกสรรบางคนให้ทำหน้าที่ผู้นำ ดังเช่น “**ซาอูล**” ซึ่งเป็นกษัตริย์องค์แรกของชนชาติอิสราเอล เขาเป็นชายหนุ่มหน้าตาดี มีรูปร่างงามสูงกว่าชาวอิสราเอลทั้งหลาย สูงกว่าคนอื่นราวหนึ่งศอก เขาได้รับเลือกสรรและได้รับการเจิมให้เป็นกษัตริย์โดยซามูเอล แต่มีบางคนไม่ยอมรับเขาพูดว่า “**ชายคนนี้จะช่วยพวกเราให้รอดพ้นได้อย่างไร**” คนเหล่านี้ดูหมิ่นกษัตริย์ซาอูล ไม่ยอมให้ของกำนัล แต่กษัตริย์ซาอูลก็นิ่งเฉย

หลังจากที่กษัตริย์ซาอูลและชาวอิสราเอลรบชนะชาวอัมโมน ประชากรกล่าวแก่ซามูเอลว่า “**มีใครบ้างที่พูดว่า ‘กษัตริย์ซาอูลไม่ควรเป็นกษัตริย์ปกครองพวกเรา จงจับตัวเขาส่งมาให้เราเถิด เราจะฆ่าเขา’**” แต่กษัตริย์ซาอูลคัดค้านว่า “**อย่าประหารชีวิตผู้ใดในวันนี้เลย เพราะวันนี้พระเจ้าทรงช่วยชาวอิสราเอลให้รอดพ้น**”

กษัตริย์ซาอูลเลือกที่จะไม่ใช้อำนาจที่มีนั้น ลงโทษบุคคลที่กล่าวดูหมิ่นและไม่ยอมรับพระองค์ แต่ทรงใช้ความสามารถพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้นำที่สามารถดูแลปกป้องพวกเขาได้ จนเป็นที่ยอมรับ แต่ภายหลังเขากลับหยิ่งทะนงในอำนาจ ไม่เชื่อฟังพระเจ้า ผู้ที่มอบอำนาจแก่เขา จึงทำให้เขาเป็นกษัตริย์ปกครองอิสราเอลได้ไม่นานก็ต้องจบชีวิตลง

3. คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิกสอนเราว่า ผู้มีอำนาจปกครองต้องใช้อำนาจนั้นเพื่อรับใช้สังคม “**ในหมู่ท่านทั้งหลายผู้ที่ปรารถนาจะเป็นใหญ่ จะต้องทำตนเป็นผู้รับใช้**” (มธ. 20:26) ...และการใช้อำนาจปกครอง มีจุดหมายเพื่อแสดงให้เห็นลำดับความสำคัญที่ถูกต้องของคุณค่าต่าง ๆ ช่วยให้ทุกคนใช้เสรีภาพ ปฏิบัติความรับผิดชอบของตนได้ดียิ่งขึ้น (เทียบ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 2235-2236)

4. ดังนั้น หากเราได้รับโอกาสให้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าหรือเป็นผู้นำ เช่น การเป็นประธานนักเรียน หัวหน้าชั้น หัวหน้ากลุ่ม จงเป็นผู้นำที่เสียสละ อุทิศตน สุภาพ ถ่อมตนรับใช้ช่วยเหลือผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างและนำสมาชิกหรือบุคคลที่อยู่ภายใต้การดูแลให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องและดีงาม และไม่ลิ้มว่าตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับนั้น มาจากความไว้วางใจที่ได้รับเลือกหรือแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้นำ วันหนึ่งก็ต้องสิ้นสุดลง จึงไม่ควรหยิ่งทะนงในความสามารถของตน จนทำให้เกิดการใช้อำนาจในทางที่ผิด

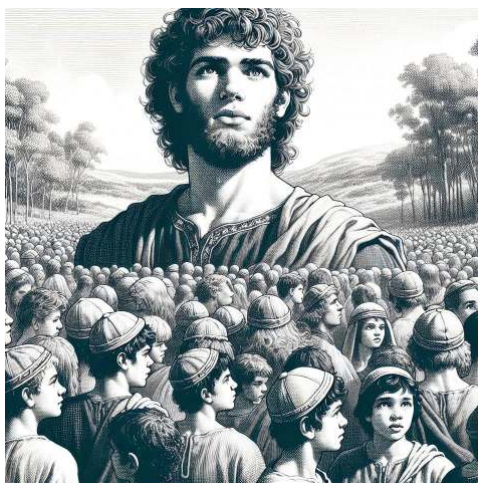
1. พระเจ้าทรงเลือกสรร “ซาอูล” ให้เป็นกษัตริย์พระองค์แรกของชนชาติอิสราเอล เขาได้รับการเจิมให้เป็นกษัตริย์โดยซาอูล
2. กษัตริย์ซาอูล เลือกที่จะไม่ใช้อำนาจที่มีเพื่อลงโทษบุคคลที่กล่าวดูหมิ่นและไม่ยอมรับพระองค์ แต่ทรงใช้ความสามารถพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้นำที่สามารถดูแลปกป้องพวกเขาได้ จนเป็นที่ยอมรับ
3. เพราะความหยิ่งทะนงตนในอำนาจไม่เชื่อฟังพระเจ้าผู้ที่ได้มอบอำนาจให้แก่เขา จึงทำให้กษัตริย์ซาอูลเป็นกษัตริย์ปกครองอิสราเอลได้ไม่นาน
4. คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิกสอนเราว่า ผู้มีอำนาจปกครอง ต้องใช้อำนาจนั้นเพื่อรับใช้สังคม “ในหมู่ท่านทั้งหลาย ผู้ที่ปรารถนาจะเป็นใหญ่จะต้องทำตนเป็นผู้รับใช้”
5. ผู้ที่เป็นหัวหน้าหรือเป็นผู้นำ ต้องเป็นผู้ที่เสียสละ อุทิศตน สุภาพ ถ่อมตน รับใช้ช่วยเหลือผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ เป็นแบบอย่างและนำผู้อื่นให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง
6. ผู้นำไม่ควรหยิ่งทะนงในความสามารถของตน เพราะจะทำให้เกิดการใช้อำนาจในทางที่ผิดหลง

ข. กิจกรรม “คำสั่งที่ดีและไม่ดี”

1. ให้ผู้เรียนช่วยกันวิเคราะห์จากกิจกรรม “คำสั่งของพระราชา” ว่ามีคำสั่งใดบ้างเป็น “คำสั่งที่ดี” และคำสั่งใดบ้างเป็น “คำสั่งที่ไม่ดี” เพราะอะไร
2. ให้ผู้เรียนจับกลุ่ม 4-5 คนและระดมความคิดว่า “ผู้นำที่ดีต้องเป็นอย่างไร?” และนำเสนอหน้าชั้นเรียน (**อาจแบ่งหัวข้อให้แต่ละกลุ่มหรือใช้การจับสลาก เช่น ผู้นำประเทศ ผู้นำพระศาสนจักร ผู้นำชุมชน/ท้องถิ่น ประธานนักเรียน หัวหน้าห้อง)

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องซาอูลเพิ่มเติม หน้า 102-104
2. ภาวนาขอพระเจ้าช่วยให้เราปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างดีและถูกต้อง
3. ภาวนาเพื่อผู้นำประเทศ ผู้นำพระศาสนจักร ผู้นำชุมชน ฯลฯ

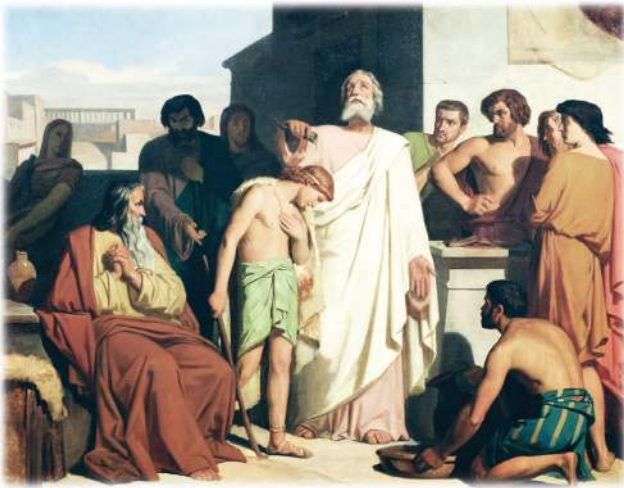

ดาวิด

ดาวิด (1 ซามูเอล 15:10-16:23, 17:4-18:7; 24:1-23; 26:1-25; 2 ซามูเอล 5:1-5)

พระดำรัสของพระเจ้ามาถึงซามูเอลว่า “เราเสียใจที่แต่งตั้งซาอูลขึ้นเป็นกษัตริย์ เพราะเขาหันหลังไม่ติดตามเรา ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเรา” หลังจากที่พระเจ้าให้ซามูเอลแต่งตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์คนแรกของอิสราเอล พระองค์ไม่เคยต้องการของถวายใด ๆ มากกว่าการเชื้อฟง แต่เพราะกษัตริย์ซาอูลไม่เชื้อฟง และไม่ปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้า พระเจ้าจึงตัดสินใจปลดกษัตริย์ซาอูลและพงศ์พันธุ์ของเขาออกจากการเป็นกษัตริย์

หลังจากที่พระเจ้าได้ตัดสินใจจะถอดกษัตริย์ซาอูลจากการเป็นกษัตริย์ พระเจ้าสั่งให้ซามูเอลเติมน้ำมันมะกอกเทให้เต็มเขาสัตว์ และออกเดินทางไปพบชายคนหนึ่งชื่อเจสซีที่เบธเลเฮม เพราะพระเจ้าจะเลือกลูกชายคนหนึ่งของเจสซี ให้เป็นกษัตริย์องค์ต่อไป แต่ซามูเอลสงสัยว่าเขาจะออกเดินทางไปได้ได้อย่างไร เพราะถ้ากษัตริย์ซาอูลรู้เขาจะถูกฆ่าแน่ ๆ พระเจ้าทรงตอบเขาว่า “จงเอาลูกโคเพศเมียตัวหนึ่งไปด้วย และพูดว่า ข้าพเจ้ามาเพื่อถวายเครื่องบูชาแด่องค์

พระผู้เป็นเจ้า จงเชิญเจสซีไปร่วมการถวายเครื่องบูชา แล้วเราจะบอกให้เจ้ารู้ว่าจะต้องทำอะไรบ้าง เจ้าต้องเจิมผู้ที่เราบอกนั้นให้เป็นกษัตริย์” ซามูเอลก็ทำตามคำสั่งของพระเจ้า และเดินทางไปเบธเลเฮม

เมื่อซามูเอลเดินทางมาถึงเบธเลเฮม บรรดาผู้อาวุโสในเมืองต่างหวาดกลัวกับการมาของเขาและถามเขาว่า “ท่านมาอย่างสันติหรือ” ซามูเอลตอบว่า “ถูกแล้ว เรามาอย่างสันติ มาเพื่อถวายเครื่องบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า จงชำระตัวแล้วมาร่วมถวายเครื่องบูชาด้วยกันเถิด” เจสซีกับบุตรชายทั้งหลายของเขาก็ทำการชำระร่างกายด้วยน้ำและสวมเสื้อผ้าสะอาด เมื่อพวกเขามาถึง ซามูเอลมองดูเอลีอับซึ่งเป็นลูกชายคนโตของเจสซี และคิดในใจว่าชายคนนี้แหละ ต้องเป็นคนที่พระเจ้าแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์แน่นอน อาจเป็นเพราะว่าเขาเป็นบุตรหัวปี มีรูปร่างสูงใหญ่ในบรรดาพี่น้องของเขาและดูเหมาะสมกับการเป็นผู้นำ แต่พระเจ้าบอกกับซามูเอลว่า “อย่าสนใจจากรูปร่างหน้าตาหรือส่วนสูง เพราะเราไม่ได้เลือกคนนี้” องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้มองอย่างที่มนุษย์มอง มนุษย์มองรูปลักษณ์ภายนอก แต่องค์พระผู้เป็นเจ้ามองดูจิตใจ” จากนั้นเจสซีได้เรียกอาบีนาดับ ซึ่งเป็นลูกชายคนที่สองของเจสซีให้มาอยู่ต่อหน้าซามูเอล แต่ซามูเอลบอกว่าพระเจ้าไม่ได้เลือกคนนี้ จากนั้นเจสซีก็นำลูกชายคนที่สามของเขา ชัมมาห์มาให้ซามูเอลดู แต่ซามูเอลก็ตอบกลับพวกเขาว่า “พระเจ้าไม่ได้เลือกคนเหล่านี้ ท่านมีลูกชายเท่านี้หรือ” ที่จริงเจสซีมีลูกชายทั้งหมดแปดคน หลังจากเจสซีเสนอลูกชายทั้งเจ็ดคนแล้ว ก็เหลือเพียงดาวิดลูกคนสุดท้อง เจสซีจึงตอบซามูเอลไปว่า “ยังมีลูกคนสุดท้องอีกคนหนึ่ง แต่เขาเลี้ยงแกะอยู่” ซามูเอลจึงตอบว่า “จงไปตามเขามา เราจะไม่นั่งกินอาหารจนกว่าเขาจะมา”

ดาวิดเป็นเด็กหนุ่มตัวเล็กที่สุดในบรรดาพี่ ๆ ผิวพรรณดี รูปร่างหน้าตาหล่อเหลา แล้วพระเจ้าตรัสว่า “คนนี้แหละ จงลุกขึ้นและเจิมตั้งเขาเถิด” ซามูเอลจึงหยิบเขาสัตว์บรรจุน้ำมันมะกอกเทเจิมดาวิด

ต่อหน้าบรรดาพี่ชาย พระจิตของพระเจ้าก็เสด็จลงมาสวมทับดาวิดด้วยฤทธานุภาพตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา แล้วซามูเอลจึงเดินทางกลับไปเมืองรามัท

ในเวลานั้น พระจิตของพระเจ้าทรงละทิ้งจาก กษัตริย์ซาอูล และจิตชั่วร้ายมาทรมานกษัตริย์ซาอูล มหาเดเล็กแนะนำพระองค์ ให้หานักพิณมาบรรเลง ถวาย เพราะเสียงพิณจะทำให้รู้สึกดีขึ้น จากนั้น กษัตริย์ซาอูลจึงสั่งให้มหาเดเล็กหานักเล่นพิณมา คนหนึ่งในพวกนั้นคุยกันว่าเขารู้จักคนหนึ่งเป็นบุตร ของเจสซีชาวเบธเลเฮม เขาเป็นนักดนตรี เป็นคน กล้าหาญ เป็นนักรบ พุดจาเนลียวฉลาด รูปร่าง หน้าตาดี พระเจ้าสถิตกับเขา กษัตริย์ซาอูลจึงส่งคนไปพบเจสซีและสั่งให้ส่งตัวดาวิดลูกชายที่เป็นหนุ่ม เลี้ยงแกะมาเข้าเฝ้า เจสซีจึงส่งดาวิดพร้อมกับแพะหนุ่ม และให้ลาตัวหนึ่งบรรทุกอาหารและเหล้าองุ่น หนึ่งถูงมาถวายกษัตริย์ซาอูล เมื่อได้พบดาวิด กษัตริย์ซาอูลประทับใจเขามาก จึงได้ตั้งดาวิดให้เป็นหนึ่งใน มหาเดเล็กผู้เชียวอาวุธ และกษัตริย์ซาอูลก็ส่งข่าวไปถึงเจสซีว่า “ขอให้ดาวิดมาทำงานกับเรา เพราะเรา ชอบเขามาก” เมื่อใดที่จิตชั่วร้ายมารบกวนกษัตริย์ซาอูล ดาวิดจะบรรเลงเพลงพิณให้กษัตริย์ซาอูลฟัง ทำให้เขารู้สึกสงบสบายพระทัยขึ้น และจิตชั่วร้ายก็ไปจากพระองค์

วันหนึ่งนักรบคนหนึ่งออกจากค่ายของชาวฟีลิสเตียมาทำหายชาวอิสราเอล เขาชื่อโกลิอัท เป็นชาว เมืองกัท สูงประมาณสามเมตร ยืนอยู่หน้าแนวรบของชาวอิสราเอล ร้องตะโกนให้ส่งคนออกมาสู้กับเขา “จงเลือกคนหนึ่งออกมาสู้กับข้าพเจ้าซิ ถ้าเขาต่อสู้กับข้าพเจ้าและฆ่าข้าพเจ้าได้ พวกเราจะยอมเป็นทาส ของท่าน แต่ถ้าข้าพเจ้าเอาชนะและฆ่าเขาได้ ท่านทั้งหลายจะต้องเป็นทาสรับใช้พวกเรา” ชาวฟีลิสเตีย คนนั้นเสริมว่า “วันนี้ ข้าพเจ้าทำหายกองทัพอิสราเอล จงส่งคนมาและเราจะต่อสู้กัน” เมื่อกษัตริย์ซาอูล กับทหารอิสราเอลทั้งหลายได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ของชาวฟีลิสเตีย ก็ตกใจและกลัวมาก เขาออกมาทำหาย ชาวอิสราเอลทุกเข้าเย็นเป็นเวลาสี่สิบวัน

เจสซียากรู้ว่าบุตรชายทั้งสามของตนที่ไปช่วยกษัตริย์ซาอูลรบกับฟีลิสเตียเป็นอย่างไรบ้าง จึงส่ง ดาวิดไปดู และให้นาฬิกาของฝากจากพี่ชายกลับมาด้วย เพื่อให้พ่อรู้ว่าเขาสบายดี วันรุ่งขึ้น ดาวิดลุกขึ้น แต่เช้าตรู่ ทั้งฝูงแพะแกะไว้ให้คนอื่นดูแล จัดลัมภาระออกเดินทางตามคำสั่งของเจสซี และขณะที่เขา กำลังคุยกับพี่ชายอยู่นั้น โกลิอัทออกจากแนวรบของชาวฟีลิสเตียมาทำหายชาวอิสราเอลเช่นเคย เมื่อชาว อิสราเอลเห็นชายผู้นี้ต่างวิ่งหนีไปเพราะกลัวมาก ชาวอิสราเอลพูดกันว่า “เห็นคนนั้นที่ออกมาไหม เขาออก มาทำหายชาวอิสราเอล ใครฆ่าเขาได้ กษัตริย์จะประทานรางวัลให้จนร่ำรวย จะประทานพระธิดาให้ ทั้งจะทรงยกเว้นภาษีให้ครอบครัวบิดาของเขาด้วย”

ดาวิดถามคนที่ยืนอยู่ใกล้ๆ ว่า “ผู้ที่ฆ่าชาวฟีลิสเตียคนนี้ และช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นความอับอาย จะได้อะไรบ้าง” ทุกคนตอบดาวิดเช่นเดียวกันว่า “ผู้ที่ฆ่าชาวฟีลิสเตียคนนั้น จะได้รับตามที่กษัตริย์ทรง สัญญาไว้” พี่ชายจึงดูเขา ดาวิดตอบว่า “น้องทำอะไรผิด จะถามสักหน่อยไม่ได้หรือ” ดาวิดหันไปถาม เรื่องเดียวกันจากทหารอีกคนหนึ่ง ก็ได้รับคำตอบเช่นเดิม

มีผู้ได้นินดาวิดพูด จึงนำไปทูลกษัตริย์ซาอูล พระองค์ทรงเรียกดาวิดให้ไปเฝ้า เขาจึงทูลอาสาออกไปสู้กับโกลิอัท แต่กษัตริย์ซาอูลเห็นว่าเขายังเป็นเด็กและไม่อาจสู้ได้ แต่ดาวิดบอกว่า “พระเจ้าผู้ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากเล็บของสิงโตและหมีมาแล้ว จะทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากมือของชาวฟิลิสเตียผู้นี้ด้วย” ซาอูลตรัสตอบดาวิดว่า “ไปเถิด ขอพระเจ้าสถิตกับเจ้า”

ดาวิดจึงออกไปสู้รบกับโกลิอัทเขาล้มลงไปในยามหยาบหินขึ้นมาก่อนหนึ่ง ใส่สลิงเหวี่ยงไปถูกหน้าผากของโกลิอัท ก่อนหินเจาะหน้าผากเข้าไป เขาล้มหน้าคว่ำลงกับพื้นดิน ดาวิดฆ่าเขาโดยใช้สลิงและก้อนหิน เขาปราบและฆ่าชาวฟิลิสเตียได้ทั้ง ๆ ที่ตนไม่มีดาบในมือ ดาวิดวิ่งไปยืนล้อมร่างชาวฟิลิสเตียไว้ เขาชักดาบของชาวฟิลิสเตียออกจากฝัก ฆ่าเขาและตัดศีรษะออกจากร่าง เมื่อบรรดาชาวฟิลิสเตียเห็นว่า นักรบของตนตายแล้ว ต่างก็ออกวิ่งหนีไป ดาวิดเป็นที่ยอมรับและชื่นชอบของคนอิสราเอล ทำให้กษัตริย์ซาอูลอิจฉาดาวิด เพราะผู้คนพูดกันว่า “ซาอูลฆ่าศัตรูเป็นพัน ดาวิดฆ่าศัตรูเป็นหมื่น”

ทำให้กษัตริย์ซาอูลพยายามฆ่าดาวิดหลายครั้ง แต่ก็หนีรอดไปได้ทุกครั้ง และเมื่อมีโอกาสดาวิดจะฆ่ากษัตริย์ซาอูล ดาวิดก็ไว้ชีวิตพระองค์ถึงสองครั้ง

หลังจากกษัตริย์ซาอูลสิ้นพระชนม์ ชนเผ่ายูดาห์ได้เจิมดาวิดให้ขึ้นเป็นกษัตริย์ที่เมืองเฮโบรน แต่เมื่อเวลาผ่านไปหลายปี ชาวอิสราเอลทุกเผ่ามาเฝ้ากษัตริย์ดาวิดที่เมืองเฮโบรนทูลว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นสายเลือดเดียวกันกับพระองค์ ในอดีตเมื่อกษัตริย์ซาอูลทรงปกครอง พระองค์ทรงนำชาวอิสราเอลออกรบ พระเจ้าตรัสแก่พระองค์ว่า ‘ท่านจะเลี้ยงดูอิสราเอลประชากรของเรา ท่านจะเป็นเจ้านายเหนืออิสราเอล’” บรรดาผู้อาวุโสชาวอิสราเอลจึงมาเฝ้ากษัตริย์ที่เมืองเฮโบรน และกษัตริย์ดาวิดทรงทำพันธสัญญากับเขาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าที่เมืองเฮโบรน เขาจึงเจิมดาวิดขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองอิสราเอล

ดาวิดมีพระชนมายุสามสิบพรรษาเมื่อทรงขึ้นครองราชย์ และทรงเป็นกษัตริย์อยู่เป็นเวลาสี่สิบปี พระองค์ทรงปกครองชนเผ่ายูดาห์ที่เมืองเฮโบรนเป็นเวลาเจ็ดปีหกเดือน ทรงปกครองชาวอิสราเอลทุกเผ่าและชนเผ่ายูดาห์ที่กรุงเยรูซาเล็มเป็นเวลาสามสิบสามปี

บทเรียนที่ 14

ดาวิด

ผู้มีชีวิตเพื่อพระเจ้าและผู้อื่น

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักชีวิตของดาวิด ผู้มีชีวิตเพื่อพระเจ้าและผู้อื่น
2. ตระหนักถึงพระพรและความสามารถที่พระเจ้าประทานให้
3. ใช้พระพรและความสามารถที่ตนมีเพื่อรับใช้พระเจ้าและผู้อื่น

กิจกรรม

“LIVE | ซุปเปอร์บุ๊ค ซีซั่น 1 | ตอน การผจญครั้งใหญ่ Ep.5” (เวลา 32 นาที)
<https://www.youtube.com/watch?v=tXIEhHge4kY&t=185s>

- อุปกรณ์**
1. ทีวีหรือโปรเจคเตอร์
 2. โน้ตบุ๊ก/แท็บเล็ต (อุปกรณ์ที่สามารถเชื่อมต่อกับจอภาพได้)
 3. ลำโพงต่อขยายเสียง
 4. คลิป “การผจญครั้งใหญ่”
 5. รางวัลสำหรับการตอบคำถาม

ดำเนินการ

ผู้สอนเกริ่นนำว่า วันนี้จะนำให้ผู้เรียนได้รู้จักเด็กตัวเล็ก ๆ คนหนึ่ง ซึ่งพระเจ้าได้ทรงเลือกเขาให้ทำหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ เขามีชื่อว่า ‘ดาวิด’ ให้ผู้เรียนตั้งใจดู “การผจญครั้งใหญ่” ของเขาให้ดี ๆ เมื่อจบแล้วจะมีคำถาม ใครตอบได้จะมีรางวัลให้

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ทำไมคริสตังไม่ยอมไปอดิซันเป็นมือกีตาร์ของวงโรงเรียน (ไม่มั่นใจ, ไม่กล้า, กลัวการอยู่ต่อหน้าคนเยอะ ๆ)
2. อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้คริสตังกลับมาขึ้นเวทีเพื่ออดิซันอีกครั้ง และผลลัพธ์เป็นอย่างไร (คำพูดของดาวิด และเหตุการณ์ที่ดาวิดต่อสู้กับโกลิอัท, คริสตังได้เข้าเป็นสมาชิกวงดนตรีของโรงเรียน)
3. ใครมาหาดาวิดที่บ้านและมาทำอะไร (ซาบูล-มาแจ้งว่าพระเจ้าทรงเลือกเขาให้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอล และเจมน้ำมัน)
4. ดาวิดมีความสามารถอะไรบ้าง (เล่นพิณ, เลี้ยงสัตว์, ต่อสู้กับสิงโต)
5. นักรบของชาวฟิลิสเตียซึ่งมีรูปร่างใหญ่มีชื่อว่าอะไร (โกลิอัท)
6. ทำไมจึงไม่มีใครเห็นด้วยที่ดาวิดอาสาจะไปต่อสู้กับโกลิอัท (เพราะเขายังเป็นเด็กตัวเล็ก ๆ)
7. ทำไมกษัตริย์ซาบูลจึงยอมให้ดาวิดไปต่อสู้กับโกลิอัท (ความมุ่งมั่นตั้งใจและดาวิดบอกว่า พระเจ้าอยู่กับเขา จะช่วยเหลือเขาให้เอาชนะได้)
8. ดาวิดใช้วิธีการใดเพื่อเอาชนะโกลิอัท (ใช้ก้อนหินใส่สลิงเหวี่ยงไปถูกหน้าผากของโกลิอัท ก้อนหินเจาะที่หน้าผากจนทำให้ล้มลง แล้วจึงใช้ดาบตัดศีรษะ)

สรุป คริสรู้สึกประหลาดใจ ไม่มั่นใจในความสามารถของตนเอง เมื่อต้องเล่นกีตาร์ต่อหน้าสาธารณชน แต่เมื่อได้เห็นแบบอย่างความเชื่อในพระเจ้า และความกล้าหาญของดาวิดซึ่งเป็นคนตัวเล็ก แต่มีความกล้าหาญ มุ่งมั่น ตั้งใจจริง จนเอาชนะโกลิัทได้ เขาจึงกลับมาเปลี่ยนแปลงตนเองให้มีความกล้าหาญจนประสบความสำเร็จในที่สุด

ถึงสอน

1. ผู้เรียนบางคนอาจจะเคยมีความรู้สึกกังวล ไม่มั่นใจ ไม่แน่ใจ หรือรู้สึกว่าคุณเองไม่มีความสามารถ กลัวว่าจะทำสิ่งนั้น สิ่งนี้ได้ไม่ดี เช่น เวลาที่ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนกลุ่มออกไปพูดนำเสนองาน แสดงความคิดเห็น หรือแสดงออกเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่หน้าชั้นเรียนหรือหน้าแถว ซึ่งมีผู้ฟังผู้ชมจำนวนมาก แต่บางคนก็ชอบที่จะอาสาเป็นตัวแทนของเพื่อน ๆ ในการพูดนำเสนอความคิดเห็น การเป็นผู้นำหรือแสดงออกในความสามารถด้านต่าง ๆ อย่างมั่นใจ

2. เรื่องราวของดาวิด บุตรคนเล็กของเจสซี ซึ่งพระเจ้าทรงใช้ซาอูลให้มาหาเขาเพื่อเจิมให้เป็นกษัตริย์ของชาติอิสราเอล สืบอำนาจต่อจากกษัตริย์ซาอูล

ดาวิดเป็นเด็กตัวเล็ก ๆ ใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว ทำหน้าที่เลี้ยงแกะ มีความสามารถในการเล่นพิณ พุดจาคนกคาย บุคลิกหน้าตาดี และองค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับเขา

วันหนึ่ง นักรบคนหนึ่งออกจากค่ายของชาวฟิลิสเตีย มาทำทนายชาวอิสราเอล เขาชื่อ โกลิัท เป็นชาวเมืองกัท สูงประมาณสามเมตร ยืนอยู่หน้าแนวรบของชาวอิสราเอล ร้องตะโกนให้ส่งคนออกมาสู้กับเขา ดาวิดได้ไปเฝ้ากษัตริย์ซาอูลและอาสาออกไปสู้กับโกลิัท แต่กษัตริย์ซาอูลเห็นว่าเขายังเป็นเด็ก และไม่อาจสู้ได้ แต่ดาวิดบอกว่า **“พระเจ้าผู้ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากเล็บของสิงโตและหมีมาแล้ว จะทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากมือของชาวฟิลิสเตียผู้นี้ด้วย”** ซาอูลตรัสตอบดาวิดว่า **“ไปเถิด ขอพระเจ้าสถิตกับเจ้า”**

ดาวิดจึงออกไปสู้รบกับโกลิัท เขาล้วงลงไปนินยาห์ หยิบหินขึ้นมาก่อนหนึ่ง ใส่สลิงเหวี่ยงไปถูกหน้าผากของโกลิัท ก่อนหินเจาะหน้าผากเข้าไป เขาล้มหน้าคว่ำลงกับพื้นดิน ดาวิดฆ่าเขาโดยใช้สลิงและก้อนหิน เขาปราบและฆ่าชาวฟิลิสเตียได้ทั้ง ๆ ที่ตนไม่มีดาบในมือ ดาวิดวิ่งไปยืนคร่อมร่างชาวฟิลิสเตียไว้ เขาชักดาบของชาวฟิลิสเตียออกจากฝักฆ่าเขา และตัดศีรษะออกจากร่าง เมื่อบรรดาชาวฟิลิสเตียเห็นว่านักรบของตนตายแล้ว ต่างก็ออกวิ่งหนีไป

ดาวิดเป็นที่ยอมรับและชื่นชมของชนอิสราเอล ทำให้กษัตริย์ซาอูลทรงอิจฉาดาวิด เพราะผู้คนพูดกันว่า **“ซาอูลฆ่าศัตรูเป็นพัน ดาวิดฆ่าศัตรูเป็นหมื่น”** ทำให้กษัตริย์ซาอูลพยายามฆ่าดาวิดหลายครั้ง แต่ก็ไม่หนีรอดไปได้ทุกครั้ง และเมื่อมีโอกาสดาวิดจะฆ่ากษัตริย์ซาอูล ดาวิดก็ไว้ชีวิตพระองค์ถึงสองครั้ง

หลังจากกษัตริย์ซาอูลสิ้นพระชนม์ ชนเผ่ายูดาห์ได้เจิมดาวิดให้ขึ้นเป็นกษัตริย์ที่เมืองเฮโบรน

3. ดาวิดใช้ความสามารถที่พระเจ้าประทานให้เพื่อบุคคลอื่น เช่น ช่วยเหลือครอบครัวดูแลฝูงแกะ เล่นพิณเพื่อสรรเสริญพระเจ้า ใช้ก้อนหินกับสลิงเอาชนะโกลิอัท และเขามีความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงประทับอยู่กับเขา จึงทำให้เขามีความกล้าหาญไม่หวั่นกลัวสิ่งใด สามารถก้าวข้ามคำพูดลบประมาทสายตาที่ดูถูก และข้อจำกัดของการเป็นเด็ก เปลี่ยนให้เป็นความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะทำภารกิจให้สำเร็จลงได้

4. ในบทจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวโรม เตือนใจให้เราตระหนักถึงพระพรว่า “เรามีพระพรพิเศษแตกต่างกันตามพระพรที่พระเจ้าประทานให้ ผู้ที่ได้รับพระพรที่จะประกาศพระวาจา ก็จะใช้พระพรนั้นมากน้อยตามส่วนความเชื่อของตน ผู้ที่ได้รับพระพรที่จะรับใช้ ก็จงรับใช้ ผู้ที่ได้รับพระพรที่จะสอน ก็จงสอน ผู้ที่ได้รับพระพรที่จะตักเตือนก็จงตักเตือน ผู้ที่บริจาคตักก็จงบริจาคตักด้วยความเอื้อเฟื้ออย่างจริงใจ ผู้ที่เป็นผู้นำ ก็จงทำหน้าที่ผู้นำด้วยความเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตากรุณา ก็จงแสดงความเมตตากรุณาด้วยใจยินดี..” (รม. 12:6-8)

5. ให้เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรความสามารถต่าง ๆ ที่พระองค์ประทานให้ และหมั่นฝึกฝนให้เชี่ยวชาญ เพื่อสร้างความมั่นใจและใช้พระพรนั้นเพื่อพระเจ้าและผู้อื่น เช่น หากผู้เรียนมีเสียงที่ไพเราะ ร้องเพลงเก่ง ก็ไปร่วมเป็นนักขับร้องของวัด หรือไปเป็นจิตอาสาร้องเพลงให้กำลังใจผู้ป่วยที่โรงพยาบาล หรือมีความสามารถในการเล่นดนตรี ก็ไปช่วยเล่นดนตรีในพิธีบูชาขอบพระคุณที่วัด

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. ดาวิด เป็นบุตรคนเล็กของเจสซี พระเจ้าทรงใช้ซาอูลให้มาหาเขาเพื่อเจิมให้เป็นกษัตริย์ และองค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับเขา
2. ดาวิดอาสาไปสู้กับนักรบชาวฟิลิสเตีย เขาฆ่าโกลิอัทโดยใช้สลิงและก้อนหิน
3. ดาวิดใช้พระพรความสามารถที่พระเจ้าประทานให้เขาเพื่อบุคคลอื่น และเขามีความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงประทับอยู่กับเขา จึงทำให้เขามีความกล้าหาญไม่หวั่นกลัวสิ่งใด
4. เรามีพระพรพิเศษแตกต่างกันตามพระพรที่พระเจ้าประทานให้
5. ให้เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรความสามารถต่าง ๆ ที่พระองค์ประทานให้ หมั่นฝึกฝนให้เชี่ยวชาญ เพื่อสร้างความมั่นใจและใช้พระพรนั้นเพื่อพระเจ้าและผู้อื่น

ข. กิจกรรม ร้องเพลง “ดาวิดกับโกลิแอธ”

เพลงประกอบการสอนคำสอน อัลบั้ม พระเยซูใจดี

ฟังและดาวน์โหลด mp3 ได้ที่

Video เนื้อร้อง+ภาพและเพลง <https://www.youtube.com/watch?v=fCAzLUg8Q4c>

เนื้อเพลง ดาวิดกับโกลิแอท

1. มียักษ์ตนหนึ่ง ชื่อ “โกลิแอท” จึงไม่น่าแปลกที่ไม่กลัวผู้ใด
หน้าตาน่ากลัว ร้องทำคนทั่วไป เร็ว เร็ว ไว ไว มาสู้กับข้า
2. ดาวิด เป็นเด็ก แต่มีใจเด็ด เมื่อคิดเบ็ดเสร็จ จึงเดินหน้าเข้ามา
มือถือสลิง ก้อนหินจากลำธาร สองแขน สองขา ท่าทางว่องไว
*** แม้...ตัวจะเล็ก แต่มีเคล็ดลับ ที่ไม่เหมือนใคร
อยากจะรู้บ้างไหม เหตุใดจึงกล้าหาญ
3. ดาวิด ออกสู้ ด้วยรู้ตัวดี ว่ารบครั้งนี้ มีพระเจ้าคอยช่วยเหลือ
ส่วน โกลิแอท ไม่เชื่อศรัทธา เยอหยิ่ง อหังกา ไม่เชื่อพระเจ้า
4. ดาวิด ใช้สลิง ยิงเข้าตรงหน้า โกลิแอท หลับตา ล้มลงทันใด
ดาวิด วิ่งไป ตรวจสอบเร็วไว ขณะครั้งนี้ไชรั ก็เพราะพระเจ้า (***)

สำหรับเด็กโต ให้ผู้เรียนแต่ละคนสำรวจว่า ตนมีความสามารถอะไร และจะใช้ความสามารถนั้นรับใช้พระเจ้า และผู้อื่นได้อย่างไรบ้าง เขียนบันทึกลงในสมุดและบอกเล่าให้เพื่อนในชั้นเรียนได้ฟัง

*****ในกรณีที่คิดว่าตนไม่มีจริง ๆ** ให้ผู้เรียนเขียนว่าอยากได้รับพระพรหรือความสามารถอะไรจากพระเจ้า และจะใช้พระพรหรือความสามารถที่ได้รับมานั้นรับใช้พระเจ้าและผู้อื่นได้อย่างไร

ตัวอย่าง

พระพร/ความสามารถที่ฉันมี	รับใช้พระเจ้า	ช่วยเหลือผู้อื่น
เล่นดนตรี	เล่นออร์แกน/กีตาร์ในมิสซา	สอนเพื่อนเล่นดนตรี

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องดาวิดเพิ่มเติม หน้า 109-111
2. ภาวนาขอคุณพระเจ้าอยู่เสมอสำหรับพรพรความสามารถที่ตนเองได้รับ
3. ใช้ความสามารถที่มีในการรับใช้พระเจ้าและผู้อื่น เช่น ไปช่วยมิสซา อ่านบทอ่าน นำสวด เล่นดนตรี นำขับร้องที่วัด ฯลฯ

ซาโลมอน

ชาโลมอน (1 พงศ์กษัตริย์ 1:28-40; 2:1-4,12; 3:1-28; 5:9-19; 6:1-38; 11:1-42)

ชาโลมอนเป็นราชโอรสของดาวิดกับนางบัทเชบา เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกให้ครอบครองอิสราเอล ได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์ก่อนที่ดาวิดพระราชบิดาสิ้นพระชนม์

พระเจ้าเสด็จมาหาชาโลมอนในความฝัน ตรัสว่า “จงขอสิ่งที่ท่านอยากให้เราประทานแก่ท่าน” ชาโลมอนกราบทูลว่า “พระองค์ทรงกรุณาให้ข้าพระองค์ได้เป็นกษัตริย์ แต่ข้าพระองค์ไม่ทราบว่าจะปกครองประชาชนอย่างไร ฉะนั้น ขอโปรดประทานสติปัญญาแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด” พระเจ้าทรงพอพระทัยที่ชาโลมอนทูลขอเช่นนั้น จึงตรัสว่า “เราจะให้ตามที่เจ้าขอ และจะให้สิ่งที่คุณไม่ได้ขอด้วยคือทรัพย์สมบัติและเกียรติยศ”

วันหนึ่ง มีหญิงโสเภณีสองคนที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน มาทูลขอให้ชาโลมอนช่วยตัดสินปัญหา คนหนึ่งทูลว่า “หญิงคนนี้กับหม่อมฉันต่างก็คลอดลูก แต่ลูกของเธอตาย ตกกลางคืนเธอก็มาเอาลูกของหม่อมฉันไปและแอบเอาลูกของเธอที่ตายไปแล้วมาทิ้งไว้ให้แทน พอรุ่งเช้า หม่อมฉันก็เห็นว่าเด็กที่ตายนั้นไม่ใช่ลูกของหม่อมฉัน แต่เธอก็ไม่ยอมคืนลูกให้” หญิงอีกคนหนึ่งจึงว่า “ไม่ใช่ เด็กที่ยังเป็นอยู่คือลูกของฉัน ส่วนเด็กที่ตายไปเป็นลูกของเธอ” ทั้งสองต่างโต้เถียงกันต่อพระพักตร์กษัตริย์ชาโลมอน

ชาโลมอนตัดสินใจทดสอบทั้งสองคน พระองค์ทรงนำมิดมาและอุ้มเด็กที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นขึ้น และตรัสว่า “เอาอย่างนี้ เราจะผ่าเด็กนี้ออกเป็นสองส่วน เอาไปคนละส่วนก็แล้วกัน หญิงคนที่บุตรของตนยังมีชีวิตอยู่นั้นทูลกษัตริย์ เพราะว่าจิตใจของเธออาลัยในบุตรของเธอ กล่าวว่า “ข้าแต่เจ้านายของข้าพระบาท ขอทรงมอบเด็กที่มีชีวิตอยู่ให้เขาไป และถึงอย่างไรก็ตามอย่าทรงฆ่าเสีย” แต่หญิงอีกคนหนึ่งว่า “อย่าให้ฉันเป็นเจ้าของ ขอทรงแบ่งเด็กเกิดเพคะ” แล้วกษัตริย์ตรัสตอบเขาว่า “จงให้เด็กที่มีชีวิตนั้นแก่หญิงคนแรก อย่าฆ่าเสียเลย นางเป็นมารดาของเด็กนั้น” ประชาชนอิสราเอลทั้งปวงทราบเรื่องที่ยกษัตริย์ประทานการพิพากษานั้น เขาทั้งหลายก็เกรงกลัวพระองค์ เพราะได้ประจักษ์ว่า พระสติปัญญาของพระเจ้าอยู่ในพระองค์ ที่ทรงวินิจฉัยให้ความยุติธรรมจนชื่อเสียงของพระองค์แพร่ขยายไปทั่วอิสราเอลและดินแดนเพื่อนบ้าน ชื่อเสียงของชาโลมอนได้แพร่สะพัดไปอย่างรวดเร็ว ประชาชนจากประเทศใกล้และไกลได้มาฟังสติปัญญาของพระองค์

ในช่วงที่กษัตริย์ซาโลมอนปกครองอิสราเอล เป็นช่วงเวลาแห่งความเจริญรุ่งเรืองและยิ่งใหญ่ที่สุด พระองค์ทรงเป็นที่รู้จักของชาวอิสราเอลและคนทั้งปวง เนื่องจากสติปัญญาอันล้ำเลิศของพระองค์ ประชากรของอิสราเอลไม่มีวิหารที่นมัสการพระเจ้า เมื่อครั้งที่ดาวิดวางแผนสร้างวิหาร พระเจ้าตรัสกับเขาว่า “บุตรชายของเจ้า จะเป็นผู้สร้างพระวิหารสำหรับพระนามของเรา” ดังนั้น ซาโลมอนก็เริ่มสร้างพระวิหารที่สวยงามของพระเจ้าไว้ที่กรุงเยรูซาเล็ม ซาโลมอนใช้เวลาสร้างถึงเจ็ดปี พระเจ้าทรงพอพระทัยในกิจการงานที่ซาโลมอนกระทำ และอวยพรอาณาจักรที่ซาโลมอนปกครองเต็มไปด้วยความเจริญรุ่งเรืองมากกว่ายุคไหน ๆ

ถึงแม้กษัตริย์ซาโลมอนจะคิดว่าตนมีปัญญามากกว่าผู้อื่น แต่พระองค์ก็ได้ทำตามที่ได้สอนคนอื่นกลับไม่เชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าเพราะทรงรักหญิงต่างชาติหลายคน นอกจากพระธิดากษัตริย์ฟาโรห์แล้ว ยังทรงรักหญิงชาวโมอับ ชาวอัมโมน ชาวเอโดม ชาวโซดอนและชาวฮิตไทต์ ซึ่งเป็นหญิงจากชนชาติที่พระเจ้าเคยตรัสกับชาวอิสราเอลว่า “ท่านทั้งหลายต้องไม่แต่งงานกับชนชาติเหล่านี้ เพราะนางจะทำให้ใจของท่านหันไปหาเทพเจ้าของนาง” แต่ซาโลมอนทรงผูกพันกับเทพเจ้าเพราะหลงรักนาง หญิงเหล่านี้ทำให้พระทัยของพระองค์หันเหไปจากพระเจ้า ไปนมัสการเทพเจ้าของชนต่างชาติ นี่เป็นความบาปใหญ่หลวง เพราะละเมิดต่อพระบัญญัติที่ห้ามไม่ให้มีพระเจ้าอื่น นอกจากพระเจ้าที่แท้จริงและห้ามทำรูปเคารพเพื่อกราบไหว้ พระเจ้าทรงพิชิตหวังในตัวกษัตริย์ซาโลมอนและทรงพิโรธมาก

ตลอดเวลาที่พระองค์พัฒนาราชอาณาจักรอันสวยงาม หูหระของพระองค์ ประชาชนที่ถูกบีบบังคับกลับเกลียดชังพระองค์ และในเวลาไม่นานการกบฏก็เปิดฉากขึ้น ลิบเฟาทางภาคเหนือแยกตัวจากราชวงศ์ของดาวิด พระเจ้าทรงเตือนซาโลมอนว่า “เจ้าสัญญากับเราแล้วว่า เจ้าจะเชื่อฟังและจะปฏิบัติตามบัญญัติของเราตลอดไป และจะนำประชาชนให้มานมัสการเราแต่เพียงผู้เดียว บัดนี้เจ้าผิดสัญญา เราจะลงโทษเจ้าโดยริบอาณาจักรส่วนใหญ่ไปจากวงศ์วานของเจ้า แต่เพราะเรารักดาวิดบิดาของเจ้า ดังนั้น เราจะยอมให้เจ้าเป็นกษัตริย์ต่อไปตลอดชีวิตของเจ้า แต่เมื่อเจ้าสิ้นไปแล้ว จะเหลือเพียงชนเผ่าเดียวที่จะจงรักภักดีต่อลูกของเจ้า”

ในบั้นปลายชีวิตของกษัตริย์ซาโลมอนจึงเต็มไปด้วยความยุ่งยากและการรบราฆ่าฟันบรรดาศัตรูเริ่มโจมตีพระองค์ เมื่อซาโลมอนสิ้นพระชนม์แล้ว อาณาจักรอิสราเอลถูกแบ่งแยกออกเป็นสองอาณาจักร และเกิดความวุ่นวายในประชากรอิสราเอลด้วยกัน

บทเรียนที่ 15

ซาโลมอน

ผู้เปี่ยมด้วยปรีชาญาณจากพระเจ้า

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักประวัติของซาโลมอน ผู้เปี่ยมด้วยปรีชาญาณ (สติปัญญา) จากพระเจ้า
2. ตระหนักถึงความช่วยเหลือจากพระเจ้า ชื่อสัตย์ที่จะเชื่อฟังและปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์
3. ภาวนาขอพระพรที่จำเป็นและพึ่งพาพระเจ้าอยู่เสมอ

กิจกรรม

“พรวิเศษ ขอได้ 1 ข้อ”

ดำเนินการ

1. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า “หากขอพรวิเศษได้ 1 ข้อที่เป็นจริงได้ ผู้เรียนอยากขออะไร” ให้เวลาคิด 1 นาที แล้วถามผู้เรียนทีละคน
2. ผู้สอนเขียนพรที่ผู้เรียนต้องการขอบนกระดาน หากมีข้อที่ซ้ำกัน ให้เขียนตัวเลขกำกับไว้ด้วยว่ามีจำนวนกี่คนที่ขอพรในเรื่องนั้น

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. พรเรื่องใดที่มีผู้ขอมากที่สุด
2. ถามผู้เรียนกลุ่มที่ขอพรเหมือนกันมากที่สุดว่า “ทำไมจึงเลือกขอในสิ่งนั้น” (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)
3. ผู้เรียนคิดว่าพรข้อใดที่มีประโยชน์และจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียนบ้าง เพราะอะไร (ให้ผู้เรียนช่วยกันคิดและแบ่งปัน)

Waiting For...

สรุป แต่ละคนมีความต้องการในชีวิตที่แตกต่างกัน บางคนต้องการในส่วนที่ตนเองยังขาดหรือต้องการในส่วนที่ตนเองมีน้อย และคิดว่าการมีเพิ่มขึ้นจะนำความสุขมาสู่ชีวิตของตนได้ ซึ่งความต้องการในบางสิ่งบางอย่างนั้นอาจไม่ได้จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตเสมอไป เป็นแค่ความต้องการเพียงชั่วคราว ดังนั้น เมื่อต้องตัดสินใจเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ขอให้เลือกสิ่งที่ดี สิ่งที่จำเป็น มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตมากที่สุดเป็นอันดับแรก

สำเนา

1. เราอาจเคยมีประสบการณ์หรือเคยเห็นจากสื่อ เวลาที่มีการประกวดหรือแข่งขันต่าง ๆ นอกจากผู้ที่เข้าประกวดหรือแข่งขันนั้นจะใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ของตนเอง ที่ผ่านการฝึกฝนมาอย่างดีแล้ว บางคนยังต้องพึ่งพาอาศัยสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ด้วยการเดินทางไปขอพร บนบานให้ช่วยเหลือ เพื่อสร้างขวัญ กำลังใจให้ตนสามารถทำผลงานออกมาได้ดี จนผ่านเข้ารอบหรือสามารถเอาชนะในรายการต่าง ๆ นั้นได้ ซึ่งสำหรับคริสตชน เมื่อประสบกับความทุกข์หรือต้องการความช่วยเหลือ จะภาวนาวอนขอต่อพระเจ้าพระองค์เดียวของเราเท่านั้น

2. กษัตริย์ซาโลมอน ได้รับการเจิมให้เป็นกษัตริย์สืบราชบัลลังก์ต่อจากกษัตริย์ดาวิดผู้เป็นบิดา แม้เป็นผู้ที่มีอำนาจการปกครองสูงสุดในแผ่นดินแล้วก็ตาม แต่พระองค์ก็ยังทูลขอสิ่งที่จำเป็นจากพระเจ้า นั่นคือสติปัญญา พระเจ้าเสด็จมาหาซาโลมอนในความฝัน ตรัสว่า “จงขอสิ่งที่ท่านอยากให้เราประทานแก่ท่าน” ซาโลมอนทูลว่า “พระองค์ทรงกรุณาให้ข้าพระองค์ได้เป็นกษัตริย์ แต่ข้าพระองค์ไม่ทราบว่าจะปกครองประชาชนอย่างไร ฉะนั้น

ขอโปรดประทานสติปัญญาแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด” พระเจ้าทรงพอพระทัยที่ซาโลมอนทูลขอเช่นนั้น จึงตรัสว่า “เราจะให้ตามที่เจ้าขอและจะให้สิ่งที่เจ้าไม่ได้ขอด้วย คือทรัพย์สมบัติและเกียรติยศ”

3. มีเหตุการณ์หนึ่งในพระคัมภีร์ แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงประทานพรแห่งสติปัญญาให้กับกษัตริย์ซาโลมอน วันหนึ่ง มีหญิงโสเภณีสองคนที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน มาทูลขอให้ซาโลมอนช่วยตัดสินปัญหา คนหนึ่งทูลว่า “หญิงคนนี้กับหม่อมฉันต่างก็คลอดลูก แต่ลูกของเธอตาย ตกกลางคืนเธอก็มาเอาลูกของหม่อมฉันไป และแอบเอาลูกของเธอที่ตายไปแล้วมาทิ้งไว้ให้แทน พอรุ่งเช้า หม่อมฉันก็เห็นว่าเด็กที่ตายนั้นไม่ใช่ลูกของหม่อมฉัน แต่เธอก็ไม่ยอมคืนลูกให้” หญิงอีกคนหนึ่งจึงว่า “ไม่ใช่ เด็กที่ยังเป็นอยู่คือลูกของฉัน ส่วนเด็กที่ตายไปเป็นลูกของเธอ” ทั้งสองต่างโต้เถียงกันต่อพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอน พระองค์ตัดสินใจทดสอบ

คนทั้งสอง ทรงนำมิดามาและอุ้มเด็กที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นขึ้น ตรัสว่า “เอาอย่างนี้ เราจะผ่าเด็กนี้ออกเป็นสองส่วน เอาไปคนละส่วนก็แล้วกัน หญิงคนที่บุตรของตนยังมีชีวิตอยู่นั้น

ทูลกษัตริย์ เพราะว่าจิตใจอาลัยในบุตรของเธอ กล่าวว่า “ข้าแต่เจ้านายของข้าพระบาท ขอทรงมอบเด็กที่มีชีวิตอยู่ให้เขาไป และถึงอย่างไรก็อย่าทรงฆ่าเสีย” แต่หญิงอีกคนหนึ่งว่า “อย่าให้ฉันเป็นเจ้าของ ขอทรงแบ่งเด็กเถิดเพคะ” แล้วกษัตริย์ตรัสตอบเขาว่า “จงให้เด็กที่มีชีวิตนั้นแก่หญิงคนแรก อย่าฆ่าเสียเลย นางเป็นมารดาของเด็กนั้น”

4. ให้เราภาวนาขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าอยู่เสมอ เป็นต้นเมื่อต้องตัดสินใจในเรื่องสำคัญ เหมือนกับ กษัตริย์ซาโลมอน เพื่อช่วยให้เราตัดสินใจอย่างรอบคอบมากที่สุด แม้เราจะมีความรู้ ความสามารถที่ได้มาจากการเรียนรู้และประสบการณ์มากมาย แต่การมีชีวิตที่สนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าอยู่เสมอด้วยการภาวนาไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม จะช่วยให้เรามีหลักยึดในการคิด และตัดสินใจทำในสิ่งที่ถูกต้องอยู่เสมอ
5. ให้เรามีความซื่อสัตย์มั่นคงในคำสัญญาต่อพระเจ้า ในการเป็นคริสตชนที่ดี ดำเนินชีวิตตามความเชื่ออย่างมั่นคง ไม่หันเหไปพึ่งพาสิ่งอื่นใดนอกจากพระเจ้าของเรา

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. กษัตริย์ซาโลมอน ผู้ได้รับการเจิมให้เป็นกษัตริย์สืบราชบัลลังก์ต่อจากเป็นกษัตริย์ดาวิดผู้เป็นบิดา
2. พระเจ้าประทานพระพรด้านสติปัญญาให้กับกษัตริย์ซาโลมอน ตามที่ได้ทูลขอ
3. ให้เราภาวนาขอพระเจ้าความช่วยเหลือจากพระเจ้าอยู่เสมอ เป็นต้นเมื่อต้องตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญ
4. การมีชีวิตที่สนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าผ่านการภาวนาไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม จะช่วยให้เรามีหลักยึดในการคิด และตัดสินใจทำในสิ่งที่ถูกต้องอยู่เสมอ
5. มีความซื่อสัตย์มั่นคงในคำสัญญาต่อพระเจ้าในการเป็นคริสตชนที่ดี ดำเนินชีวิตตามความเชื่ออย่างมั่นคง ไม่หันเหไปพึ่งพาพระเจ้าอื่นนอกจากพระเจ้าของเรา

ข. กิจกรรม ร้องเพลง เพลงภาวนา (เพลงประกอบการสอนคำสอน อัลบั้ม รักที่อบอุ่น) ฟังและดาวน์โหลดเพลงได้ที่

<https://www.kamsondeedee.com/main/images/stories/audio/songs/warmlove/10warmlove.mp3>

เพลง ภาวนา

1. สรรเสริญ สรรเสริญ สรรเสริญพระในยามเช้า สรรเสริญพระในยามค่ำ
สรรเสริญ สรรเสริญ สรรเสริญพระทุกเวลา

(คำที่ขีดเส้นใต้ให้เปลี่ยนคำไปตามข้อเหล่านี้ 2. ขอขอบคุณ..... 3. วอนขอ..... 4. ขอโทษ.....)

หรือเขียน “คำภาวนาทูลขอสิ่งที่จำเป็น” ให้ผู้เรียนเขียนคำภาวนาของตนลงในสมุดส่วนตัว

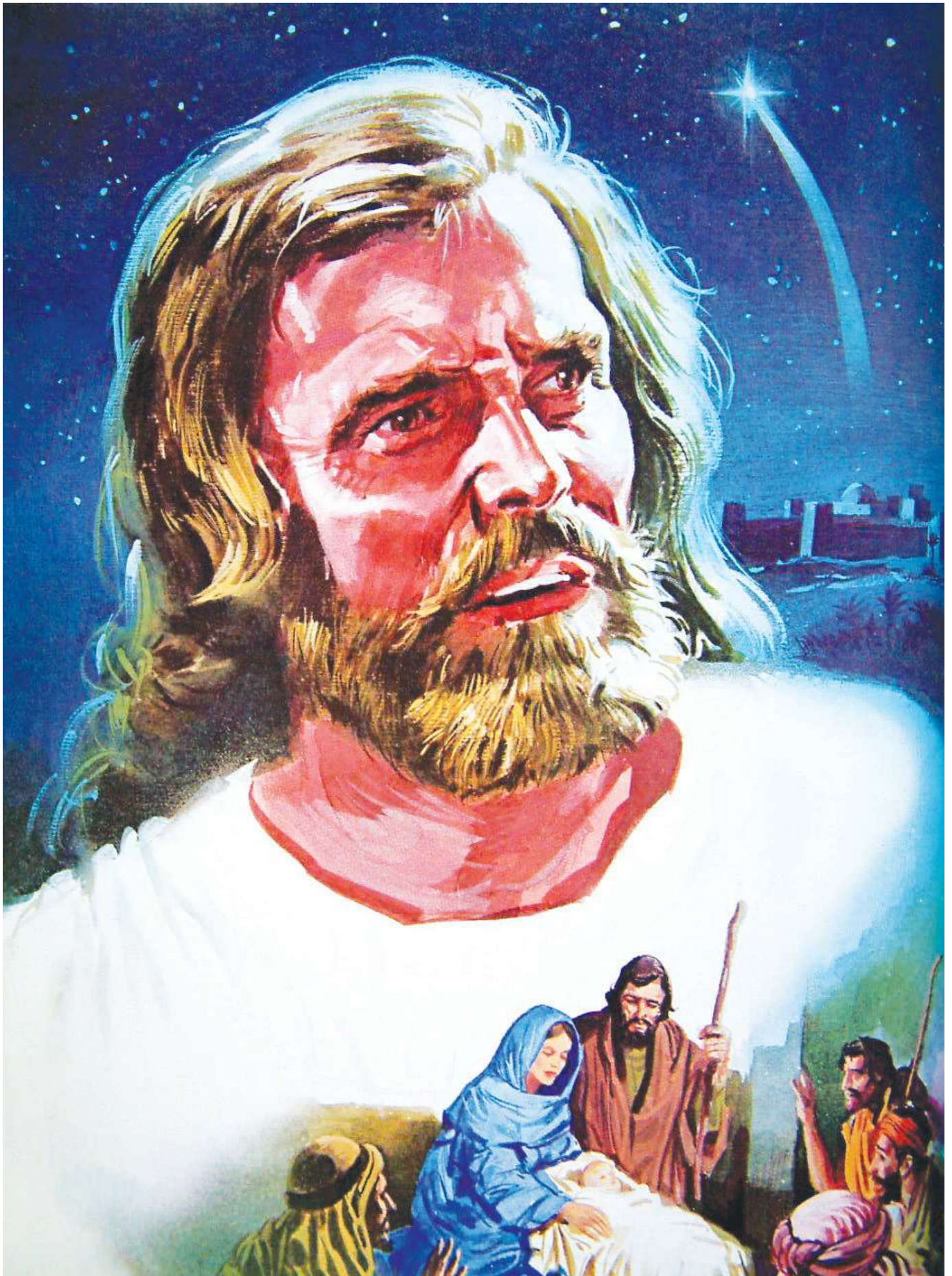
***ผู้สอนเตรียมจิตใจผู้เรียนให้อยู่ในบรรยากาศแห่งการภาวนา จากนั้นดำเนินการตามขั้นตอนนี้

1. ให้ผู้เรียนเขียน “คำภาวนาที่ผู้เรียนคิดว่ามีความจำเป็นมากที่สุด” ในขณะนี้ 1 ข้อ
2. เมื่อทุกคนในห้องเขียนเสร็จแล้ว ให้ผู้เรียนแต่ละคนอ่านคำภาวนาของตนและจบคำภาวนาด้วยคำว่า ...ให้เราภาวนา... และผู้เรียนคนอื่น ๆ ตอบว่า ...โปรดสดับฟังเถิดพระเจ้าข้า...

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องซาโลมอนเพิ่มเติม หน้า 117-118
2. ภาวนาขอปรีชาญาณ (สติปัญญา) จากพระเจ้าในเวลาที่ต้องตัดสินใจ หรือเมื่อต้องทำงานกลุ่มในการเรียนและการสอบ

อิสยาห์

อิสยาห์ (ความรู้เกี่ยวกับหนังสือประกาศก ข้อ 8; อิสยาห์ 1-3; 6:1-12; 7:3-17; 11:1-9)

อิสยาห์บุตรของามอส เกิดราวปี 765 กคศ. ได้รับการเรียกจากพระเจ้าในราวปี 740 กคศ. ในสมัยของอิสยาห์ อิสราเอลแบ่งออกเป็น 2 อาณาจักร อาณาจักรเหนือเรียกว่าอิสราเอล เมืองหลวงคือ “กรุงสะมาเรีย” อาณาจักรใต้เรียกว่า “ยูดาห์” เมืองหลวงคือกรุงเยรูซาเล็ม อิสยาห์เป็นประกาศกและเป็นที่ปรึกษาของกษัตริย์ฝ่ายยูดาห์ ท่านมีภรรยาและบุตรชาย 2 คน ในปีที่กษัตริย์อัสซิริยาห์สิ้นพระชนม์ พระเจ้าทรงเรียกท่านในพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม ท่านเป็นประกาศกในยุคการปกครองของกษัตริย์อัสซิริยาห์ โยธาม อาคัสและเฮเซคียาห์

ท่านเป็นคนซื่อตรง กล้าสั่งสอน เตือนสติเรื่องความบาปผิดของประชากรของพระเจ้า ท่ามกลางสถานการณ์บ้านเมืองและสังคมที่กำลังเผชิญกับความอยุติธรรมในด้านต่าง ๆ คนมั่งมีเอาเปรียบคนยากจน คนยากจนถูกกดขี่ข่มเหง ผู้พิพากษาดัดลिनบน ศีลธรรมเสื่อมทราม การนมัสการพระเจ้าไม่ถึงแก่น ผู้คนหันหลังให้กับพระเจ้า พระเจ้ามอบหมายพันธกิจให้แก่ท่าน คือไปประกาศให้รู้ว่าอาณาจักรอิสราเอลและยูดาห์จะต้องล่มสลาย เป็นการลงโทษประชากรที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า อิสยาห์ประกาศสั่งสอน เตือนสติเรื่องความบาปผิดของยูดาห์ และให้กำลังใจพวกเขาให้หันกลับมาหาพระเจ้า ให้ดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟัง ทำตามพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างเคร่งครัด เพราะถ้าไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย อิสยาห์ใช้คำว่าแผ่นดินจะว่างเปล่า คือไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย การเชื่อฟังพระเจ้าการติดสนิทกับพระเจ้า การพึ่งพาพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถปกป้องพวกเขาได้ พระเจ้าเท่านั้นจะนำมาซึ่งความปลอดภัย ความยุติธรรม ความชอบธรรมและสันติสุขที่แท้จริง ท่านรักพระเจ้ามากและเชื่อมั่นในพระองค์ ทั้งพยายามที่จะให้กษัตริย์ของยูดาห์เชื่อมั่นในพระเจ้าด้วย

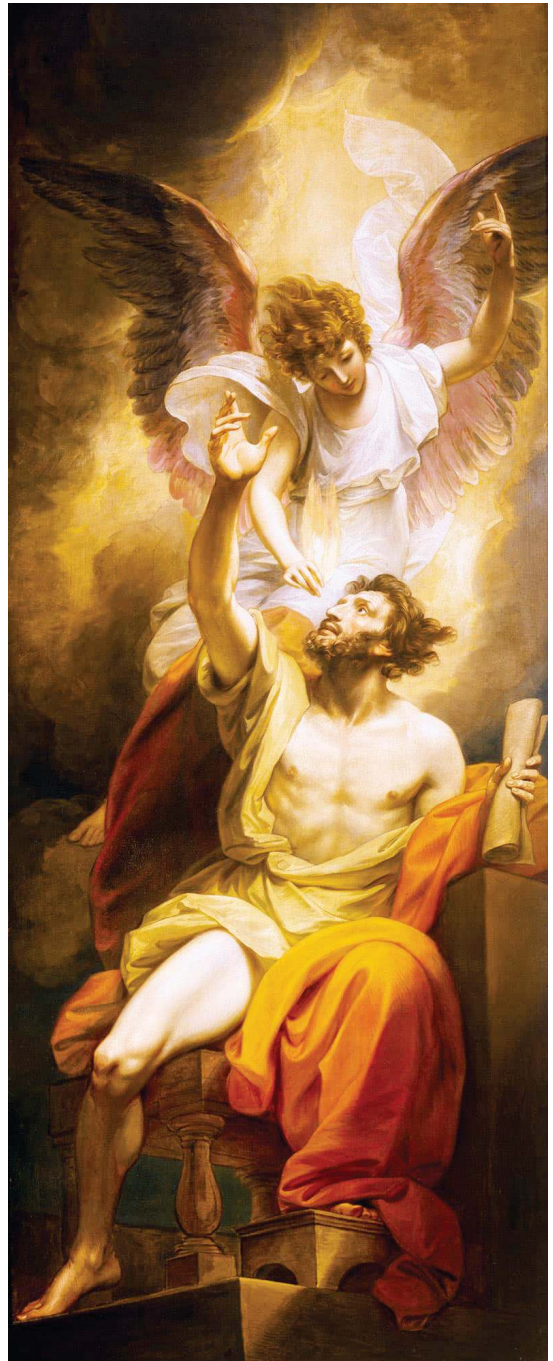
อิสยาห์เป็นประกาศกผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาประกาศกท่านกล่าวถึงพระเมสสิยาห์ ซึ่งชาวอิสราเอลรอคอยว่า ผู้ซึ่งจะมาจากเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด พระองค์จะทรงสถาปนาสันติภาพและความยุติธรรมบนแผ่นดิน จะทรงเผยแผ่ความรู้จักพระเจ้าแก่มวลมนุษย

ครั้งหนึ่ง ในนิมิตของอิสยาห์ ท่านเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่บนพระบัลลังก์สูงและตั้งอยู่บนที่สูง ชายฉลองพระองค์แผ่เต็มพระวิหาร เสราฟหลายตนยืนอยู่โดยรอบ แต่ละตนมีปีกหกปีก ใช้สองปีกบังหน้า สองปีกคลุมเท้าและสองปีกใช้บิน เสราฟแต่ละตนต่างร้องรับกันว่า “ศักดิ์สิทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้าจอมจักรวาล แผ่นดินทั้งหมดเต็มไปด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์” และรากฐานของธรณีประตูก่ลั่นสะเทือนด้วยเสียงของเหล่าผู้ร้อง

อิสยาห์กล่าวว่า “วิบัติจงเกิดแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพินาศแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากมีมลทิน อาศัยอยู่ในหมู่ชนชาติ ริมฝีปากมีมลทิน ถึงกระนั้น นัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็นกษัตริย์ คือพระเจ้าจอมจักรวาล” แล้วเสราฟตนหนึ่งบินมาหาข้าพเจ้า ถือคัมภีร์ถ่านที่ลุกอยู่มาจากพระแท่นบูชา เสราฟตนนั้นสัมผัส ริมฝีปากข้าพเจ้า พูดว่า “ดูซิ สิ่งนี้สัมผัสริมฝีปากของท่านแล้ว ความผิดของท่านก็ถูกลบล้างแล้ว บาปของท่านก็ได้รับการ อภัยแล้ว” แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า ตรัสว่า “เราจะส่งใคร ใครจะไปแทนเรา” ข้าพเจ้าทูลตอบว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” พระองค์ตรัสว่า “ไปเถิด ไปบอกประชากรนี้ว่า ท่านจะฟังแล้วฟังเล่าแต่จะไม่ เข้าใจ ท่านจะดูแล้วดูเล่าแต่จะ 모르 จงทำให้ใจของประชากร นี้ด้าน ทำให้หูของเขาหนวก ทำให้ตาของเขาบอด ตาของเขา จะไม่เห็น หูของเขาจะไม่ได้ยิน ใจของเขาจะไม่เข้าใจ เขาจะ ได้ไม่กลับมารับการรักษาให้หาย”

ท่านปฏิบัติภารกิจเป็นเวลา 40 ปี ถวายตัวรับใช้พระเจ้า รับใช้ประชากรของพระองค์ โดยนำพระวาจาของพระเจ้า ไปเสริมกำลังใจประชาชาติทั้งหลายให้หันกลับมาหาพระองค์ การที่ประกาศอิสยาห์มีบทบาทสำคัญในเหตุการณ์ของชาติ ทำให้ท่านกลายเป็นบุคคลสำคัญ ท่านเป็นประกาศกที่เน้นถึง ความเชื่อในช่วงเวลาวิกฤติของชาติ ท่านสั่งให้ทุกคนมีความ วางใจต่อพระเจ้า เพราะการวางใจต่อพระเจ้าเพียงอย่างเดียว เท่านั้นจะนำความรอดพ้นมาให้

บทเรียนที่ 16

อิสยาห์

ผู้ประกาศข่าวดีของพระเจ้า

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักชีวิตของประกาศกอิสยาห์
2. ตระหนักถึงหน้าที่ของการประกาศข่าวดีในฐานะที่เป็นคริสตชน
3. บอกเล่าเรื่องราวของพระเจ้าให้ผู้อื่นได้รับรู้ผ่านทางชีวิตของตน

กิจกรรม

“ผู้ประกาศข่าวดี”

อุปกรณ์ หนังสือพิมพ์ (ตามจำนวนผู้เรียน)

ดำเนินการ

1. แจกหนังสือพิมพ์ให้ผู้เรียนคนละ 1 ฉบับ หากมีผู้เรียนจำนวนมาก อาจให้จับคู่กัน 2 คนหรือกลุ่ม 3 คน แล้วแต่ผู้สอนเห็นว่าเหมาะสม
2. ให้ผู้เรียนเลือกหาข่าวที่เป็นเรื่องดี 1 ข่าว/เรื่อง ให้เวลา 10 นาที เพื่ออ่านและทำความเข้าใจ จากนั้นให้ผู้เรียนทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศข่าว ด้วยการออกมาเล่าข่าวที่ตนได้อ่านที่หน้าชั้นเรียนให้ทุกคนฟัง
3. ผู้เรียนคนใดทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศข่าวได้น่าสนใจและถูกใจที่สุด ให้เพื่อน ๆ ในห้องช่วยกันเลือก ผู้สอนเตรียมรางวัลหรือขนมให้เล็กน้อย

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ถามผู้เรียนว่ารู้สึกอย่างไรเมื่อต้องออกมาเล่าข่าวให้เพื่อน ๆ ฟังที่หน้าชั้นเรียน (เฉย ๆ, ตื่นเต้น, กังวล, สนุก ฯลฯ)
2. มีใครชอบเป็นผู้เล่าบ้าง และใครที่ไม่ค่อยชอบ (ให้ผู้เรียนยกมือตอบ พร้อมบอกเหตุผล)
3. เพื่อนคนใดได้รับเลือกให้เป็นผู้ประกาศข่าวที่น่าสนใจที่สุด เพราะลักษณะการเล่าของเขาเป็นอย่างไร (เล่าได้สนุก, เสียงดังฟังชัด, น่าสนใจ, เข้าใจง่าย, บุคลิกดี ฯลฯ)

สรุป ผู้ประกาศข่าวอาจเป็นอีกหนึ่งอาชีพที่ใครหลายคนใฝ่ฝันอยากจะเป็น ซึ่งคุณสมบัติของผู้ประกาศข่าวก็คือ มีบุคลิกที่ดี มีความมั่นใจ พูดจาฉะฉาน น่าฟัง เข้าใจง่ายและต้องรู้ทันข่าวสารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อจะได้รายงานข่าวไปสู่ประชาชนผ่านทางสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างเป็นกลาง เป็นธรรม เป็นความจริง และในมุมมองที่ถูกต้อง ถ้าหากไม่มีผู้ประกาศข่าว ประชาชนก็จะไม่สามารถรับรู้ข่าวสารประจำวันได้เลย ฉะนั้น บทบาทหน้าที่ของผู้ประกาศข่าวจึงมีความสำคัญในการส่งสาร บอกสาร และทำให้ประชาชนรู้ถึง ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่นเดียวกันในฐานะที่เราเป็นคริสตชน เราก็มีหน้าที่หนึ่งที่สำคัญในการเป็นผู้ประกาศข่าวดีของพระเจ้า ส่งสารความรักของพระองค์ไปสู่คนรอบข้าง ผ่านทางชีวิตของเรา

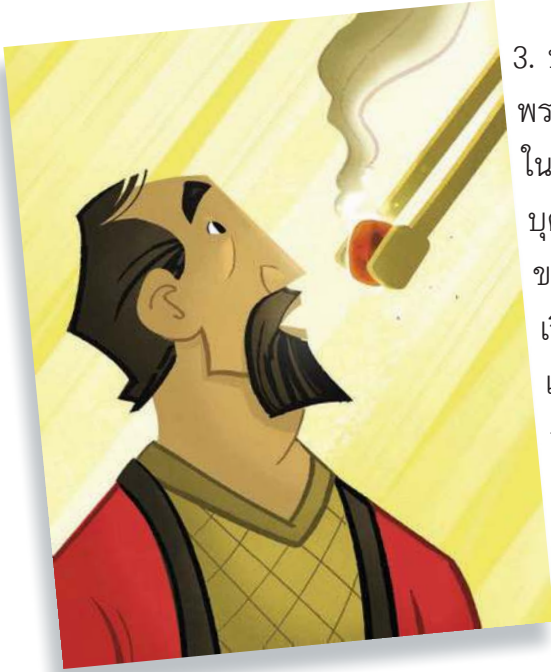
ถ้อยสอน

1. ตามหน้าจอโทรทัศน์ของแต่ละช่อง เราจะพบกับผู้ประกาศข่าวที่โด่งดังมากมายหลายคน ซึ่งทำหน้าที่ในแต่ละช่วงข่าวต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไป มีทั้งข่าวเด็ดประจำวัน ข่าวกีฬา ข่าวกีฬา ข่าวกีฬา ข่าวกีฬา และอีกหนึ่งช่วงที่ผู้คนต่างให้ความสนใจกันมาก ก็คือช่วงพยากรณ์อากาศ เพราะจะได้

ทราบถึงสภาพภูมิอากาศประจำวัน ว่าวันนี้สภาพอากาศเป็นอย่างไร ฝนจะตกหรือไม่ เพื่อจะได้เตรียมตัวในการใช้ชีวิตได้ถูกต้อง การรู้และเตรียมตัวล่วงหน้าได้ก่อนเป็นเรื่องที่ดี แม้ในบางครั้งข้อมูลก็อาจจะตรงบ้าง ไม่ตรงบ้าง คลาดเคลื่อนไปบ้างก็ตาม นอกจากฟังการพยากรณ์อากาศแล้ว อาจจะคาดเดาได้จากสภาพความเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติที่เกิดขึ้นก็ได้ ยิ่งผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า อายุมากกว่า ก็จะทราบดีกว่าเมื่อท้องฟ้าเริ่มมืดครึ้ม แสดงว่าฝนกำลังจะตก หากมีลมพัดแรงทำให้พัดพาฝนไปก็อาจจะไม่ตก ก็เป็นการคาดเดาและทำนายตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

2. เช่นเดียวกันในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม จะมีการพูดถึงบุคคลกลุ่มหนึ่งที่ถูกเรียกว่า **ประกาศก** เขาถูกกล่าวว่าเป็นนักพยากรณ์บ้าง เป็นผู้ทำนายบ้าง แท้จริงแล้วประกาศกเป็นใคร ประกาศกก็คือบุคคลหนึ่งที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้าและพูดในพระนามของพระองค์ พระเจ้าทรงเลือกพวกเขาไว้เป็นพิเศษเพื่อเปิดเผยความจริงแก่มนุษยชาติ เป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพระเจ้า และมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาด้านศาสนาของชนชาติอิสราเอล หนังสือของประกาศกแต่ละเล่มค่อย ๆ ทำให้เห็นพระดำริและพระประสงค์ของพระเจ้า ในการช่วยไถ่กู้มนุษยชาติให้รอดพ้นชัดแจ้งยิ่งขึ้น เพราะพระเจ้าทรงมีขั้นตอนในการเผยแสดงความจริงของพระองค์ **ประกาศกถือว่าเป็นผู้ประกาศสารจากพระเจ้าทั้งที่เกี่ยวกับอดีต ปัจจุบัน และอนาคต** และประกาศกหลายท่านได้พยากรณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย หนึ่งในนั้นก็คือ**ประกาศกอิสยาห์** ผู้ถูกกล่าวถึงว่าเป็นผู้ทำนายล่วงหน้า เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ และก็เป็นจริงตรงตามที่ท่านได้ทำนายไว้

3. ประกาศกอิสยาห์เป็นบุตรของามอส เกิดในราวปี 765 ก่อน ค.ศ. พระเจ้าทรงเรียกท่านในพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มให้เป็นประกาศก ในปีที่กษัตริย์อัสซิริยาห์สิ้นพระชนม์ ราวปี 740 ก่อน ค.ศ. ท่านมีบุตรชาย 2 คน ชื่อ มาเฮอร์ชาลาลหัชบัลและเชอาร์ยาซูบ ในสมัยของท่าน อิสราเอลแบ่งออกเป็น 2 อาณาจักร คือ อาณาจักรเหนือ เรียกว่าอิสราเอล เมืองหลวงคือกรุงสะมาเรีย และอาณาจักรใต้ เรียกว่ายูดาห์ เมืองหลวงคือกรุงเยรูซาเล็ม พันธกิจของท่านคือ การประกาศให้รู้ว่า อาณาจักรอิสราเอลและยูดาห์จะต้องล่มสลาย เป็นการลงโทษที่ประชากรไม่ซื่อสัตย์ต่อพระยาห์เวห์ (เทียบ อสย. 6:1-13)

4. ท่านเป็นคนซื่อตรง กล้าที่จะประกาศ สั่งสอนเรื่องความบาปผิดของประชากรพระเจ้า ท่ามกลางสถานการณ์ และสังคมที่กำลังเผชิญกับความอยุติธรรมในด้านต่าง ๆ เตือนสติให้พวกเขาหันกลับมาหาพระเจ้า ให้ดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟังและให้ทำตามพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างเคร่งครัด เพราะถ้าไม่เป็นเช่นนั้นพวกเขาจะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยและแผ่นดินจะว่างเปล่า การเชื่อฟังพระเจ้า การชิดสนิทกับพระเจ้า และการพึ่งพาพระเจ้า เท่านั้นที่จะสามารถปกป้องพวกเขาได้ ประกาศกอิสยาห์มีบทบาทสำคัญในเหตุการณ์ของชาติ ทำให้ประกาศกเป็นบุคคลสำคัญระดับชาติ ท่านเป็นประกาศกที่เน้นถึงความเชื่อในช่วงเวลาวิกฤตของชาติ ท่านได้สั่งให้ทุกคนมีความวางใจต่อพระเจ้าเท่านั้นไม่ต้องวางใจใครอื่น เพราะการวางใจต่อพระเจ้าจะนำความรอดพ้นมาให้ ประกาศกอิสยาห์เป็นประกาศกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาประกาศกทั้งหลาย เพราะได้กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ พระผู้ไถ่ที่ชาวอิสราเอลรอคอยว่า “จะทรงสืบเชื้อสายจากราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด พระองค์จะทรงสถาปนาสันติภาพและความยุติธรรมบนแผ่นดิน และทรงเผยแผ่ความรู้จักพระเจ้าแก่มวลมนุษย์” (เทียบ อสย. 2:1-5; 7:10-17; 9:1-6; 11:1-9; 28:16-17) และพระเจ้าทรงทำให้คำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิม สำเร็จบริบูรณ์ในพระคริสตเจ้า ซึ่งเป็นการเผยแสดงธรรมล้ำลึกในพันธสัญญาใหม่ (ประมวลคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิกข้อ 140)

5. ประกาศกอิสยาห์เป็นแบบอย่างให้กับเรา ในการทำหน้าที่เป็นผู้ประกาศที่ดี ที่พูดถึงเรื่องพระเจ้าอย่างซื่อตรง มีความไว้วางใจในพระเจ้า สอนผู้คนให้หันกลับมาพึ่งพาพระเจ้าเสมอและไม่หลงเชื่อในทางที่ผิด เราอาจจะไม่ได้ทำกิจการที่ยิ่งใหญ่เช่นเดียวกับประกาศก แต่ในฐานะที่เป็นคริสตชน เรามีหน้าที่สำคัญในการเป็นผู้ประกาศข่าวดีของพระเจ้า ไม่ต้องมีการทำนาย ไม่ต้องวิเคราะหหรือคาดเดาตามสถานการณ์ แต่เป็นความจริงที่เกิดขึ้นแล้ว พระเยซูเจ้าทรงบังเกิดมา ดำเนินชีวิตและมีคำสอนมากมายให้เราได้ฟังและนำไปปฏิบัติ จึงเป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องบอกเล่าและประกาศถึงเรื่องราวความรักของพระเจ้าสู่บุคคลอื่นรอบข้าง ผ่านทางคำพูดและการดำเนินชีวิตของเรา ทำให้เพื่อนพี่น้องที่อยู่รอบข้างได้เห็นและสัมผัสถึงความรักของพระเจ้าในตัวเรา

1. ประกาศกอิสยาห์เป็นบุตรของอามอส เกิดในราวปี 765 ก่อน ค.ศ. ชื่อของท่านมีความหมายว่า “พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพ้น”
2. พันธกิจของท่านคือ การประกาศให้รู้ว่าอาณาจักรอิสราเอลและยูดาห์จะต้องล่มสลาย เป็นการลงโทษที่ประชากรไม่เชื่อสัตย์ต่อพระยาห์เวห์
3. ท่านเป็นคนซื่อตรง กล้าที่จะประกาศสั่งสอนเรื่องความบาปผิดของประชากรพระเจ้า ท่ามกลางสถานการณ์และสังคมที่กำลังเผชิญกับความอยุติธรรมในด้านต่าง ๆ
4. ประกาศกอิสยาห์เป็นผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาประกาศก ซึ่งได้กล่าวพยากรณ์ถึงพระเมสสิยาห์ พระผู้ไถ่ที่ชาวอิสราเอลรอคอย
5. ในฐานะที่เราเป็นคริสตชน เรามีหน้าที่สำคัญในการเป็นผู้ประกาศข่าวดีของพระเจ้า ด้วยการบอกเล่าและประกาศถึงเรื่องราวความรักของพระเจ้าไปสู่บุคคลอื่นรอบข้าง ผ่านทางคำพูดและการดำเนินชีวิตของเรา

ข. กิจกรรม ร้องเพลง “ใครจะไปบอก” เพลงประกอบการสอนคำสอน ชุด รักที่อบอุ่น

เนื้อเพลง	*** ในโลกนี้มีคนมากมาย	ที่อยู่ในความบาป
	ใครจะไปบอกคนเหล่านั้น	ให้รู้ถึงความรอด
** ใครจะไปบอก	ใครจะไปบอก	ว่าพระคริสต์ตายแทนเขา
ใครจะไปบอก	ใครจะไปบอก	ว่าพระคริสต์ตายแทนเรา
	(ซ้ำ **/**)	
ฉันจะไปบอก	ฉันจะไปบอก	ว่าพระคริสต์ตายแทนเขา
ฉันจะไปบอก	ฉันจะไปบอก	ว่าพระคริสต์ตายแทนเรา

- อุปกรณ์
1. พิมพ์เนื้อเพลงตามจำนวนผู้เรียน หรือเขียนลงบนกระดาน/กระดานชาร์ต
 2. ไฟล์เพลง ดาวน์โหลดที่ www.kamsondeedee.com
 3. คอมพิวเตอร์/ลำโพงบลูทูธ

ดำเนินการ

1. ผู้สอนเตรียมเนื้อเพลงมาแจกให้ผู้เรียน และเปิดเพลงให้ผู้เรียนฟัง 1-2 รอบ
2. ผู้สอน สอนผู้เรียนร้องเพลงทีละท่อนจนจบ และฝึกให้ร้องเพลงได้อย่างถูกต้อง
3. ผู้สอนนำผู้เรียนให้ช่วยกันคิดท่าทางประกอบง่าย ๆ และทำท่าทางประกอบพร้อมกัน
4. ผู้สอนตอกย้ำให้ผู้เรียนตระหนักถึงหน้าที่สำคัญในการเป็นผู้ประกาศข่าวดีของพระเจ้า ให้ผู้เรียนจะได้บอกเล่าเรื่องราวความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ไปสู่บุคคลรอบข้าง โดยเริ่มจากคนใกล้ตัวของเรา คนที่บ้าน และเพื่อน ๆ ในห้อง ในโรงเรียนของเรา ด้วยการดำเนินชีวิตอย่างดีกับทุกคน

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องประกาศกอิสยาห์เพิ่มเติม หน้า 123-124
2. ดำเนินชีวิตด้วยการเป็นผู้ประกาศข่าวดีของพระเจ้า ผ่านทางชีวิตของเรา
3. สวดภาวนาเพื่อคริสตชนจะได้มีความเชื่อที่มั่นคง ซื่อสัตย์ และไว้วางใจพระเจ้าเสมอ

บันทึกยูโยเซฟ

นักบุญโยเซฟ (มัทธิว 1:18-20, 2:1-35, ลูกา 2:1-52)

จากพระวรสารนักบุญมัทธิวและนักบุญลูกา แม้จะมีข้อมูลไม่มากนัก แต่ก็เพียงพอที่จะทำให้พวกเราได้ทราบประวัติของนักบุญโยเซฟ ดังนี้ ท่านเป็นช่างไม้ เป็นคู่หมั้นของมารีย์ ท่านเป็น “ผู้ชอบธรรม” พร้อมเสมอที่จะปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้า ตามที่ปรากฏในธรรมเนียมปฏิบัติ โดยอาศัยความฝัน 4 ครั้ง ท่านได้พาพระนางมารีย์ไปลงทะเบียนสำมะโนครัว โดยออกเดินทางจากเมืองนาซาเร็ธไปสู่เมืองของกษัตริย์ดาวิดคือเบธเลเฮม ท่านได้เห็นการประสูติของพระผู้ไถ่ในรางหญ้า ณ ที่นั้น “ไม่มีสถานที่พักพิงสำหรับพวกเขา” ท่านได้เห็นคนเลี้ยงแกะและโหราจารย์สามท่าน ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรอิสราเอล คนต่างชาติ และต่างความเชื่อมานมัสการพระผู้ไถ่

นักบุญโยเซฟกล้าหาญในการยอมรับเป็นบิดาของพระเยซูเจ้าตามกฎหมาย และท่านได้ตั้งชื่อว่า “เยซู” ตามที่ทูตสวรรค์แจ้งให้ทราบ หลังจากพระเยซูเจ้าทรงบังเกิดได้ 40 วัน ท่านพร้อมกับพระนางมารีย์ นำพระกุมารไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อถวายแด่พระเจ้า และได้ฟังคำทำนายของสิเมโอนด้วยความประหลาดใจเกี่ยวกับพระเยซูและพระมารดาของพระองค์ และเพื่อปกป้องพระเยซูเจ้าจากเงื้อมมือของกษัตริย์เฮโรด ท่านจึงพาพระกุมารและพระมารดาหนีไปอาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์ในฐานะคนต่างด้าว จนกระทั่งกษัตริย์เฮโรดสิ้นพระชนม์ ท่านจึงพาพระกุมารและพระมารดากลับไปยังเมืองนาซาเร็ธ แคว้นกาลิลี

ในเทศกาลปีศาจของทุกปี นักบุญโยเซฟและพระนางมารีย์ เดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อร่วมฉลองด้วย เมื่อพระเยซูเจ้ามีพระชนมายุสิบสองพรรษา ได้เดินทางไปพร้อมกับท่านทั้งสอง เมื่อวันฉลองสิ้นสุดลงทุกคนต่างเดินทางกลับ แต่พระเยซูเจ้ายังประทับอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มโดยที่บิดามารดาไม่รู้ เพราะคิดว่าพระองค์ทรงอยู่ในหมู่ผู้ร่วมเดินทาง เมื่อเดินทางไปได้หนึ่งวัน โยเซฟพร้อมกับพระนางมารีย์ตามหาพระองค์ในหมู่ญาติและคนรู้จัก เมื่อไม่พบจึงกลับไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อตามหาพระองค์ที่นั่น ในวันที่สาม โยเซฟพร้อมกับพระนางมารีย์พบพระองค์ในพระวิหาร ประทับนั่งอยู่ในหมู่อาจารย์ ทรงฟังและทรงโต้ถามพวกเขา

ความจริงอีกประการหนึ่งที่พระวรสารทั้ง ได้บันทึกไว้เพื่อยืนยันกับเราก็คือ พระเยซูเจ้าเป็นบุตรของโยเซฟ แม้เราจะไม่ทราบชีวิตบั้นปลายของท่าน แต่ในพระวรสารบอกเราว่า ท่านเป็น “ผู้ชอบธรรม” คือผู้ที่เลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ และแม้ว่าพระวรสารจะก็ไม่บันทึกคำพูดของท่านไว้แม้แต่คำเดียว แต่ก็แสดงให้เห็นว่า ท่านเป็นผู้ชอบ “ทำ” มากกว่าพูดอย่างแท้จริง และท่านก็ได้รับการยกย่องที่สำคัญ นั่นคือการได้เป็นผู้ปกป้องดูแลพระเยซูเจ้าองค์พระผู้ไถ่

บทเรียนที่ 17

นักบุญโยเซฟ

บุรุษผู้ชอบธรรม

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักเรื่องราวและบทบาทของนักบุญโยเซฟจากในพระวรสาร
2. ตระหนักถึงความสำคัญในการดำเนินชีวิตเป็นผู้มีคุณธรรมเช่นเดียวกับนักบุญโยเซฟ
3. นำคุณธรรมและแบบอย่างจากชีวิตของนักบุญโยเซฟมาปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน

กิจกรรม

แผนพันธ์แก่นักบุญโยเซฟ

อุปกรณ์

1. คำถามเกี่ยวกับนักบุญโยเซฟ หน้า 136
2. กริ่งหรือนกหวีดให้สัญญาณ
3. กระดาษ A4 ที่ใช้แล้ว 1 หน้า ตามจำนวนกลุ่มของผู้เรียน กลุ่มละ 10 แผ่น
4. ปากกาเคมีหรือปากกาเมจิกตามจำนวนกลุ่ม
5. รางวัลสำหรับกลุ่มที่ชนะ

ดำเนินการ

1. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน ดูตามความเหมาะสม
2. ให้ผู้เรียนนั่งลงเป็นกลุ่ม แจกปากกาให้กลุ่มละ 1 แท่ง และกระดาษ A4 กลุ่มละ 10 แผ่น
3. ผู้สอนถามคำถามเกี่ยวกับนักบุญโยเซฟ ทั้งหมด 10 ข้อ (เด็กเล็กอ่านตัวเลือก แต่เด็กโตให้ตอบเองโดยไม่ต้องอ่านตัวเลือก) เมื่อผู้สอนอ่านคำถามจบในแต่ละข้อ ให้เวลาปรึกษากัน ข้อละ 30 วินาที โดยให้แต่ละกลุ่มเขียนคำตอบลงบนกระดาษ A4 ตัวใหญ่ ๆ เห็นชัด ๆ เขียนแล้วห้ามแก้ไข เมื่อครบ 30 วินาที ผู้สอนให้สัญญาณทุกกลุ่มต้องยกกระดาษคำตอบขึ้นให้ทุกคนในห้องเห็น หากกลุ่มใดช้าหรือมีการแก้ไขคำตอบจะไม่ได้คะแนน
4. ผู้สอนเฉลยคำตอบแต่ละข้อทันทีก่อนถามคำถามข้อต่อไป กลุ่มใดตอบถูกเขียนคะแนนขึ้นบนกระดาน สะสมคะแนนไว้จนครบ 10 ข้อ กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ ถือว่าเป็นแผนพันธ์แก่นักบุญโยเซฟ ผู้สอนเตรียมรางวัลให้สำหรับกลุ่มที่ชนะ

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุด รู้สึกอย่างไร (ดีใจ, ตื่นเต้น, เฉย ๆ)
2. กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุด คิดว่าเพราะอะไรถึงตอบคำถามเกี่ยวกับนักบุญโยเซฟได้ (เคยอ่าน, เคยได้ยินมา, เคยเรียนเรื่องราวของนักบุญโยเซฟ, ตอบแบบเดา ๆ ฯลฯ)
3. เรื่องราวชีวิตของนักบุญโยเซฟน่าสนใจหรือไม่ ผู้เรียนสนใจหรือจดจำเรื่องใดได้เป็นพิเศษ (ให้ช่วยกันเล่า)

สรุป เรา รู้จักนักบุญโยเซฟ บุรุษผู้ชอบธรรม เพราะท่านเป็นบิดาเลี้ยงของพระเยซูเจ้า และเป็นภักดาของพระนางมารีย์มากไปกว่านั้น ชีวิตของท่านต้องเผชิญกับเรื่องราวมากมาย ตั้งแต่วันที่ทูตสวรรค์มาแจ้งเรื่องพระนางมารีย์จะตั้งครรภ์ โดยอาศัยความเชื่อและความรักต่อพระเจ้าทำให้ท่านสามารถผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ ไปได้ เรื่องราวของท่านน่าสนใจยิ่งนัก เราจะมารู้จักเรื่องราวของนักบุญโยเซฟในบทเรียนนี้กัน

คำสอน

1. เชื่อว่าเด็กทุกคน มักจะถูกถามว่าโตขึ้นฝันอยากเป็นอะไร ความฝันจึงเป็นเหมือนภาพในอุดมคติที่หลายคนนึกถึง อยากจะเป็นและอยากจะทำ ฝันอยากมีบ้านสวย ๆ ได้ขับรถที่ชอบ ฝันอยากมีอาชีพที่มั่นคง ความฝันจึงเป็นเป้าหมายที่หลายคนพยายามไปให้ถึงด้วยความมุ่งมั่นเพื่อทำให้สำเร็จ หรือในแต่ละคืนที่เรานอนหลับ บางคนก็มักจะฝันอยู่บ่อย ๆ ทั้งฝันดีและฝันไม่ดี ซึ่งก็ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อเรานอนหลับ เราจะฝันหรือไม่ และฝันถึงอะไร เมื่อฝันดีก็ทำให้ตื่นมาสดชื่นและมีความสุข แต่หากฝันร้ายหรือฝันถึงเรื่องไม่ดี เมื่อตื่นมาก็อาจทำให้เกิดความกังวลหรือทำให้เช้าวันใหม่ไม่ค่อยสดใสสัก ซึ่งต่างจากบุคคลที่เราจะพูดถึงในบทเรียนนี้ นั่นก็คือนักบุญโยเซฟ ผ่านทางความฝันท่านได้เข้าร่วมในแผนการแห่งความรอดกับพระคริสตเจ้า
2. จากพระวรสารของนักบุญมัทธิวและนักบุญลูกา ทำให้เราได้รู้จัก **“นักบุญโยเซฟ”** ในฐานะที่ท่านเป็นช่างไม้ (เทียบ มธ. 13:55) เป็นคู่หมั้นของพระนางมารีย์ (เทียบ มธ. 1:18; ลก. 1:27) เป็นผู้ชอบธรรม (มธ. 1:19) และได้รับมอบหมายให้ทำภารกิจสำคัญ ซึ่งพระเจ้าทรงแจ้งสารแก่ท่านผ่านทางความฝันทั้งหมด 4 ครั้ง

ครั้งที่ 1 พระนางมารีย์หมั้นกับโยเซฟ แต่ก่อนที่ท่านทั้งสองจะครองชีวิตร่วมกัน ปรากฏว่าพระนางตั้งครรภ์แล้วเดชะพระจิตเจ้า โยเซฟเป็นผู้ชอบธรรม จึงไม่ต้องการฟ้องหย่าอย่างเปิดเผย จึงคิดถอนหมั้นอย่างเงียบ ๆ ขณะที่กำลังคิดเรื่องนี้อยู่ ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาเข้าฝัน กล่าวว่า **“โยเซฟ โอธกษัตริย์ดาวิด อย่ากลัวที่จะรับมารีย์เป็นภรรยาของท่านเลย เพราะเด็กที่ปฏิสนธิในครรภ์ของนางนั้นมาจากพระจิตเจ้า”** เมื่อโยเซฟตื่นขึ้นเขาก็ทำตามตามที่ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งไว้ คือรับภรรยามาอยู่ด้วย (เทียบ มธ. 1:18-24)

ครั้งที่ 2 เมื่อบรรดาโหราจารย์กลับไปแล้ว ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาเข้าฝันโยเซฟ กล่าวว่า **“จงลุกขึ้นพาพระกุมารและพระมารดาหนีไปอียิปต์ และอยู่ที่นั่นจนกว่าเราจะบอกท่าน เพราะกษัตริย์เฮโรดกำลังสืบหาพระกุมารเพื่อจะประหารชีวิต”** โยเซฟจึงลุกขึ้นพาพระกุมารและพระมารดาออกเดินทางไปอียิปต์ในคืนนั้น และอยู่ที่นั่นจนกระทั่งกษัตริย์เฮโรดสิ้นพระชนม์ (มธ. 2:13-15)

ครั้งที่ 3 หลังจากกษัตริย์เฮโรดสิ้นพระชนม์ ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาเข้าฝันโยเซฟในอียิปต์ กล่าวว่า “จงลุกขึ้นพาพระกุมารและพระมารดากลับไปแผ่นดินอิสราเอล เพราะผู้ที่ต้องการฆ่าพระกุมารตายแล้ว โยเซฟจึงลุกขึ้นพาพระกุมารและพระมารดากลับไปแผ่นดินอิสราเอล” (มธ. 2:19-21)

ครั้งที่ 4 เมื่อรู้ว่าอารเคลาอัลขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์ในแคว้นยูเดียสืบต่อจากกษัตริย์เฮโรดพระบิดา โยเซฟก็กลัวที่จะไปที่นั่น และเมื่อพระเจ้าทรงเตือนเขาในความฝัน เขาจึงกลับไปยังแคว้นกาลิลี ไปอาศัยอยู่ในเมืองหนึ่งชื่อนาซาเร็ธ (มธ. 2:22-23)

3. จากเหตุการณ์ที่ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาเข้าฝันและแจ้งแก่นักบุญโยเซฟ ทำให้เราได้เห็นถึงค่านิยมของชาวอิสราเอล ทุกครั้งเมื่อตื่นขึ้นท่านกระทำตามที่พระเจ้าบอกทันที โดยไม่มีเงื่อนไขและไม่ลังเล แม้อาจมีความยากลำบากที่ต้องพบเจอ แต่ด้วยความเชื่อและวางใจ ท่านพร้อมเสมอที่จะปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าทุกประการด้วยความร้อนรน จากเหตุการณ์เหล่านี้ทำให้เราได้รู้จัก และเห็นการดำเนินชีวิตของนักบุญโยเซฟที่แสดงออกถึงการเป็นผู้ชอบธรรม ที่เปี่ยมด้วยคุณธรรมหลายประการได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการนบนอบเชื่อฟัง ความยุติธรรม ความสุภาพถ่อมตน ความสงบเสถียร ความเชื่อ และความหวังในพระเจ้า

4. จึงเป็นการเหมาะสมยิ่งนักที่พระบิดาเจ้าได้ทรงเลือกสรรนักบุญโยเซฟให้เป็นบิดาของพระเยซูเจ้า และภักดาของพระนางมารีย์ ท่านได้ทำหน้าที่ของการเป็นบิดาด้วยการปกป้องคุ้มครองชีวิตของพระนางมารีย์และพระเยซูเจ้าอย่างดีและครบถ้วนสมบูรณ์ ตั้งแต่การออกเดินทางไปยังทะเลสาบสาเมโนนประชากร พาไปเข้าสุหนัตเมื่อครบกำหนดแปดวัน พาพระกุมารไปถวายในพระวิหาร อบรมสั่งสอนพระเยซูเจ้าในฐานะบุตรตามธรรมเนียม สอนเกี่ยวกับกฎหมายทางศาสนาและการทำงานอาชีพ

พระเยซูเจ้าทรงเจริญวัยขึ้น ทรงพระปรีชาญาณอย่างสมบูรณ์ และพระพรหมคุณของพระเจ้าสถิตกับพระองค์ ภายใต้การเอาใจใส่และการดูแลของนักบุญโยเซฟ และพระนางมารีย์ (เทียบ ลก. 2:1-40)

5. แม้เราจะไม่ทราบถึงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงของนักบุญโยเซฟและในพระวรสารก็ไม่ได้บันทึกคำพูดของท่านไว้แม้แต่คำเดียว แต่ภารกิจสำคัญที่ท่านได้เป็นผู้มีส่วนร่วมร่วมกับพระนางมารีย์ ในการรับผิดชอบดูแลรักษาชีวิตของพระเยซูเจ้า บ่งบอกเราอย่างชัดเจนถึงการเป็นบิดาอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง และทำให้ท่านเป็นผู้ชอบธรรมที่แท้จริง ขอให้แบบอย่างจากชีวิตของนักบุญโยเซฟเตือนใจเรา ให้เป็นผู้มีใจยึดมั่นอยู่กับพระเจ้า พร้อมเสมอที่จะตอบรับพระประสงค์ของพระองค์ในชีวิตประจำวันของเรา ด้วยการดำเนินชีวิตเป็นคริสตชนที่มีความเชื่อ ความหวัง ความรัก เลือกที่จะกระทำแต่สิ่งที่ดีและถูกต้อง เพื่อชีวิตของเราจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเสมอ เช่นเดียวกับนักบุญโยเซฟบุตรผู้ชอบธรรม

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. ในพระวรสารทำให้เรารู้จักนักบุญโยเซฟในฐานะที่ท่านเป็นช่างไม้ เป็นคู่หมั้นของพระนางมารีย์ และเป็นผู้ชอบธรรม
2. นักบุญโยเซฟได้รับมอบหมายให้ทำภารกิจสำคัญซึ่งพระเจ้าทรงแจ้งสารแก่ท่านผ่านทางความฝันทั้งหมด 4 ครั้ง
3. นักบุญโยเซฟทำตามทีพระเจ้าบอกทันที โดยไม่มีเงื่อนไขและไม่ลังเล แม้จะมีความยากลำบากที่ต้องพบเจอด้วยความเชื่อและวางใจ
4. นักบุญโยเซฟได้ทำหน้าที่ของการเป็นบิดา ด้วยการปกป้องคุ้มครองชีวิตของพระนางมารีย์และพระเยซูเจ้า อย่างดีและครบถ้วนสมบูรณ์
5. ให้เราจะได้เป็นผู้มีใจยึดมั่นอยู่กับพระเจ้า พร้อมเสมอที่จะตอบรับพระประสงค์ของพระองค์ในชีวิตประจำวันตามแบบอย่างของนักบุญโยเซฟ
6. ให้เราเป็นคริสตชนที่มีความเชื่อความหวัง ความรัก เลือกที่จะกระทำแต่สิ่งที่ดีและถูกต้อง เพื่อชีวิตของเราจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเสมอ

ข. กิจกรรม

เด็กเล็ก ระบายสีภาพนักบุญโยเซฟกับพระเยซูเจ้า

อุปกรณ์

1. ภาพระบายสี หน้า 137

2. สีไม้

ดำเนินการ

1. ผู้สอนแจกภาพระบายสีให้ผู้เรียนคนละ 1 แผ่น
2. ให้ผู้เรียนระบายสีตกแต่งภาพให้สวยงาม
3. ให้ผู้เรียนเขียนข้อตั้งใจดีคนละ 1 ข้อ เพื่อเป็นการแสดงออกถึงการเคารพเชื่อฟังบิดาหรือผู้ปกครองของเรา ไว้ด้านล่างของภาพ

เด็กโต ที่ค้นหนังสือตัวอักษรคุณธรรม

อุปกรณ์

1. กระดาษ 100 ปอนด์ หรือกระดาษแข็ง (ขาว-เทา)
2. สีไม้และสีเมจิก
3. ที่เจาะรูกระดาษ (เครื่องเจาะตาไก่)
4. เชือกหรือไหมพรมสำหรับร้อย
5. กรรไกร

ดำเนินการ

นักบุญโยเซฟ บุรุษผู้ชอบธรรม ชีวิตของท่านมีคุณธรรมมากมายที่เราควรยึดถือเป็นแบบอย่างปฏิบัติ จากชื่อของท่าน เขียนเป็นภาษาอังกฤษจะมีตัวอักษรทั้งหมด 6 ตัว คือ JOSEPH หากนำมาจำแนกแต่ละตัว จะพบกับคุณธรรมพิเศษของนักบุญโยเซฟที่ซ่อนอยู่ ดังนี้

J = Justice	หมายถึง ความยุติธรรม
O = Obedience	หมายถึง การนบนาบเชื่อฟัง
S = Silence	หมายถึง ความเงียบ (สงบเสงี่ยม)
E = Experience	หมายถึง สันทัดจัดเจน (มีทักษะและความชำนาญในอาชีพ)
P = Prudence	หมายถึง ความฉลาดรอบคอบ
H = Humility	หมายถึง ความสุภาพถ่อมตน

1. ผู้สอนอธิบายถึงชื่อของนักบุญโยเซฟเป็นภาษาอังกฤษ คือ JOSEPH เมื่อจำแนกตัวอักษรออกมาแต่ละตัวเป็น 6 ตัว จะหมายถึงคุณธรรมต่าง ๆ 6 คำ หากมีเวลาเพียงพอ ผู้สอนลองให้ผู้เรียนทายดูว่า ตัวอักษรแต่ละตัวจะเป็นคุณธรรมประการใดได้บ้างจากชีวิตของนักบุญโยเซฟที่ได้เรียนรู้ไป ใครตอบถูกอาจมีรางวัลให้
2. ผู้สอนพิมพ์คุณธรรมจากชื่อของนักบุญโยเซฟทั้ง 6 คำ แจกให้ผู้เรียนส่วนตัว หรือเขียนบนกระดานให้ทุกคนในห้องเห็นได้ชัดเจน
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนพิจารณาและเลือกคุณธรรม 1 ประการที่รู้สึกว่าคุณธรรมนี้ยังมีน้อย หรือควรพยายามปฏิบัติให้มากขึ้น
4. แจกกระดาษและสีให้ผู้เรียนแต่ละคน วาดตัวอักษรที่ตนเลือกและตัดออกมาเพื่อทำเป็นที่คั่นหนังสือขนาดตามใจชอบและเหมาะสม พร้อมทั้งเขียนข้อตั้งใจดี 1 ข้อ จากการศึกษาชีวิตของนักบุญโยเซฟโดยยึดคุณธรรมที่ตนเลือกเป็นหลัก เขียนลงไปในตัวอักษร เช่น เลือกตัว S ข้อตั้งใจคือ “จะเป็นผู้ลงมือกระทำมากกว่าที่จะพูด” เลือกตัว P ข้อตั้งใจคือ “จะรอบคอบมากขึ้นก่อนตัดสินใจทำอะไร” เป็นต้น
5. เมื่อตัดและเขียนเสร็จแล้ว ให้เจาะตาไก่แขวนเชือก พร้อมกับตกแต่งให้สวยงาม
6. อาจเรียกผู้เรียนบางคน ให้แบ่งปันถึงตัวอักษรคุณธรรมที่ตนเลือกและข้อตั้งใจที่เขียน หรืออาจจะให้จับคู่กับเพื่อนและแบ่งปันกัน

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องนักบุญโยเซฟเพิ่มเติม หน้า 130
2. ให้ผู้เรียนจดจำว่า นักบุญโยเซฟเป็นองค์อุปถัมภ์ของพระศาสนจักรสากลของผู้เป็นบิดา ช่างไม้กรรมกร คนที่จวนจะสิ้นใจและความเสมอภาคในสังคม ซึ่งพระศาสนจักรกำหนดให้วันที่ 19 มีนาคมของทุกปีเป็น “วันสมโภชนักบุญโยเซฟ ภัสดาของพระนางมารีย์พรหมจารี” และวันที่ 1 พฤษภาคมของทุกปีเป็น “วันระลึกถึงนักบุญโยเซฟกรรมกร”
3. ให้ผู้เรียนได้กลับไปเล่าเรื่องราวของนักบุญโยเซฟให้คนในครอบครัวฟัง และสวดภาวนาร่วมกันเป็นพิเศษถึงผู้ที่ทำหน้าที่เป็นบิดา และบรรดาผู้ใช้แรงงาน
4. ให้ผู้เรียนกลับไปปฏิบัติตามข้อตั้งใจที่ได้เขียนลงในภาพพระบายสีหรือที่คั่นหนังสือตัวอักษรคุณธรรม

คำถามพร้อมเฉลย กิจกรรมแผนผังรู้แก่นักบุญโยเซฟ

1. โยเซฟ มีอาชีพเป็นอะไร (มธ. 13:55)
ก. ช่างไฟ ข. ช่างไม้ ค. ชาวประมง
2. โยเซฟเป็นคู่หมั้นของใคร (มธ. 1:18; ลก. 1:27)
ก. นางเอลีซาเบธ ข. มารีย์ มักดาลา ค. พระนางมารีย์
3. โยเซฟสืบเชื้อสายมาจากราชวงศ์ของใคร (ลก. 2:4)
ก. กษัตริย์ดาวิด ข. อาดัม ค. อับราฮัม
4. ในพระคัมภีร์ได้กล่าวถึงโยเซฟว่าเป็นผู้ชอบ..... อะไร (มธ. 1:19)
ก. ชอบภาวนา ข. ชอบธรรม ค. ชอบฝัน
5. เมื่อโยเซฟทราบว่าพระนางมารีย์ตั้งครรภ์ เขาไม่ต้องการฟ้องหย่าอย่างเปิดเผย แต่คิดจะทำอะไร (มธ. 1:19)
ก. ถอนหมั้นเงียบ ๆ ข. พาหนีไป ค. จัดพิธีแต่งงาน
6. ใครมาเข้าฝันโยเซฟให้รับมารีย์เป็นภรรยา (มธ. 1:20)
ก. พระเยซูเจ้า ข. พระเจ้า ค. ทูตสวรรค์
7. ทูตสวรรค์บอกโยเซฟในฝันว่าให้ตั้งชื่อบุตรชายว่าอะไร (มธ. 1:21)
ก. ดาวิด ข. เยชู ค. ยอห์น
8. โยเซฟพาพระกุมารและพระนางมารีย์ หนีกษัตริย์เฮโรดไปที่ใด (มธ. 2:13)
ก. อิสราเอล ข. เบธเลเฮม ค. อียิปต์
9. หลังจากกษัตริย์เฮโรดสิ้นพระชนม์ โยเซฟพาพระกุมารและพระนางมารีย์กลับไปยัง แคว้นกาลิลี ไปอาศัยอยู่ที่เมืองใด (มธ. 2:19-23)
ก. เบธเลเฮม ข. นาซาเร็ธ ค. อิสราเอล
10. สมโภชนักบุญโยเซฟ ตรงกับวันที่เท่าไรของทุกปี
ก. 19 มีนาคม ข. 19 พฤษภาคม ค. 19 ตุลาคม

អ័កបុណ្យយ៉ូសែប បុរុសដ៏បបួន

ខ្ញុំចង់ដឹងពីអ្វីដែលនឹងធ្វើ ដើម្បីបង្ហាញពីការគោរពដ៏ជឿជាក់របស់ខ្ញុំ ឬអ្វីដែលខ្ញុំព្រួយបារម្ភ

พระนางมารีย์

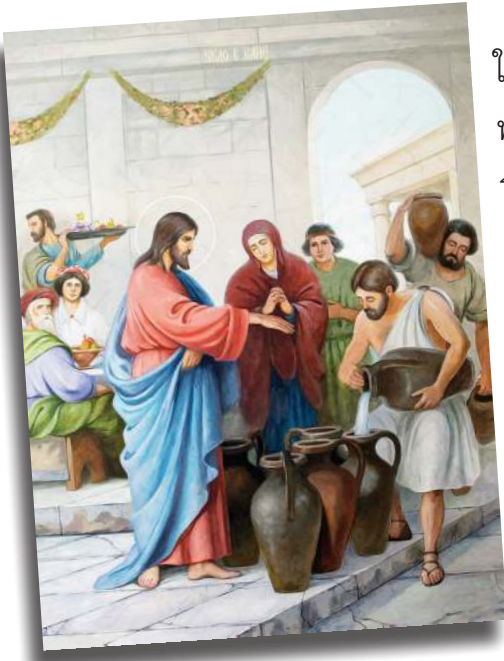
พระนางมารีย์ (ลูกา 1:26-56, 2:1-52, ยอห์น 19:25-30, กิจการฯ 1:12-14, 2:1-47)

พระนางมารีย์ เป็นบุตรสาวของนักบุญยอากิมและนักบุญอันนา มาจากภาษาฮีบรูแปลว่า **“ผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปราน”** พระนางมารีย์ ถวายตัวแด่พระเจ้าโดยตั้งใจจะถือพรหมจารีย์ แต่เมื่อถึงเวลาหนึ่งพระนางมารีย์ได้หมั้นกับชายชื่อโยเซฟซึ่งสืบเชื้อสายมาจากตระกูลดาวิด เรื่องราวของพระนางมารีย์มีบันทึกไว้ในพระวรสารนักบุญลูกา เริ่มตั้งแต่เหตุการณ์ที่ทูตสวรรค์แจ้งข่าวการประสูติของพระเยซูเจ้า

เมื่อนางเอลิซาเบธตั้งครรภ์ได้หกเดือนแล้ว พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลีชื่อนาซาเร็ธ มาพบหญิงพรหมจารีคนหนึ่ง ซึ่งหมั้นอยู่กับชายชื่อ “โยเซฟ” ในราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด หญิงพรหมจารีผู้นั้นชื่อ “มารีย์” ทูตสวรรค์เข้าไปในบ้านกล่าวกับนางว่า **“จงยินดีเถิดท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน องค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับท่าน”** เมื่อทรงได้ยินถ้อยคำนี้ พระนางมารีย์ทรงร่นวายพระทัยมาก ทรงถามพระองค์เองว่า คำทักทายนี้หมายความว่าอะไร แต่ทูตสวรรค์กล่าวแก่พระนางว่า “มารีย์ อย่ากลัวเลย ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน ท่านจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ท่านจะตั้งชื่อเขาว่า **เยซู** เขาจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่และพระเจ้าผู้สูงสุดจะทรงเรียกเขาเป็นบุตรของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดบรรพบุรุษให้แก่เขา เขาจะปกครองวงศ์ตระกูลของยาโคบตลอดไป และพระอาณาจักรของเขาจะไม่สิ้นสุดเลย” พระนางมารีย์จึงทรงถามทูตสวรรค์ว่า “เหตุการณ์นี้จะเป็นไปได้อย่างไรเพราะข้าพเจ้าตั้งใจจะเป็นพรหมจารี” ทูตสวรรค์ตอบว่า “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่าน และพระอำนาจของพระเจ้าผู้สูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่าน เพราะฉะนั้นบุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ และจะรับนามว่าบุตรของพระเจ้า ดุซี เอลิซาเบธญาติของท่านทั้งที่ชราแล้ว ก็ยังตั้งครรภ์บุตรชาย ใคร ๆ คิดว่านางเป็นหมั้น แต่นางก็ตั้งครรภ์ได้หกเดือนแล้ว เพราะไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าจะทรงกระทำไม่ได้” พระนางมารีย์จึงตรัสว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ไปกับข้าพเจ้าตามวาทะของท่านเถิด” แล้วทูตสวรรค์ก็จากพระนางไป

เราได้เห็นความเอื้ออาทร การสังเกตความต้องการและให้การช่วยเหลือคนอื่น การคิดถึงคนที่ยากลำบากกว่าของพระนางมารีย์ เพราะหลังจากที่ทราบนางเอลิซาเบธ ญาติของเธอที่ชรามากแล้วตั้งครรภ์ พระนางก็รีบออกเดินทางไปและอยู่ช่วยเหลือประมาณสามเดือน เมื่อครบกำหนดที่นางเอลิซาเบธคลอด พระนางมารีย์จึงเสด็จกลับ

ในงานมงคลสมรส ณ หมู่บ้านคานา แคว้นกาลิลี พระนางมารีย์ พระมารดาของพระเยซูเจ้าทรงอยู่ในงานนั้น พระเยซูเจ้าทรงได้รับเชิญพร้อมกับบรรดาศิษย์มาในงานนั้นด้วย พระนางสังเกตเห็นว่าเหล้าองุ่นในงานเลี้ยงหมด จึงบอกพระเยซูเจ้าให้ทรงทราบและพระนางมารีย์กล่าวแก่บรรดาคนรับใช้ว่า “เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด” ที่สุด พระเยซูเจ้าทรงเปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าองุ่นอย่างดีมาเลี้ยงบรรดาแขกในงาน

ไม่เพียงเท่านั้น พระนางอยู่ร่วมกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของพระเยซูเจ้าตลอดมา รวมถึงการร่วมเดินทางไปกับพระมหาทรมานของพระเยซูคริสตเจ้าและที่เชิงกางเขน

พระนางมารีย์ทรงอยู่ท่ามกลางบรรดาศิษย์ในฐานะมารดา หลังจากพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์ บรรดาอัครสาวกเดินทางจากภูเขาศาบาทที่เรียกว่า “ภูเขามะกอกเทศ” กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อเข้าไปในเมืองแล้ว เขาขึ้นไปยังห้องชั้นบนซึ่งเคยเป็นที่พักของเขา ทุกคนร่วมอธิษฐานภาวนาสมาเสมอเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันพร้อมกับบรรดาสตรี รวมทั้งมารีย์พระมารดาของพระเยซูเจ้าและพี่น้องของพระองค์ และการเริ่มต้นพระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ในเหตุการณ์วันพระจิตเจ้าเสด็จมา เมื่อวันเพนเทกอสเตมาถึง บรรดาศิษย์ทุกคนมาชุมนุมในสถานที่เดียวกัน ทันใดนั้นมีเสียงจากฟ้าเหมือนเสียงลมพัดแรงกล้า ทุกคนที่อยู่ในบ้านได้ยิน เขาเห็นเปลวไฟลักษณะเหมือนลิ้นแยกไปอยู่เหนือศีรษะของเขาแต่ละคน ทุกคนได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยมและเริ่มพูดภาษาอื่น ๆ ตามที่พระจิตเจ้าประทานให้พูด การที่พระนางมารีย์น้อมรับการเป็นเครื่องมือของพระเจ้า ในการประทานพระพรแห่งความรอดพ้นของพระองค์แก่มนุษย ด้วยการ

ตอบรับที่จะร่วมมือตามภารกิจที่พระเจ้าทรงมอบแก่พระนางอย่างนอบน้อมด้วยความเชื่ออย่างล้นเหลือ พระนางได้เจริญชีวิตตามความเชื่ออย่างทุ่มเทจนสุดจิตสุดใจไม่มีที่ติ และเป็นความจริงที่ว่าพระนางได้น้อมรับสภาพมนุษย์นี้ พร้อมทั้งภาระหน้าที่ความเป็นแม่ด้วย อาศัยความนอบน้อมอย่างสิ้นเชิงต่อพระเจ้าและต่อพระบุตร ทำให้พระนางได้รับพระพรแห่งความรอดเป็นบุคคลแรก

1. รู้จักเรื่องราวและบทบาทของพระนางมารี๋ย ผู้เป็นพระมารดาของพระเยซูเจ้า
2. เข้าใจถึงแผนการของพระเจ้าในชีวิตของตน โดยยึดแบบอย่างจากชีวิตของพระนางมารี๋ย
3. ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างพระนางมารี๋ยและตอบรับพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยความเชื่อเสมอ

2. ซองจดหมายสำหรับใส่บัตรคำ
4. รางวัลสำหรับกลุ่มที่ชนะ

1. ผู้สอนจัดเตรียมบัตรคำบทวันทามารีย์ โดยพิมพ์ใส่กระดาษ A4 สีแบบอ่อน (อาจพิมพ์กระดาษสีกันเพื่อแยกชุดได้ง่าย) ตัดออกเป็นคำ และแยกใส่ซองไว้เป็นชุด ๆ หากสะดวกควรเคลือบด้วยพลาสติก หรือสติกเกอร์ใส เพื่อเก็บรักษาไว้ใช้ต่อไปได้

2. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2-3 คน แจกบัตรคำบทวันทา
มารีย์ ให้ผู้เรียนกลุ่มละ 1 ชุด เมื่อผู้สอนให้สัญญาณเริ่ม ให้ผู้เรียน

เรียงบทวันทามารีย์ให้ถูกต้อง มีเวลา 2 นาที กลุ่มใดเรียงเสร็จก่อนให้ปรบมือ 3 ครั้ง พร้อมกับพูดพร้อมกันว่า “วันทามารีย์”

3. ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้อง กลุ่มใดเรียงถูกต้องและไม่เกินเวลาถือเป็นผู้ชนะ ผู้สอนเตรียมรางวัลให้สำหรับผู้ชนะ

1. กระดาษ A4 ที่ใช้แล้ว 1 หน้า ตามจำนวนกลุ่มของผู้เรียน
2. ปากกา/ดินสอ
3. กริ่งหรือนกหวีดให้สัญญาณ
4. รางวัลสำหรับกลุ่มที่ชนะ

ดำเนินการ

1. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ให้ยืนเป็นแถวตอนลึกตามกลุ่มตนเอง
2. ผู้สอนนำกระดาษ A4 และปากกา/ดินสอ วางไว้ตรงข้ามกับแต่ละกลุ่ม ระยะห่างแล้วแต่ความเหมาะสมของสถานที่
3. เมื่อผู้สอนให้สัญญาณเริ่ม ผู้เรียนคนที่ 1 ของแต่ละกลุ่มวิ่งไปเขียนบทวันทามารีย์ลงในกระดาษ ผู้สอนให้สัญญาณอีกครั้ง คนที่ 1 วิ่งกลับมาต่อท้ายแถวกลุ่มของตนเอง คนที่ 2 ก็วิ่งไปเขียนต่อ และคนที่ 3-5 ตามลำดับ ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ ระยะเวลาในการเขียนของแต่ละคนและเวลาในการทำกิจกรรมนี้ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน กลุ่มใดเขียนจบบทก่อน ให้นั่งเป็นแถวตอนลึกให้เรียบร้อย พร้อมกับพูดพร้อมกันว่าวันทามารีย์
4. เมื่อเขียนเสร็จครบทุกกลุ่มหรือเมื่อหมดเวลา ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้อง กลุ่มใดเขียนเสร็จก่อนและถูกต้องที่สุด ถือเป็นกลุ่มที่ชนะ ผู้สอนเตรียมรางวัลให้สำหรับกลุ่มที่ชนะ

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. กลุ่มที่ชนะรู้สึกอย่างไร (ดีใจ, สนุก, ตื่นเต้น)
2. ผู้เรียนคิดว่าเพราะอะไร กลุ่มเราถึงชนะ (ท่องได้, สวดเป็นประจำ, มีความมุ่งมั่น, พยายามช่วยกัน)
3. ในแต่ละวันผู้เรียนสวดบทวันทามารีย์บ่อยหรือไม่ เวลาใดบ้าง (ให้ผู้เรียนยกมือตอบ)
4. ผู้เรียนทราบหรือไม่ว่า เราสวดบทวันทามารีย์ เป็นการเอ่ยถึงใคร (แม่พระ, พระนางมารีย์)
5. ผู้เรียนรู้จักเรื่องราวของพระนางมารีย์บ้างหรือไม่ (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ)

สรุป

บทวันทามารีย์เป็นบทภาวนาที่สั้น จดจำง่าย เป็นบทภาวนาบทแรกๆ ที่คริสตชนส่วนใหญ่สามารถท่องได้ สวดได้ และเป็นบทภาวนาที่สวดกันบ่อยที่สุด เพราะเราจะถูกสอนกันต่อ ๆ มา จากรุ่นสู่รุ่น ให้พึ่งพาพระแม่และภาวนาวิงวอนหาพระแม่เสมอในชีวิตประจำวันของเรา

สำนวน

1. เพลงเฟสบุ๊กที่ชื่อว่า “Little Monster” เป็นเพลงที่นำเสนอเรื่องราวของการเป็นแม่และประสบการณ์ต่าง ๆ ในการอบรมเลี้ยงดูลูก ซึ่งมีผู้คนให้ความสนใจและติดตามกันมากถึง 4 ล้านคน เมื่อปี ค.ศ. 2016 เขาได้ให้คำนิยามคำว่า “มนุษย์แม่” เพื่อให้ผู้คนสามารถเข้าใจได้ง่าย จึงขอหยิบยกบางข้อที่น่าสนใจมานำเสนอ เช่น “มนุษย์แม่เป็นผู้หญิงธรรมดา ที่มีความอดทนระดับทีมชาติ ทันทึที่ที่คลอดลูกออกมา” “มนุษย์แม่เป็นมนุษย์ที่ตื่นก่อนนอนหลังสุดเสมอ” “มนุษย์แม่เน้นแต่งตัว

เรียบง่ายแต่มาเยอะเรื่องลูก” “มนุษย์แม่กลัวตายเป็นพิเศษ แต่สามารถตายแทนลูกได้” เป็นต้น จากคำนิยามเหล่านี้บ่งบอกได้ว่า การเป็นมนุษย์แม่ไม่ได้สะดวกสบายนัก แต่การเป็นมนุษย์แม่มีความสุขเมื่อได้เลี้ยงลูก ได้อยู่กับลูก ซึ่งมีผู้หญิงอีกมากมายที่อยากจะมีโอกาสได้เป็นมนุษย์แม่ จากประสบการณ์ต่างบอกเล่ากันว่า การคลอดลูกจะต้องเจ็บปวดทรมาน แต่เมื่อได้เห็นหน้าลูก ความเจ็บปวดก็หายไป การดูแลลูกแม้จะต้องเหนื่อย อดนอน อดทน แต่ได้ทำเพื่อลูก แม่พร้อมและมีความสุขเสมอ เช่นเดียวกันกับสตรีท่านหนึ่ง ซึ่งไม่รู้มาก่อนด้วยซ้ำว่าวันหนึ่งจะได้รับเลือกสรรให้เป็นแม่ และไม่ใช่แม่ธรรมดาแต่เป็นแม่ของพระเยซูเจ้า หญิงคนนั้นก็คือ **พระนางมารีย์**

2. พระนางมารีย์ กำเนิดและเติบโตขึ้นในหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่ชื่อว่านาซาเร็ธ เป็นบุตรสาวของนักบุญยอฮากิมและนักบุญอันนา ซึ่งมาจากภาษาฮีบรูแปลว่า **“ผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปราน”** พระนางมารีย์ถวายตัวแด่พระเจ้า โดยตั้งใจจะถือพรหมจรรย์ เมื่อเติบโตขึ้นพระนางหมั้นกับชายชื่อโยเซฟ เรื่องราวของพระนางมารีย์มีบันทึกไว้ในพระวรสารนักบุญลูกา เริ่มตั้งแต่เหตุการณ์ที่ทูตสวรรค์ แฉ่งข่าวการประสูติของพระเยซูเจ้า ทูตสวรรค์กล่าวกับพระนางว่า **“จงยินดีเถิด ท่านผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน องค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับท่าน”** เมื่อได้ยินถ้อยคำนี้ พระนางก็ทรงงุนวาย พระทัยไม่เข้าใจในคำทักทาย แต่ทูตสวรรค์กล่าวว่า **“มารีย์ อย่ากลัวเลย ท่านเป็นผู้ที่พระเจ้าโปรดปราน ท่านจะตั้งครรภ์ และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง... บุตรที่เกิดมาจะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และจะรับนามว่าเป็นบุตรของพระเจ้า เพราะไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าจะทรงกระทำไม่ได้”** พระนางมารีย์ตรัสตอบกับทูตสวรรค์ว่า **“ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด”** (เทียบ ลก. 1:28-38) จากประโยคนี้เอง พระนางตอบรับการเรียกของพระเจ้า น้อมรับการกิจสำคัญและพิเศษที่พระเจ้าทรงเลือกสรรท่าน ให้มีส่วนร่วมในแผนการแห่งความรอดพ้นตามพระสัญญาในการเป็นพระมารดาของพระเยซูเจ้า

3. จากการตอบรับภารกิจสำคัญที่พระเจ้าได้ทรงมอบหมาย ชีวิตของพระนางมารีย์ก็แสดงออกถึงการเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าอย่างแท้จริง เมื่อทราบว่านางเอลีซาเบธ ญาติของพระนางตั้งครรภ์ในขณะที่ชราามากแล้ว พระนางรีบออกเดินทางไปยังเยรม เมื่อเสด็จเข้าไปในบ้าน ทรงกล่าวคำทักทายนางเอลีซาเบธ บุตรในครรภ์ก็ดิ้น นางเอลีซาเบธได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม ร้องเสียงดังว่า **“เธอได้รับพระพรยิ่งกว่าหญิงใด ๆ และลูกของเธอก็ได้รับพระพรด้วย...”** (เทียบ ลก. 1:39-56) จากเหตุการณ์นี้แสดงออกถึงความเอื้ออาทร ความห่วงใย และการใส่ใจ ความต้องการที่พระนางมารีย์มีต่อนางเอลีซาเบธ หลังจากนั้นพระนางมารีย์ได้ทำหน้าที่ในการเป็นมารดาอย่างเต็มที่ ตามเรื่องราวการประสูติของพระเยซูเจ้า ตั้งแต่ออกเดินทางไปยังทะเลสาบคายซารัมโนประชากร ในขณะที่ทรงพระครรภ์และถึงกำหนดที่จะมีพระประสูติกาล และเมื่อพระนางประสูติพระโอรส พระนางก็ทำหน้าที่ในการเป็นมารดาอย่างดี ด้วยการดูแลพระเยซูเจ้าร่วมกับนักบุญโยเซฟ ตามแผนการต่าง ๆ ที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้ในบทเรียนเรื่องนักบุญโยเซฟที่เราได้ศึกษาไปจนถึงเวลาที่พระเยซูเจ้าเริ่มออกเทศนาสั่งสอน ในพระคัมภีร์มีบันทึกถึงพระนางมารีย์ไม่มากนัก แต่เหตุการณ์สำคัญ ๆ ก็จะมีพระนางเสมอ

4. ในงานมงคลสมรสที่หมู่บ้านคานา พระนางมารีย์อยู่ในงานนั้นด้วย พระนางแสดงออกถึงความห่วงใยและคอยสังเกตความต้องการของผู้อื่น พระนางสังเกตว่าเหล้าออกันกำลังจะหมด **จึงทูลพระเยซูเจ้าว่า “เขาไม่มีเหล้าออกันแล้ว”** และกล่าวกับบรรดาผู้รับใช้ว่า **“เขาบอกให้ท่านทำอะไรก็จงทำเถิด”** เหตุการณ์นี้พระเยซูเจ้าทรงเปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าออกันอย่างดี ทรงกระทำเครื่องหมายอัศจรรย์ครั้งแรก (เทียบ ยน. 2:1-11) พระเยซูเจ้าทรงกระทำภารกิจเทศนาสั่งสอนอีกมากมายเป็นเวลา 3 ปี เราพบกับพระนางมารีย์อีกครั้งในการร่วมเดินทางพร้อมกับพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้า ณ เชิงไม้กางเขน พระมารดาทรงยืนอยู่ข้างไม้กางเขน เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเห็นพระมารดาและศิษย์ที่รักยืนอยู่ใกล้ ๆ **จึงตรัสกับพระมารดาว่า “แม่ นี่คือนักบุญของแม่” แล้วตรัสกับศิษย์ผู้นั้นว่า “นี่คือแม่ของท่าน”** ตั้งแต่เวลานั้น ศิษย์ผู้นั้นก็รับพระนางเป็นมารดาของตน ซึ่งเป็นเครื่องหมายยืนยันว่าพระนางมารีย์เป็นมารดาของเราทุกคนด้วย (เทียบ ยน. 19:25-27) พระนางมารีย์ทรงกระทำหน้าที่ของการเป็นมารดาเสมอ แม้กระทั่ง หลังจากที่พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์ไปแล้ว บรรดาอัครสาวกรวมกันยังห้องชั้นบน ทุกคนร่วมกันอธิษฐานภาวนาสมาเสมอเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันพร้อมกับบรรดาสตรี รวมทั้งพระนางมารีย์ เมื่อถึงวันเพนเทกอสเต ทุกคนมาชุมนุมในสถานที่เดียวกัน ทุกคนได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยมและเริ่มพูดภาษาอื่น ๆ ถือเป็นวันเริ่มต้นพระศาสนจักร (เทียบ กจ. 1:12-14, 2:1-4)

5. พระนางมารีย์ ทรงทำให้การยอมรับความเชื่อเป็นจริงอย่างสมบูรณ์ที่สุด พระนางทรงรับข่าวสารและพระสัญญาที่ทูตสวรรค์กาเบรียลนำมาแจ้งให้ทราบ ด้วยความเชื่อและทรงน้อมรับพระประสงค์ เพราะความเชื่อนี้เอง ชนทุกสมัยจะกล่าวว่าพระนางเป็นสุข พระนางมารีย์ไม่เคยหยุดเชื่อเลยว่าพระวาจาของพระเจ้าจะต้องสำเร็จเป็นจริง เพราะเหตุนี้ พระศาสนจักรจึงให้ความเคารพนับถือพระนางมารีย์ ว่าทรงเป็นผู้ทำให้ความเชื่อเป็นจริงอย่างสมบูรณ์ (คำสอนพระศาสนจักร ข้อ 148-149) ในการน้อมรับเป็นเครื่องมือรับใช้พระเจ้าของพระนางมารีย์นี้ พระนางดำเนินตามภารกิจที่พระเจ้าทรงมอบให้อย่างนอบน้อมและอดทน แม้จะต้องทุกข์ยากลำบากก็ทุ่มเทจนสุดจิตใจ จากชีวิตของพระนางนี้เองทำให้พระนางได้รับพระพรแห่งความรอดเป็นบุคคลแรก พระศาสนจักรได้ประกาศรับรองข้อความเชื่อถึงพระนางมารีย์ว่า ท่านทรงเป็นพระมารดาพระเจ้า เป็นพรหมจารีเสมอ เป็นผู้ปฏิสนธินิรมล และได้รับเกียรติสูงสุดทั้งกายและวิญญาณ ขอให้เราได้เลียนแบบพระนางมารีย์ในความเชื่อและไว้วางใจ ยินดีสละน้ำใจตนเองและยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้ามาเป็นอันดับหนึ่งในชีวิต นอบน้อมที่จะปฏิบัติตาม แม้จะมีอุปสรรคหรือต้องพบเจอกับความยากลำบากและหมั่นสวดภาวนาวีงวอนพระแม่เสมอ ด้วยบทวันทามารีย์และการสวดสายประคำ เพื่อพระแม่จะได้เสนอวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อเรา

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. พระนางมารีย์ เป็นบุตรสาวของนักบุญยออาคิมและนักบุญอันนา ชื่อ “มารีย์” มาจากภาษาฮีบรู แปลว่า “ผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปราน” พระนางถวายตัวแด่พระเจ้า โดยตั้งใจจะถือพรหมจรรย์
2. “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” พระนางตอบรับการเรียกของพระเจ้า น้อมรับภารกิจสำคัญและพิเศษที่พระเจ้าทรงเลือกสรรท่านให้มีส่วนร่วมในแผนการแห่งความรอดพ้นในการเป็นพระมารดาของพระเยซูเจ้า
3. พระนางมารีย์ไม่เคยหยุดเชื่อ ว่าพระวาจาของพระเจ้าจะต้องสำเร็จเป็นจริง เพราะเหตุนี้ พระศาสนจักรจึงให้ความเคารพนับถือพระนางมารีย์ว่าทรงเป็นผู้ทำให้ความเชื่อเป็นจริงอย่างสมบูรณ์
4. พระศาสนจักรประกาศรับรองข้อความเชื่อถึงพระนางมารีย์ว่าทรงเป็นพระมารดาพระเจ้า เป็นพรหมจารีเสมอ เป็นผู้ปฏิสนธินิรมล และได้รับเกียรติสูงสุดทั้งกายและวิญญาณ
5. ขอให้เราได้เลียนแบบพระนางมารีย์ในความเชื่อและไว้วางใจ ยินดีสละน้ำใจตนเอง และยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้ามาเป็นอันดับหนึ่งในชีวิต นอบน้อมที่จะปฏิบัติตามแม้จะมีอุปสรรคหรือต้องพบเจอกับความยากลำบาก
6. ให้เราได้หมั่นสวดภาวนาวีงวอนพระแม่เสมอ ด้วยบทวันทามารีย์ และสวดสายประคำเพื่อพระแม่จะได้เสนอวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อเรา

ข. กิจกรรม “ภาวนากับแม่”

เพลง “ใครรักเท่าแม่” (ส.ดำเนินสดวก)

1. แม่รักลูกยิ่งสิ่งใด	ลูกนอนขออะไรแม่ให้ดังปรารถนา
ชีวิตแม่พลีได้ตลอดเวลา	ใครเล่าหารักเราเท่าแม่รักเอ๋ย
2. โอ้แม่มารีย์ยอดสตรีเหนือใครทั้งปวง	พระแม่ทรงเป็นห่วงเหล่าพวกลูกที่อ่อนแอ
แม้มีศัตรูร้ายจุใจคอยรังแก	ไม่ผันแปรโอ้พระแม่คอยช่วยเรา
3. โอ้แม่มารีย์ราชินีของชาวคริสตัง	พระแม่เป็นพลังหนุนนำให้ลูกทำดี
จึงขอสรรเสริญเทิดเทินพระแม่มารีย์	ลูกยินดีฉลองพระนามในวันนี้เอ๋ย
4. แม่ขอให้ลูกอย่าทำความชั่ว	บาปเมามัวอย่าได้กลัวสู้มัน
อย่าหนีจนลี้ลับชีวิต	แม่เป็นประกันบาปมันจะพ่ายแพ้เอ๋ย

อุปกรณ์

1. ดอกไม้ คนละ 1 ดอก
2. พิมพ์เนื้อเพลงตามจำนวนผู้เรียน
3. คอมพิวเตอร์/ลำโพงบลูทูธ

ดำเนินการ

1. ให้ผู้เรียนเตรียมดอกไม้มาจากบ้าน คนละ 1 ดอก เพื่อนำมาถวายแด่แม่พระ เป็นดอกอะไรก็ได้ตามที่สะดวก หากบริเวณบ้านมีอยู่ก็สามารถนำมาได้ เป็นการประหยัดเงิน
2. ผู้สอนพาผู้เรียนไปที่วัดหรือถ้าในโรงเรียนไม่มีวัด ให้ไปที่หน้ารูปปั้นแม่พระ และนำผู้เรียนสวดบทวันทามารีย์ 10 บท (หากเวลาไม่พอผู้สอนพิจารณาตามความเหมาะสม)
3. หลังจากภาวนาจบ ให้ผู้เรียนแต่ละคนนำดอกไม้ที่เตรียมมาถวายให้แม่พระด้วยความสำรวม ช่วงที่ถวายดอกไม้ ให้เปิดเพลง “ใครรักเท่าแม่” สำหรับเด็กโตให้ช่วยกันร้อง เพื่อเป็นการสรรเสริญแม่พระ โดยผู้สอนหาเวลาซ้อมร้องเพลงกับผู้เรียนมาก่อน
4. ผู้สอนเน้นย้ำให้ผู้เรียนไหว้แสดงความเคารพต่อแม่พระเมื่อเดินผ่านรูปปั้น หรือหากมีเวลาเชิญชวนให้มาสวดภาวนาขอพรแม่พระเสมอ ๆ

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องพระนางมารีย์เพิ่มเติม หน้า 139-140
2. ให้ผู้เรียนกลับไปเล่าเรื่องราวของพระนางมารีย์ ให้สมาชิกในครอบครัวฟังและเชิญชวนให้ทุกคนมาสดส่ายประคำร่วมกัน

บัตรคำบทวันทามารีย์

ผู้สอนพิมพ์ลงกระดาษ A4 สี แบบอ่อน และตัดเป็นบัตรคำ

วันทามารีย์

เปี่ยมด้วย
พระพรพรทาน

พระเจ้าสถิตกับท่าน

ผู้ได้รับพระพร
กว่าสตรีใดใด

และพระเยซู
โอรสของท่าน

ทรงได้รับ
พระพรยิ่งนัก

สันตะมารีย์

พระมารดาพระเจ้า

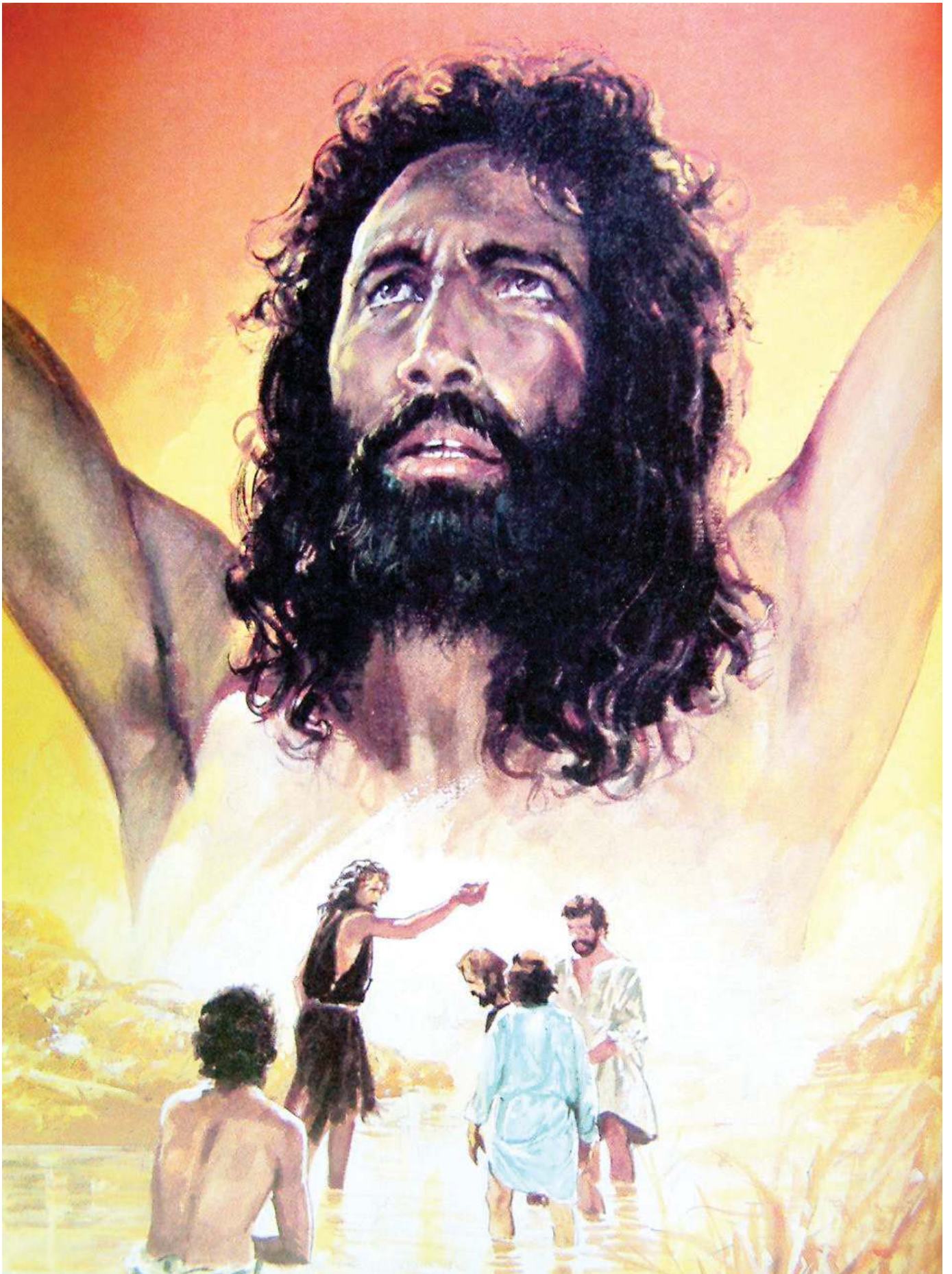
โปรดภาวนา
เพื่อลูกทั้งหลาย

ผู้เป็นคนบาป

บัดนี้และเมื่อจะตาย

อาแมน

ប៉ារ៉ាឡែល អ្នករៀន អ្នកបង្រៀន

นักบุญยอห์น ผู้ทำพิธีล้าง (มัทธิว 3:1-6, 11, 13-17; มาระโก 6:17-29; ลูคา 1:5-25; 57-66; ยอห์น 1:19-34)

ในรัชสมัยของกษัตริย์เฮโรดผู้ปกครองแคว้นยูเดีย สมณผู้หนึ่งชื่อเศคาริยาห์ ประจำเวรในหมวดของอาบิยาห์ มีภรรยาชื่อเอลีซาเบธจากตระกูลสมณะอาโรน ทั้งสองคนเป็นผู้ชอบธรรมเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ปฏิบัติตามบทบัญญัติและข้อกำหนดทุกข้อขององค์พระผู้เป็นเจ้าโดยไม่มีข้อตำหนิ แต่ทั้งคู่ไม่มีบุตร เพราะนางเอลีซาเบธเป็นหมันและทั้งสองคนชรามากแล้ว วันหนึ่ง เศคาริยาห์กำลังปฏิบัติหน้าที่สมณะเฉพาะพระพักตร์ตามเวรในหมวดของตน ตามธรรมเนียมของสมณะ เขาจับสลากได้หน้าที่เข้าไปในพระวิหารของพระเจ้าเพื่อถวายกำยาน ขณะที่มีการถวายกำยาน ประชาชนที่มาชุมนุมกันต่างอธิษฐานภาวนาอยู่ภายนอก

ทันใดนั้น ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า ปรากฏองค์ยืนอยู่เบื้องขวาของพระแท่นถวายกำยาน เมื่อเศคาริยาห์เห็นก็รู้สึกงุนงงใจและมีความกลัวอย่างมาก แต่ทูตสวรรค์กล่าวแก่เขาว่า “เศคาริยาห์อย่ากลัวเลย พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของท่านแล้ว เอลีซาเบธภรรยาของท่าน จะให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ท่านจะตั้งชื่อเขาว่า “ยอห์น” ท่านจะมีความชื่นชมยินดี และคนจำนวนมากจะยินดีที่เขาเกิดมา เพราะว่าเขาจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่เฉพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า เขาจะไม่ดื่มเหล้าองุ่นหรือสุราเมรัยเลย เขาจะรับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยมตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา เขาจะนำบุตรหลานของอิสราเอลจำนวนมากกลับมายังองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเรา เขาจะมีจิตใจและพลังของประกาศกเอลียาห์ มาเตรียมรับการเสด็จมาของพระองค์ เพื่อให้บิดาคืนดีกับบุตรและทำให้ผู้ไม่เชื่อฟังกลับมีจิตสำนึกของผู้ชอบธรรม เป็นการเตรียมประชากรให้พร้อมที่จะรับเสด็จองค์พระผู้เป็นเจ้า” เศคาริยาห์จึงถามทูตสวรรค์ว่า “ข้าพเจ้าจะแน่ใจเรื่องนี้ได้อย่างไร ข้าพเจ้าชราแล้วและภรรยาของข้าพเจ้าก็อายุมากแล้วด้วย” ทูตสวรรค์จึงตอบว่า “ข้าพเจ้าคือกาเบรียล ซึ่งเฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาพูดกับท่านและนำข่าวดีนี้มาแจ้งให้ท่านทราบ แต่ท่านไม่เชื่อคำของข้าพเจ้า ซึ่งจะเป็นจริงเมื่อถึงเวลากำหนด ดังนั้นท่านจะเป็นใบ้จนถึงวันที่เหตุการณ์นี้จะเป็นจริง” ประชาชนกำลังคอยเศคาริยาห์อยู่ รู้สึกประหลาดใจที่เขาอยู่ในพระวิหารนาน เมื่อเขาออกมาและพูดไม่ได้ ประชาชนจึงเข้าใจว่าเขาเห็นนิมิตในพระวิหาร เขาทำได้เพียงแสดงท่าทางแต่พูดไม่ได้

เมื่อหมดวาระทำหน้าที่ในพระวิหารแล้วเศคาริยาห์ก็กลับไปบ้าน ต่อมาไม่นานนางเอลีซาเบธภรรยาของเขาก็ตั้งครรภ์ นางเก็บตัวอยู่ในบ้านเป็นเวลาห้าเดือน นางกล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำเช่นนี้เพื่อข้าพเจ้า บัดนี้พระองค์พอพระทัยช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความอัปอาย ที่ข้าพเจ้ามีต่อหน้าคนทั้งหลายแล้ว” เมื่อครบกำหนดคลอด นางเอลีซาเบธให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง เพื่อนบ้านและบรรดาญาติรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแสดงพระกรุณายิ่งใหญ่ต่อนาง จึงมาร่วมยินดีกับนาง เมื่อเด็กเกิดได้แปดวัน

เพื่อนบ้านและญาติพี่น้องมาทำพิธีสัปดาห์ให้ เขาต้องการเรียกเด็กว่าเศคาริยาห์ตามชื่อบิดา แต่มารดาของเด็กค้านว่า “ไม่ได้ เขาจะต้องชื่อยอห์น” คนเหล่านั้นจึงพูดกับนางว่า “ท่านไม่มีญาติคนใดมีชื่อนี้” เขาเหล่านั้นจึงส่งสัญญาณถามบิดาของเด็กว่าต้องการให้บุตรชื่อย่อไร เศคาริยาห์ขอกระดาษแผ่นหนึ่งแล้วเขียนว่า “เขาชื่อยอห์น” ทุกคนต่างประหลาดใจ ทันใดนั้นเศคาริยาห์ก็กลับพูดได้อีก เขาจึงกล่าวถวายพระพรพระเจ้า เพื่อนบ้านทุกคนต่างรู้สึกกลัวเรื่องทั้งหมดนี้ได้เล่าลือกันไปทั่วแถบภูเขาของแคว้นยูเดียทุกคนที่ได้ยินเรื่องนี้ต่างก็แปลกใจและถามกันว่า “แล้วเด็ก

คนนี้จะทำอะไร” เพราะพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่กับเขา เด็กนั้นเจริญเติบโตขึ้น จิตใจของเขาเข้มแข็งขึ้นด้วย เขาอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารจนถึงวันที่เขาแสดงตนแก่ประชากรอิสราเอล

ในปีที่สิบห้าแห่งรัชกาลพระจักรพรรดิทิเบรีอุส ปอนทิอุสปีลาตเป็นผู้ว่าราชการแคว้นยูเดีย กษัตริย์เฮโรดทรงเป็นเจ้าของปกครองแคว้นกาลิลี พระวาจาของพระเจ้ามาถึงยอห์นบุตรของเศคาริยาห์ในถิ่นทุรกันดาร ยอห์นกล่าวว่า “จงกลับใจเถิดอาณาจักรสวรรค์อยู่ใกล้แล้ว” ยอห์นผู้นี้คือผู้ที่ประกาศกอิสยาห์ได้กล่าวถึงว่า คนคนหนึ่งร้องตะโกนในถิ่นทุรกันดารว่า “จงเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงทำทางเดินของพระองค์ให้ตรงเถิด” ยอห์นนุ่งห่มด้วยผ้าขนสัตว์ มีสายหนังรัดเอว กินผักและน้ำผึ้งป่าเป็นอาหาร ประชาชนจากกรุงเยรูซาเล็ม จากทั่วแคว้นยูเดียและจากทั่วเขตแม่น้ำจอร์แดนพากันไปพบเขา รับพิธีล้างจากเขาในแม่น้ำจอร์แดนโดยสารภาพบาปของตน ยอห์นกล่าวว่า “ข้าพเจ้าใช้น้ำทำพิธีล้างให้ท่านทั้งหลาย เพื่อให้กลับใจ แต่ผู้ที่จะมาภายหลังข้าพเจ้าทรงอำนาจยิ่งกว่าข้าพเจ้า และข้าพเจ้าไม่สมควรแม้แต่จะถือรองเท้าของเขา เขาจะทำพิธีล้างให้ท่านเดชะพระจิตเจ้าและไฟ เขากำลังถือพลั่วอยู่แล้ว จะชำระลานนวดข้าวให้สะอาด จะรวบรวมข้าวใส่ยุ้ง ส่วนฟางนั้นเขาจะเผาทิ้งในไฟที่ไม่รู้ดับ” เมื่อประชาชนถามยอห์นว่า “เราจะต้องทำอะไร” เขาก็ตอบว่า “ใครมีเสื้อสองตัว จงแบ่งตัวหนึ่งให้กับคนที่ไม่มี คนที่มีอาหารก็จงทำเช่นเดียวกัน” คนเก็บภาษีมาหา ยอห์นเพื่อรับพิธีล้างด้วย และถามเขาว่า “ท่านอาจารย์ พวกเราจะต้องทำสิ่งใด” ยอห์นตอบว่า “ท่านอย่าเรียกเก็บภาษีเกินพิภพ” พวกทหารถามเขาด้วยว่า “แล้วพวกเราละ เราจะต้องทำสิ่งใด” เขาตอบว่า “อย่าขู่กรรโชก อย่ากล่าวหาเป็นความเท็จเพื่อเอาเงิน จงพอใจกับค่าจ้างของตน”

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จมาจากแคว้นกาลิลีถึงแม่น้ำจอร์แดน เพื่อทรงรับพิธีล้างจากยอห์น ยอห์นพยายามชักชวนพระองค์ให้เปลี่ยนพระทัย เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าควรจะรับพิธีล้างจากท่าน แต่ท่าน กลับมาพบข้าพเจ้า” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “เวลานี้ บ่อยให้เป็นที่เช่นนี้ก่อน เพราะเราควรจะทำทุกอย่าง ตามพระประสงค์ของพระเจ้า” ยอห์นจึงยอมทำตาม เมื่อพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างแล้ว เสด็จขึ้นจากน้ำ ทันใดนั้นท้องฟ้าเปิดออก พระจิตของพระเจ้าเสด็จลงมาเหนือพระองค์ดุจนกพิราบและมีเสียงจากสวรรค์ กล่าวว่า “ผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา” และเมื่อมีคนจากกรุงเยรูซาเล็มไปถาม ยอห์นว่า “ท่านเป็นใครเล่า” เขามีได้ปิดบังความจริง แต่ยืนยันว่าข้าพเจ้าไม่ใช่พระคริสต์... ข้าพเจ้าเป็นเสียง ของผู้ที่ร้องตะโกนในถิ่นทุรกันดารว่า จงทำทางขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ตรงเถิด” ดังที่ประกาศกอิสยาห์ ได้กล่าวไว้ และยอห์นเป็นคนทีกล่าวกับศิษย์ทั้งสองคนของเขาว่า พระเยซูเจ้าคือลูกแกะของพระเจ้า ผู้ทรงลบล้างบาปของโลก และยอห์นยังเป็นพยานยืนยันว่าพระเยซูเจ้าเป็นพระบุตรของพระเจ้า

กษัตริย์เฮโรดทรงสั่งให้จับกุมยอห์นและลั่นโซ่ขังคุกไว้ เพราะเรื่องของนางเฮโรเดียสภรรยา ของฟิลิปพระอนุชา ซึ่งกษัตริย์เฮโรดทรงรับมาเป็นมเหสี ยอห์นเคยทูลกษัตริย์เฮโรดว่า “ไม่ถูกต้องที่ พระองค์ทรงรับภรรยาของน้องชายมาเป็นมเหสี” นางเฮโรเดียสจึงโกรธแค้นและปรารถนาจะฆ่ายอห์นเสีย แต่ฆ่าไม่ได้ เพราะกษัตริย์เฮโรดยังทรงเกรงยอห์นอยู่ ทรงทราบว่ายอห์นเป็นคนชอบธรรมและศักดิ์สิทธิ์ จึงทรงป้องกันไว้ เมื่อกษัตริย์เฮโรดทรงฟังคำพูดของยอห์น ทรงรู้สึกกลับสนแต่ก็ทรงยินดีที่จะฟัง

นางเฮโรเดียสได้โอกาส เมื่อกษัตริย์เฮโรดทรงจัดให้มี งานเลี้ยงขุนนางกับนายทหารชั้นผู้ใหญ่และคนสำคัญในแคว้น กาลิลีในวันคล้ายวันประสูติของพระองค์ บุตรหญิงของนาง เฮโรเดียสออกมาเต้นรำเป็นที่พอพระทัยของกษัตริย์เฮโรด และเป็นที่พอใจของผู้รับเชิญ กษัตริย์จึงตรัสกับหญิงคนนั้นว่า “ท่านอยากได้อะไรก็ขอมาเถิด เราจะให้” และยังทรงสาบาน อีกว่า “ท่านขออะไรเราก็จะให้แม้จะเป็นครึ่งหนึ่งของอาณาจักร ของเราก็ตาม” หญิงสาวจึงออกไปถามมารดาว่า “ลูกจะขอ อะไรดี” มารดาตอบว่า “จงขอศีรษะของยอห์นผู้ทำพิธีล้าง” หญิงสาวจึงรีบกลับมาทูลกษัตริย์ทันทีว่า “หม่อมฉันขอศีรษะ ของยอห์นผู้ทำพิธีล้าง ใส่ถาดมาให้เดี๋ยวนี้” กษัตริย์ทรงเป็น ทุกข์อย่างยิ่ง แต่เพราะได้ทรงสาบานไว้ และเพราะทรงเห็นแก่ ผู้รับเชิญ ไม่ทรงปรารถนาขัดใจหญิงสาว จึงทรงสั่งเพชรฆาต ไปตัดศีรษะของยอห์นมาทันที เพชรฆาตก็ไปตัดศีรษะของ ยอห์นในคุกใส่ถาดนำมาให้หญิงสาว หญิงสาวจึงนำไปให้มารดา เมื่อบรรดาศิษย์ของยอห์นรู้เรื่อง จึงมารับศพของยอห์น นำไปฝังไว้ในคูหา

บทเรียนที่ 19

นักบุญยอห์น

ผู้ทำพิธีล้าง

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักเรื่องราวและชีวิตของนักบุญยอห์น บัปติสต์ ผู้ทำพิธีล้างให้พระเยซูเจ้า
2. ตระหนักถึงความซื่อสัตย์ในการทำหน้าที่ของตนและยึดมั่นในความถูกต้อง
3. ดำเนินชีวิตตามหน้าที่ของตนอย่างซื่อสัตย์ มีความกล้าหาญที่จะพูดและทำในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ

กิจกรรม

“ถูกหรือผิด”

อุปกรณ์

1. คำถามพร้อมเฉลย 10 ข้อ หน้า 156
2. ป้าย ถูกผิด
3. กริ่งหรือนกหวีดให้สัญญาณ
4. รางวัลสำหรับกลุ่มที่ชนะ

ดำเนินการ

1. ผู้สอนจัดเตรียมป้ายถูกผิดตามจำนวนผู้เรียน โดยพิมพ์ลงกระดาษ A4 ด้านหนึ่งเป็นเครื่องหมายถูก อีกด้านหนึ่งเป็นเครื่องหมายผิด หากสะดวกอาจทำติดกับไม้ลูกโป่งเพื่อความแข็งแรงคงทนและเก็บไว้ใช้ต่อได้
2. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-7 คน ให้ทุกกลุ่มมีจำนวนเท่ากัน ให้นั่งเป็นแถวตอนลึก เว้นระยะของแต่ละคนทั้งข้างหน้า-หลัง ข้างซ้าย-ขวา 1 ช่วงแขน (หากมีผู้เรียนจำนวนไม่มาก เล่นเป็นบุคคลโดยไม่ต้องเข้ากลุ่มก็ได้)
3. แจกป้ายถูกผิดให้ผู้เรียนถือไว้ คนละ 1 ป้าย
4. ผู้สอนถามคำถามทีละข้อ เมื่อถามจบในแต่ละข้อผู้สอนให้สัญญาณ ให้ผู้เรียนแต่ละคนชูป้ายคำตอบขึ้นว่าถูกหรือผิด โดยหันหน้าป้ายคำตอบที่เลือกมาด้านหน้า ห้ามเปลี่ยนคำตอบหรือหมุนป้ายไปมา และห้ามหันไปถามหรือปรึกษาพูดคุยกับเพื่อน
5. ผู้สอนเฉลยคำตอบ ผู้ใดตอบถูกให้นั่งอยู่กับที่เช่นเดิม ผู้ใดตอบผิดให้ลุกออกจากที่นั่ง ไปนั่งรอด้านหลัง
6. ผู้สอนถามคำถามไปจนครบ 10 ข้อ หากกลุ่มใดมีจำนวนเหลือมากที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะหรือหากเล่นเป็นบุคคล คนที่อยู่จนครบ 10 ข้อ เป็นผู้ชนะ แต่หากจำนวนผู้เล่นหมดก่อนถึงข้อที่ 10 ผู้ที่ตอบได้จำนวนข้อมากที่สุดถือเป็นผู้ชนะ ผู้สอนเตรียมรางวัลให้สำหรับผู้ชนะ

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ผู้เรียนที่ตอบคำถามจนครบ 10 ข้อหรือตอบถูกมากที่สุด รู้สึกอย่างไร (ลุ้น, สนุก, ตื่นเต้น, ดีใจ ฯลฯ)
2. ผู้เรียนที่ตอบผิด ต้องลุกออกมาก่อน รู้สึกอย่างไร (เสียใจ, เสียหาย, อยากเล่นอีก ฯลฯ)
3. คำถามเหล่านี้ยากหรือง่าย เพราะอะไร (ง่าย เพราะได้เรียนมาแล้ว, ยาก เพราะจำไม่ได้, ไม่แน่ใจในคำตอบ)
4. หากจำไม่ได้หรือไม่แน่ใจในคำตอบ เราสามารถหาข้อมูลของบุคคลเหล่านี้ได้จากที่ใดบ้าง (บทเรียนที่เคยเรียนรู้มาก่อน, พระคัมภีร์, อินเทอร์เน็ต ฯลฯ)
5. ผู้เรียนคิดว่าทำไมเราถึงต้องทราบเรื่องราวของบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้ (เพื่อเป็นความรู้, เพื่อเข้าใจถึงแผนการต่าง ๆ ของพระเจ้า, เพราะบุคคลเหล่านี้ร่วมอยู่ในประวัติศาสตร์ความรอด ฯลฯ ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ)

สรุป จากกิจกรรมนี้ช่วยเรายืนยันถึงคำตอบที่เราแต่ละคนรู้ ว่าเป็นความรู้ที่ผิดหรือถูกต้องแล้ว เมื่อเราต้องยืนยันคำตอบด้วยตัวเราเอง ไม่มีสิทธิ์ถามใคร ไม่มีสิทธิ์ปรึกษาใคร จึงเป็นตัวเราเองที่จะต้องยืนยันและมั่นใจในคำตอบของตน บางข้อเราอาจจะมั่นใจในคำตอบอยู่แล้วว่าถูกต้องแน่นอน บางข้อเราอาจจะไม่มั่นใจว่าถูกหรือผิด และบางข้อในความมั่นใจก็อาจจะไม่ถูกต้องก็เป็นได้ ดังนั้น หากมีสิ่งใดที่ถูกต้องอยู่แล้ว ก็ให้เราจดจำไว้อย่างมั่นใจ ส่วนสิ่งที่ไม่มั่นใจหรือยังไม่ถูกต้อง เราก็สามารถค้นหาคำตอบที่ถูกต้องได้ เพราะมีแหล่งข้อมูลมากมายที่ช่วยเราให้จดจำและยืนยันถึงข้อความจริงที่ถูกต้อง

ถ้อยสอน

1. หากพูดกันถึงเรื่องความจริง เราคงจะเคยได้ยินกับประโยคที่ว่า **“ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย”** เพราะไม่ว่าอย่างไร ความจริงก็คือความจริง จะเป็นสิ่งที่ติดกับตัวบุคคลไปตลอด แม้ในวันที่ผู้พูดไม่มีชีวิตอยู่แล้ว ความจริงก็ยังคงอยู่ไม่หายไปไหน ความจริงจึงเป็นอมตะและคงอยู่ตลอดไป แต่ในบางครั้ง บางกรณีหรือกับบางบุคคล การต้องพูดความจริงก็เป็นสิ่งที่ยากลำบากและทำทายนัก ถ้าความจริงนั้นมีเรื่องของ การตัดสินลงโทษเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จึงมีประโยคหนึ่งที่คนมักเปรียบเทียบกันเพื่อความสนุกที่แฝงความจริงว่า **“ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย แต่ใครที่พูดความจริงมักจะตาย”** เพราะการเป็นผู้ยืนยันความจริงของบางคน นำมาซึ่งการสูญเสียชีวิตของผู้พูดได้ ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ มีบุคคลหนึ่งที่ต้องเสียชีวิตเพราะพูดความจริงและกล่าวยืนยันถึงความไม่ถูกต้อง คนนั้นก็คือ **“ยอห์นผู้ทำพิธีล้าง”** นั่นเอง

2. เรื่องราวการเกิดของท่านยอห์นมีดังนี้ สมณะผู้หนึ่งชื่อเศคาริยาห์มีภรรยาชื่อเอลิซาเบธ ทั้งสองไม่มีบุตร เพราะนางเอลิซาเบธเป็นหมันและทั้งสองก็ชรามากแล้ว วันหนึ่ง ขณะเศคาริยาห์กำลังปฏิบัติหน้าที่ถวายกำยานในพระวิหาร พูดสวดร่ำอ้อนหนึ่งปรากฏมา กล่าวว่า **“เศคาริยาห์ อย่างกลัวเลย พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของท่าน เอลิซาเบธภรรยาของท่านจะให้กำเนิดบุตรชาย ท่านจะตั้งชื่อเขาว่ายอห์น”** เศคาริยาห์จึงถามว่า **“ข้าพเจ้าจะแน่ใจเรื่องนี้ได้อย่างไร ข้าพเจ้าชรามากแล้วและภรรยาก็อายุมากด้วย”** พูดสวดร่ำตอบว่า

“ข้าพเจ้าคือกาเบรียล ซึ่งเฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาพูดกับท่านและนำข่าวดีนี้มาแจ้งให้ท่านทราบ แต่ท่านไม่เชื่อคำของข้าพเจ้า ดังนั้น ท่านจะเป็นไปจนถึงวันที่เหตุการณ์นี้จะเป็นจริง” เมื่อออกมาจากพระวิหาร เขาพูดไม่ได้ ทำได้เพียงแสดงท่าทาง ต่อมาไม่นานนางเอลิซาเบธก็ตั้งครรภ์ (เทียบ ลก. 1:5-24) เมื่อครบกำหนดคลอด นางให้กำเนิดบุตรชาย เพื่อนบ้านและ

บรรดาญาติรู้ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแสดงพระกรุณายิ่งใหญ่ต่อนาง จึงมาร่วมยินดี พวกเขาต้องการเรียกเด็กว่าเศคาริยาห์ตามชื่อบิดา แต่นางเอลิซาเบธค้านว่า “ไม่ได้เขาจะต้องชื่อ **ยอห์น**” คนเหล่านั้นจึงสงสัยญาณถามเศคาริยาห์ว่า ต้องการให้บุตรชื่ออะไร เศคาริยาห์ขอกระดาษแผ่นหนึ่งแล้วเขียนว่า “เขาชื่อ **ยอห์น**” ทุกคนต่างประหลาดใจ ทันใดนั้นเศคาริยาห์ก็กลับพูดได้อีก เขาจึงกล่าวถวายพระพรพระเจ้า (เทียบ ลก. 1:57-66)

จากเหตุการณ์นี้ยืนยันชัดเจนว่า ยอห์นเกิดมาด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เพื่อเข้าร่วมในแผนการแห่งความรอด ยอห์นเจริญเติบโตขึ้น

มีจิตใจเข้มแข็ง อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารจนถึงวันที่ออกมาแสดงตนแก่ประชากรอิสราเอล (เทียบ ลก. 1:80)

3. เราทราบเรื่องราวการประกาศเทศน์สอนของยอห์นได้ในพระวรสารทั้ง 4 เล่ม ทุกเล่มบอกเล่าถึงการทำหน้าที่ในการเป็นผู้เตรียมทางให้พระเยซูเจ้า ตามที่มีเขียนไว้ในหนังสือประกาศกอิสยาห์ว่า “**จงเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงทำทางเดินของพระองค์ให้ตรงเถิด**” ยอห์นใช้ชีวิตอยู่ในถิ่นทุรกันดาร แต่งกายด้วยผ้าขนสัตว์ ใช้หนังสัตว์คาดสะเอว กินตักแตนและน้ำผึ้งป่าเป็นอาหาร ประกาศสอนเรื่องพิธีล้างไปทั่วบริเวณแม่น้ำจอร์แดน

ให้ผู้คนแสดงออกโดยการสารภาพบาปของตน เพื่อจะได้รับการอภัยบาป และรับพิธีล้างจากยอห์น ซึ่งประชาชนคิดว่าเขาเป็นพระคริสต์ ยอห์นจึงแสดงตนด้วยการประกาศว่า “**ข้าพเจ้าไม่ใช่พระคริสต์...มีอีกผู้หนึ่งกำลังมา** ภายหลังข้าพเจ้า ทรงอำนาจยิ่งกว่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่สมควรแม้แต่จะก้มลงแก้สายรัดรองเท้าของเขา ข้าพเจ้าใช้น้ำทำพิธีล้างให้ท่านทั้งหลาย แต่เขาจะทำพิธีล้างให้ท่านเดชะพระจิตเจ้า” ซึ่งหมายถึงพระเยซูเจ้า และเมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จจากเมืองนาซาเร็ธเพื่อจะมารับพิธีล้าง ยอห์นเห็นพระองค์ก็กล่าวว่า “**นี่คือลูกแกะของพระเจ้า ผู้ทรงลบล้างบาปของโลก...**” เขาพยายามชักชวนพระองค์ให้เปลี่ยนพระทัย กล่าวว่า “**ข้าพเจ้าควรรับพิธีล้างจากท่าน แต่ท่านกลับมากบaptizeข้าพเจ้า**” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “**เวลานี้** ปลอຍให้ เป็นเช่นนี้ก่อน เพราะเราควรจะทำทุกอย่างตามพระประสงค์ของ **พระเจ้า**” ยอห์นจึงยอมทำตาม พระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างจากยอห์นที่แม่น้ำจอร์แดน จากเหตุการณ์นี้ ยอห์นทำหน้าที่ในการเป็นผู้เตรียมทางที่ชื่อสัตย์ ถ่อมตนว่าตนเป็นเพียงผู้มานำหน้าและเตรียมทางเท่านั้น และพระเยซูเจ้าคือพระคริสต์เจ้าที่แท้จริง และในเหตุการณ์รับพิธีล้างนี้ก็มีเสียงจากสวรรค์ที่ยืนยันว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้ากล่าวว่า

“ผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา”

(เทียบ มธ. 3:1-17; มก. 1:1-11; ลก. 3:1-22; ยน. 1:19-34)

4. และอีกหนึ่งเหตุการณ์สำคัญของยอห์นที่ได้ทำหน้าที่ในการเป็นพยานยืนยันในความถูกต้อง จนทำให้เขาถูกจับกุมและล่ามโซ่ขังคุกไว้ เพราะเขาได้ตำหนิกษัตริย์เฮโรดเรื่องของนางเฮโรเดียส ภรรยาของฟิลิปพระอนุชา ซึ่งกษัตริย์เฮโรดทรงรับมาเป็นมเหสี ยอห์นได้ทูลกษัตริย์เฮโรดว่า “**ไม่ถูกต้องที่พระองค์จะทรงรับภรรยาของน้องชายมาเป็นมเหสี**” ทำให้นางเฮโรเดียสโกรธแค้นและปรารถนาจะฆ่ายอห์น แต่ฆ่าไม่ได้ เพราะกษัตริย์เฮโรดยังทรงเกรงใจอยู่ เพราะทราบว่ายอห์นเป็นคนชอบธรรมและศักดิ์สิทธิ์ จึงทรงป้องกันไว้ จนวันหนึ่งเมื่อกษัตริย์เฮโรดจัดงานเลี้ยงในวันคล้ายวันประสูติของพระองค์ บุตรหญิงของนางเฮโรเดียส ออกมาเต้นรำเป็นที่พอพระทัย กษัตริย์จึงตรัสถามว่า อยากได้อะไรก็ขอมาเถิด เราจะให้ และยังทรงสาบานอีกว่าขออะไรก็จะให้แม้เป็นครึ่งหนึ่งของอาณาจักรก็ตาม หญิงสาวจึงออกไปถามมารดา เมื่อได้โอกาสมารดาจึงบอกให้ขอศีรษะของยอห์นผู้ทำพิธีล้างใส่ถาดมาให้เดี๋ยวนี้ กษัตริย์ทรงเป็นทุกข้ออย่างยิ่ง แต่เพราะได้สาบานไว้แล้ว จึงสั่งเพชฌฆาตไปตัดศีรษะของยอห์นในคุกใส่ถาดมา (เทียบ มก. 6:17-29)

5. ท่านยอห์นถูกเตรียมให้เกิดมาด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เพื่อนำหน้าและเป็นผู้เตรียมทางให้พระเยซูเจ้า ท่านนบนอบต่อเสียงเรียกของพระเจ้า ทำตามบทบาทหน้าที่ของตนอย่างซื่อสัตย์ในการเป็นพยานยืนยันและประกาศถึงการเสด็จมาของพระคริสตเจ้า นอกจากนั้น ท่านยังเป็นพยานยืนยันในความถูกต้องอีกด้วย พระเยซูเจ้าตรัสถึงยอห์นว่า “**เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในหมู่ผู้ที่เกิดจากหญิงไม่มีใครยิ่งใหญ่กว่ายอห์น ผู้ทำพิธีล้าง**” (มธ. 11:11) ไม่ใช่ตำแหน่ง เกียรติยศ หรืออำนาจบารมีที่ทำให้ยอห์นยิ่งใหญ่เหนือใคร แต่ภารกิจและการดำเนินชีวิตของท่านต่างหาก ที่ทำให้ท่านยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ พระศาสนจักรจึงยกย่องท่าน เพราะนอกเหนือจากพระเยซูเจ้าและพระนางมารีย์แล้ว ก็มีเพียงท่านยอห์น ผู้ทำพิธีล้าง ที่พระศาสนจักรกำหนดให้ทุกปีมีวันสำคัญของท่านถึง 2 วัน คือ ทุกวันที่ 24 มิถุนายน เป็นวันสมโภชการบังเกิด และทุกวันที่ 29 สิงหาคม ระลึกถึงวันที่ท่านถูกตัดศีรษะ ขอให้เราได้นำแบบอย่างจากชีวิตของท่านยอห์น ผู้ทำพิธีล้าง ในการทำหน้าที่เป็นพยานยืนยัน และเป็นผู้นำความจริงเรื่องการเสด็จมาของพระเยซูเจ้าไปสู่บุคคลรอบข้าง นำพระวาจาของพระเจ้าไปประกาศด้วยการดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยาน เป็นทุกซกกลับใจ รับผิดชอบต่อบาปอย่างสม่ำเสมอ และสิ่งสำคัญคือมีความกล้าหาญที่จะพูดและทำในสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อยืนยันถึงความจริงในชีวิตประจำวันของเรา

ปฏิบัติ

ก. ข้อควรจำ

1. นักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้าง เป็นบุตรของสมณะผู้หนึ่งชื่อเศคาริยาห์ และมารดาชื่อเอลีซาเบธ
2. ทูตสวรรค์องค์หนึ่งปรากฏมา กล่าวว่า “เศคาริยาห์ อย่ากลัวเลย พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของท่าน เอลีซาเบธภรรยาของท่านจะให้กำเนิดบุตรชาย ท่านจะตั้งชื่อเขาว่ายอห์น”
3. นักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้าง ใช้ชีวิตอยู่ในถิ่นทุรกันดาร แต่งกายด้วยผ้าขนอฐ ใช้หนังสัตว์คาดสะเอว กินผักตบและน้ำผึ้งป่าเป็นอาหาร
4. นักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้าง เกิดมาเพื่อนำหน้าและเป็นผู้เตรียมทางให้พระเยซูเจ้า ประกาศเทศน์สอนเรื่องพิธีล้างให้ผู้คนแสดงออกโดยการสารภาพบาปของตนเพื่อจะได้รับการอภัยบาปและรับพิธีล้าง

5. นักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้าง เป็นพยานยืนยันในความถูกต้อง ทำให้ท่านถูกจับกุมและล่ามโซ่ขังคุกไว้ เพราะได้ตำหนิกษัตริย์เฮโรดเรื่องของนางเฮโรเดียส ภรรยาของฟิลิปพระอนุชา ซึ่งกษัตริย์เฮโรดทรงรับมาเป็นมเหสี
6. ทุกวันที่ 24 มิถุนายน เป็นวันสมโภชการบังเกิดของนักบุญยอห์น ผู้ทำพิธีล้าง และทุกวันที่ 29 สิงหาคม ระลึกถึงวันที่นักบุญยอห์น ผู้ทำพิธีล้าง ถูกตัดศีรษะ
7. ให้เราทำหน้าที่เป็นพยานยืนยันและนำความจริง เรื่องการเสด็จมาของพระเยซูเจ้าไปสู่บุคคลรอบข้าง ดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยาน เป็นทุกข์กลับใจ รับศีลอภัยบาปอย่างสม่ำเสมอ และมีความกล้าหาญที่จะพูดและทำในสิ่งที่ถูกต้องเพื่อยืนยันถึงความจริงในชีวิตประจำวันของเรา

ข. กิจกรรม

- อุปกรณ์**
1. ใบงาน นักบุญยอห์น ผู้ทำพิธีล้าง หน้า 157 ตามจำนวนผู้เรียน
 2. สีไม้

ดำเนินการ

1. ผู้สอนแจกใบงานให้ผู้เรียนคนละ 1 แผ่น ตอบคำถามลงในใบงานทั้ง 2 ข้อ และระบายสีภาพให้สวยงาม
2. หากมีเวลา ผู้สอนสอบถามข้อตั้งใจที่ผู้เรียนได้เขียน ให้แต่ละคนได้พูดให้เพื่อน ๆ ในห้องฟัง ส่วนเด็กโต อาจให้จับคู่กันกับเพื่อนและแบ่งปันกันถึงสิ่งที่ได้เขียนทั้ง 2 ข้อ

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างเพิ่มเติม หน้า 149-151
2. ให้ผู้เรียนกลับไปเล่าเรื่องราวของนักบุญยอห์น ผู้ทำพิธีล้างให้สมาชิกในครอบครัวฟัง
3. ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามข้อตั้งใจที่ได้เขียนลงในใบงาน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

คำถามสำหรับเล่นกิจกรรมถูกผิด	เฉลย
1. พระเจ้าสร้างโลก 7 วัน	ผิด 6 วัน
2. มนุษย์คู่แรกที่พระเจ้าสร้างชื่อว่าอาดัมและเอวา	ถูก
3. อับราฮัมคือบิดาแห่งความเชื่อ	ถูก
4. ลูกของอับราฮัมมีชื่อว่าเอซาว	ผิด ชื่ออิสอัค
5. พี่ชายของเอซาวคือยาโคบ	ผิด ยาโคบเป็นน้อง
6. โมเสสคือบุคคลที่ช่วยประชากรอิสราเอลออกจากอียิปต์	ถูก
7. ซามูเอลเป็นกษัตริย์องค์แรกของอิสราเอล	ผิด กษัตริย์ซาอูล
8. ดาวิดคือชายร่างเล็กที่มีพลังสามารถต่อสู้ชนะชายร่างยักษ์ชื่อโกลิอัท	ถูก
9. ผู้ที่ทำพิธีล้างให้พระเยซูเจ้าชื่อว่าเศคาริยาห์	ผิด ยอห์นบัพติสต์
10. ยอห์นบัพติสต์ คือผู้ที่มาเตรียมทางสำหรับการเสด็จมาของพระเยซูเจ้า	ถูก

១០០ ឆ្នាំ រស់នៅក្នុង ពិភពលោក

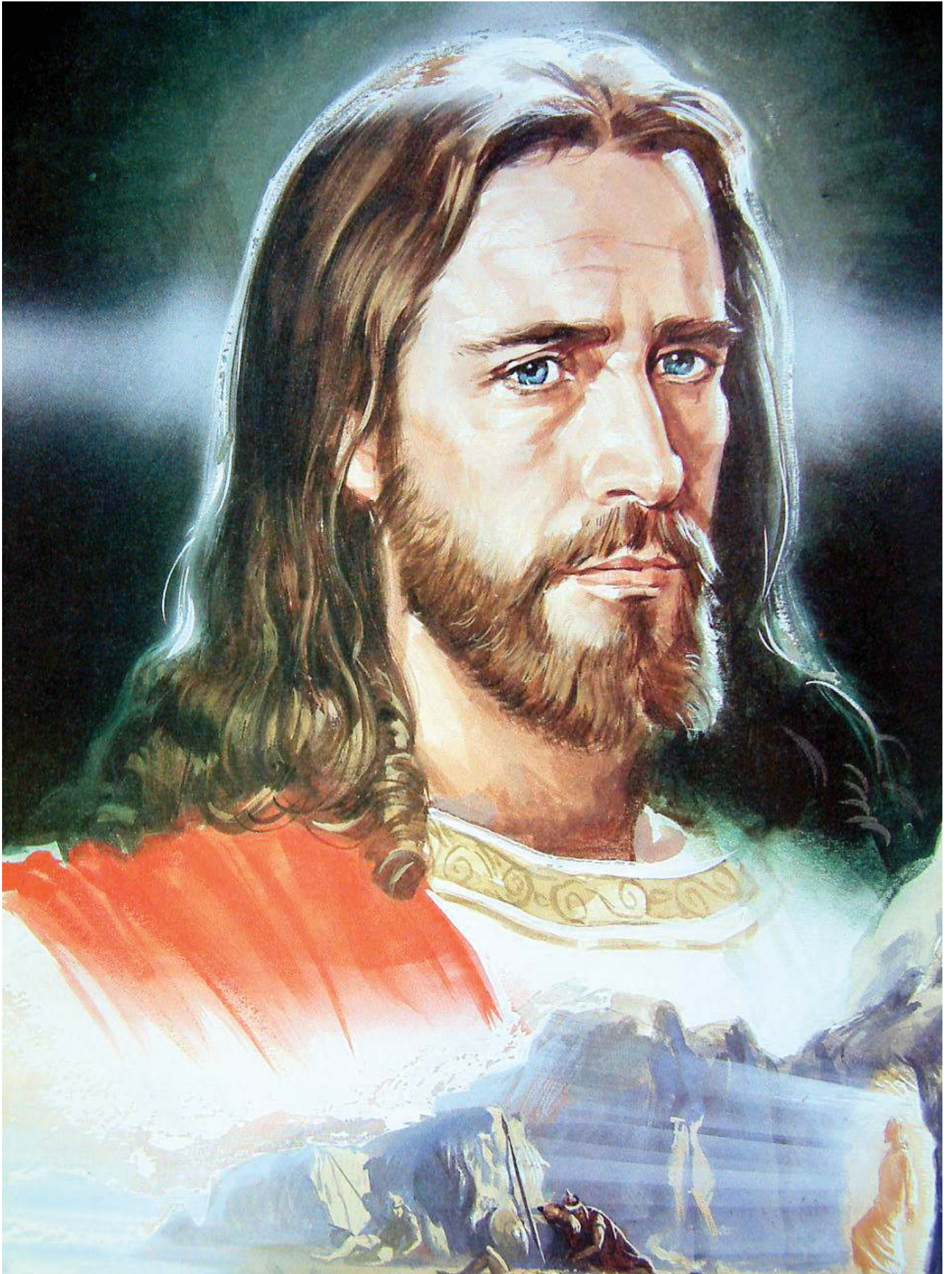
១០០ ឆ្នាំ រស់នៅក្នុង ពិភពលោក

១. ពេទ្យាសាស្ត្រដែលប្រកាសថា
 អាយុមនុស្សមានកំណត់ ដូចជាអាយុ

២. ប្រព័ន្ធភារព័ត៌មាន ១ ប្រភេទ
 តាមបែបបទនៃការប្រើប្រាស់ ដូចជាអាយុ

พระเยซูเจ้า

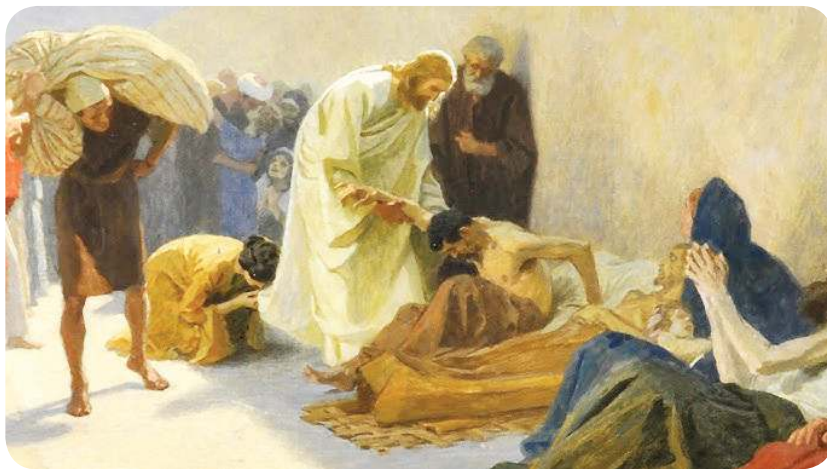

พระเยซูเจ้า (มัทธิว 3:13-17; 4:1-11; 10:1-16; 26:47-28:1-20; มก. 14:32-16:14-19; ลูคา 1:26-56; 2:1-52; 22:47-24:53; ยอห์น 18:1-21:1-19)

พระเยซูเจ้าเป็นบุตรของโยเซฟและพระนางมารีย์ พระองค์ประสูติในขณะที่โยเซฟออกเดินทางจากเมืองนาซาเร็ธ ในแคว้นกาลิลีพร้อมกับพระนางมารีย์ ซึ่งกำลังทรงพระครรภ์ เพื่อไปจดทะเบียนสำมะโนครัวยังเมืองของกษัตริย์ดาวิด ชื่อเบธเลเฮม ในแคว้นยูเดีย เพราะโยเซฟสืบเชื้อสายมาจากราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด พระเยซูเจ้าปฏิบัติตามธรรมเนียมของโมเสสอย่างครบถ้วนดังชาวยิวคนหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็น การเข้าสุหนัต การทำพิธีชำระมลทิน และการไปร่วมฉลองเทศกาลปัสกาในทุกปี

พระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างบาปจากยอห์นผู้ทำพิธีล้าง ณ แม่น้ำจอร์แดน ซึ่งเป็นการเริ่มภารกิจแห่งรักของพระองค์ ต่อจากนั้น พระจิตเจ้าทรงนำพระองค์ไปยังถิ่นทุรกันดาร เพื่อให้มารผจญ พระองค์ใช้ชีวิตอยู่ที่ถิ่นทุรกันดารเป็นเวลา 40 วันกับมารที่เข้ามาท้าทายพระองค์ และพระเยซูเจ้าทรงเอาชนะการผจญนั้นมาได้ หลังจากนั้นทรงเรียกศิษย์ 12 คน เพื่อมาเป็นผู้ร่วมงานกับพระองค์ ทรงตั้งเขาให้เป็น “อัครสาวก” ประทานอำนาจให้พวกเขาขับไล่ปีศาจ รักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกชนิด ให้ประกาศความจริงและคำสั่งสอนของพระองค์

คำสอนหลักของพระเยซูเจ้า เน้นที่การให้อภัยและความรักที่ไม่มีเงื่อนไขใด ๆ เช่น การรักศัตรู การเมตตาต่อศัตรู การพยายามเป็นคนดีอย่างสมบูรณ์เหมือนพระบิดาเจ้าสวรรค์ บทบัญญัติเอก และยังมีคำสอนอีกมากมาย ที่ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ โดยเฉพาะในพระวรสารทั้งสี่ คือ มัทธิว มาระโก ลูคาและยอห์น ภารกิจของพระเยซูเจ้านอกจากการประกาศ การเผยแผ่คำสั่งสอน พระองค์ยังรักษาโรคให้กับผู้เจ็บป่วยจำนวนมากที่มาเฝ้าพระองค์ หรือแม้แต่ปลุกคนให้ฟื้นจากความตาย ทรงขับไล่บรรดาพ่อค้า-แม่ค้าออกจากพระวิหาร เพราะทรงมองว่าพระวิหารเป็นที่สำหรับการอธิษฐานภาวนา ไม่ใช่ที่ขูดรีดหรือเอาเปรียบผู้คน จนทำให้คนกลุ่มหนึ่งเกลียดชัง เคียดแค้นและต้องการฆ่าพระองค์ ในช่วงสุดท้ายของชีวิต พระองค์เดินทางเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม ทรงทักทายผู้ที่มาต้อนรับเป็นจำนวนมาก ทรงล่วงรู้ว่าเปโตรจะปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระองค์ และจะถูกทรยศจากคนหนึ่งในอัครสาวก

พระเยซูเจ้าทรงรับประทานอาหารค่ำมื้อสุดท้ายกับเหล่าอัครสาวก และหลังจากมีอาหารสิ้นสุดลง ยูดาหนึ่งในสาวก 12 คนได้ขายพระองค์ด้วยเงิน 30 เหรียญให้กับพวกปุโรหิต และพาเหล่าทหารมาจับพระเยซูเจ้า ขณะที่กำลังอธิษฐานในสวนเกทเสมนี และด้วยความกลัวทำให้บรรดาอัครสาวกได้พากันหนีไปจากพระองค์

พระเยซูเจ้าถูกนำมาอยู่ต่อหน้าปีลาต ผู้ว่าราชการ หลังการสอบสวนปีลาตไม่พบความผิด จึงต้องการปล่อยพระองค์ แต่ว่าบรรดาหัวหน้าสมณะและผู้ว่าสุโยยังคงยืนกรานในความผิดของพระองค์ ปีลาตเห็นว่าไม่มีประโยชน์อะไรมีแต่จะวุ่นวาย จึงนำน้ำมาล้างมือต่อหน้าประชาชนสั่งให้ปล่อยบาร์บัสและให้โบยตีพระเยซูเจ้า แล้วมอบพระองค์ให้เขานำไปตรึงบนไม้กางเขน พวกเขาดูหมิ่นโบยตีและทรมานพระองค์ ตลอดเส้นทางสู่เนินกลัวารีโอ

ในพระวรสารนักบุญยอห์นบันทึกไว้ว่า เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเห็นพระนางมารีย์พระมารดา และศิษย์ที่รักยืนอยู่ใกล้ ๆ เชิงกางเขน พระองค์จึงได้มอบศิษย์ให้เป็นลูกของพระมารดา และมอบฝากพระมารดาให้ศิษย์ดูแลในฐานะแม่ของตน

เวลาประมาณเที่ยงวัน ทิวแผ่นดินมืดไปจนถึงเวลาบ่ายสามโมง เพราะดวงอาทิตย์มืดลง ม่านในพระวิหารฉีกขาดตรงกลาง พระเยซูเจ้าทรงร้องเสียงดังว่า ‘พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้ามอบจิตของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์’ เมื่อตรัสดังนี้แล้วก็สิ้นพระชนม์ หลังจากนั้นสามวันพระเยซูเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพ มารีย์ชาวมักดาลาเป็นคนแรกที่มาพบพระคูหาว่างเปล่า นางจึงไปบอกเปโตรกับศิษย์ที่พระเยซูเจ้าทรงรัก เปโตรกับศิษย์คนนั้นจึงวิ่งไปยังพระคูหา ก็เห็นผ้าพันพระศพวางอยู่กับพื้น แต่ไม่พบพระศพของพระองค์ พระองค์ทรงแสดงองค์แก่มารีย์ชาวมักดาลาเป็นคนแรก ถัดมาเป็นบรรดาศิษย์และแก์โทมัส ผู้ที่ไม่เชื่อว่าพระองค์กลับคืนชีพ เพราะไม่ได้อยู่กับบรรดาอัครสาวกเมื่อพระองค์ปรากฏองค์แก่พวกเขา

ก่อนเสด็จสู่สวรรค์ พระเยซูเจ้าทรงแสดงองค์แก่บรรดาศิษย์ที่ทะเลสาบทิเบเรียส ทรงกินอาหารร่วมกับพวกเขา ทรงมอบภารกิจแก่เปโตรให้เป็นผู้ปกครองดูแลฝูงแกะแทนพระองค์ และมอบพันธกิจในการประกาศข่าวดีแก่บรรดาศิษย์

บทเรียนที่ 20

พระเยซูเจ้า

ผู้ไถ่บาปมนุษย์

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียน

1. รู้จักเรื่องราวชีวิตและคำสอนของพระเยซูเจ้า
2. เห็นคุณค่าในพันธกิจพระผู้ไถ่ของพระเยซูเจ้าและตระหนักถึงคำสอนของพระองค์ในชีวิตประจำวัน
3. ดำเนินชีวิตเป็นคริสตชนที่ดีตามแบบอย่างและคำสอนของพระเยซูเจ้า

กิจกรรม

เพลง “ภารกิจแห่งรัก” อัลบั้ม สุดแต่น้ำพระทัย

อุปกรณ์

1. เนื้อเพลงตามจำนวนผู้เรียน หรือเขียนลงบนกระดาน/กระดานชาร์ต
2. ไฟล์เพลง อัลบั้ม สุดแต่น้ำพระทัย หรือดาวน์โหลดจาก www.Youtube.com
3. คอมพิวเตอร์/ลำโพงบลูทูธ

เพลง “ภารกิจแห่งรัก”

เริ่มต้นด้วยรัก รักอันยิ่งใหญ่ พระบิดาทรงสร้างเรา
สร้างตามฉายาพระองค์ มีเจตจำนงเสรี และมีชีวิตเพื่อรักรับใช้พระองค์
แต่เป็นมนุษย์ ที่พลั้งพลาดผิด ปล่อยชีวิตของตนอยู่บนหนทางชั่วช้า
พระยังคงความเมตตา ส่งพระเยซูบุตรมาไถ่บาปเรา ทนทุกข์และตายเพื่อเรา
(รับ) โอ.... พระเยซู โอ..... พระเยซู พระองค์คือสุดยอดดวงใจ
หากไร้พระองค์ ลูกคงไม่อาจทำสิ่งใด ฝากชีวิตไว้มอบให้พระองค์แลดู
สุดท้ายก็รัก รักยังคงอยู่ รักของพระเยซูสัมผัสใจเรา
เราจึงมีภารกิจ คือชีวิตที่เป็นพยานต่องานความรัก ความรักของพระเยซู

ดำเนินการ

1. ผู้สอนเตรียมเนื้อเพลงมาแจกให้ผู้เรียน และเปิดเพลงให้ผู้เรียนฟัง 1-2 รอบ
2. ในขณะที่เปิดเพลง ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังและดูเนื้อเพลงอย่างตั้งใจ
3. ให้ผู้เรียนแต่ละคนเลือกคำหรือประโยคที่ตนเองรู้สึกชอบและประทับใจ อาจให้ขีดเส้นใต้ไว้
4. ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อนและแบ่งปันกันว่า ทำไมจึงเลือกคำหรือประโยคนี้ ให้เวลา 2-3 นาที (หากมีเวลาเพียงพอ ขออาสาสมัครแบ่งปันให้ทุกคนในห้องฟัง)

วิเคราะห์ ผู้สอนสนทนากับผู้เรียน

1. ฟังเพลงนี้แล้วรู้สึกอย่างไร (อบอุ่น, สุขใจ, รักพระเยซูเจ้า, ศรัทธา ฯลฯ)
2. เพลงนี้พูดถึงเรื่องอะไรบ้าง (ให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ)
3. จากเพลงนี้ ผู้เรียนคิดว่าการรักของพระเจ้า เริ่มต้นจากสิ่งใด (พระบิดาทรงสร้างเราแต่ละคนมาตามพระฉายาลักษณ์ของพระองค์)
4. เมื่อมนุษย์ทำบาป พระเจ้าก็ยังรักและเมตตา ด้วยการส่งไครมา เพื่อทำสิ่งใด (ส่งพระเยซูเจ้า พระบุตรของพระองค์ลงมาบังเกิด เพื่อไถ่บาปมนุษย์ด้วยการทนทุกข์ทรมาน ถูกตรึงกางเขน และสิ้นพระชนม์)
5. เรามีหน้าที่ในการรักของพระเจ้าอย่างไร (เป็นพยานถึงพระเยซูเจ้าด้วยชีวิตของเรา, ส่งต่อความรักของพระเยซูเจ้าไปสู่บุคคลรอบข้าง)
6. เราแต่ละคนจะเป็นพยานต่องานความรักของพระเยซูเจ้าไปสู่ผู้อื่นได้อย่างไรบ้าง (ให้ผู้เรียนแบ่งปัน)

สรุป การรักของพระเจ้าช่างแสนยิ่งใหญ่ จากบทเรียนแรกที่เราได้เรียนรู้ไปแล้วในเรื่องของอาดัมเอวา พระเจ้าทรงรักมนุษย์มากจึงทรงสร้างแต่ละคนมาด้วยความรัก ให้มีภาพลักษณ์และเป็นเหมือนพระองค์ การรักของพระองค์ค่อย ๆ ดำเนินไป และสำเร็จลงผ่านทางบุคคลสำคัญต่าง ๆ ในพันธสัญญาเดิม ที่มีส่วนร่วมในการช่วยชาวอิสราเอลให้รอดพ้น จนมาถึงในพันธสัญญาใหม่ แต่ละบุคคลถูกเตรียมมาเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด และในบทเรียนสุดท้ายนี้ คือเรื่องราวของพระเยซูเจ้า ผู้มีส่วนสำคัญในการรักของพระเจ้า พระองค์ลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อไถ่บาปเราด้วยชีวิตของพระองค์เอง และเราแต่ละคนก็มีหน้าที่ในการสืบสานการรักของพระเจ้าต่อไปด้วยการดำเนินชีวิตเป็นพยานถึงความรักของพระเยซูเจ้า

นำเสนอ

1. คำว่า “**ไถ่**” แปลว่าอะไร ความหมายจากพจนานุกรมแปล ไทย-ไทย ราชบัณฑิตยสถาน บอกไว้ว่า “**ไถ่**” หมายถึง ชำระหนี้เพื่อถอนคืน ทรัพย์สินที่จำนำไว้, ชื้อทรัพย์สินที่ขายฝากไว้คืนภายในกำหนดเวลา, ให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์เพื่อแลกเปลี่ยนเสรีภาพของผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยว หรือผู้ถูกกักขัง หรืออีกความหมายหนึ่งก็คือ ถาม หรือพูดคุย ฉะนั้นคำว่า “**ไถ่**” เราจึงเคยได้ยินได้ฟัง ในบริบทของการ ไถ่ทาส ไถ่ตัวประกัน ไถ่เงิน ไถ่ทอง ถามไถ่ แต่หากพูดถึงคำว่า “**ไถ่**” ในบริบทของคริสตชน คงคิดถึงใครไปไม่ได้นอกจาก “**พระเยซูเจ้า**” พระองค์ไม่ได้ไถ่โดยใช้ทรัพย์สินเงินทอง แต่พระองค์ยอมเสียสละชีวิตของพระองค์เองเป็น “**พระผู้ไถ่**” ด้วยการยอมถูกจับกุม ยอมรับทรมาน ยอมถูกตรึงกางเขน และสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาปมนุษย์

2. พระเยซูเจ้าเป็นบุตรของนักบุญโยเซฟและพระนางมารีย์ พระองค์บังเกิดมาด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิตเจ้า ตามเหตุการณ์ที่ทูตสวรรค์ได้แจ้งข่าวเรื่องการประสูติของพระเยซูเจ้า แก่พระนางมารีย์และนักบุญโยเซฟ ขณะที่โยเซฟออกเดินทางจากเมืองนาซาเร็ธ เพื่อไปลงทะเบียนสำนักโนประชากรที่เมืองเบธเลเฮม พร้อมกับพระนางมารีย์ซึ่งกำลังทรงพระครรภ์ ก็ถึงเวลาที่พระนางมารีย์จะมีพระประสูติกาล พระนางประสูติพระโอรส ทรงใช้ผ้าพันพระวรกายวางไว้ในรางหญ้า เนื่องจากไม่มีที่ในท้องฟักแรมเลย เวลาเดียวกันทูตสวรรค์ก็ได้ปรากฏองค์ต่อหน้าบรรดาผู้เลี้ยงแกะในบริเวณนั้น กล่าวว่า **“ในเมืองของกษัตริย์ดาวิด พระผู้ไถ่ประสูติเพื่อท่านแล้ว...”** เป็นการยืนยันถึงการเป็นพระผู้ไถ่ของพระกุมารที่ทรงบังเกิดมา (เทียบ ลก. 2:1-12) ช่วงหนึ่งที่นักบุญโยเซฟ และพระนางมารีย์ ต้องพาพระกุมารหนีจากการติดตามฆ่าของกษัตริย์เฮโรด (มธ. 2:13-16) ด้วยความเสียสละ และการเลี้ยงดูอย่างดีทำให้พระเยซูเจ้าค่อย ๆ เติบโตขึ้น ทรงปฏิบัติตามธรรมบัญญัติของโมเสสอย่างครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็นการเข้าสุหนัตและการทำพิธีชำระมลทิน (ลก. 2:21-22) รวมถึงการไปร่วมฉลองเทศกาลปัสกาทุกปี พระเยซูเจ้าทรงเจริญวัยร่วมกับนักบุญโยเซฟและพระนางมารีย์อย่างเงียบ ๆ ในเมืองนาซาเร็ธ พระองค์ทรงแข็งแกร่งขึ้นทรงพระปรีชาญาณอย่างสมบูรณ์ และพระพรพรทานของพระเจ้าสถิตกับพระองค์ (ลก. 2:39-40)

3. เมื่อพระเยซูเจ้ามีพระชนมายุได้ 30 ปี ทรงเริ่มภารกิจแห่งรักด้วยการถ่อมตนทำเหมือนกับทุกคน ด้วยการขอรับพิธีล้างจากท่านยอห์น ณ แม่น้ำจอร์แดน และทรงได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม จากนั้นพระจิตเจ้าทรงนำพระองค์ไปยังถิ่นทุรกันดาร ทรงถูกปีศาจผจญเป็นเวลา 40 วัน พระองค์ทรงเอาชนะการผจญต่าง ๆ และทรงเริ่มภารกิจในการเทศนาสั่งสอน ทรงเลือกศิษย์ 12 คน แต่งตั้งให้เป็นอัครสาวก เพื่อเป็นผู้ร่วมงานกับพระองค์ ธรรมเนียมเทศนาบทแรกคือเรื่อง ความสุขแท้จริง เป็นแนวทางที่สำคัญในการดำเนินชีวิตเพื่อบรรลุถึงสวรรค์บ้านแท่นนิรันดร์ (มธ. 5:1-12; ลก. 6:20-26) คำสอนหลักของพระเยซูเจ้าคือบทบัญญัติเอก **“ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน และท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง”** (มธ. 22:34-40) เหนือสิ่งอื่นใด การให้อภัยและความรักที่ปราศจากเงื่อนไขใด ๆ คือคำสอนสำคัญที่พระเยซูเจ้าทรงเน้นย้ำเสมอ นอกจากการเทศนาสั่งสอนแล้ว พระองค์ยังทรงกระทำอัศจรรย์มากมาย ไม่ว่าจะเป็นจะรักษาโรค ช่วยเหลือผู้คนและขับไล่ปีศาจ เพื่อทุกคนจะได้รอดพ้นจากความทุกข์ยากและความเจ็บปวด ซึ่งเราสามารถอ่านและศึกษาเพิ่มเติมในพระวรสารทั้ง 4 เล่มที่มีบันทึกไว้

4. ช่วงสุดท้ายของชีวิต พระเยซูเจ้าทรงล่วงรู้วันและเวลาของพระองค์ที่กำลังมาถึง ยูดาสหนึ่งในอัครสาวก เป็นผู้นำทหารมาจับกุมพระองค์ โดยให้สัญญาณด้วยการเข้าไปจูมพิตพระองค์ เขาขายพระองค์ในราคา 30 เหรียญ พระองค์ถูกจับไปไต่สวนพิจารณาคดีในสภาชั้นเฮตริน พวกเขากล่าวโทษพระองค์ นำพระองค์ไปมอบให้ปีลาต แม้จะไม่พบความผิดและปีลาตต้องการจะปล่อยพระองค์ แต่บรรดาหัวหน้าสมณะและผู้อาวุโส ยังคงยืนยันเรียกร้องให้เอาผิดพระองค์ให้ได้ พวกเขาเลี้ยมส่อน ยุยงประชาชน เพื่อขอให้ปล่อยบาร์บัส และประหารชีวิตพระเยซูเจ้า ปีลาตจึงตัดสินใจล้างมือต่อหน้าประชาชนไม่ข้องเกี่ยวกับโลหิตของผู้นี้ สั่งให้ปล่อยบาร์บัสตามคำเรียกร้องของประชาชน สั่งให้โยยดีพระเยซูเจ้านำไปตรึงบนไม้กางเขน เหตุการณ์นี้เองแสดงให้เห็นถึงความรักที่มากล้นของพระเยซูเจ้าที่ทรงมีต่อมนุษย์ แม้มนุษย์จะตกในบาปและไม่ยอมกลับใจ แต่กลับเป็นพระองค์เองที่ยอมเสียสละ ถูกรับทรมาน ถูกโยยดี ถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม ตลอดเส้นทางกางเขน กว่าที่จะถึงเนินเขากัลวารีโอ ช่วงทุกข์ทรมานแสนสาหัส เมื่อมาถึง บรรดาทหารตรึงพระองค์บนไม้กางเขน แต่พระองค์ก็ยังทรงอภัยให้พวกเขา ตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า โปรดอภัยความผิดแก่เขาเถิด เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” เวลาบ่าย 3 โมง ดวงอาทิตย์

มืดลง ม่านในพระวิหารฉีกขาด พระเยซูเจ้าทรงร้องเสียงดังว่า “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้ามอบจิตของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” และทรงสิ้นพระชนม์ บรรดาศิษย์นำพระศพของพระองค์ไปฝังไว้ในคูหา จากนั้นสามวันก็ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ทรงสำแดงพระองค์แก่มารีย์ชาวมักดาลา แก่บรรดาสตรีและแก่บรรดาอัครสาวก และก่อนเสด็จสู่สวรรค์ ทรงมอบภารกิจแก่บรรดาศิษย์ให้ออกไปประกาศข่าวดีทั่วโลก (เทียบ มธ. 26:47-28:20; มก. 14:32-16:19; ลก. 22:47-24:53; ยน. 18:1-21:25)

5. แม้เวลาจะล่วงเลยมามากกว่า 2,000 ปี แต่คำสอนและแบบอย่างชีวิตของพระเยซูเจ้า ยังคงเตือนสอนใจเราและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ขอให้ความรักและภารกิจต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงกระทำ สัมผัสหัวใจเราแต่ละคน เพื่อเราจะละม้ายคล้ายคลึงและเป็นเหมือนพระองค์ ให้เราได้แสดงออกเพื่อตอบรับภารกิจที่พระเยซูเจ้ามอบให้ ด้วยการปฏิบัติตนเป็นคริสตชนที่ดี หมั่นสวดภาวนา อ่านพระวาจา ร่วมมิสซาและรับศีลมหาสนิท ศีลอภัยบาปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นพลังในการดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานผ่านกิจการดีต่าง ๆ ที่เราทำกับเพื่อนพี่น้องตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้า เพื่อภารกิจรักของพระเจ้าจะสำเร็จสมบูรณ์บนแผ่นดินนี้

1. พระเยซูเจ้าเป็นบุตรของนักบุญโยเซฟและพระนางมารีย์ พระองค์บังเกิดมาด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิตเจ้า ทรงเจริญวัยร่วมกับบิดา มารดาอย่างเรียบง่าย ๆ ในเมืองนาซาเร็ธ
2. เมื่อพระเยซูเจ้ามีพระชนมายุได้ 30 ปี ทรงเริ่มภารกิจแห่งรักด้วยการถ่อมตนทำเหมือนกับทุกคน ขอรับพิธีล้างจากท่านยอห์น ณ แม่น้ำจอร์แดน และได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม
3. พระเยซูเจ้าทรงเทศนาสั่งสอนตามที่ต่าง ๆ ทรงกระทำอัศจรรย์มากมาย ไม่ว่าจะรักษาโรค ช่วยเหลือผู้คน และขับไล่ปีศาจ เราสามารถอ่านและศึกษาเรื่องราวของพระองค์ได้ในพระวรสารทั้ง 4 เล่ม
4. ให้เราจะได้ดำเนินชีวิตประจำวันอยู่ร่วมกับทุกคนด้วยการแสดงออกและปฏิบัติตามแบบอย่าง que พระเยซูเจ้าทรงสอน
5. ให้เราเป็นศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูเจ้าด้วยการปฏิบัติหน้าที่เป็นคริสตชนที่ดี หมั่นสวดภาวนา อ่านพระวาจา ไปร่วมมิสซาในวันอาทิตย์ รับศีลมหาสนิทและศีลอภัยบาปสม่ำเสมอ
6. ให้เราเป็นแบบอย่างให้กับคนรอบข้างได้สัมผัสกับความรักของพระเยซูเจ้า ผ่านการดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานของเราในทุก ๆ วัน

ข. กิจกรรม **เพลง สอนด้วยชีวิต** เพลงประกอบการสอนคำสอน ชุด “เพื่อนช่วยเพื่อน (ยุวธรรมทูต)”

อุปกรณ์

1. รูปภาพพระเยซูเจ้า
2. กระดาษโน้ต(โพสต์อิท) รูปหัวใจ ตามจำนวนผู้เรียน
3. ไฟล์เพลง สอนด้วยชีวิต ดาวน์โหลดที่ www.kamsondeedee.com
4. คอมพิวเตอร์/ลำโพงบลูทูธ

เพลง สอนด้วยชีวิต

** มีสิ่งหนึ่งที่ฉันอยากบอกเธอ มันล้นเอ่ออยู่ในใจดวงนี้
มีผู้หนึ่งรักฉันจนพร้อมยอมพลี สูญสิ้นชีวิเพื่อฉันและเธอเช่นกัน
คือพระเยซูผู้ทรงรักฉันมากมาย และทรงรักเธอด้วยใจไม่เดียดฉันหา
ชีวิตพระองค์สอนให้เรารู้ว่า พุดด้วยวาจาไม่ล้ำค่าเท่าการกระทำ
*** จงรัก (จะรัก) รับใช้และให้อภัย แบ่งปันน้ำใจให้แก่ทุกคน

ยามใครเดือดร้อนพลอบประโลมให้คลายกังวล

โดยมีพระองค์เป็นแบบอย่าง

ซ้ำ ** / *** ตอนจบ *** (จะรัก)

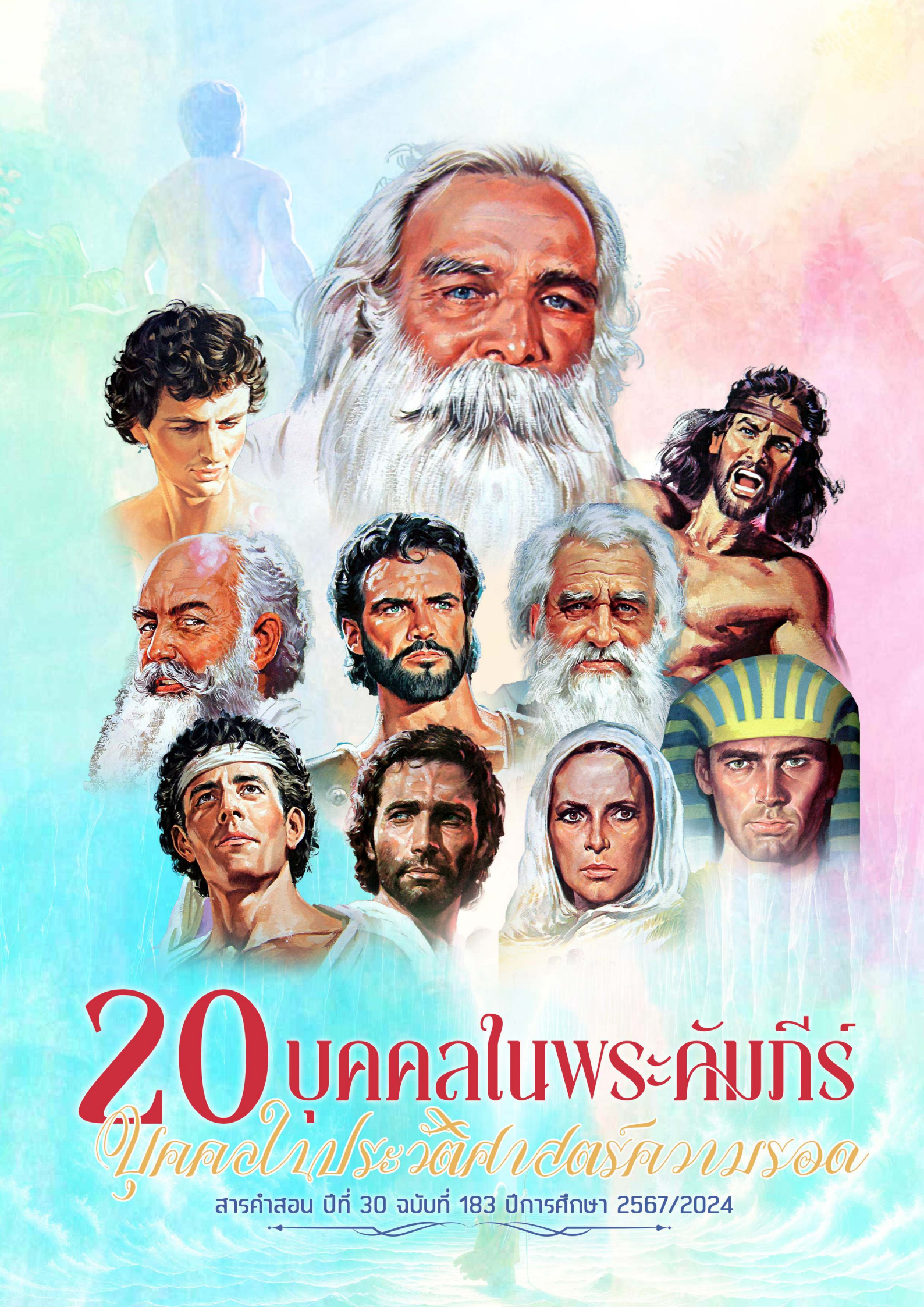
ดำเนินการ

1. ผู้สอนเตรียมภาพพระเยซูเจ้าภาพใดก็ได้ อาจเป็นภาพที่มีอยู่แล้ว หรือพิมพ์มาขนาด A3 หรือใหญ่กว่า ติดไว้บนกระดานหรือบริเวณหน้าห้อง เพื่อทุกคนจะได้เห็นได้อย่างชัดเจน
2. แจกกระดาษโน้ต(โพสต์อิท) รูปหัวใจให้ผู้เรียนคนละ 1 แผ่น ให้แต่ละคนเขียนว่า ฉันจะเป็นเหมือนกับพระเยซูเจ้าได้อย่างไรบ้าง สามารถเขียนได้มากกว่า 1 ข้อ แล้วแต่ผู้เรียน เช่น รักและให้อภัยผู้อื่นเสมอ ช่วยเหลือทุกคน เป็นต้น
3. เมื่อทุกคนเขียนเสร็จแล้ว ผู้สอนนำผู้เรียนภาวนาลั่น ๆ เพื่อขอพรจากพระเยซูเจ้าให้เราแต่ละคนจะสามารถดำเนินชีวิตร่วมในภารกิจรักของพระเจ้าได้อย่างมั่นคงเข้มแข็ง จากนั้นให้แต่ละคนนำกระดาษที่เขียนออกไปติดที่รูปพระเยซูเจ้า ขณะที่แต่ละคนนำกระดาษไปติดให้ร่วมกันร้องเพลง “สอนด้วยชีวิต” (หากมีเวลา ผู้สอนอาจสอนให้ผู้เรียนร้องเพลงนี้ให้ได้ก่อน)

ค. การบ้าน

1. อ่านใบความรู้เรื่องพระเยซูเจ้าเพิ่มเติม หน้า 159-160
2. ให้ผู้เรียนกลับไปเล่าเรื่องราวของพระเยซูเจ้าให้สมาชิกในครอบครัวฟัง
3. ให้ผู้เรียนดำเนินชีวิตเป็นคริสตชนที่ดีและปฏิบัติตามสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงสอน

20 บุคคลในพระคัมภีร์

บุคคลในประวัติศาสตร์ความรอด

สารคำสอน ปีที่ 30 ฉบับที่ 183 ปีการศึกษา 2567/2024